

Chứng nhân thành tín của Đức Chúa Trời vì chứng có của Jesus

Đọc Kinh văn: Khải. 1:1-2, 5, 9-12; 7:9-17; 19:10

Khải. 1:1-2 Khải thị về Jesus Christ mà Đức Chúa Trời đã ban cho Ngài để tỏ cho các nô lệ Ngài những điều phải nhanh chóng xảy ra; và qua thiên sứ, Ngài truyền *khải thị ấy* bằng cách dùng các dấu hiệu để tỏ cho nô lệ Ngài là Giảng biết; **2** Giảng là người làm chứng về lời Đức Chúa Trời và chứng có của Jesus Christ, *tức là về mọi điều người thấy.*

Khải. 1:5 và từ Jesus Christ, Chứng nhân thành tín, Con trưởng từ kẻ chết và Đấng cai trị các vua trên đất. Đấng yêu chúng ta, đã dùng huyết Ngài mà giải phóng chúng ta khỏi các tội phạm của chúng ta,

Khải. 1:9-12 Tôi là Giảng, là anh em và người đồng dự phần với anh em trong khổ nạn, vương quốc và sự nhẫn nại trong Jesus, đã vì lời Đức Chúa Trời và chứng có của Jesus mà ở trên đảo gọi là Pát-mô. **10** Vào Chúa Nhật, tôi ở trong linh, nghe đằng sau có tiếng lớn như tiếng kèn, **11** nói rằng: “Điều con thấy hãy viết vào cuộn sách và gửi cho bảy Hội thánh: cho Ê-phê-sô, cho Si-mi-ê-nơ, cho Bết-găng, cho Thi-a-ti-rơ, cho Sạt-đê, cho Phi-la-đen-phi và cho Lao-đi-xê.” **12** Tôi bèn xoay lại để xem tiếng nói với tôi; khi xoay lại, tôi thấy bảy giá đèn vàng.

Khải. 7:9-17 Sau những điều này, kìa, tôi thấy một đoàn người đông đảo, không ai có thể đếm được, từ mọi nước, mọi chi phái, mọi dân, mọi tiếng, đang đứng trước ngai và trước Chiên con, mặc áo dài trắng, cầm nhánh chà là trong tay. **10** Họ kêu lớn tiếng rằng: “Sự cứu rỗi quy về Đức Chúa Trời chúng ta là Đấng ngồi trên ngai, và quy về Chiên con.” **11** Tất cả thiên sứ đều đứng quanh ngai, các trưởng lão và bốn sinh vật; họ đều sấp mặt xuống trước ngai và thờ phượng Đức Chúa Trời, **12** nói rằng: “A-men. Nguyên sự chúc tụng, vinh hiển, khôn ngoan, cảm tạ, tôn trọng, quyền năng và sức mạnh quy về Đức Chúa Trời chúng ta mãi mãi vô cùng. A-men.” **13** Một trong các trưởng lão hỏi tôi rằng: “Những người mặc áo dài trắng này là ai, và họ từ đâu đến?” **14** Tôi bèn nói với vị ấy: “Thưa chúa tôi, chúa biết.” Vị ấy nói với tôi: “Đây là những người ra khỏi đại nạn, đã giặt và phiêu trắng áo mình trong huyết Chiên con. **15** Vì vậy, họ đang ở trước ngai Đức Chúa Trời, ngày đêm phụng sự Ngài trong đền thờ Ngài; và Đấng ngồi trên ngai sẽ lập nhà trại trên họ. **16** Họ sẽ không còn đói nữa, không còn khát nữa, cũng không có mặt trời hoặc sức nóng nào phương hại đến họ, **17** vì Chiên con là Đấng ở giữa ngai sẽ chăn dắt và dẫn đưa họ đến các suối nước sự sống; Đức Chúa Trời sẽ lau khô mọi giọt lệ nơi mắt họ.”

Khải. 19:10 Tôi bèn phủ phục nơi chân vị ấy để thờ phượng, song vị ấy nói với tôi: “Đừng làm vậy. Tôi là đồng nô với anh và với anh em của anh, tức những người có chứng có của Jesus. Hãy thờ phượng Đức Chúa Trời. Bởi lẽ, chứng có của Jesus là linh của lời tiên tri.”

I. Christ là Chứng nhân thành tín của Đức Chúa Trời, chứng có và sự biểu lộ của Đức Chúa Trời; việc Ngài biểu lộ Đức Chúa Trời là sự làm chứng của Ngài—Khải. 1:5; 3:14:

Khải. 1:5 và từ Jesus Christ, Chứng nhân thành tín, Con trưởng từ kẻ chết và Đấng cai trị các vua trên đất. Đấng yêu chúng ta, đã dùng huyết Ngài mà giải phóng chúng ta khỏi các tội phạm của chúng ta.

Khải. 3:14 Hãy viết cho sứ giả của Hội thánh tại Lao-đi-xê: Đấng A-men, Chứng nhân thành tín, chân thật, khởi đầu cuộc sáng tạo của Đức Chúa Trời, phán những điều này.

A. Christ là Chứng nhân của Đức Chúa Trời, chứng có và sự biểu lộ của Đức Chúa Trời; Hội thánh là chứng có và sự biểu lộ của Christ; như vậy, Hội thánh là sự tái sản sinh chứng có và sự biểu lộ của Đức Chúa Trời trong Christ—1:5.

Khải. 1:5 và từ Jesus Christ, Chứng nhân thành tín, Con trưởng từ kẻ chết và Đấng cai trị các vua trên đất. Đấng yêu chúng ta, đã dùng huyết Ngài mà giải phóng chúng ta khỏi các tội phạm của chúng ta.

B. Sách Khải Thị trình bày cho chúng ta Đấng Christ được khải thị và Hội thánh đang-làm-chứng, tức là chứng có của Jesus; Christ là chứng có của Đức Chúa Trời, còn Hội thánh là chứng có của Jesus, tức Đấng Christ được mở rộng là sự biểu lộ tập thể của Đức Chúa Trời Tam Nhất—Gi. 1:18; 5:31-37; 8:14; Khải. 1:2, 5, 9; 19:10; đc. Sáng. 1:26.

Gi. 1:18 Chưa ai từng thấy Đức Chúa Trời bao giờ, duy Con độc sinh ở trong lòng Cha là Đấng đã giải bày Cha.

Gi. 5:31-37 Nếu Ta làm chứng về chính mình thì lời chứng của Ta không thật. **32** Có một người khác làm chứng về Ta, và Ta biết lời chứng mà người ấy làm chứng về Ta là thật. **33** Các ông đã sai người đến với Giảng, và ông ấy đã làm chứng cho lẽ thật. **34** Nhưng Ta nhận lãnh lời chứng không từ con người, song Ta nói những điều này để các ông có thể được cứu. **35** Giảng là ngọn đèn cháy sáng, và các ông đã bằng lòng

hân hoan tạm thời trong ánh sáng của người. 36 Nhưng Ta có lời chứng lớn hơn lời chứng của Giảng, vì các công việc Cha đã giao cho Ta để hoàn tất thì chính những công việc mà Ta thực hiện ấy làm chứng về Ta rằng Cha đã sai phái Ta. 37 Cha là Đấng sai phái Ta, Ngài đã làm chứng về Ta. Các ông chưa nghe tiếng Ngài bao giờ, cũng chưa từng thấy hình thể của Ngài.

Gi. 8:14 Jesus trả lời họ rằng: “Thậm chí nếu Ta làm chứng về chính mình thì lời chứng của Ta vẫn thật, vì Ta biết Ta từ đâu đến và sẽ đi đâu; nhưng các ông không biết Ta từ đâu đến hoặc sẽ đi đâu.”

Khải. 1:2 Giảng là người làm chứng về lời Đức Chúa Trời và chứng cứ của Jesus Christ, tức là về mọi điều người thấy.

Khải. 1:5 và từ Jesus Christ, Chúng nhân thành tín, Con trưởng từ kẻ chết và Đấng cai trị các vua trên đất. Đấng yêu chúng ta, đã dùng huyết Ngài mà giải phóng chúng ta khỏi các tội phạm của chúng ta.

Khải. 1:9 Tôi là Giảng, là anh em và người đồng dự phần với anh em trong khổ nạn, vương quốc và sự nhẫn nại trong Jesus, đã vì lời Đức Chúa Trời và chứng cứ của Jesus mà ở trên đảo gọi là Pát-mô.

Khải. 19:10 Tôi bèn phủ phục nơi chân vị ấy để thờ phượng, song vị ấy nói với tôi: “Đừng làm vậy. Tôi là đồng nô với anh và với anh em của anh, tức những người có chứng cứ của Jesus. Hãy thờ phượng Đức Chúa Trời. Bởi lẽ, chứng cứ của Jesus là linh của lời tiên tri.”

Sáng. 1:26 Và Đức Chúa Trời phán: “Chúng ta hãy làm nên con người trong hình ảnh của Chúng ta, theo hình dạng của Chúng ta; và hãy để họ thống trị trên cá biển, trên chim trời, trên gia súc, trên cả đất và trên mọi loài bò trườn bò trườn trên đất.”

II. Chứng cứ của Jesus là bảy giá đèn vàng—bằng vàng (thần thượng) trong bản chất, chiếu sáng trong bóng tối, và đồng nhất với nhau—Khải. 1:1-2, 9-12:

Khải. 1:1-2 Khải thị về Jesus Christ mà Đức Chúa Trời đã ban cho Ngài để tỏ cho các nô lệ Ngài những điều phải nhanh chóng xảy ra; và qua thiên sứ, Ngài truyền Khải thị ấy bằng cách dùng các dấu hiệu để tỏ cho nô lệ Ngài là Giảng biết; **2** Giảng là người làm chứng về lời Đức Chúa Trời và chứng cứ của Jesus Christ, tức là về mọi điều người thấy.

Khải. 1:9-12 Tôi là Giảng, là anh em và người đồng dự phần với anh em trong khổ nạn, vương quốc và sự nhẫn nại trong Jesus, đã vì lời Đức Chúa Trời và chứng cứ của Jesus mà ở trên đảo gọi là Pát-mô. **10** Vào Chúa Nhật, tôi ở trong linh, nghe đằng sau có tiếng lớn như tiếng kèn, **11** nói rằng: “Điều con thấy hãy viết vào cuộn sách và gửi cho bảy Hội thánh: cho Ê-phê-sô, cho Si-mi-ê-nơ, cho Bết-găng, cho Thi-a-ti-rơ, cho Sạt-đê, cho Phi-la-đen-phi và cho Lao-đi-xê.” **12** Tôi bèn xoay lại để xem tiếng nói với tôi; khi xoay lại, tôi thấy bảy giá đèn vàng.

A. Giá đèn vàng biểu trưng cho Đức Chúa Trời Tam Nhất; Cha là thực chất được hiện thân trong Con, Con là sự hiện thân được biểu lộ qua Linh, Linh được thực tại hóa và biểu lộ cách đầy trọn là các Hội thánh, và các Hội thánh là chứng cứ của Jesus—Xuất. 25:31-40; Xa. 4:2-10; Khải. 1:10-12.

Xuất. 25:31-40 Và con phải làm một giá đèn bằng vàng ròng. Giá đèn với đế và thân của nó phải được làm bằng cách đánh dát; bầu, đài, và chồi hoa của nó phải liền khối với nó. **32** Phải có sáu nhánh đâm ra từ hai bên nó; ba nhánh của giá đèn ra từ bên này, và ba nhánh của giá đèn ra từ bên kia. **33** Trên nhánh bên này có ba bầu hoa được làm giống như hoa hạnh, một đài và một chồi hoa; trên nhánh bên kia có ba bầu hoa được làm giống như hoa hạnh, một đài và một chồi hoa – cũng vậy cho sáu nhánh đâm ra từ giá đèn. **34** Trên giá đèn phải có bốn bầu hoa được làm giống như hoa hạnh, các đài và chồi hoa của nó; **35** một đài hoa dưới hai nhánh liền khối với nó, và một đài hoa dưới hai nhánh liền khối với nó, rồi một đài hoa dưới hai nhánh liền khối với nó, cho sáu nhánh đâm ra từ giá đèn. **36** Các đài hoa và các nhánh của chúng phải liền khối với nó; toàn bộ đều được đánh dát từ vàng ròng. **37** Và con phải làm bảy ngọn đèn của nó, rồi đặt những ngọn đèn ấy lên giá để chiếu sáng cho khu vực phía trước nó. **38** Kéo và khay của nó phải bằng vàng ròng. **39** Giá đèn cùng với tất cả các dụng cụ này phải được làm từ một Ta-lăng vàng ròng. **40** Hãy cẩn thận làm theo kiểu mẫu của chúng, là điều đã được tỏ cho con trên núi.

Xa. 4:2-10 Người nói cùng Ta rằng: Ngươi thấy gì? Ta đáp rằng: Tôi nhìn xem, kìa một cái chân đèn bằng vàng cả, và một cái chậu trên chót nó, nó có bảy ngọn đèn; có bảy cái ống cho mỗi ngọn đèn ở trên chót nó. **3** Ở kề bên lại có hai cây ô-li-ve, một cây ở bên hữu cái chậu, và một cây ở bên tả. **4** Bấy giờ Ta cất tiếng nói cùng thiên sứ đương nói với Ta như vậy: Hỡi chúa tôi, những điều này là gì? **5** Thiên sứ nói cùng Ta đáp rằng: Ngươi không biết những điều này là gì sao? Ta nói: Thưa chúa! Tôi không biết. **6** Người đáp lại rằng: Đây là lời của Đức Giê-hô-va phán cho Xô-rô-ba-bên, rằng: Ấy chẳng phải là bởi quyền thế, cũng chẳng phải là bởi năng lực, bèn là bởi Thần Ta, Đức Giê-hô-va vạn quân phán vậy. **7** Hỡi núi lớn, ngươi là ai? Ở trước mặt Xô-rô-ba-bên ngươi sẽ trở nên đồng bằng. Nó sẽ đem đá chót ra; sẽ có tiếng kêu rằng: Xin ban ơn,

ban ơn cho nó! **8** Lại có lời Đức Giê-hô-va phán cùng Ta rằng: **9** Tay Xô-rô-ba-bên đã lập nền nhà này, thì Tay nó cũng sẽ làm xong; và người sẽ biết rằng Đức Giê-hô-va vạn quân đã sai Ta đến cùng các người. **10** Vì ai là kẻ khinh dể ngày của những điều nhỏ mọn? Bấy con mắt Đức Giê-hô-va trải đi qua lại khắp đất, sẽ vui mà xem thấy dây chuẩn mực ở trong Tay Xô-rô-ba-bên.

Khải. 1:10-12 Vào Chúa Nhật, tôi ở trong linh, nghe đằng sau có tiếng lớn như tiếng kèn, **11** nói rằng: “Điều con thấy hãy viết vào cuộn sách và gửi cho bảy Hội thánh: cho Ê-phê-sô, cho Si-mi-er-nơ, cho Bết-gam, cho Thi-a-ti-rơ, cho Sạt-đê, cho Phi-la-đen-phi và cho Lao-đi-xê.” **12** Tôi bèn xoay lại để xem tiếng nói với tôi; khi xoay lại, tôi thấy bảy giá đèn vàng.

- B. Để kinh nghiệm các giá đèn vàng là chứng cứ của Jesus, sự biểu lộ tập thể của Jesus (Công. 9:4-5; 1 Cô. 12:12), chúng ta phải được đổ đầy Linh Jesus (Công. 16:7) bằng cách liên tục kêu đến danh Chúa Jesus (1 Cô. 12:3, 13; La. 10:12-13; Ca. 3:55-56) để mang các vết nung của Jesus (Ga. 6:17) như anh em và những người đồng dự phần trong khổ nạn, vương quốc và sự nhẫn nại trong Jesus (Khải. 1:9-10).

Công. 9:4-5 Ông ngã xuống đất, nghe tiếng nói với mình: “Sau-lơ, Sau-lơ, sao con bắt bớ Ta?” **5** Ông nói: “Thưa Chúa, Ngài là ai?” Ngài nói: “Ta là Jesus mà con bắt bớ.

1 Cô. 12:12 Vì như thân thể là một mà có nhiều chi thể, và tất cả các chi thể của thân tuy nhiều nhưng chỉ là một thân, thì Đấng Christ cũng như vậy.

Công. 16:7 Sau khi đến My-si, họ thử vào Bi-thi-ni, nhưng Linh Jesus không cho phép.

1 Cô. 12:3 Vì thế, tôi tỏ cho anh em biết không ai ở trong Linh của Đức Chúa Trời mà lại nói rằng: “Jesus bị rửa sã”, cũng không ai có thể nói: “Jesus là Chúa!” mà lại không ở trong Thánh Linh.

1 Cô. 12:13 Vì cũng trong một Linh mà tất cả chúng ta đã được báp-têm vào trong một Thân thể, dù là người Do Thái hay Hi Lạp, dù là nô lệ hay người tự do, và tất cả đã được cho uống một Linh.

La. 10:12-13 Vì không có sự phân biệt giữa người Do Thái và người Hi Lạp, bởi cùng một Chúa là Chúa của tất cả và Ngài phong phú đối với mọi người kêu đến Ngài; **13** vì “hễ ai kêu đến danh Chúa thì được cứu.”

Ca. 3:55 Hỡi Đức Giê-hô-va, tôi từ nơi ngục tối rất sâu kêu cầu danh Ngài. **56** Ngài chắc đã nghe tiếng tôi, xin đừng bịt tai khỏi hơi thở và lời kêu van tôi.

Ga. 6:17 Từ nay trở đi, đừng ai quấy rối tôi nữa, vì tôi mang các vết nung của Jesus trong thân thể tôi.

Khải. 1:9-10 Tôi là Giăng, là anh em và người đồng dự phần với anh em trong khổ nạn, vương quốc và sự nhẫn nại trong Jesus, đã vì lời Đức Chúa Trời và chứng cứ của Jesus mà ở trên đảo gọi là Pát-mô. **10** Vào Chúa Nhật, tôi ở trong linh, nghe đằng sau có tiếng lớn như tiếng kèn.

- C. Việc chế tác để tạo nên hình giá đèn tượng trưng cho sự dự phần của tín đồ vào các nỗi khổ của Christ; mọi điều diễn ra trong môi trường của chúng ta là để sản sinh giá đèn được chế tác—Xuất. 25:31; Cól. 1:24:

Xuất. 25:31 Và con phải làm một giá đèn bằng vàng ròng. Giá đèn với đế và thân của nó phải được làm bằng cách đánh dát; bầu, đài, và chồi hoa của nó phải liền khối với nó.

Cól. 1:24 Bây giờ tôi vui mừng trong các nỗi khổ của tôi vì anh em, còn về phần mình, trong thân xác này, tôi bù đắp những gì còn thiếu trong các hoạn nạn của Christ vì Thân thể Ngài, tức là Hội thánh.

1. Nếu chúng ta đặt tâm trí vào việc biết Đức Chúa Trời—tức thuận phục công tác bên trong của Linh và môi trường bên ngoài—thì mọi hoàn cảnh sẽ trở thành cơ hội để chúng ta biết Ngài—Ôs. 6:1-3; Phil. 3:10a; Êph. 6:20; đc. Sáng. 41:42.

Ôs. 6:1-3 Hãy đến, chúng ta hãy trở về cùng Đức Giê-hô-va; vì Ngài đã xé chúng ta, song Ngài sẽ chữa lành cho; Ngài đã đánh chúng ta, song sẽ buộc vết tích. **2** Trong hai ngày, Ngài sẽ khiến chúng ta tỉnh lại; ngày thứ ba, Ngài sẽ dựng chúng ta dậy, chúng ta sẽ sống trước mặt Ngài. **3** Chúng ta khá nhìn biết Đức Giê-hô-va; chúng ta khá gắng sức nhìn biết Ngài. Sự hiện ra của Ngài là chắc chắn như sự hiện ra của mặt trời sớm mai, Ngài sẽ đến cùng chúng ta như mưa, như mưa cuối mùa tưới đất.

Phil. 3:10 để biết Ngài và quyền năng phục sinh của Ngài cùng sự tương giao trong các nỗi khổ của Ngài, được đồng hóa theo sự chết của Ngài,

Êph. 6:20 vì phúc âm ấy mà tôi làm đại sứ trong xiềng xích, để trong đó tôi dạn dĩ phát ngôn như tôi đáng phải phát ngôn.

Sáng. 41:42 Rồi Pha-ra-ôn tháo nhẫn có dấu ấn khỏi Tay mình mà đeo vào tay Giô-sép, mặc áo vải lanh mịn cho ông và đeo dây chuyền vàng lên cổ ông.

2. Nếu một người không biết Đức Chúa Trời trong cuộc đời mình thì người đó đã lãng phí toàn bộ đời sống mình; nguyện Chúa làm cho chúng ta sẵn lòng chấp nhận những sự xử lý của Ngài trong các hoàn cảnh của mình để chúng ta có thể biết Ngài nhiều hơn—2 Cô. 4:16-18; 12:7-9; đc. Ês. 7:14-15; 2 Cô. 5:14-15.

2 Cô. 4:16-18 Vậy, chúng ta không nản lòng; dù người bề ngoài của chúng ta đang mục nát nhưng người bề trong đang được đổi mới mỗi ngày. **17** Vì hoạn nạn nhẹ và tạm của chúng ta làm nên vinh hiển trọng đại đời đời, vượt trội càng hơn cho chúng ta, **18** bởi chúng ta không lưu tâm những điều thấy được bên là những điều không thấy được, vì những điều thấy được là tạm thời, còn những điều không thấy được là đời đời.

2 Cô. 12:7-9 Vì sự siêu việt của những khả thi này và để tôi không quá tự cao nên một cái dằm trong xác thịt, tức một sứ giả của Sa-tan, đã được ban cho tôi để đánh đập tôi hầu tôi khỏi quá tự cao. **8** Về điều này, tôi đã ba lần nài xin Chúa để nó lìa khỏi tôi. **9** Và Ngài nói với tôi: “Ấn điển Ta đủ cho con, vì quyền năng Ta được hoàn hảo trong sự yếu đuối.” Vì thế, tôi hết sức vui mừng tỏ khoe trong những yếu đuối của mình để quyền năng của Christ lập nhà trại trên tôi.

Ês. 7:14-15 Vậy nên, chính Chúa sẽ ban một điềm cho các ngươi: này, một gái đồng trinh sẽ chịu thai, sanh ra một trai, và đặt tên là Em-ma-nu-ên. **15** Con trẻ ấy sẽ ăn mỡ sữa và mật, cho đến chừng nào biết bỏ điều dữ và chọn điều lành.

2 Cô. 5:14-15 Vì tình yêu của Christ thúc ép chúng tôi, bởi chúng tôi đã xét thấy như thế này: một Người đã chết vì mọi người nên mọi người đều đã chết; **15** và Ngài đã chết vì mọi người để những người sống không sống cho chính mình nữa nhưng cho Đấng đã chết vì họ và được sống dậy.

3. Mấu chốt của vấn đề là liệu một người có gặp được Chúa là ánh sáng lớn giữa những khó khăn và thử thách hay không; sự chịu khổ có thể làm cho chúng ta hiểu những điều mà nếu không có nó, chúng ta không thể hiểu được—1:8-9; đc. Êph. 1:17; Lu. 1:78-79.

2 Cô. 1:8-9 Anh em ơi, chúng tôi chẳng muốn anh em không biết về hoạn nạn đã xảy đến cho chúng tôi tại A-si; chúng tôi đã chịu nặng nề quá đổi, quá sức, đến nỗi hết hi vọng sống. **9** Thật sự chính chúng tôi đã tự đáp ứng là phải chết, hầu cho chúng tôi không tin cậy chính mình nhưng tin cậy Đức Chúa Trời, Đấng khiến kẻ chết sống dậy.

Êph. 1:17 để Đức Chúa Trời của Chúa Jesus Christ chúng ta, Cha vinh hiển, ban cho anh em linh của sự khôn ngoan và khả thi trong sự thông biết Ngài,

Lu. 1:78-79 do những niềm trắc ẩn đầy thương xót của Đức Chúa Trời chúng ta mà mặt trời mọc từ nơi cao sẽ đoái thăm chúng ta, **79** để chiếu sáng trên kẻ ngồi trong bóng tối và bóng sự chết, để đưa dẫn chân chúng ta vào đường bình an.”

- D. Sự chiếu sáng của các giá đèn vàng là để mọi người có thể thấy khả tượng về Đấng Christ vinh hiển là Con Loài người bước đi giữa họ; bởi biết Chúa ở giữa các Hội thánh là Đấng hằng sống mãi mãi vô cùng, chúng ta có thể được bảo đảm về sự hiện diện của Ngài trong linh của chúng ta mọi lúc; Ngài luôn sống để cầu thay cho chúng ta, Ngài hiện đang ở trước mặt Đức Chúa Trời vì chúng ta, và Ngài đáng tin cậy luôn đáp ứng chúng ta và không bao giờ lìa bỏ chúng ta—Khải. 1:12-18; 2:1; 2 Ti. 4:22; Hê. 7:25; 9:24; Dân. 6:22-27; Phục. 31:6.

Khải. 1:12-18 Tôi bèn xoay lại để xem tiếng nói với tôi; khi xoay lại, tôi thấy bảy giá đèn vàng, **13** và ở giữa những giá đèn ấy có một Đấng giống như Con Loài người, mặc áo dài đến chân, thắt đai vàng ngang ngực. **14** Đầu và tóc Ngài trắng như lông chiên trắng, như tuyết; mắt Ngài như ngọn lửa; **15** chân Ngài như đồng sáng đã luyện trong lò; tiếng Ngài như tiếng nhiều dòng nước. **16** Trong tay phải Ngài có bảy ngôi sao; và ra từ miệng Ngài có thanh gươm bén hai lưỡi; mặt Ngài như mặt trời chiếu sáng cực mạnh. **17** Khi thấy Ngài, tôi ngã xuống chân Ngài như chết; Ngài bèn đặt tay phải Ngài trên tôi, nói rằng: “Đừng sợ, Ta là Đấng Đầu tiên và Cuối cùng, **18** và là Đấng hằng sống; Ta đã chết, và này, Ta sống mãi mãi vô cùng; Ta có các chìa khóa của sự chết và Ha-đết.

Khải. 2:1 Hãy viết cho sứ giả của Hội thánh tại Ê-phê-sô: Đấng cầm bảy ngôi sao trong tay phải, Đấng bước đi giữa bảy giá đèn vàng, phán những điều này:

2 Ti. 4:22 Nguyện Chúa ở với linh của con. Nguyện ân điển ở với anh em.

Hê. 7:25 Vì thế, Ngài có thể cứu đến cực điểm những người đến với Đức Chúa Trời qua Ngài, vì Ngài luôn sống để cầu thay cho họ.

Hê. 9:24 Vì Christ đã không vào nơi thánh do tay người làm ra, tức biểu trưng về nơi thánh thật, nhưng vào chính cõi trời để bây giờ vì chúng ta mà hiện ra trước mặt Đức Chúa Trời.

Dân. 6:22-27 Rồi Đức Giê-hô-va phát ngôn với Môi-se rằng: **23** “Hãy phát ngôn với A-rôn và với các con trai người rằng: Các anh phải chúc phước cho con cái Israel thế này; các anh phải nói với họ: **24** ‘Nguyện Đức Giê-hô-va ban phước cho anh em và gìn giữ anh em; **25** nguyện Đức Giê-hô-va làm cho mặt Ngài chiếu sáng trên anh em và ân điển đối với anh em; **26** nguyện Đức Giê-hô-va ngẩng vể mặt Ngài trên anh em và ban bình an cho anh em.’ **27** Vậy, họ phải đặt danh Ta trên con cái Israel để chính Ta có thể ban phước cho họ.”

Phục. 31:6 Hãy mạnh mẽ và can đảm; đừng sợ, cũng đừng kinh hãi chúng, vì chính Giê-hô-va Đức Chúa Trời anh đi với anh; Ngài sẽ không lìa anh cũng không bỏ anh đâu.

- E. Sự chiếu sáng của bảy ngọn đèn từ các giá đèn vàng, tức Chúa Jesus đi giữa những giá đèn ấy với bảy mắt Ngài như ngọn lửa, chân Ngài như đồng sáng, và sự chiếu sáng của mặt Ngài như mặt trời cho thấy rằng càng ngày chúng ta càng cần sự chiếu sáng của Chúa trong đời sống hằng ngày và nếp sống Hội thánh của mình để càng được Ngài chữa lành nhiều hơn—cứu, phục hồi, phấn hưng, và thần hóa—**Khải. 1:14b-15a, 16b; 4:5; 5:6; Lu. 1:78-79; 2 Cô. 4:6-7; Mal. 4:2; Châm. 4:18; Thi. 22, tựa đề; 80:1-3, 7, 15-19.**

Khải. 1:14-15 Đầu và tóc Ngài trắng như lông chiên trắng, như tuyết; mắt Ngài như ngọn lửa; **15** chân Ngài như đồng sáng đã luyện trong lò; tiếng Ngài như tiếng nhiều dòng nước.

Khải. 1:16 Trong tay phải Ngài có bảy ngôi sao; và ra từ miệng Ngài có thanh gươm bén hai lưỡi; mặt Ngài như mặt trời chiếu sáng cực mạnh.

Khải. 4:5 Từ ngai phát ra chớp, tiếng và sấm. Cũng có bảy ngọn đèn lửa cháy trước ngai, tức là bảy Linh của Đức Chúa Trời;

Khải. 5:6 Rồi tôi thấy giữa ngai và bốn sinh vật, và giữa các trưởng lão có một Chiên con đứng, như vừa bị giết, có bảy sừng và bảy mắt, tức bảy Linh của Đức Chúa Trời được sai đi khắp đất.

Lu. 1:78-79 do những niềm trắc ẩn đầy thương xót của Đức Chúa Trời chúng ta mà mặt trời mọc từ nơi cao sẽ đoái thăm chúng ta, **79** để chiếu sáng trên kẻ ngồi trong bóng tối và bóng sự chết, để đưa dẫn chân chúng ta vào đường bình an.”

2 Cô. 4:6-7 Vì Đức Chúa Trời, Đấng phán: “Từ bóng tối mà ánh sáng chiếu ra” là Đấng đã chiếu sáng trong lòng chúng tôi để tỏa sáng tri thức về vinh hiển của Đức Chúa Trời nơi mặt Jesus Christ. **7** Nhưng chúng tôi có báu vật này trong bình bằng đất để biểu minh sự tuyệt diệu của quyền năng ấy là của Đức Chúa Trời chứ không ra từ chúng tôi.

Mal. 4:2 Nhưng về phần các ngươi là kẻ kính sợ danh Ta, thì mặt trời công bình sẽ mọc lên cho, trong cánh nó có sự chữa bệnh; các ngươi sẽ đi ra và nhảy nhót như bò tơ của chuồng.

Châm. 4:18 Nhưng con đường người công bình giống như sự sáng chiếu rạng, Càng sáng thêm lên cho đến giữa trưa.

Thi. 22, tựa đề: Cho nhạc trưởng, theo điệu nai cái rặng đông.

Thi. 80:1-3 Hỡi Đấng chăn giữ Israel, hỡi Đấng dẫn dắt Gia-cốp như bầy chiên, Hãy lắng tai nghe. Hỡi Đấng ngự trên chê-ru-bim, Hãy sáng sự rực rỡ Ngài ra. **2** Trước mặt Ép-ra-im, Bên-gia-min, và Ma-na-se, xin hãy giục giã năng lực Ngài, Và đến cứu chúng tôi. **3** Hỡi Đức Chúa Trời, xin hãy đem chúng tôi lại, Và làm cho mặt Chúa sáng chói, thì chúng tôi sẽ được cứu.

Thi. 80:7 Hỡi Đức Chúa Trời vạn quân, xin hãy đem chúng tôi lại, Và làm cho mặt Chúa sáng chói, thì chúng tôi sẽ được cứu.

Thi. 80:15-19 Là tột nho mà Tay hữu Chúa đã trồng, Và là chồi mà Chúa đã chọn cho mình. **16** Cây nho ấy bị lửa cháy, bị chặt: Vì cố sự quả trách của mặt Chúa, chúng nó phải hư mất. **17** Nguyện Tay Chúa phù hộ người của Tay hữu Chúa, Tức là con người mà Chúa đã chọn cho mình: **18** Rồi chúng tôi sẽ không lìa khỏi Chúa nữa. Xin hãy làm cho chúng tôi được sống lại, thì chúng tôi sẽ cầu khẩn danh Chúa. **19** Hỡi Giê-hô-va, Đức Chúa Trời vạn quân, xin hãy đem chúng tôi lại, Làm cho mặt Chúa sáng chói, thì chúng tôi sẽ được cứu.

- F. Sự soi sáng tùy thuộc vào sự thương xót của Đức Chúa Trời; hễ khi nào Đức Chúa Trời đến và ban sự thương xót của Ngài thì ánh sáng của vẻ mặt Ngài chính là ánh sáng cho chúng ta, sự hiện ra của Ngài là khái tượng cho chúng ta, và hiện diện của Ngài là điều chúng ta đạt được—La. 9:15; Công. 9:3-4; Ês. 50:10-11; Dân. 6:25-26:

La. 9:15 Vì Ngài phán với Môi-se rằng: “Ta sẽ thương xót người nào Ta thương xót, và Ta sẽ tỏ lòng trắc ẩn đối với người nào Ta tỏ lòng trắc ẩn.”

Công. 9:3-4 Khi ông đi gần đến Đa-mách, thành linh có ánh sáng từ trời chiếu xung quanh ông. **4** Ông ngã xuống đất, nghe tiếng nói với mình: “Sau-lơ, Sau-lơ, sao con bắt bớ Ta?”

Ês. 50:10-11 Trong vòng các người nào có ai kính sợ Đức Giê-hô-va, và nghe tiếng của tôi tớ Ngài? Kẻ nào đi trong tối tăm và không có sự sáng thì hãy trông cậy danh Đức Giê-hô-va, hãy nương nhờ Đức Chúa Trời mình. **11** Kìa, hết thảy các người là kẻ thấp lửa và đốt đuốc vây lấy mình, thì hãy đi giữa ngọn lửa mình và giữa những đuốc mình đã đốt! Ấy là sự Tay Ta đã làm cho các người, các người sẽ nằm trong sự buồn bực!

Dân. 6:25-26 Nguyên Đức Giê-hô-va làm cho mặt Ngài chiếu sáng trên anh em và ân điển đối với anh em; **26** nguyên Đức Giê-hô-va ngẩng vẻ mặt Ngài trên anh em và ban bình an cho anh em.

1. Để được soi sáng, chúng ta phải muốn và chấp nhận sự chiếu sáng của Chúa, quyết tâm để lòng mình đơn thuần tìm kiếm một mình Chúa với cả lòng khao khát—Thi. 139:23-24; Phil. 2:12-16; 2 Sứ. 12:14; 16:12; 34:1-3; Thi. 27:8; 73:25; Lu. 11:33-36.

Thi. 139:23-24 Đức Chúa Trời ơi, xin hãy tra xét tôi, và biết lòng tôi; Hãy thử thách tôi, và biết tư tưởng tôi; **24** Xin xem thử tôi có lỗi ác nào chẳng, Xin dắt tôi vào con đường đời đời.

Phil. 2:12-16 Vậy nên, anh em yêu dấu của tôi ơi, như anh em đã luôn vâng phục, không chỉ khi tôi có mặt mà bây giờ khi tôi vắng mặt thì càng hơn nữa, hãy làm nên sự cứu rỗi của chính anh em với sự sợ sệt và run rẩy, **13** vì ấy là Đức Chúa Trời vận hành trong anh em cả ý muốn lẫn việc làm vì niềm vui thích tốt lành của Ngài. **14** Hãy làm mọi việc mà không lầm bầm và tranh luận **15** hầu cho anh em không chỗ chê trách và tình thuần, là con cái không tì vết của Đức Chúa Trời giữa thế hệ lươn lẹo và sa đọa; giữa họ, anh em chiếu ra như vật thể sáng trong thế giới, **16** biểu minh lời sự sống, để tôi có thể khoe trong ngày của Christ rằng tôi đã không chạy vô ích cũng không lao tác vô ích.

2 Sứ. 12:14 Rô-bô-am làm điều ác, vì không rắp lòng tìm cầu Đức Giê-hô-va.

2 Sứ. 16:12 Năm thứ ba mươi chín đời A-sa trị vì, A-sa bị đau chân, đến nỗi nặng lắm; trong cơn bệnh người không tìm kiếm Đức Giê-hô-va, nhưng tìm kiếm những thầy thuốc.

2 Sứ. 34:1-3 Giô-si-a được tám tuổi khi người lên ngôi làm vua, và cai trị ba mươi một năm tại Giê-ru-sa-lem. **2** Người làm điều thiện trước mặt Đức Giê-hô-va, và đi theo con đường của Đa-vít, tổ phụ người, không xây về bên hữu hay là bên tả. **3** Năm thứ tám đời người trị vì, khi người hãy còn trẻ tuổi, thì người khởi tìm kiếm Đức Chúa Trời của Đa-vít, tổ phụ người; năm thứ mười hai, người khởi dọn sạch Giu-đa và Giê-ru-sa-lem, trừ bỏ những nơi cao, thần A-sê-ra, tượng chạm và tượng đúc.

Thi. 27:8 Khi Chúa phán rằng: Các người hãy tìm mặt Ta; Thì lòng tôi thừa cùng Chúa rằng: Đức Giê-hô-va ôi! tôi sẽ tìm mặt Ngài.

Thi. 73:25 Ở trên trời tôi có ai trừ ra Chúa? Còn dưới đất tôi chẳng ước ao người nào khác hơn Chúa.

Lu. 11:33-36 Không ai sau khi thắp đèn mà lại đặt trong hòm hay dưới cái đấu, nhưng đặt trên giá đèn, để những người bước vào có thể thấy ánh sáng. **34** Đèn của thân thể là mắt anh. Khi mắt anh đơn thuần thì cả thân thể anh cũng đầy ánh sáng; nhưng khi mắt anh xấu thì thân thể anh cũng tối tăm. **35** Vì thế, hãy chú ý để ánh sáng trong anh không phải là bóng tối. **36** Vậy, nếu cả thân thể anh đầy ánh sáng và không có phần nào tối tăm thì toàn bộ đều sẽ đầy ánh sáng, như khi ánh đèn tỏa sáng anh vậy.”

2. Để được soi sáng, chúng ta phải mở chính mình ra với Chúa, hướng lòng mình về Ngài, và đặt mình trước Ngài mà không ngần ngại và giữ lại chút nào; những người đóng lại với Chúa là những chuyên gia trong việc phán xét và chỉ trích người khác—2 Cô. 3:16; Châm. 20:27; Mat. 7:1-5; Lu. 6:36-37, 41-42.

2 Cô. 3:16 nhưng hễ khi nào lòng họ xoay về Chúa thì mạng che ấy mới được cất bỏ.

Châm. 20:27 Linh con người vốn một ngọn đèn của Đức Giê-hô-va, dò thấu các nơi ẩn bí của lòng.

Mat. 7:1-5 Đừng phán xét, để các anh không bị phán xét. **2** Vì các anh phán xét bằng sự phán xét nào thì cũng sẽ bị phán xét như vậy; và các anh lường bằng lường nào thì cũng sẽ được lường lại như vậy. **3** Sao anh nhìn vào cái dằm trong mắt anh em mình mà không xét đến cây xà trong mắt anh? **4** Hoặc, sao anh có thể nói với anh em mình: ‘Để tôi lấy cái dằm khỏi mắt anh’ mà kìa, cây xà lại ở trong mắt mình?

5 Hồi kẻ đạo đức giả, trước hết hãy lấy cây xà khỏi mắt anh rồi mới thấy rõ mà lấy cái dằm khỏi mắt anh em mình được.

Lu. 6:36-37 Hãy đầy lòng trắc ẩn, như Cha các anh cũng đầy lòng trắc ẩn. **37** Đừng phán xét thì các anh chắc chắn sẽ không bị phán xét; đừng định tội thì các anh chắc chắn sẽ không bị định tội; hãy buông tha thì các anh sẽ được buông tha.

Lu. 6:41-42 Sao anh nhìn vào cái dằm trong mắt anh em mình mà không xét đến cây xà trong mắt anh? **42** Sao anh có thể nói với anh em mình: ‘Anh ơi, để tôi lấy cái dằm trong mắt anh ra’ mà chính anh lại không thấy cây xà trong mắt mình? Hồi kẻ đạo đức giả, trước hết hãy lấy cây xà khỏi mắt mình, rồi mới thấy rõ để lấy cái dằm trong mắt anh em mình được.

3. Để được soi sáng, chúng ta phải dừng chính mình lại; điều này có nghĩa là dừng lại các quan điểm, cách chúng ta nhìn nhận sự việc, cảm xúc, ý tưởng, và ý kiến của mình; khi một người hoàn toàn dừng lại để đến trước mặt Chúa thì người đó có thể cực kì đơn thuần và đơn sơ trong việc tiếp nhận lời Chúa—**10:38-42**; **Gi. 11:21-28**; **Ês. 40:31**; **Mat. 5:3**; **Lu. 18:15-17**; **Ês. 66:1-2**.

Lu. 10:38-42 Bấy giờ, khi họ đi, Ngài vào một làng kia, và có một người nữ tên là Ma-thê tiếp Ngài vào nhà mình. **39** Cô có một em gái gọi là Ma-ri, cũng là người đã ngồi nơi chân Chúa mà lắng nghe lời Ngài. **40** Nhưng Ma-thê thì bị cuốn vào nhiều sự phục vụ, và cô đến với Ngài mà thưa: “Chúa ơi, Ngài không quan tâm gì khi em tôi để tôi phục vụ một mình sao? Xin bảo cô ấy hãy làm phần việc của mình cùng tôi.” **41** Nhưng Chúa trả lời cô rằng: “Ma-thê, Ma-thê, cô lo lắng và bối rối về nhiều điều quá, **42** song chỉ có một điều cần thiết thôi; thật ra Ma-ri đã chọn phần tốt, là phần sẽ không bị đoạt lấy khỏi cô ấy.”

Gi. 11:21-28 Rồi Ma-thê nói với Jesus: “Thưa Chúa, nếu Ngài có ở đây thì anh tôi hẳn đã không chết. **22** Nhưng thậm chí bây giờ tôi biết rằng hề điều gì Ngài xin Đức Chúa Trời thì Đức Chúa Trời sẽ ban cho Ngài.” **23** Jesus nói với bà: “Anh của cô sẽ sống lại.” **24** Ma-thê thưa với Ngài: “Tôi biết rằng anh ấy sẽ sống lại trong sự phục sinh vào ngày cuối cùng.” **25** Jesus nói với bà: “Ta là sự phục sinh và sự sống; người nào tin vào Ta, dầu đã chết cũng sẽ sống; **26** còn hề ai sống mà tin vào Ta thì mãi mãi không hề chết. Cô có tin điều này không?” **27** Bà nói với Ngài: “Có, thưa Chúa; tôi tin rằng Ngài là Đấng Christ, Con Đức Chúa Trời, là Đấng phải vào thế giới.” **28** Khi nói xong điều này, bà rời khỏi đó và kín đáo gọi Ma-ri em mình đến, nói rằng: “Thầy ở đây và đang gọi em.”

Ês. 40:31 Nhưng ai trông đợi Đức Giê-hô-va thì chắc được sức mới, cất cánh bay cao như chim ưng; chạy mà không mệt nhọc, đi mà không mòn mỏi.

Mat. 5:3 Phước hạnh cho người nghèo khó trong linh, vì vương quốc các tầng trời là của họ.

Lu. 18:15-17 Và người Ta cũng đem những em bé đến với Ngài để Ngài chạm vào chúng. Nhưng khi các môn đồ thấy thì quở trách họ. **16** Song Jesus gọi họ đến, nói rằng: “Hãy để con trẻ đến với Ta, và đừng cấm chúng, vì vương quốc Đức Chúa Trời thuộc về những người như thế. **17** Thật vậy, Ta nói với các anh, hề ai không nhận vương quốc Đức Chúa Trời như con trẻ thì chắc chắn sẽ không vào đó được.”

Ês. 66:1-2 Đức Giê-hô-va phán như vậy: Trời là nơi Ta, đất là bệ chân Ta. Các người sẽ xây nhà thể nào cho Ta? Các người sẽ lấy nơi nào làm chỗ nghỉ ngơi cho Ta? **2** Đức Giê-hô-va phán: Mọi sự này đều bởi Tay Ta làm ra, và có như vậy. Đây là kẻ mà Ta đoái đến: tức là kẻ nghèo khó có lòng ăn năn đau đớn, nghe lời nói Ta mà run.

4. Để được soi sáng, chúng ta không được tranh luận với ánh sáng của Linh, Đấng phát ngôn trong chúng ta, và chúng ta không nên tranh luận với các chấp sự của Linh là những người phát ngôn bên ngoài—**Công. 22:10**; **Nhã. 5:4-6**; **2 Cô. 10:3-5**; **11:2-3**; **Dân. 16:1-7, 31-39**; **17:1-8**; **đc. Xuất. 33:11-14**.

Công. 22:10 Tôi nói: ‘Thưa Chúa, con phải làm gì?’ Chúa nói với tôi: ‘Hãy trỗi dậy vào Đa-mách, ở đó con sẽ được bảo vệ mọi điều đã định cho con phải làm.’

Nhã. 5:4-6 Lương nhân tôi thò Tay vào lỗ cửa, Lòng dạ tôi cảm động vì có người. **5** Tôi bèn chỗi dậy đặt mở cửa cho lương nhân tôi; Tay tôi nhỏ giọt một được, Và ngón Tay tôi chảy một được ròng trên nạm chốt cửa. **6** Tôi mở cửa cho lương nhân tôi, Nhưng người đã lánh đi khỏi rồi. Đương khi người nói lòng tôi mất vía. Tôi tìm kiếm người, nhưng không gặp; Tôi gọi người, song người chẳng đáp.

2 Cô. 10:3-5 Vì dù chúng tôi bước đi trong xác thịt nhưng không chiến đấu theo xác thịt, **4** bởi vũ khí chiến trận của chúng tôi không thuộc xác thịt nhưng đầy quyền năng trước mặt Đức Chúa Trời để phá

đổ các thành trì, **5** như chúng tôi phá đổ các suy luận và từng điều cao ngạo đầy nghịch sự hiểu biết về Đức Chúa Trời, và bất từng tư tưởng làm phụ tù dẫn đến sự vâng phục Christ.

2 Cô. 11:2-3 Tôi lấy lòng ghen tuông của Đức Chúa Trời mà ghen tuông anh em, bởi tôi đã gả anh em cho một chồng để trình diện anh em như một trinh nữ thuần khiết cho Christ. **3** Nhưng tôi có phần sợ rằng, như con rắn đã lừa dối Ê-va bằng thủ đoạn của nó, thì tư tưởng của anh em cũng bị hư hoại, không còn đơn sơ và thuần khiết đối với Christ.

Dân. 16:1-7 Bấy giờ, Cô-rê con trai Dít-sa, cháu Kê-hát, cháu Lê-vi, cùng với Đa-than và A-bi-ram các con trai Ê-li-áp, cùng với Ôn con trai Phê-lét, các cháu của Ru-bên, cầm đầu **2** nổi dậy trước mặt Môi-se; cùng với họ có hai trăm năm mươi người trong con cái Israel là thủ lĩnh của hội chúng, tức những người được triệu tập để nhóm họp, những người nổi danh. **3** Họ hiệp nhau nghịch lại Môi-se và nghịch lại A-rôn mà nói: “Các ông thật là quá quắt, bởi lẽ cả hội chúng, người nào cũng thánh biệt, và Đức Giê-hô-va ở giữa họ. Vậy, tại sao các ông lại tôn mình lên trên hội đoàn của Đức Giê-hô-va?” **4** Khi Môi-se nghe vậy, ông sắp mặt xuống. **5** Ông phát ngôn với Cô-rê và với cả đồng bọn của ông Ta rằng: “Đến sáng, Đức Giê-hô-va sẽ tỏ cho biết ai thuộc về Ngài và ai thánh biệt, cũng sẽ đem người ấy đến gần chính Ngài; người mà Ngài chọn thì Ngài sẽ đem đến gần chính Ngài. **6** Hỡi Cô-rê, anh và cả đồng bọn của anh hãy làm thế này: Hãy lấy cho mình các lư hương; **7** ngày mai, trước mặt Đức Giê-hô-va, hãy bỏ lửa vào đó, rồi đặt hương lên; và người nào mà Đức Giê-hô-va chọn thì người ấy sẽ nên thánh. Các anh mới là người quá quắt, hỡi các con trai Lê-vi!”

Dân. 16:31-39 Ngay khi ông nói xong mọi lời ấy thì đất phía dưới chúng nứt toác ra. **32** Đất bèn mở miệng nuốt lấy chúng cùng với gia đình và mọi người thuộc về Cô-rê cùng mọi tài sản của chúng. **33** Vậy, chúng và tất cả những gì thuộc về chúng đều xuống tận Si-ô khi đang còn sống; rồi đất lấp lại trên chúng, và chúng bị diệt vong khỏi giữa hội đoàn. **34** Toàn thể Israel xung quanh nghe chúng kêu la thì chạy trốn, vì họ nói: “Coi chừng đất cũng nuốt lấy chúng ta!” **35** Rồi lửa từ Đức Giê-hô-va phát ra và thiêu hủy hai trăm năm mươi người đã trình dâng hương. **36** Sau đó, Đức Giê-hô-va phát ngôn với Môi-se rằng: **37** “Hãy bảo Ê-lê-a-xa con trai thầy tế lễ A-rôn lấy các lư hương lên khỏi đám cháy và hắt lửa trong đó ra xa, vì chúng thánh biệt. **38** Các lư hương của những người đã phạm tội khiến họ mất mạng phải được làm thành những tấm dất để bọc bàn thờ, vì họ đã trình dâng chúng trước mặt Đức Giê-hô-va, và chúng đã trở nên thánh biệt. Vậy, chúng sẽ là một dấu hiệu cho con cái Israel.” **39** Thầy tế lễ Ê-lê-a-xa bèn lấy các lư hương bằng đồng mà những người bị thiêu đốt đã dâng; rồi người Ta dát chúng thành tấm bọc bàn thờ.

Dân. 17:1-8 Rồi Đức Giê-hô-va phát ngôn với Môi-se rằng: **2** “Hãy phát ngôn với con cái Israel, và hãy lấy từ họ những cây gậy, mỗi nhà tổ phụ một cây, mười hai cây gậy từ mọi thủ lĩnh của họ theo nhà của các tổ phụ họ; con phải viết tên của mỗi người lên cây gậy của họ. **3** Và con phải viết tên của A-rôn lên cây gậy của Lê-vi, vì phải có một cây gậy cho người đứng đầu mỗi nhà của tổ phụ họ. **4** Rồi con phải đặt chúng trong Lều Nhóm họp trước Chúng cố, là nơi Ta gặp các con. **5** Cây gậy của người mà Ta chọn sẽ nảy lộc, và Ta sẽ chấm dứt những lời lầm bầm của con cái Israel nghịch lại Ta, là những lời họ lầm bầm nghịch lại các con.” **6** Vậy, Môi-se phát ngôn với con cái Israel. Và mỗi người trong các thủ lĩnh của họ đưa cho ông một cây gậy, mỗi thủ lĩnh một cây gậy theo nhà tổ phụ họ, mười hai cây gậy, và cây gậy của A-rôn ở giữa những cây gậy của họ. **7** Môi-se đặt những cây gậy ấy trước mặt Đức Giê-hô-va trong Lều Chúng cố. **8** Vào ngày hôm sau, Môi-se đi vào Lều Chúng cố, và kia, cây gậy của A-rôn thuộc nhà Lê-vi đã nảy lộc; nó còn đâm chồi, trở hoa và kết quả hạnh chín.

Xuất. 33:11-14 Đức Giê-hô-va thường nói chuyện với Môi-se mặt đối mặt, như một người nói chuyện với bạn đồng hành của mình. Rồi Môi-se trở về trại quân, nhưng phụ tá của ông là Giô-suê con trai của Nun, một người trai trẻ, thì không rời khỏi lều. **12** Và Môi-se nói với Đức Giê-hô-va: “Ngài xem, Ngài phán với con: Hãy đem dân này lên; nhưng Ngài chưa cho con biết Ngài sẽ sai ai đi với con. Song Ngài đã phán: Ta biết đích danh con, và con cũng đã tìm được ân huệ trong mắt Ta. **13** Vậy, bây giờ nếu con tìm được ân huệ trong mắt Ngài, xin hãy cho con biết các đường lối Ngài để con biết Ngài, để con tiếp tục tìm được ân huệ trong mắt Ngài. Cũng hãy xem xét rằng dân tộc này là dân của Ngài.” **14** Ngài nói: “Hiện diện của Ta sẽ đi với con, và Ta sẽ cho con được nghỉ ngơi.”

5. Để được soi sáng, chúng ta phải liên tục sống trong ánh sáng—Ês. 2:5; 1 Gi. 1:7; Hê. 9:14; 10:22; Mat. 5:3, 8, 14; Thi. 119:105; Khải. 1:20; Thi. 36:8-9.

Ês. 2:5 Hỡi nhà Gia-cóp, hãy đến, chúng ta hãy bước đi trong sự sáng của Đức Giê-hô-va.

1 Gi. 1:7 Nhưng nếu chúng ta bước đi trong ánh sáng như Ngài ở trong ánh sáng thì chúng ta có sự tương giao với nhau, và huyết Jesus Con Ngài tẩy sạch từng tội chúng ta.

Hê. 9:14 thì hưởng chi huyết của Christ, Đấng qua Linh đời đời mà dâng chính Ngài không tí vết cho Đức Chúa Trời, sẽ thanh tẩy lương tâm chúng ta khỏi các công việc chết để phụng sự Đức Chúa Trời hằng sống càng hơn là đường nào.

Hê. 10:22 lại vì cũng có lòng được tẩy khỏi lương tâm xấu và thân thể được rửa bằng nước thuần khiết, nên chúng ta hãy tiến đến Nơi chí thánh với lòng chân thật trong sự tin chắc đầy đủ của đức tin.

Mat. 5:3 “Phước hạnh cho người nghèo khó trong linh, vì vương quốc các tầng trời là của họ.

Mat. 5:8 Phước hạnh cho người thuần khiết trong lòng, vì họ sẽ thấy Đức Chúa Trời.

Mat. 5:14 Các anh là ánh sáng của thế giới. Một thành tọa lạc trên núi thì không thể khuất được.

Thi. 119:105 Lời Chúa là ngọn đèn cho chân tôi, Ánh sáng cho đường lối tôi.

Khải. 1:20 Huyền nhiệm về bảy ngôi sao mà con đã thấy trên Tay phải Ta và bảy giá đèn vàng: Bảy ngôi sao là các sứ giả của bảy Hội thánh, và bảy giá đèn là bảy Hội thánh.

Thi. 36:8-9 Họ nhờ sự dư dật của nhà Chúa mà được thỏa nguyện; Chúa sẽ cho họ uống nước sông phước lạc của Chúa. **9** Vì nguồn sự sống ở nơi Chúa; Trong ánh sáng Chúa chúng tôi thấy sự sáng.

III. Chứng có của Jesus là đoàn người đông đảo phụng sự Đức Chúa Trời trong đền thờ, toàn bộ Thân thể gồm những người được cứu chuộc của Đức Chúa Trời, đã được cất lên các tầng trời để vui hưởng sự chăm sóc của Đức Chúa Trời và sự chăn dắt của Chiên con với mọi phước hạnh thuộc linh trên cõi trời và trong Christ mà có thể được vui hưởng ngày nay—Khải. 7:9-17; Êph. 1:3; Ga. 3:14; Sáng. 12:2; đc. Khải. 21:3-4; 22:3-5; Ês. 49:10:

Khải. 7:9-17 Sau những điều này, kìa, tôi thấy một đoàn người đông đảo, không ai có thể đếm được, từ mọi nước, mọi chi phái, mọi dân, mọi tiếng, đang đứng trước ngai và trước Chiên con, mặc áo dài trắng, cầm nhánh cọ trong Tay. **10** Họ kêu lớn tiếng rằng: “Sự cứu rỗi quy về Đức Chúa Trời chúng ta là Đấng ngồi trên ngai, và quy về Chiên con.” **11** Tất cả thiên sứ đều đứng quanh ngai, các trưởng lão và bốn sinh vật; họ đều sấp mặt xuống trước ngai và thờ phượng Đức Chúa Trời, **12** nói rằng: “A-men. Nguyện sự chúc tụng, vinh hiển, khôn ngoan, cảm tạ, tôn trọng, quyền năng và sức mạnh quy về Đức Chúa Trời chúng ta mãi mãi vô cùng. A-men.” **13** Một trong các trưởng lão hỏi tôi rằng: “Những người mặc áo dài trắng này là ai, và họ từ đâu đến?” **14** Tôi bèn nói với vị ấy: “Thưa chúa tôi, chúa biết.” Vị ấy nói với tôi: “Đây là những người ra khỏi đại nạn, đã giặt và phieu trắng áo mình trong huyết Chiên con. **15** Vì vậy, họ đang ở trước ngai Đức Chúa Trời, ngày đêm phụng sự Ngài trong đền thờ Ngài; và Đấng ngồi trên ngai sẽ lập nhà trại trên họ. **16** Họ sẽ không còn đói nữa, không còn khát nữa, cũng không có mặt trời hoặc sức nóng nào phương hại đến họ, **17** vì Chiên con là Đấng ở giữa ngai sẽ chăn dắt và dẫn đưa họ đến các suối nước sự sống; Đức Chúa Trời sẽ lau khô mọi giọt lệ nơi mắt họ.”

Êph. 1:3 Chúc tụng Đức Chúa Trời và Cha của Chúa Jesus Christ chúng ta, Ngài đã ban phước cho chúng ta trong từng phước hạnh thuộc linh trên cõi trời trong Christ.

Ga. 3:14 hầu cho phước hạnh của Áp-ra-ham có thể đến với dân ngoại trong Christ Jesus để chúng ta có thể nhận lãnh lời hứa về Linh qua đức tin.

Sáng. 12:2 Và Ta sẽ làm cho con thành một dân tộc lớn, / Ta sẽ ban phước cho con / Và làm cho danh con trở nên lớn; / Con sẽ trở thành một phước hạnh.

Khải. 21:3-4 Tôi nghe một tiếng lớn ra từ ngai rằng: “Kìa, nhà trại của Đức Chúa Trời ở với con người; Ngài sẽ lập nhà trại với họ; họ sẽ là dân Ngài; chính Đức Chúa Trời sẽ ở với họ và là Đức Chúa Trời của họ. **4** Ngài sẽ lau khô mọi giọt lệ nơi mắt họ; sự chết sẽ không còn nữa, cũng sẽ không còn đau buồn hoặc khóc lóc hoặc đau đớn nữa, vì những điều trước đây đã qua rồi.”

Khải. 22:3-5 Sẽ không còn sự rửa sả nữa. Ngai của Đức Chúa Trời và Chiên con sẽ ở tại đó; các nô lệ của Ngài sẽ phụng sự Ngài; **4** họ sẽ thấy mặt Ngài, và danh Ngài sẽ ở trên trán họ. **5** Đêm sẽ không còn nữa; họ cũng không cần ánh sáng đèn hay ánh sáng mặt trời, vì Chúa là Đức Chúa Trời sẽ chiếu sáng trên họ; và họ sẽ trị vì mãi mãi vô cùng.

Ês. 49:10 Họ sẽ không đói không khát, hơi nắng chẳng đốt đến, khí nóng mặt trời chẳng phạm đến nữa; vì Đấng thương xót họ sẽ dắt dẫn, đem họ đến gần suối nước.

A. Đoàn người đông đảo bao gồm những người đã được mua bằng huyết của Chiên con từ mọi nước, mọi chi phái, mọi dân, và mọi tiếng để trở thành những thành phần cấu tạo Hội thánh—**Khải. 7:9a; 5:9; La. 11:25; Công. 15:14, 19; 1 Cô. 6:19-20.**

Khải. 7:9 Sau những điều này, kìa, tôi thấy một đoàn người đông đảo, không ai có thể đếm được, từ mọi nước, mọi chi phái, mọi dân, mọi tiếng, đang đứng trước ngai và trước Chiên con, mặc áo dài trắng, cầm nhánh cọ trong Tay.

Khải. 5:9 Họ hát một bài ca mới rằng: “Ngài xứng đáng lấy cuộn sách và mở các ấn của nó, vì Ngài đã bị giết, dùng huyết Ngài để mua con người từ mọi chi phái, mọi tiếng, mọi dân, mọi nước cho Đức Chúa Trời,

La. 11:25 Anh em ơi, tôi chẳng muốn anh em không biết huyền nhiệm này (kéo anh em tự cho mình là khôn ngoan), ấy là một phần Israel đã trở nên cứng cỏi cho đến khi số dân ngoại được đủ;

Công. 15:14 Si-mê-ôn đã thuật lại thể nào Đức Chúa Trời khởi thăm viếng dân ngoại để từ trong họ đem ra một dân cho danh Ngài.

Công. 15:19 Vì thế, tôi phán quyết rằng đừng làm khó cho những người từ dân ngoại mà đã xoay về Đức Chúa Trời,

1 Cô. 6:19-20 Anh em không biết rằng thân thể anh em là đền thờ của Thánh Linh trong anh em, Đấng anh em đã có từ Đức Chúa Trời, và rằng anh em không thuộc về chính mình sao? **20** Bởi lẽ, anh em đã được mua bằng giá cao rồi. Vậy nên, hãy tôn vinh Đức Chúa Trời trong thân thể mình.

B. “Đây là những người ra khỏi đại nạn, đã giặt và phieu trắng áo mình trong huyết Chiên con”—**Khải. 7:14**:

Khải. 7:14 Tôi bèn nói với vị ấy: “Thưa chúa tôi, chúa biết.” Vị ấy nói với tôi: “Đây là những người ra khỏi đại nạn, đã giặt và phieu trắng áo mình trong huyết Chiên con.”

1. Đại nạn trong câu 14 chỉ về những khổ nạn, nỗi khổ, sự bắt bớ, và hoạn nạn mà dân được chuộc của Đức Chúa Trời đã kinh nghiệm qua các thời đại—**Gi. 16:33**.

Gi. 16:33 Ta đã nói những điều này với các anh để các anh có sự bình an trong Ta. Các anh sẽ có hoạn nạn trong thế giới, nhưng hãy an tâm; Ta đã đắc thắng thế giới.

2. Huyết của Chiên con trả lời trước mặt Đức Chúa Trời mọi cáo buộc của ma quỷ nghịch lại chúng ta và ban cho chúng ta sự chiến thắng trên hắc (Khải. 12:11); vì có Đấng Christ cứu chuộc là nguồn huyết được mở ra vì toàn bộ tội và sự bất khiết của chúng ta (**Xa. 13:1**; **Gi. 19:34**) nên chúng ta có thể tắm mình dưới huyết đó, sạch hết mọi vết nhơ tội lỗi của mình (Thánh ca 1006, phiên khúc 1), và “trỗi dậy bước đi trong ánh sáng của Đức Chúa Trời / Đắc thắng thế giới và tội; / Với lòng được đổi mới và áo trắng, / Christ ngự ngai bên trong” (Thánh ca 1010, phiên khúc 3).

Khải. 12:11 Và họ đã đắc thắng hắc bởi huyết của Chiên con và bởi lời chứng của họ; họ cũng không yêu sự sống hồn mình thậm chí cho đến chết.

Xa. 13:1 Trong ngày đó sẽ có một suối mở ra cho nhà Đa-vít và dân cư Giê-ru-sa-lem, vì tội lỗi và sự ô uế.

Gi. 19:34 song một trong những tên lính lấy giáo đâm hông Ngài, lập tức huyết và nước tuôn ra.

3. Giặt áo là giữ cho cách cư xử của chúng ta được sạch qua sự tẩy rửa của huyết Chiên con; điều này cho chúng ta quyền vui hưởng cây sự sống và bước vào thành sự sống là lĩnh vực có các phúc hạnh đời đời của Đức Chúa Trời—**1 Gi. 1:7**; **Khải. 22:14**.

1 Gi. 1:7 Nhưng nếu chúng ta bước đi trong ánh sáng như Ngài ở trong ánh sáng thì chúng ta có sự tương giao với nhau, và huyết Jesus Con Ngài tẩy sạch từng tội chúng ta.

Khải. 22:14 Phước hạnh cho người giặt áo mình để được quyền dự phần cây sự sống và vào trong thành bởi các cổng.

C. Những người thuộc đoàn người đông đảo đang đứng trước ngai và trước Chiên con, cầm nhánh chà là trong Tay—**7:9b**:

Khải. 7:9 Sau những điều này, kìa, tôi thấy một đoàn người đông đảo, không ai có thể đếm được, từ mọi nước, mọi chi phái, mọi dân, mọi tiếng, đang đứng trước ngai và trước Chiên con, mặc áo dài trắng, cầm nhánh cọ trong Tay.

1. Nhánh chà là tượng trưng cho chiến thắng của chúng ta trên khổ nạn mà chúng ta đã trải qua vì có Chúa; cây chà là cũng là dấu hiệu về sự thỏa mãn đạt được nhờ được tưới nước—**c. 14**; **đc. Gi. 12:13**; **Xuất. 15:27**.

Khải. 7:14 Tôi bèn nói với vị ấy: “Thưa chúa tôi, chúa biết.” Vị ấy nói với tôi: “Đây là những người ra khỏi đại nạn, đã giặt và phiêu trắng áo mình trong huyết Chiên con.”

Gi. 12:13 thì họ cầm nhánh cây cọ, đi ra đón Ngài, và hô vang: “Hô-sa-na! Chúc tụng Đấng đến trong danh Chúa, Vua Israel!”

Xuất. 15:27 Rồi họ đến Ê-lim, nơi có mười hai suối nước và bảy mươi cây chà là; họ đóng trại tại đó bên các dòng nước.

2. Trong Đức Chúa Trời Tam Nhất là đền thờ của Đức Chúa Trời, chúng ta sẽ phụng sự Ngài ngày và đêm để vui hưởng Ngài là lễ Nhà trại đời đời và sum sê trong sự sống như cây chà là—**Khải. 7:15a; 3:12; Lê. 23:40; Nê. 8:15; Thi. 92:12-13; Gi. 7:2, 37-39; La. 1:9; Cól. 2:19.**

Khải. 7:15 Vì vậy, họ đang ở trước ngai Đức Chúa Trời, ngày đêm phụng sự Ngài trong đền thờ Ngài; và Đấng ngồi trên ngai sẽ lập nhà trại trên họ.

Khải. 3:12 Người nào đắc thắng, Ta sẽ làm cho trở nên cột trụ trong đền thờ của Đức Chúa Trời Ta, và chắc chắn người ấy sẽ không còn ra khỏi đó nữa; Ta cũng sẽ viết trên người danh của Đức Chúa Trời Ta và danh của thành Đức Chúa Trời Ta, là Giê-ru-sa-lem Mới từ trời ở nơi Đức Chúa Trời mà xuống, cùng danh mới của Ta.

Lê. 23:40 Vào ngày thứ nhất, các con phải lấy cho mình trái của cây cao oai vệ, các nhánh cây chà là, các cành cây rậm lá và những cành liễu bên khe suối; các con phải vui mừng trước mặt Giê-hô-va Đức Chúa Trời các con trong bảy ngày.

Nê. 8:15 và chúng phải hô truyền trong các thành và tại Giê-ru-sa-lem nghe, rằng: Hãy đi kiếm trong núi những nhánh ô-liu và nhánh ô-liu rừng, những nhánh cây sim, những tàu lá kè, và những nhánh cây rậm, đặt làm những nhà lều, y như đã chép.

Thi. 92:12-13 Người công bình sẽ mọc lên như cây kè, Lớn lên như cây hương nam trên Li-ban. **13** Những kẻ được trồng trong nhà Đức Giê-hô-va Sẽ trở bông trong hành lang của Đức Chúa Trời chúng ta.

Gi. 7:2 Bấy giờ, lễ Nhà trại của dân Do Thái đã gần.

Gi. 7:37-39 Bấy giờ, vào ngày cuối, là ngày trọng thể của kì lễ, Jesus đứng và kêu lên rằng: “Nếu ai khát, hãy đến với Ta và uống. **38** Người nào tin vào Ta thì từ tận bản thể bề trong của người ấy sẽ tuôn ra các sông nước hằng sống, như Kinh văn đã nói.” **39** Nhưng Ngài nói điều này chỉ về Linh mà người tin vào Ngài sẽ nhận lãnh vì Linh ấy vẫn chưa, bởi Jesus chưa được tôn vinh.

La. 1:9 Vì Đức Chúa Trời, Đấng mà tôi phụng sự trong linh tôi trong phúc âm của Con Ngài, làm chứng cho tôi thể nào tôi không ngớt nhắc đến anh em trong sự cầu nguyện.

Cól. 2:19 và không bám lấy Đầu, ra từ Đầu ấy mà cả Thân thể, do được cung ứng phong phú và đan kết với nhau qua các khớp nối và dây gân, lớn lên bởi sự lớn lên của Đức Chúa Trời.

3. Sự phụng sự của chúng ta trong cõi thời gian ngày nay là sự chuẩn bị cho sự phụng sự của chúng ta trong cõi đời đời; mục tiêu duy nhất của Đức Chúa Trời trong cõi thời gian là ban phát chính Ngài vào chúng ta mỗi ngày; khi Đức Chúa Trời vào trong chúng ta và đi ra từ chúng ta thì đó là phụng sự—**Mat. 25:19-23; Gi. 7:37-39.**

Mat. 25:19-23 Sau một thời gian dài, chủ của những nô lệ ấy đến và tính sổ sách với họ. **20** Người đã nhận năm Ta-lâng đến, đem thêm năm Ta-lâng nữa, nói: ‘Thưa chủ, ông đã giao cho tôi năm Ta-lâng; này, tôi đã làm lợi thêm năm Ta-lâng.’ **21** Chủ nói với người: ‘Giỏi lắm, nô lệ tốt và trung tín! Anh đã trung tín trong vài điều, Ta sẽ đặt anh trên nhiều điều. Hãy vào sự vui mừng của chủ anh.’ **22** Người đã nhận hai Ta-lâng cũng đến và nói: ‘Thưa chủ, ông đã giao cho tôi hai Ta-lâng; này, tôi đã làm lợi thêm hai Ta-lâng nữa.’ **23** Chủ nói với người: ‘Giỏi lắm, nô lệ tốt và trung tín. Anh đã trung tín trong vài điều, Ta sẽ đặt anh trên nhiều điều. Hãy vào sự vui mừng của chủ anh.’

Gi. 7:37-39 Bấy giờ, vào ngày cuối, là ngày trọng thể của kì lễ, Jesus đứng và kêu lên rằng: “Nếu ai khát, hãy đến với Ta và uống. **38** Người nào tin vào Ta thì từ tận bản thể bề trong của người ấy sẽ tuôn ra các sông nước hằng sống, như Kinh văn đã nói.” **39** Nhưng Ngài nói điều này chỉ về Linh mà người tin vào Ngài sẽ nhận lãnh vì Linh ấy vẫn chưa, bởi Jesus chưa được tôn vinh.

- D. Chúng ta sẽ không đói hay khát nữa—**Khải. 7:16a:**

Khải. 7:16 Họ sẽ không còn đói nữa, không còn khát nữa, cũng không có mặt trời hoặc sức nóng nào phương hại đến họ,

1. Đói và khát là có một niềm hi vọng chưa được thỏa mãn; Christ hứa rằng mọi người tin vào Ngài sẽ được thỏa mãn và nhận Ngài là sự sống thỏa mãn của họ—Gi. 6:35.

Gi. 6:35 Jesus nói với họ: “Ta là bánh sự sống; ai đến với Ta, chắc chắn không còn đói, ai tin vào Ta, chắc chắn không còn khát.”

2. Tiếp xúc Đức Chúa Trời Linh trong linh chúng ta là uống nước hằng sống, và uống nước hằng sống là dâng cho Đức Chúa Trời sự thờ phượng thật—4:13-14, 23-24.

Gi. 4:13-14 Jesus trả lời bà rằng: “Hễ ai uống nước này vẫn còn khát nữa, **14** song hễ ai uống nước Ta cho thì mãi mãi không còn khát nữa; nhưng nước Ta cho sẽ thành một mạch nước trong người đó, phun lên vào trong sự sống đời đời.”

Gi. 4:23-24 Nhưng giờ sắp đến, và chính là bây giờ, khi những người thờ phượng thật sẽ thờ phượng Cha trong linh và sự chân thật, vì Cha cũng đang tìm kiếm những người như thế để thờ phượng Ngài. **24** Đức Chúa Trời là Linh; ai thờ phượng Ngài phải thờ phượng trong linh và sự chân thật.

E. Mặt trời thiêu đốt và sức nóng làm cháy sém sẽ không hại chúng ta—Khải. 7:16b:

Khải. 7:16 Họ sẽ không còn đói nữa, không còn khát nữa, cũng không có mặt trời hoặc sức nóng nào phương hại đến họ.

1. Chiên con—Đức Chúa Trời ngồi trên ngai sẽ lập nhà trại trên chúng ta, phủ bóng chúng ta bằng chính Ngài—c. 15b; 2 Cô. 12:9.

Khải. 7:15 Vì vậy, họ đang ở trước ngai Đức Chúa Trời, ngày đêm phụng sự Ngài trong đền thờ Ngài; và Đấng ngồi trên ngai sẽ lập nhà trại trên họ.

2 Cô. 12:9 Và Ngài nói với tôi: “Ân điển Ta đủ cho con, vì quyền năng Ta được hoàn hảo trong sự yếu đuối.” Vì thế, tôi hết sức vui mừng thà khoe trong những yếu đuối của mình để quyền năng của Christ lập nhà trại trên tôi.

2. Có một loại sự sống ở dưới sự phủ bóng của Đức Chúa Trời—đó là sự sống được giấu trong Đức Chúa Trời—Thi. 36:7-9; Êph. 6:17; Thi. 91:1; 17:8; 57:1; Ru. 2:12.

Thi. 36:7-9 Hỡi Đức Chúa Trời sự nhân từ Chúa quý biết bao! Con cái loài người náu mình dưới bóng cánh của Chúa. **8** Họ nhờ sự dư dật của nhà Chúa mà được thỏa nguyện; Chúa sẽ cho họ uống nước sông phước lạc của Chúa. **9** Vì nguồn sự sống ở nơi Chúa; Trong ánh sáng Chúa chúng tôi thấy sự sáng.

Êph. 6:17 Cũng hãy nhận mũ trụ là sự cứu rỗi và gươm là Linh, mà Linh là lời Đức Chúa Trời.

Thi. 91:1 Người nào ở nơi kín đáo của Đấng Chí cao, Sẽ được hằng ở dưới bóng của Đấng Toàn năng.

Thi. 17:8 Cầu Chúa bảo hộ tôi như con người của mắt; Hãy áp tôi dưới bóng cánh của Chúa.

Thi. 57:1 Đức Chúa Trời ôi! xin thương xót tôi, xin thương xót tôi, Vì hồn tôi náu mình nơi Chúa! Phải, tôi náu mình dưới bóng cánh của Chúa, Cho đến chừng tai họa đã qua.

Ru. 2:12 Nguyện Đức Giê-hô-va báo đáp điều nàng đã làm; nàng đã đến núp dưới cánh Giê-hô-va Đức Chúa Trời của Israel; cầu xin Ngài thưởng cho nàng cách trọn vẹn.

3. Là Đức Giê-hô-va và cũng là con người, Đấng Christ là Vua đang cung ứng, chăm sóc, và che chở dân của Đức Chúa Trời; Ngài là Vua để cai trị và là người như nơi ẩn náu khỏi gió và che bão táp, như suối nước trong nơi đất khô, và như bóng vàng đá lớn trong đất mòn môi—Ês. 32:1-2.

Ês. 32:1-2 Nay, sẽ có một vua lấy nghĩa trị vì, các quan trưởng lấy lẽ công bình mà cai trị. **2** Sẽ có một người như nơi núp gió và chỗ che bão táp, như suối nước trong nơi đất khô, như bóng vàng đá lớn trong xứ mòn môi.

F. Chiên con ở giữa ngai sẽ chặn dất và dẫn đưa chúng ta đến các suối nước sự sống—Khải. 7:17a:

Khải. 7:17 vì Chiên con là Đấng ở giữa ngai sẽ chặn dất và dẫn đưa họ đến các suối nước sự sống; Đức Chúa Trời sẽ lau khô mọi giọt lệ nơi mắt họ.”

1. Chặn dất bao gồm cho ăn; dưới sự chặn dất của Christ, “tôi sẽ chẳng thiếu thốn gì”—Thi. 23:1.

Thi. 23:1 Đức Giê-hô-va là Đấng chăn giữ tôi; tôi sẽ chẳng thiếu thốn gì.

2. Chúng ta không bao giờ có thể cải thiện chính mình, và chúng ta cần một người chăn để nuôi dưỡng chúng ta mọi lúc; Ngài nuôi dưỡng các chiên con bằng kinh nghiệm của Ngài

là Chiên con của Đức Chúa Trời, Đấng ở trên ngai Đức Chúa Trời trong nhà Đức Chúa Trời và vì nhà Đức Chúa Trời—cc. 2-6; Khải. 22:1.

Thi. 23:2-6 Ngài khiến tôi an nghỉ nơi đồng cỏ xanh tươi Dẫn tôi đến mé nước bình tĩnh. **3** Ngài bỏ lại hồn tôi, Dẫn tôi vào các lối công bình, vì có danh Ngài. **4** Dầu khi tôi đi trong trũng bóng chết, Tôi sẽ chẳng sợ tai họa nào; vì Chúa ở cùng tôi: Cây trượng và cây gậy của Chúa an ủi tôi. **5** Chúa dọn bàn cho tôi Trước mặt kẻ thù nghịch tôi; Chúa xúc dầu cho đầu tôi, Chén tôi đầy tràn. **6** Quả thật, trọn đời tôi Phước hạnh và sự thương xót sẽ theo tôi; Tôi sẽ ở trong nhà Đức Giê-hô-va Cho đến lâu dài.

Khải. 22:1 Rồi thiên sứ cho tôi xem sông nước sự sống, sáng ngời như pha lê, tuôn ra từ ngai Đức Chúa Trời và Chiên con, ở giữa đường của thành.

G. Ngài sẽ lau khô mọi giọt lệ nơi mắt chúng ta—7:17b:

Khải. 7:17 vì Chiên con là Đấng ở giữa ngai sẽ chặn đất và dẫn đưa họ đến các suối nước sự sống; Đức Chúa Trời sẽ lau khô mọi giọt lệ nơi mắt họ.”

1. Những giọt lệ (nước mắt) là điều không thể tránh khỏi trong thời đại này, nhưng những giọt lệ của chúng ta được đựng trong ve của Đức Chúa Trời và được ghi trong sổ của Ngài—Hê. 5:7; Công. 20:19, 31; Thi. 56:8; đc. Mal. 3:16.

Hê. 5:7 Trong những ngày còn trong xác thịt, Ngài đã lớn tiếng kêu khóc và tuôn lệ mà dâng lên lời cầu xin, khẩn nguyện cho Đấng có thể cứu mình khỏi sự chết, và vì lòng thành kính của mình nên đã được nghe.

Công. 20:19 phục vụ Chúa như một nô lệ bằng cả sự khiêm nhường, nước mắt và những thử thách ập đến trên tôi bởi các âm mưu của người Do Thái;

Công. 20:31 Vậy, hãy thức canh, nhớ rằng suốt ba năm, cả đêm lẫn ngày, tôi không ngớt khuyên răn từng người trong nước mắt.

Thi. 56:8 Chúa đếm các bước đi qua đi lại của tôi: Xin Chúa để nước mắt tôi trong ve của Chúa, Nước mắt tôi há chẳng được ghi vào sổ Chúa sao?

Mal. 3:16 Bấy giờ những kẻ kính sợ Đức Giê-hô-va nói cùng nhau, thì Đức Giê-hô-va để ý mà nghe; và một sách để ghi nhớ được chép trước mặt Ngài cho những kẻ kính sợ Đức Giê-hô-va và tưởng đến danh Ngài.

2. Vì Chiên con cung ứng cho chúng ta nước sự sống để chúng ta được thỏa mãn nên nước mắt được lau khô—Giê. 9:1; 2:13; đc. 15:16; Ca. 3:21-25, 55-56.

Giê. 9:1 Ôi! Ước gì đầu tôi là suối nước, mắt tôi là nguồn lụy! Hầu cho tôi vì những kẻ bị giết của con gái dân Ta mà khóc suốt ngày đêm.

Giê. 2:13 Dân Ta đã làm hai điều ác: Chúng nó đã lia bỏ Ta, là nguồn nước sống, mà tự đào lấy hồ, thật, hồ nứt ra, không chứa nước được.

Giê. 15:16 Tôi vừa nghe những lời Ngài, thì đã ăn lấy rồi; lời Ngài là sự vui mừng hớn hở của lòng tôi vậy. Hỡi Giê-hô-va Đức Chúa Trời vạn quân, vì tôi được xưng bằng danh Ngài!

Ca. 3:21-25 Ta nhớ lại sự đó, thì có sự trông mong: **22** Ấy là nhờ sự nhân từ Đức Giê-hô-va mà chúng ta chưa tuyệt. Vì sự thương xót của Ngài chẳng dứt; **23** Mỗi buổi sáng thì lại mới luôn, sự thành tín Ngài là lớn lắm. **24** Hồn Ta nói: Đức Giê-hô-va là cơ nghiệp Ta, nên Ta để lòng trông cậy nơi Ngài. **25** Đức Giê-hô-va ban sự nhân từ cho những kẻ trông đợi Ngài, cho hồn tìm cầu Ngài.

Ca. 3:55-56 Hỡi Đức Giê-hô-va, tôi từ nơi ngục tối rất sâu kêu cầu danh Ngài. **56** Ngài chắc đã nghe tiếng tôi, xin đừng bịt tai khỏi hơi thở và lời kêu van tôi.

3. Cảm tạ Đức Chúa Trời vì những ngày đau buồn và những điều đau buồn sẽ không kéo dài; thế giới đang qua đi, và chúng ta được phước để uống Đức Chúa Trời Tam Nhất tuôn chảy cho đến khi chúng ta trở thành toàn bộ sự sống đời đời, tức Giê-ru-sa-lem Mới—Gi. 4:14b.

Gi. 4:14 song hễ ai uống nước Ta cho thì mãi mãi không còn khát nữa; nhưng nước Ta cho sẽ thành một mạch nước trong người đó, phun lên vào trong sự sống đời đời.

Christ có các chìa khóa của sự chết và Ha-đét

Đọc Kinh văn: Khải. 1:17-18; 10:7; 12:11; 15:1, 8; Công. 2:24; Phil. 3:10-11

Khải. 1:17-18 Khi thấy Ngài, tôi ngã xuống chân Ngài như chết; Ngài bèn đặt Tay phải Ngài trên tôi, nói rằng: “Đừng sợ, Ta là Đấng Đầu tiên và Cuối cùng, **18** và là Đấng hằng sống; Ta đã chết, và này, Ta sống mãi mãi vô cùng; Ta có các chìa khóa của sự chết và Ha-đét.

Khải. 10:7 nhưng vào những ngày mà tiếng thiên sứ thứ bảy sắp thổi lên thì huyền nhiệm của Đức Chúa Trời được hoàn tất, như Ngài đã rao truyền tin tốt lành cho các nô lệ của Ngài, tức các tiên tri.

Khải. 12:1 Và một dấu hiệu lớn được nhìn thấy trên trời: một người nữ *minh* mặc mặt trời, dưới chân *đạp* mặt trăng, trên đầu *đội* mũ miện bằng mười hai ngôi sao.

Khải. 15:1 Rồi tôi thấy một dấu hiệu khác trên trời, lớn và kì diệu: Bảy thiên sứ có bảy tai họa cuối cùng, vì con phần nọ của Đức Chúa Trời được hoàn tất trong những tai họa ấy.

Khải. 15:8 Và đền thờ đầy khói từ vinh hiển của Đức Chúa Trời và từ quyền năng của Ngài; không ai có thể vào đền thờ cho đến khi bảy tai họa của bảy thiên sứ được hoàn tất.

Công. 2:24 là Đấng Đức Chúa Trời khiến sống dậy sau khi đã giải thoát khỏi nỗi thống khổ của sự chết, vì sự chết không thể giữ Ngài được.

Phil. 3:10-11 để biết Ngài và quyền năng phục sinh của Ngài cùng sự tương giao trong các nỗi khổ của Ngài, được đồng hóa theo sự chết của Ngài, **11** biết đâu tôi có thể đạt đến sự phục sinh vượt trội từ kẻ chết.

I. “Ta là Đấng Đầu tiên và Cuối cùng, và là Đấng hằng sống”—Khải. 1:17b-18a:

- A. Christ là Đấng Đầu tiên và Cuối cùng ngụ ý rằng Ngài sẽ hoàn tất điều Ngài đã khởi đầu.
- B. Chúa Jesus không những là Đầu tiên mà còn là Khởi đầu, không những là Cuối cùng mà còn là Kết thúc—21:6; 22:13:

Khải. 21:6 Ngài cũng phán với tôi: “Chúng đã ứng nghiệm. Ta là An-pha và Ô-mê-ga, Khởi đầu và Kết thúc. Người nào khát suối nước sự sống, Ta sẽ ban miễn phí.

Khải. 22:13 Ta là An-pha và Ô-mê-ga, Đầu tiên và Cuối cùng, Khởi đầu và Kết thúc.”

- 1. *Đầu tiên* hàm ý rằng không điều gì có trước Ngài, và *Cuối cùng* hàm ý rằng không điều gì có sau Ngài.
- 2. *Khởi đầu* hàm ý rằng Ngài là căn nguyên của mọi sự, và *Kết thúc* hàm ý rằng Ngài là tổng kết của mọi sự.
- 3. Ở đây không những hàm ý rằng không điều gì có trước hoặc sau Chúa Jesus mà còn hàm ý rằng ngoài Ngài không có căn nguyên hoặc sự tổng kết nào.
- C. Christ không những là Đầu tiên và Cuối cùng mà còn là Khởi đầu và Kết thúc; điều này bảo đảm với chúng ta rằng vì Ngài đã bắt đầu nếp sống Hội thánh nên Ngài chắc chắn sẽ hoàn thành nếp sống ấy—đc. 2 Ti. 4:5:

2 Ti. 4:5 Nhưng con hãy tỉnh táo trong mọi sự, hãy chịu khổ nạn, hãy làm công tác của người giảng phúc âm, hãy hoàn tất trọn vẹn chức vụ của con.

- 1. Chúa Jesus sẽ không bao giờ bỏ dở công tác của Ngài—Khải. 10:7; 15:1, 8.

Khải. 10:7 nhưng vào những ngày mà tiếng thiên sứ thứ bảy sắp thổi lên thì huyền nhiệm của Đức Chúa Trời được hoàn tất, như Ngài đã rao truyền tin tốt lành cho các nô lệ của Ngài, tức các tiên tri.

Khải. 15:1 Rồi tôi thấy một dấu hiệu khác trên trời, lớn và kì diệu: Bảy thiên sứ có bảy tai họa cuối cùng, vì con phần nọ của Đức Chúa Trời được hoàn tất trong những tai họa ấy.

Khải. 15:8 Và đền thờ đầy khói từ vinh hiển của Đức Chúa Trời và từ quyền năng của Ngài; không ai có thể vào đền thờ cho đến khi bảy tai họa của bảy thiên sứ được hoàn tất.

- 2. Tất cả các Hội thánh địa phương phải tin rằng Chúa Jesus là Khởi đầu và Kết thúc.
- 3. Ngài sẽ hoàn thành điều Ngài đã khởi đầu trong sự khôi phục của Ngài.
- D. Christ, Đấng bước đi giữa các Hội thánh, Đấng là Đầu của các Hội thánh và các Hội thánh thuộc về Ngài, là Đấng hằng sống; do đó, là sự biểu lộ của Thân thể Ngài, các Hội thánh cũng nên sống động, tươi mới, và mạnh mẽ—2:1.

Khải. 2:1 Hãy viết cho sứ giả của Hội thánh tại Ê-phê-sô: Đấng cầm bảy ngôi sao trong Tay phải, Đấng bước đi giữa bảy giá đèn vàng, phán những điều này.

II. “Ta đã chết, và này, Ta sống mãi mãi vô cùng”—1:18a:

A. Chúa đã chịu chết và sống lại—2:8.

Khải. 2:8 Hãy viết cho sứ giả của Hội thánh tại Si-mi-ec-nơ: Đấng Đầu tiên và Cuối cùng, Đấng đã chết và sống lại, phán những điều này.

B. Christ đã bước vào sự chết, nhưng sự chết không thể giữ Ngài được (Công. 2:24), vì Ngài là sự phục sinh (Gi. 11:25).

Công. 2:24 là Đấng Đức Chúa Trời khiến sống dậy sau khi đã giải thoát khỏi nỗi thống khổ của sự chết, vì sự chết không thể giữ Ngài được.

Gi. 11:25 Jesus nói với bà: “Ta là sự phục sinh và sự sống; người nào tin vào Ta, dầu đã chết cũng sẽ sống.

C. Sự phục sinh là làm cho các ngày của Chúa dài ra; Ngài sẽ hiện hữu mãi mãi vô cùng trong sự phục sinh của Ngài:

1. Ngày nay, Jesus Christ là Đấng hằng sống, Đấng ở trong sự phục sinh.

2. Để ban phát sự sống, Christ phải là Đấng hằng sống.

D. Điều quan trọng của việc Christ là Đấng hằng sống là Ngài đang sống mãi mãi và đang sống trong chúng ta:

1. Ngài muốn chúng ta lìa bỏ mọi loại sự chết và trỗi dậy để trở nên Hội thánh sống động.

2. Càng sống động, chúng ta càng là chứng có của Jesus hằng sống—**Khải. 12:11**.

Khải. 12:11 Và họ đã đắc thắng hẳn bởi huyết của Chiên con và bởi lời chứng của họ; họ cũng không yêu sự sống hồn mình thậm chí cho đến chết.

III. “Cũng trong Linh ấy, Ngài [Christ] đi công bố cho các linh trong ngục”—1 Phi. 3:19:

A. Các linh ở đây không chỉ về các linh không thân thể của người chết được giữ trong Ha-đét mà chỉ về các thiên sứ (thiên sứ là linh—Hê. 1:14) đã sa ngã do bất phục vào thời Nô-ê và bị cầm tù trong hầm tối, chờ sự phán xét của ngày lớn—2 Phi. 2:4-5; Giu. 6.

Hê. 1:14 Chẳng phải tất cả thiên sứ đều là các linh phục vụ, được sai phái để phục vụ vì có những người sẽ thừa hưởng sự cứu rỗi sao?

2 Phi. 2:4-5 Vì nếu Đức Chúa Trời không tiếc các thiên sứ phạm tội song đã bỏ họ vào hầm tối, ném họ xuống Ta-Ta-rút; họ bị giam để chịu phán xét. **5** và nếu Ngài không tiếc thế giới thượng cổ song đem trận lụt đến trên thế giới bất kính ấy, chỉ bảo vệ Nô-ê, người truyền bá sự công chính, cùng với bảy người khác.

Giu. 6 và các thiên sứ không giữ quyền vị của họ song đã bỏ nơi cư ngụ của mình thì Ngài đã dùng xiềng xích đời đời mà giam giữ trong nơi u ám cho sự phán xét của ngày lớn.

B. Sau khi chết trong xác thịt, Christ trong Linh sống động là thần tính Ngài đã đi đến vực sâu, đến các thiên sứ phản loạn này để công bố chiến thắng của Đức Chúa Trời trên mưu đồ của Sa-tan là làm rối loạn kế hoạch thần thượng, mà chiến thắng này đã được hoàn tất qua sự nhục hóa của Ngài trong Christ và sự chết của Christ trong xác thịt,.

C. Ngục (1 Phi. 3:19) chỉ về Ta-Ta-rút, những hố sâu và tối, nơi các thiên sứ sa ngã bị giam giữ.

IV. “Tôi thấy một ngôi sao từ trời sa xuống đất, được ban cho chìa khóa của hố vực sâu”—**Khải. 9:1-2; 11:7; 17:8; 20:1, 3:**

Khải. 9:1-2 Thiên sứ thứ năm thỗi lên, tôi thấy một ngôi sao từ trời sa xuống đất, được ban cho chìa khóa của hố vực sâu. **2** Hẳn mở hố vực sâu ra, và khói từ hố bay lên như khói của lò lớn; mặt trời và không trung đều bị tối tăm bởi khói của hố ấy.

Khải. 11:7 Sau khi họ hoàn tất lời chứng thì con thú từ vực sâu đi lên sẽ giao chiến với họ, đắc thắng và giết họ.

Khải. 17:8 Con thú mà anh thấy thì trước đã có, hiện nay không và sắp đi lên từ vực sâu rồi đi vào chốn diệt vong. Những người cư ngụ trên đất mà tên của họ không được ghi trong sách sự sống từ khi sáng lập thế giới đều sẽ lấy làm lạ khi trông thấy con thú trước đã có, hiện nay không và sẽ xuất hiện ấy.

Khải. 20:1 Rồi tôi thấy một thiên sứ từ trời xuống, có chìa khóa của vực sâu và trong Tay có một sợi xích lớn.

Khải. 20:3 ném vào vực sâu, đóng và niêm nó lại để nó không lừa dối các dân tộc nữa, cho đến khi một nghìn năm đã mãn; sau những điều này, nó phải được thả ra ít lâu.

A. Ngôi sao trong Khải Thị 9:1 chỉ về Sa-tan là kẻ sẽ bị ném từ trời xuống đất:

1. Các thiên sứ được ví như các ngôi sao—Gióp 38:7; Khải. 12:4.

Gióp 38:7 Trong khi ấy các sao mai đồng hát hòa nhau, Và các con trai Đức Chúa Trời cất tiếng reo mừng.

Khải. 12:4 Đuôi nó kéo phân thứ ba các ngôi sao trên trời mà ném xuống đất. Con rồng ấy đứng trước mặt người nữ sắp sinh, để khi bà sinh thì nó nuốt con của bà.

2. Là thiên sứ trưởng, Sa-tan vốn là Sao Mai—Ês. 14:12.

Ês. 14:12 Hỡi sao mai, con trai của sáng sớm kia, sao ngươi từ trời sa xuống! Hỡi kẻ giày đạp các nước kia, ngươi bị chặt xuống đất là thể nào!

B. “Ai sẽ xuống vực sâu?” tức là để đem Christ lên từ kẻ chết—La. 10:7:

1. Từ dịch là “vực sâu” trong tiếng Hi Lạp là *abyssos*.

2. Từ này được dùng trong Lu-ca 8:31 để chỉ về nơi cư ngụ của các quỷ—cc. 27, 33, 35, 38.

Lu. 8:31 Rồi chúng van xin Ngài đừng ra lệnh cho chúng đi vào vực sâu.

Lu. 8:27 Khi Ngài lên bờ, có một người bị quỷ ám, từ thành ấy ra gặp Ngài; và lâu nay, người không mặc quần áo, không ở nhà, nhưng sống giữa mồ mả.

Lu. 8:33 Các quỷ ra khỏi người ấy và nhập vào *bầy heo*, *bầy heo* từ trên dốc lao xuống hồ và chết đuối.

Lu. 8:35 Và *dân chúng* đi ra xem việc đã xảy ra. Họ đến với Jesus và thấy người mà các quỷ đã ra khỏi, đang ngồi nơi chân Jesus, mặc quần áo và tỉnh táo, thì sợ hãi.

Lu. 8:38 Người mà các quỷ đã ra khỏi nài xin được ở với Ngài, nhưng Ngài cho anh về, bảo rằng.

3. Từ này cũng xuất hiện trong Khải Thị 9:1-2 và 11 để chỉ rõ nơi “châu chấu” bay ra, vua của chúng là A-bô-ly-ôn.

Khải. 9:1-2 Thiên sứ thứ năm thỗi lên, tôi thấy một ngôi sao từ trời sa xuống đất, được ban cho chìa khóa của hố vực sâu. 2 Hắn mở hố vực sâu ra, và khói từ hố bay lên như khói của lò lớn; mặt trời và không trung đều bị tối tăm bởi khói của hố ấy.

Khải. 9:11 Chúng có vua cai quản, tức thiên sứ của vực sâu; tên hắn trong tiếng Hê-bơ-rơ là A-ba-đôn; còn trong tiếng Hi Lạp, hắn có tên là A-bô-ly-ôn.

4. Trong Khải Thị 11:7 và 17:8, từ này biểu thị nơi mà từ đó con thú, tức Anti-christ, sẽ đi lên.

Khải. 11:7 Sau khi họ hoàn tất lời chứng thì con thú từ vực sâu đi lên sẽ giao chiến với họ, đắc thắng và giết họ. 8 Con thú mà anh thấy thì trước đã có, hiện nay không và sắp đi lên từ vực sâu rồi đi vào chốn diệt vong. Những người cư ngụ trên đất mà tên của họ không được ghi trong sách sự sống từ khi sáng lập thế giới đều sẽ lấy làm lạ khi trông thấy con thú trước đã có, hiện nay không và sẽ xuất hiện ấy.

5. Trong Khải Thị 20:1 và 3, từ này định rõ nơi Sa-tan sẽ bị ném vào và bị giam trong suốt thiên hi niên.

Khải. 20:1 Rồi tôi thấy một thiên sứ từ trời xuống, có chìa khóa của vực sâu và trong Tay có một sợi xích lớn.

Khải. 20:3 ném vào vực sâu, đóng và niêm nó lại để nó không lừa dối các dân tộc nữa, cho đến khi một nghìn năm đã mãn; sau những điều này, nó phải được thả ra ít lâu.

6. Trong La Mã 10:7, *vực sâu* chỉ về nơi Đấng Christ đã đến thăm sau khi Ngài chết và trước khi phục sinh, nơi mà theo Công vụ các Sứ đồ 2:24 và 27 là Ha-đét, vì Công vụ các Sứ đồ 2:24 và 27 khải thị rằng Đấng Christ đã đi vào Ha-đét sau khi Ngài chết, và sống dậy từ nơi ấy trong sự phục sinh của Ngài.

La. 10:7 hoặc: “Ai sẽ xuống vực sâu?” tức là để đem Christ lên từ kẻ chết.

Công. 2:24 là Đấng Đức Chúa Trời khiến sống dậy sau khi đã giải thoát khỏi nỗi thống khổ của sự chết, vì sự chết không thể giữ Ngài được.

Công. 2:27 vì Ngài sẽ không bỏ mặc hồn tôi cho Ha-đét, cũng không để Đấng Thánh của Ngài thấy sự hư hoại.

7. Theo cách dùng của Kinh Thánh, từ *vực sâu* luôn chỉ về vùng của sự chết và quyền lực tối tăm của Sa-tan, tức là những phần thấp hơn của trái đất (Êph. 4:9), nơi Đấng Christ đã xuống sau khi Ngài chết, nơi Ngài đã chế ngự, và là nơi mà từ đó Ngài đi lên trong sự phục sinh.

Êph. 4:9 Vậy thì nói “Ngài đã lên” *nghĩa* là gì, nếu không phải là Ngài cũng đã xuống tận những phần thấp hơn của trái đất?

V. Trong Khải Thị 1:18b, Chúa Jesus nói: “Ta có các chìa khóa của sự chết và Ha-dét”:

- A. Do sự sa ngã và tội của con người, sự chết đã bước vào và hiện đang hành động trên đất để gom mọi người tội lỗi vào Ha-dét, nơi sự chết bị cầm giữ.
- B. Tuy nhiên, trong nếp sống Hội thánh, chúng ta không còn phục tùng sự chết và Ha-dét nữa—Phil. 3:10-11.

Phil. 3:10-11 để biết Ngài và quyền năng phục sinh của Ngài cùng sự tương giao trong các nỗi khổ của Ngài, được đồng hóa theo sự chết của Ngài, **11** biết đâu tôi có thể đạt đến sự phục sinh vượt trội từ kẻ chết.

- C. Christ đã bãi bỏ sự chết trên thập tự giá, và Ngài đã đắc thắng Ha-dét trong sự phục sinh của Ngài:

1. Dù sự chết đã cố hết sức giữ Christ lại nhưng nó không có sức mạnh để làm điều đó—Công. 2:24.

Công. 2:24 là Đấng Đức Chúa Trời khiến sống dậy sau khi đã giải thoát khỏi nỗi thống khổ của sự chết, vì sự chết không thể giữ Ngài được.

2. Christ vừa là Đức Chúa Trời vừa là sự phục sinh (Gi. 1:1; 11:25), sở hữu sự sống không thể hủy diệt (Êh. 7:16).

Gi. 1:1 Ban đầu có Lời, Lời ở với Đức Chúa Trời, và Lời là Đức Chúa Trời.

Gi. 11:25 Jesus nói với bà: “Ta là sự phục sinh và sự sống; người nào tin vào Ta, dẫu đã chết cũng sẽ sống.

Êh. 7:16 Ngài được lập không theo luật của điều răn xác thịt nhưng theo quyền năng của sự sống không thể hủy diệt.

3. Vì Ngài là Đấng sống mãi như vậy nên sự chết không thể giữ Ngài được.

4. Christ tự phó mình cho sự chết, nhưng sự chết không cách nào giam giữ Ngài; trái lại, sự chết bị Ngài đánh bại, và Ngài trỗi dậy từ sự chết.

5. Vậy nên, với Christ, sự chết không còn nọc độc và Ha-dét không còn quyền lực.

- D. Vì trong Hội thánh Christ là Đấng nắm giữ các chìa khóa của sự chết và Ha-dét nên sự chết và Ha-dét không nên có bất kì quyền lực nào trên chúng ta.

- E. Trong nếp sống Hội thánh, các chìa khóa của sự chết và Ha-dét đều ở trong Tay Chúa.

- F. Chúng ta không thể nào đối phó với sự chết:

1. Chúng ta đơn giản là không có khả năng xử lí nó.

2. Mỗi khi sự chết bước vào, nhiều người sẽ bị nó đánh bại.

- G. Nếu chúng ta cho Chúa Jesus có chỗ, cơ hội và con đường tự do để chuyển động và hành động giữa chúng ta thì cả sự chết lẫn Ha-dét đều sẽ ở dưới quyền kiểm soát của Ngài—Mat. 16:18; Khải. 20:14:

Mat. 16:18 Và Ta cũng nói với anh rằng anh là Phi-e-rơ, trên vàng đá này, Ta sẽ xây dựng Hội thánh của Ta, các cổng Ha-dét sẽ không thắng được Hội ấy.

Khải. 20:14 Sự chết và Ha-dét bị ném vào hồ lửa. Đây là sự chết thứ nhì, tức là hồ lửa.

1. Khi Chúa Jesus không có chỗ trong Hội thánh thì sự chết lập tức trở nên thắng thế, và Ha-dét trở nên mạnh mẽ để cầm giữ những người chết chóc.

2. Điều trọng yếu là chúng ta phải thấy rằng Christ có các chìa khóa, tức uy quyền, của sự chết và Ha-dét—Gi. 5:27; 17:2; Khải. 12:10.

Gi. 5:27 Ngài đã ban cho Con uy quyền để thi hành sự phán xét, vì Người là Con Loài người.

Gi. 17:2 chính như Cha đã ban cho Người uy quyền trên mọi xác thịt để Người ban sự sống đời đời cho tất cả những ai mà Cha đã ban cho Người.

Khải. 12:10 Rồi tôi nghe một tiếng lớn trên trời nói rằng: “Bây giờ sự cứu rỗi, quyền năng, vương quốc của Đức Chúa Trời chúng ta và uy quyền của Đấng Christ Ngài đã đến, vì kẻ tố cáo anh em chúng ta, tức là kẻ ngày đêm tố cáo họ trước mặt Đức Chúa Trời chúng ta, đã bị ném xuống.

3. Sự chết phục tùng Ngài, và Ha-đét ở dưới sự kiểm soát của Ngài.

H. Chúng ta nên ngợi khen Chúa vì Christ có các chìa khóa của sự chết và Ha-đét—1:18; Hê. 13:15; 1 Phi. 1:7; Khải. 19:5-6.

Khải. 1:18 và là Đấng hằng sống; Ta đã chết, và này, Ta sống mãi mãi vô cùng; Ta có các chìa khóa của sự chết và Ha-đét.

Hê. 13:15 Vậy qua Ngài, chúng ta hãy thường xuyên dâng sinh tể ngợi khen cho Đức Chúa Trời, ấy là bông trái của môi miệng xưng nhận danh Ngài.

1 Phi. 1:7 hầu cho việc chứng minh đức tin anh em, vốn quý báu hơn nhiều so với vàng hư mất dù đã được thử lửa, được thấy là đạt đến sự ngợi khen, vinh hiển và tôn trọng khi Jesus Christ hiển lộ.

Khải. 19:5-6 Có tiếng ra từ ngai rằng: “Hãy ngợi khen Đức Chúa Trời chúng ta, hỡi tất cả nô lệ của Ngài và những người kính sợ Ngài, bất luận nhỏ hay lớn.” 6 Rồi tôi nghe như có tiếng của đoàn người đông đảo, giống như tiếng nhiều dòng nước, giống như tiếng sấm lớn, nói rằng: “Ha-lê-lu-gia! Vì Chúa là Đức Chúa Trời chúng ta, Đấng Toàn năng, đang trị vì.

**Christ là Con Loài người
đang bước đi giữa các giá đèn vàng**

Đọc Kinh văn: Khải. 1:9–2:1

Khải. 1:9-20 Tôi là Giăng, là anh em và người đồng dự phần với anh em trong khổ nạn, vương quốc và sự nhẫn nại trong Jesus, đã vì lời Đức Chúa Trời và chứng cứ của Jesus mà ở trên đảo gọi là Pát-mô. **10** Vào Chúa Nhật, tôi ở trong linh, nghe đằng sau có tiếng lớn như tiếng kèn, **11** nói rằng: “Điều con thấy hãy viết vào cuộn sách và gửi cho bảy Hội thánh: cho Ê-phê-sô, cho Si-miéc-nơ, cho Bết-găm, cho Thi-a-ti-rơ, cho Sạt-đe, cho Phi-la-đen-phi và cho Lao-đi-xê.” **12** Tôi bèn xoay lại để xem tiếng nói với tôi; khi xoay lại, tôi thấy bảy giá đèn vàng, **13** và ở giữa những giá đèn ấy có một Đấng giống như Con Loài người, mặc áo dài đến chân, thắt đai vàng ngang ngực. **14** Đầu và tóc Ngài trắng như lông chiên trắng, như tuyết; mắt Ngài như ngọn lửa; **15** chân Ngài như đồng sáng đã luyện trong lò; tiếng Ngài như tiếng nhiều dòng nước. **16** Trong Tay phải Ngài có bảy ngôi sao; và ra từ miệng Ngài có thanh gươm bén hai lưỡi; mặt Ngài như mặt trời chiếu sáng cực mạnh. **17** Khi thấy Ngài, tôi ngã xuống chân Ngài như chết; Ngài bèn đặt Tay phải Ngài trên tôi, nói rằng: “Đừng sợ, Ta là Đấng Đầu tiên và Cuối cùng, **18** và là Đấng hằng sống; Ta đã chết, và nay, Ta sống mãi mãi vô cùng; Ta có các chìa khóa của sự chết và Ha-đét. **19** Vậy, hãy viết những điều con đã thấy, những điều hiện có và những điều sắp xảy ra sau những điều này. **20** Huyền nhiệm về bảy ngôi sao mà con đã thấy trên Tay phải Ta và bảy giá đèn vàng: Bảy ngôi sao là các sứ giả của bảy Hội thánh, và bảy giá đèn là bảy Hội thánh.

Khải. 2:1 Hãy viết cho sứ giả của Hội thánh tại Ê-phê-sô: Đấng cầm bảy ngôi sao trong Tay phải, Đấng bước đi giữa bảy giá đèn vàng, phán những điều này.

I. Để thấy khái tượng về Christ là Con Loài người đang bước đi giữa các giá đèn vàng, chúng ta phải là những sứ giả đắc thắng của Chúa, những người ở trong linh trên lập trường của Hội thánh như những người đồng dự phần khổ nạn, vương quốc, và sự nhẫn nại trong Jesus—Khải. 1:9-13, 20:

- A. Sự thực hành nếp sống Hội thánh trong những ngày đầu là thực hành có một Hội thánh cho một thành phố, một thành phố chỉ có một Hội thánh; không thành phố nào có nhiều hơn một Hội thánh—Công. 8:1; 13:1; Khải. 1:11.

Công. 8:1 Sau-lơ cũng tán đồng việc giết Ê-tiên. Ngày ấy, Hội thánh tại Giê-ru-sa-lem gặp cơn bắt bớ lớn; tất cả đều Tan tác khắp các vùng Giu-đê và Sa-ma-ri, ngoại trừ các sứ đồ.

Công. 13:1 Bây giờ, tại An-ti-ốt, trong Hội thánh địa phương ấy, có các tiên tri và người dạy: Ba-na-ba, Si-mê-ôn gọi là Ni-giê, Lu-si-út người Sy-ren, Ma-na-hen người đồng dưỡng với chư hầu Hê-rốt, và Sau-lơ.

Khải. 1:11 nói rằng: “Điều con thấy hãy viết vào cuộn sách và gửi cho bảy Hội thánh: cho Ê-phê-sô, cho Si-miéc-nơ, cho Bết-găm, cho Thi-a-ti-rơ, cho Sạt-đe, cho Phi-la-đen-phi và cho Lao-đi-xê.”

- B. Có bốn đặc điểm về sự nhóm lại của chúng ta trên lập trường hiệp một đích thực, nơi Đức Chúa Trời đã chọn—đc. Phục. 12:5:

1. Thứ nhất, dân Đức Chúa Trời phải luôn làm một; giữa vòng họ không nên có sự chia rẽ—Thi. 133; Gi. 17:11, 21-23; 1 Cô. 1:10; Êph. 4:3.

Thi. 133:1 Kia, anh em ăn ở hòa thuận nhau Thật tốt đẹp thay! **2** Ấy khác nào dầu quý giá đổ ra trên đầu, Chảy xuống râu, tức râu của A-rôn, Chảy đến trôn áo người; **3** Lại khác nào sương móc Hết-môn Sa xuống các núi Si-ôn; Vì tại đó Đức Giê-hô-va đã ban phước, Tức là sự sống cho đến đời đời.

Gi. 17:11 Con không còn ở trong thế giới này nữa; nhưng họ ở trong thế giới này, và Con sắp đến với Cha. Cha thánh ơi, xin giữ họ trong danh Cha, là *danh* Cha đã ban cho Con, để họ là một cũng như Chúng ta.

Gi. 17:21-23 để hết thấy họ là một; Cha ơi, cũng như Cha ở trong Con và Con trong Cha, để họ cũng ở trong Chúng ta; hầu cho thế giới tin rằng Cha đã sai phái Con. **22** Và vinh hiển mà Cha đã ban cho Con thì Con ban cho họ, để họ là một, cũng như Chúng ta là một; **23** Con trong họ và Cha trong Con, để họ được hoàn hảo thành một, hầu cho thế giới biết rằng Cha đã sai phái Con và đã yêu họ cũng như Cha đã yêu Con.

1 Cô. 1:10 Bây giờ, anh em ơi, qua danh Chúa Jesus Christ chúng ta, tôi nài xin tất cả anh em hãy nói cùng một điều và giữa anh em không nên có sự chia rẽ, nhưng hãy hòa hợp trong cùng tâm trí, cùng ý kiến.

Êph. 4:3 ân cần giữ sự hiệp một của Linh trong dây liên hiệp của hòa bình.

2. Thứ nhì, danh duy nhất mà dân Đức Chúa Trời nên nhóm hiệp vào trong là danh của Chúa Jesus Christ, mà thực tại của danh ấy là Linh; được định danh bằng bất kì danh nào khác là trở thành giáo phái, tức là bị chia rẽ; đây là sự gian dâm thuộc linh—Mat. 18:20; 1 Cô. 1:12-13; 12:3b.

Mat. 18:20 Vì nơi nào có hai hoặc ba người được nhóm hiệp vào trong danh Ta thì nơi đó, Ta ở giữa họ.

1 Cô. 1:12-13 Ý tôi muốn nói rằng mỗi người trong anh em nói: “Tôi thuộc Phao-lô, còn tôi thuộc A-bô-lô, còn tôi thuộc Sê-pha, còn tôi thuộc Christ.” **13** Christ bị chia rẽ sao? Phao-lô chịu đóng đinh trên thập tự giá vì anh em sao? Hay anh em đã được báp-têm vào trong danh Phao-lô?

1 Cô. 12:3 Vì thế, tôi tỏ cho anh em biết không ai ở trong Linh của Đức Chúa Trời mà lại nói rằng: “Jesus bị rửa sã”, cũng không ai có thể nói: “Jesus là Chúa!” mà lại không ở trong Thánh Linh.

3. Thứ ba, trong Tân Ước, nơi ở của Đức Chúa Trời, tức nơi cư ngụ của Ngài, được định vị cụ thể trong linh chúng ta, tức là trong linh hòa quyền của chúng ta, là nhân linh của chúng ta được Linh thần thượng tái sinh và nội cư; trong sự nhóm lại để thờ phượng Đức Chúa Trời, chúng ta phải vận dụng linh và làm mọi sự trong linh—Gi. 3:6b; La. 8:16; 2 Ti. 4:22; Êph. 2:22; Gi. 4:24; Khải. 1:10; 1 Cô. 14:15.

Gi. 3:6 Điều được sinh bởi xác thịt là xác thịt, điều được sinh bởi Linh là linh.

La. 8:1 Chính Linh đồng làm chứng với linh chúng ta rằng chúng ta là con cái của Đức Chúa Trời.

2 Ti. 4:22 Nguyên Chúa ở với linh của con. Nguyên ân điển ở với anh em.

Êph. 2:22 trong Ngài, anh em cũng đang được xây dựng với nhau thành nơi cư ngụ của Đức Chúa Trời trong linh.

Gi. 4:24 Đức Chúa Trời là Linh; ai thờ phượng Ngài phải thờ phượng trong linh và sự chân thật.

Khải. 1:10 Vào Chúa Nhật, tôi ở trong linh, nghe đằng sau có tiếng lớn như tiếng kèn.

1 Cô. 14:15 Vậy thì sao? Tôi sẽ cầu nguyện bằng linh và cũng cầu nguyện bằng tâm trí. Tôi sẽ hát bằng linh và cũng hát bằng tâm trí.

4. Thứ tư, trong việc thờ phượng Đức Chúa Trời, chúng ta phải có sự áp dụng đích thực về thập tự giá của Christ, được tượng trưng bởi bàn thờ (Phục. 12:5-6, 27), bằng cách khuốc từ xác thịt, bản ngã và sự sống thiên nhiên mà thờ phượng Đức Chúa Trời bằng Christ và chỉ Christ mà thôi (Mat. 16:24; Ga. 2:20).

Phục. 12:5-6 Nhưng nơi nào Giê-hô-va Đức Chúa Trời các anh sẽ chọn từ tất cả các chi phái các anh để đặt danh Ngài, để làm nơi ở của Ngài thì các anh phải tìm mà đi đến đó. **6** Và các anh phải đem đến đó các của lễ thiêu, các sinh tế, các phần mười, của lễ dâng giờ lên bởi Tay mình, các sự hứa nguyện, các của lễ tự nguyện, con đầu lòng từ đàn bò và từ bầy chiên của mình.

Phục. 12:27 anh phải dâng các của lễ thiêu của mình, cả thịt lẫn huyết, trên bàn thờ của Giê-hô-va Đức Chúa Trời anh; huyết từ các sinh tế của anh phải được đổ ra trên bàn thờ của Giê-hô-va Đức Chúa Trời anh; còn phần thịt thì anh phải ăn.

Mat. 16:24 Rồi Jesus nói với các môn đồ Ngài: “Nếu ai muốn theo Ta thì hãy từ chối bản ngã, vác thập tự giá mình và theo Ta.

Ga. 2:20 Tôi đã bị đóng đinh trên thập tự giá với Christ; và không còn là tôi sống nữa nhưng Christ sống trong tôi; còn *sự sống* mà tôi hiện sống trong xác thịt, *ấy là* tôi sống trong đức tin, tức *đức tin* của Con Đức Chúa Trời, là Đấng đã yêu tôi và phó chính Ngài vì tôi.

C. Chúng ta là những người đồng dự phần khổ nạn trong Jesus:

1. “*Trong Jesus*” có nghĩa là chúng ta đang chịu khổ và đang bị bắt bớ khi theo Jesus người Na-xa-rét nhờ Linh nội cư của Jesus, tức Linh của một người có sức mạnh dư dật để chịu khổ—Công. 16:6-7.

Công. 16:6-7 Rồi họ trải qua vùng Phi-ri-gi và Ga-la-ti vì Thánh Linh cấm nói lời tại A-si. **7** Sau khi đến My-si, họ cố vào Bi-thi-ni, nhưng Linh Jesus không cho phép.

2. Ngày nay khi chúng ta đang chịu khổ thì Chúa Jesus cũng đang chịu khổ trong chúng ta và với chúng ta—9:4-5; Hê. 13:13.

Công. 9:4-5 Ông ngã xuống đất, nghe tiếng nói với mình: “Sau-lơ, Sau-lơ, sao con bắt bớ Ta? **5** Ông nói: “Thưa Chúa, Ngài là ai?” Ngài nói: “Ta là Jesus mà con bắt bớ.

Hê. 13:13 Vậy, chúng ta hãy ra đến với Ngài bên ngoài trại quân mà mang sự nhục mạ Ngài.

3. Chúng ta bước vào vương quốc qua nhiều khổ nạn—Công. 14:22.

Công. 14:22 làm vững vàng hồn các môn đồ, khích lệ họ cứ tiếp tục trong đức tin và nói rằng chúng ta cần phải vào vương quốc Đức Chúa Trời qua nhiều khổ nạn.

4. Bởi quyền năng phục sinh của Ngài, chúng ta được làm cho có thể dự phần vào các nỗi khổ của Ngài và sống một đời sống bị đóng đinh trong sự đồng hóa theo sự chết Ngài—Phil. 3:10; Côl. 1:24; Nhã. 2:8-9, 14.

Phil. 3:10 để biết Ngài và quyền năng phục sinh của Ngài cùng sự tương giao trong các nỗi khổ của Ngài, được đồng hóa theo sự chết của Ngài.

Côl. 1:24 Bây giờ tôi vui mừng trong các nỗi khổ của tôi vì anh em, còn về phần mình, trong thân xác này, tôi bù đắp những gì còn thiếu trong các hoạn nạn của Christ vì Thân thể Ngài, tức là Hội thánh.

Nhã. 2:8-9 Ấy là tiếng của lương nhân tôi! Kìa, người đến, nhảy qua các núi, Vượt qua các gò. **9** Lương nhân tôi giống như con hoàng dương hay là con nai tơ. Kìa, người đứng sau tường chúng tôi, Xem ngang qua cửa sổ, Ngó ngang qua chấn song.

Nhã. 2:14 Hỡi chim bồ câu Ta trong hóc đá, Tại chốn đục của nơi hê hãm, Hãy tỏ cho Ta xem mặt mũi mình, Cho Ta nghe tiếng mình, Vì tiếng mình êm dịu, Mặt mũi mình có duyên.

5. Chúng ta không nên yêu sự sống hồn mình thậm chí cho đến chết và nên bỏ mạng sống mình vì anh em—Khải. 12:11; 1 Gi. 3:16.

Khải. 12:11 Và họ đã đắc thắng hẳn bởi huyết của Chiên con và bởi lời chứng của họ; họ cũng không yêu sự sống hồn mình thậm chí cho đến chết.

1 Gi. 3:16 Do điều này mà chúng ta biết tình yêu: Ngài đã bỏ mạng sống Ngài vì chúng ta; chúng ta cũng phải bỏ mạng sống mình vì anh em.

D. Chúng ta là những người đồng dự phần vương quốc trong Jesus:

1. Vương quốc là nếp sống Hội thánh mà trong đó những tín đồ trung tín sống để lớn lên trong sự sống và được biến đổi trong sự sống—Mat. 16:18-19; La. 14:17; 1 Cô. 3:7; 2 Cô. 3:18.

Mat. 16:18-19 Và Ta cũng nói với anh rằng anh là Phi-e-rơ, trên vàng đá này, Ta sẽ xây dựng Hội thánh của Ta, các cổng Ha-đét sẽ không thắng được Hội ấy. **19** Ta sẽ giao cho anh những chìa khóa của vương quốc các tầng trời, điều gì anh buộc dưới đất sẽ là điều đã được buộc trên các tầng trời, còn điều gì anh mở dưới đất sẽ là điều đã được mở trên các tầng trời.

La. 14:17 vì vương quốc Đức Chúa Trời không phải là *vấn đề* ăn, uống nhưng là sự công chính, bình an và niềm vui trong Thánh Linh.

1 Cô. 3:7 Vậy nên người trồng, kẻ tưới đều không là gì, chỉ Đức Chúa Trời, Đấng làm cho lớn lên, mới là.

2 Cô. 3:18 Nhưng tất cả chúng tôi đều để mặt không mạng che mà ngắm xem và phản chiếu vinh hiển của Chúa như cái gương, đều đang được biến đổi nên cùng một hình ảnh từ vinh hiển đến vinh hiển, chính như từ Chúa Linh.

2. Để thực hành nếp sống vương quốc, chúng ta cần theo đuổi sự công chính, đức tin, tình yêu và hòa bình cùng với những người kêu đến Chúa ra từ lòng thuần khiết—2 Ti. 2:22.

2 Ti. 2:22 Hãy trốn khỏi dục vọng tuổi trẻ và cùng với những người kêu đến Chúa ra từ lòng thuần khiết mà theo đuổi sự công chính, đức tin, tình yêu, hòa bình.

3. Để thực hành nếp sống vương quốc, chúng ta cần quan tâm đến những anh em phạm tội để phục hồi họ—Mat. 18:15-22.

Mat. 18:5-22 Và hễ ai vì danh Ta mà tiếp một đứa trẻ như vậy, tức là tiếp Ta; **6** còn hễ ai gây vấp ngã cho một trong những người nhỏ bé đã tin vào Ta đây thì thà đeo cối đá lớn vào cổ người ấy mà chìm xuống biển sâu còn ích lợi hơn cho người. **7** Khôn cho thế giới vì những có vấp ngã! Những có vấp ngã

cần phải xảy đến, nhưng khôn cho người mà qua người ấy có vấp ngã xảy đến. **8** Nếu Tay hoặc chân anh gây vấp ngã cho anh thì hãy chặt nó mà vứt đi, vì thà anh tàn tật hoặc què quặt mà vào sự sống còn tốt hơn là có đủ hai Tay hoặc hai chân mà bị ném vào lửa đời đời. **9** Và nếu mắt anh gây vấp ngã cho anh thì hãy móc nó mà vứt đi, vì thà anh có một mắt mà vào sự sống còn tốt hơn là đủ hai mắt mà bị ném vào Ghê-hen-na lửa. **10** Hãy cẩn thận, đừng xem thường ai trong những người nhỏ bé này, vì Ta nói với các anh, trên các tầng trời, thiên sứ của họ hằng ngắm xem mặt Cha Ta là Đấng ở trên các tầng trời. **11** Vì Con Loài người đã đến để cứu kẻ bị lạc mất. **12** Các anh nghĩ sao? Nếu ai có một trăm con chiên mà một con đi lạc, thì sẽ không để chín mươi chín con lại trên núi mà đi tìm con bị lạc kia sao? **13** Và nếu tìm được thì thật vậy, Ta nói với các anh, người ấy vui mừng về nó hơn về chín mươi chín con không đi lạc. **14** Cũng vậy, Cha của các anh là Đấng ở trên các tầng trời không muốn ai trong những người nhỏ bé này bị diệt vong. **15** Hơn nữa, nếu anh em của anh phạm tội đối với anh thì hãy đi chỉ lỗi của người ấy, giữa anh với người ấy thôi. Nếu người chịu nghe thì anh được anh em mình. **16** Còn nếu người không nghe thì hãy dẫn theo một hoặc hai người nữa, hầu cho bởi miệng hai hoặc ba người làm chứng mà mọi lời có thể được xác lập. **17** Nếu người không chịu nghe họ thì hãy nói với Hội thánh; lại nếu người cũng không chịu nghe Hội thánh thì hãy xem người như người ngoại và kẻ thu thuế. **18** Thật vậy, Ta nói với các anh, điều gì các anh buộc dưới đất sẽ là điều đã được buộc trên trời, và điều gì các anh mở dưới đất sẽ là điều đã được mở trên trời. **19** Thật vậy, Ta lại nói với các anh, nếu dưới đất hai người trong các anh hài hòa về bất cứ vấn đề gì mà họ cầu xin thì điều ấy sẽ được thực hiện cho họ từ Cha Ta là Đấng ở trên các tầng trời. **20** Vì nơi nào có hai hoặc ba người được nhóm hiệp vào trong danh Ta thì nơi đó, Ta ở giữa họ.” **21** Sau đó, Phi-e-rơ đến nói với Ngài: “Thưa Chúa, nếu anh em tôi phạm tội đối với tôi thì tôi phải tha cho người ấy mấy lần? Đến bảy lần chăng?” **22** Jesus nói với ông: “Ta không nói với anh là đến bảy lần mà đến bảy mươi lần bảy.

E. Chúng ta là những người đồng dự phần sự nhẫn nại trong Jesus:

1. Chúng ta phải kháng cự những thủ đoạn làm mòn mỏi của Sa-tan—Đa. 7:25.

Đa. 7:25 Vua đó sẽ nói những lời phạm đến Đấng Rất Cao, làm hao mòn các thánh của Đấng Rất Cao, và định ý đổi những thời kỳ và luật pháp; các thánh sẽ bị phó trong Tay người cho đến một kỳ, những kỳ, và nửa kỳ.

2. Khi luôn ở trong Christ, chúng ta giữ lời của sự nhẫn nại Ngài và có sự nhẫn nại để chịu khổ cũng như chịu sự chống đối—Khải. 3:10.

Khải. 3:10 Vì con đã giữ lời của sự nhẫn nại Ta nên Ta cũng sẽ giữ con khỏi giờ thử thách, là giờ sắp đến trên khắp thiên hạ, để thử những người cư ngụ trên đất.

3. Chúng ta có thể nhẫn nại bởi sự nhẫn nại của Christ mà chúng ta đã vui hưởng và kinh nghiệm—2 Tê. 3:5.

2 Tê. 3:5 Nguyên Chúa đưa dẫn lòng anh em vào tình yêu của Đức Chúa Trời và vào sự nhẫn nại của Christ.

II. Là Con Loài người, Christ là Thầy tế lễ Thượng phẩm, “mặc áo dài đến chân, thắt đai vàng ngang ngực” (Khải. 1:13), để ẵm ấp các Hội thánh trong nhân tính Ngài và nuôi dưỡng các Hội thánh trong thần tính Ngài:

- A. Con Loài người là trong nhân tính Ngài, đai vàng tượng trưng cho thần tính Ngài, và ngực là dấu hiệu của tình yêu:

1. Christ đã thắt đai ngang lưng, được làm mạnh mẽ cho công tác thần thượng (Xuất. 28:4; Đa. 10:5) để sản sinh các Hội thánh, nhưng bây giờ Ngài thắt đai ngang ngực, đang chăm sóc các Hội thánh mà Ngài đã sản sinh bởi tình yêu của Ngài.

Xuất. 28:4 Và đây là bộ áo mà họ phải làm: băng đeo ngực, ê-phốt, áo dài và áo trong kẻ ô vuông, mũ tế và đai thắt. Vậy, họ phải làm các bộ áo thánh cho A-rôn anh con và cho các con trai người để người làm thầy tế lễ phụng sự Ta.

Đa. 10:5 Ta nhượng mắt nhìn xem, này, một người mặc vải gai, chung quanh lưng thắt đai bằng vàng ròng U-pha.

2. Đai vàng tượng trưng cho thần tính của Christ là năng lực thần thượng của Ngài, còn ngực biểu thị rằng năng lực vàng này được vận dụng và thúc đẩy bởi và bằng tình yêu của Ngài để nuôi dưỡng các Hội thánh.

B. Là Con Loài người, Christ chăm sóc các Hội thánh trong nhân tính Ngài để ẵm ấp họ—Khải. 1:13a:

Khải. 1:13 và ở giữa những giá đèn ấy có một Đấng giống như Con Loài người, mặc áo dài đến chân, thắt đai vàng ngang ngực.

1. Ngài sửa soạn các ngọn đèn của giá đèn để làm cho chúng trở nên đúng đắn, ẵm ấp chúng ta để chúng ta vui vẻ, dễ chịu và thoải mái—Xuất. 30:7; đc. Thi. 42:5, 11:

Xuất. 30:7 A-rôn phải xông trên đó hương có mùi thơm; mỗi buổi sáng, khi sửa soạn các ngọn đèn thì người phải xông hương.

Thi. 42:5 Hỡi hồn Ta, vì sao người sồn ngã và bồn chồn trong mình Ta? Hãy trông cậy nơi Đức Chúa Trời; Ta sẽ còn ngợi khen Ngài nữa; Vì nhờ mặt Ngài, bèn được cứu rỗi.

Thi. 42:11 Hỡi hồn Ta, có sao người sồn ngã và bồn chồn trong mình Ta? Hãy trông cậy nơi Đức Chúa Trời; Ta sẽ còn khen ngợi Ngài nữa: Ngài là sự cứu rỗi của mặt Ta, và là Đức Chúa Trời Ta.

- a. Hiện diện của Chúa mang đến một bầu không khí trù mển và ẵm ấp để ẵm ấp bản thể chúng ta, ban cho chúng ta sự nghỉ ngơi, an ủi, chữa lành, tẩy sạch và khích lệ.

- b. Chúng ta có thể vui hưởng bầu không khí ẵm ấp từ hiện diện của Chúa trong Hội thánh để nhận lãnh sự cung ứng nuôi dưỡng của sự sống—Êph. 5:29; đc. 1 Ti. 4:6; Êph. 4:11.

Êph. 5:29 Vì chưa từng có ai ghét thân xác mình, nhưng nuôi dưỡng và ẵm ấp nó, cũng như Christ đối với Hội thánh.

1 Ti. 4:6 Nếu con trình bày những điều này trước mặt các anh em thì con là chấp sự tốt của Christ Jesus, được nuôi dưỡng bằng lời của đức tin và sự dạy dỗ tốt lành mà con đã theo sát.

Êph. 4:11 Và chính Ngài đã ban một số là sứ đồ, một số là tiên tri, một số là người giảng phúc âm, một số là người chăn và người dạy.

2. Ngài cắt tỉa bắc của các ngọn đèn, tức cắt bỏ mọi điều tiêu cực cản trở chúng ta chiếu sáng—Xuất. 25:38:

Xuất. 25:38 Kéo và khay của nó phải bằng vàng ròng.

- a. Phần cháy đen của bắc đèn, tức phần than, tượng trưng cho những điều không phù hợp với mục đích của Đức Chúa Trời và cần bị cắt bỏ, chẳng hạn như xác thịt của chúng ta, con người thiên nhiên của chúng ta, bản ngã của chúng ta, và thọ tạo cũ của chúng ta.

- b. Ngài cắt tỉa mọi khác biệt giữa các Hội thánh (những việc làm sai trái, thiếu hụt, thất bại và khiếm khuyết) để họ có thể trở nên giống nhau trong thể yếu, dáng vẻ và sự biểu lộ—đc. 1 Cô. 1:10; 2 Cô. 12:18; Phil. 2:2.

1 Cô. 1:10 Bây giờ, anh em ơi, qua danh Chúa Jesus Christ chúng ta, tôi nài xin tất cả anh em hãy nói cùng một điều và giữa anh em không nên có sự chia rẽ, nhưng hãy hòa hợp trong cùng tâm trí, cùng ý kiến.

2 Cô. 12:18 Tôi đã nài xin và sai Tít đi cùng với anh em này. Tít không lợi dụng anh em, đúng không? Chẳng phải chúng tôi bước đi trong cùng một linh và cùng các bước sao?

Phil. 2:2 thì hãy làm cho niềm vui của tôi được trọn, ấy là anh em nghĩ cùng một điều, có cùng tình yêu, kết hiệp trong hôn, nghĩ về một điều duy nhất.

C. Christ chăm sóc các Hội thánh trong thần tính Ngài bằng tình yêu thần thượng của Ngài, được tượng trưng bởi đai vàng ngang ngực Ngài, để nuôi dưỡng các Hội thánh—Khải. 1:13b:

Khải. 1:13 và ở giữa những giá đèn ấy có một Đấng giống như Con Loài người, mặc áo dài đến chân, thắt đai vàng ngang ngực.

1. Là Đấng Christ bao-hàm-tất-cả, Ngài nuôi dưỡng chúng ta bằng chính Ngài trong chức vụ đầy trọn của Ngài trong ba giai đoạn để chúng ta có thể lớn lên và trưởng thành trong sự sống thần thượng hầu trở nên những người đắc thắng của Ngài nhằm hoàn thành gia thế đời đời của Ngài.

2. Là Đấng Christ đang bước đi, Ngài biết rõ tình trạng của từng Hội thánh; và là Linh đang phát ngôn, Ngài cắt tia và đổ đầy các giá đèn bằng dầu mới, tức là sự cung ứng của Linh—2:1, 7.

Khải. 2:1 Hãy viết cho sứ giả của Hội thánh tại Ê-phê-sô: Đấng cầm bảy ngôi sao trong Tay phải, Đấng bước đi giữa bảy giá đèn vàng, phán những điều này.

Khải. 2:7 Ai có tai, hãy nghe điều Linh phán với các Hội thánh. Người nào đắc thắng, Ta sẽ cho ăn cây sự sống trong Pa-ra-đi của Đức Chúa Trời.

3. Để dự phần vào chuyển động của Ngài và vui hưởng sự chăm sóc của Ngài, chúng ta phải ở trong các Hội thánh.

III. Tính cổ xưa thuộc trời của Chúa được mô tả bởi đầu và tóc Ngài trắng như lông chiên trắng, như tuyết—1:14a; Đa. 7:9; Gióp 15:10; đc. Nhã. 5:11.

Khải. 1:14 Đầu và tóc Ngài trắng như lông chiên trắng, như tuyết; mắt Ngài như ngọn lửa.

Đa. 7:9 Ta nhìn xem cho đến chừng các ngôi đã đặt, và có Đấng Thượng cổ ngồi ở trên. Áo Ngài trắng như tuyết, và tóc trên đầu Ngài như lông chiên sạch. Ngôi Ngài là những ngọn lửa, và các bánh xe là lửa hừng.

Gióp 15:10 Giữa vòng chúng tôi cũng có người tóc bạc, kẻ già cả, Được tuổi cao tác lớn hơn cha của ông.

Nhã. 5:11 Đầu người bằng vàng thật ròng; Lọn tóc người quăn, và đen như quạ.

IV. Bảy mắt của Chúa như ngọn lửa để canh chừng, quan sát, dò xét, phán xét bằng cách soi sáng, và truyền dẫn—Khải. 1:14b; 5:6; Đa. 10:6:

Khải. 1:14 Đầu và tóc Ngài trắng như lông chiên trắng, như tuyết; mắt Ngài như ngọn lửa.

Khải. 5:6 Rồi tôi thấy giữa ngai và bốn sinh vật, và giữa các trường lão có một Chiên con đứng, như vừa bị giết, có bảy sừng và bảy mắt, tức bảy Linh của Đức Chúa Trời được sai đi khắp đất.

Đa. 10:6 Minh người như bích ngọc; mặt người như chớp, và mắt như đuốc cháy; Tay và chân như đồng đánh bóng, và tiếng nói như tiếng đám đông.

A. Mắt của Christ là vì sự chuyển động và vận hành của Đức Chúa Trời trên đất, vì số bảy là số của sự trọn vẹn trong chuyển động của Đức Chúa Trời.

B. Mắt của Chúa như ngọn lửa chủ yếu là vì sự phán xét của Ngài—7:9-10; Khải. 2:18; 19:11-12.

Khải. 7:9-10 Sau những điều này, kìa, tôi thấy một đoàn người đông đảo, không ai có thể đếm được, từ mọi nước, mọi chi phái, mọi dân, mọi tiếng, đang đứng trước ngai và trước Chiên con, mặc áo dài trắng, cầm nhánh chà là trong Tay. **10** Họ kêu lớn tiếng rằng: “Sự cứu rỗi quy về Đức Chúa Trời chúng ta là Đấng ngồi trên ngai, và quy về Chiên con.”

Khải. 2:18 Hãy viết cho sứ giả của Hội thánh tại Thi-a-ti-rô: Con Đức Chúa Trời, Đấng có mắt như ngọn lửa, chân như đồng sáng, phán những điều này.

Khải. 19:11-12 Và tôi thấy trời mở ra, kìa, có một con ngựa trắng, và Đấng cưỡi nó gọi là Thành tín và Chân thật; Ngài phán xét và giao chiến trong sự công chính. **12** Mắt Ngài là ngọn lửa; trên đầu Ngài có nhiều vương miện; Ngài có một danh được ghi mà ngoài Ngài không ai biết được.

V. Chân Chúa như đồng sáng đã luyện trong lò, cho thấy rằng bước đi hoàn hảo và sáng ngời của Ngài làm cho Ngài đủ phẩm chất để thi hành sự phán xét thần thượng—1:15a; Êxc. 1:7; Đa. 10:6.

Khải. 1:15 chân Ngài như đồng sáng đã luyện trong lò; tiếng Ngài như tiếng nhiều dòng nước.

Êxc. 1:7 Chân nó thẳng, bàn chân như bàn chân bò con đực; sáng ngời như đồng bóng nhoáng.

Đa. 10:6 Minh người như bích ngọc; mặt người như chớp, và mắt như đuốc cháy; Tay và chân như đồng đánh bóng, và tiếng nói như tiếng đám đông.

VI. Tiếng Chúa như tiếng nhiều dòng nước (Khải. 1:15b; đc. 14:2), tức là tiếng vang rền, là tiếng nói của Đức Chúa Trời toàn năng (Êxc. 1:24; 43:2) trong đó có tính nghiêm nghị và trịnh trọng (đc. Khải. 10:3).

Khải. 1:15 chân Ngài như đồng sáng đã luyện trong lò; tiếng Ngài như tiếng nhiều dòng nước.

Khải. 14:2 Tôi cũng nghe một tiếng từ trời như tiếng của nhiều dòng nước và như tiếng sấm lớn; tiếng mà tôi nghe đó như tiếng của những người vừa gảy đàn hạc vừa hát.

Êxc. 1:24 Khi đi tới, Ta nghe tiếng của những cánh chúng nó, như nước lớn âm âm, như tiếng của Đấng Toàn năng, tiếng om sòm như tiếng một đạo binh vậy. Khi dừng lại, thì xủ cánh xuống.

Êxc. 43:2 Ta thấy vinh quang của Đức Chúa Trời Y-sơ-ra-ên từ phương đông mà đến. Tiếng Ngài giống như tiếng nước lớn, và đất sáng rực vì vinh quang Ngài.

VII. Christ là Đấng nắm giữ các sứ giả sáng ngời của các Hội thánh—1:16a, 20:

Khải. 1:16 Trong Tay phải Ngài có bảy ngôi sao; và ra từ miệng Ngài có thanh gươm bén hai lưỡi; mặt Ngài như mặt trời chiếu sáng cực mạnh.

Khải. 1:20 Huyền nhiệm về bảy ngôi sao mà con đã thấy trên Tay phải Ta và bảy giá đèn vàng: Bảy ngôi sao là các sứ giả của bảy Hội thánh, và bảy giá đèn là bảy Hội thánh.

A. Các sứ giả là những người thuộc linh trong các Hội thánh, những người mang gánh trách nhiệm về chứng cứ của Jesus.

B. Các sứ giả, có bản chất thuộc trời và ở trong vị trí thuộc trời như những ngôi sao, là những người có thông điệp tươi mới từ Chúa cho dân Ngài—2:1a.

Khải. 2:1 Hãy viết cho sứ giả của Hội thánh tại Ê-phê-sô: Đấng cầm bảy ngôi sao trong Tay phải, Đấng bước đi giữa bảy giá đèn vàng, phán những điều này.

C. Vì những người dẫn dắt ở trong Tay phải Ngài nên họ không cần thoái lui; Christ thực sự chịu trách nhiệm về chứng cứ của Ngài.

VIII. Ra từ miệng Christ có thanh gươm bén hai lưỡi, tức là lời biện biệt, phán xét và giết chết của Ngài để xử lý những con người và những điều tiêu cực—1:16b; Hê. 4:12; Êph. 6:17.

Khải. 1:16 Trong Tay phải Ngài có bảy ngôi sao; và ra từ miệng Ngài có thanh gươm bén hai lưỡi; mặt Ngài như mặt trời chiếu sáng cực mạnh.

Hê. 4:12 Vì lời Đức Chúa Trời thật sống động, công hiệu, sắc hơn mọi gươm hai lưỡi, đâm thấu đến nỗi phân chia hồn với linh, khớp với tủy, có thể biện biệt các tư tưởng và ý định của lòng.

Êph. 6:17 Cũng hãy nhận mũ trụ là sự cứu rỗi và gươm là Linh, mà *Linh* là lời Đức Chúa Trời.

IX. Mặt Christ chiếu sáng như mặt trời chiếu sáng cực mạnh (Đa. 10:6) vì sự soi sáng phán xét để đem vương quốc đến (Khải. 1:16c; 10:1; Mat. 17:2; đc. Mal. 4:2; Quan. 5:31; Mat. 13:43).

Đa. 10:6 Minh người như bích ngọc; mặt người như chớp, và mắt như đuốc cháy; Tay và chân như đồng đánh bóng, và tiếng nói như tiếng đám đông.

Khải. 1:16 Trong Tay phải Ngài có bảy ngôi sao; và ra từ miệng Ngài có thanh gươm bén hai lưỡi; mặt Ngài như mặt trời chiếu sáng cực mạnh.

Khải. 10:1 Và tôi thấy một Thiên sứ mạnh mẽ khác từ trời xuống, mình mặc đám mây; trên đầu Ngài có cầu vồng; mặt Ngài như mặt trời; chân Ngài như trụ lửa.

Mat. 17:2 Ngài hóa hình trước mặt họ; mặt Ngài chiếu sáng như mặt trời; y phục Ngài trở nên trắng như ánh sáng.

Mal. 4:2 Nhưng về phần các ngươi là kẻ kính sợ danh Ta, thì mặt trời công bình sẽ mọc lên cho, trong cánh nó có sự chữa bệnh; các ngươi sẽ đi ra và nhảy nhót như bò tơ của chuồng.

Quan. 5:31 Ôi, Đức Giê-hô-va! nguyện hết thảy kẻ cừ địch Ngài đều hư mất như vậy! Nguyện những kẻ yêu mến Ngài được giống như mặt trời, Khi mọc lên rực rỡ! Đoạn, xủ được hoà bình trong bốn mươi năm.

Mat. 13:43 Khi ấy, người công chính sẽ chiếu sáng như mặt trời trong vương quốc của Cha họ. Ai có tai, hãy nghe.

X. Christ là Đầu tiên và Cuối cùng, bảo đảm với chúng ta rằng Ngài sẽ không bao giờ bỏ dở công tác của Ngài, và là Đấng hằng sống để các Hội thánh, là sự biểu lộ của Thân thể Ngài, trở nên sống động, tươi mới và mạnh mẽ—Khải. 1:17-18a.

Khải. 1:17-18 Khi thấy Ngài, tôi ngã xuống chân Ngài như chết; Ngài bèn đặt Tay phải Ngài trên tôi, nói rằng: “Đừng sợ, Ta là Đấng Đầu tiên và Cuối cùng, **18** và là Đấng hằng sống; Ta đã chết, và này, Ta sống mãi mãi vô cùng; Ta có các chìa khóa của sự chết và Ha-đét.

XI. Christ có các chìa khóa của sự chết và Ha-đét—c. 18b:

- A. Sự chết là kẻ thu gom và Ha-đét là kẻ cầm giữ, nhưng Christ đã vô hiệu hóa sự chết trên thập tự giá và đắc thắng Ha-đét trong sự phục sinh của Ngài—2 Ti. 1:10; Công. 2:24.

2 Ti. 1:10 song bây giờ đã được tỏ ra qua sự hiện ra của Đấng cứu rỗi chúng ta, là Christ Jesus, Đấng đã vô hiệu hóa sự chết và làm cho sự sống cùng sự bất hoại chiếu sáng qua phúc âm.

Công. 2:24 là Đấng Đức Chúa Trời khiến sống dậy sau khi đã giải thoát khỏi nỗi thống khổ của sự chết, vì sự chết không thể giữ Ngài được.

- B. Hễ chúng ta nhường chỗ, cơ hội, và con đường cho Chúa chuyển động và hành động giữa chúng ta bằng cách luyện tập từ chối bản ngã, vác thập tự giá, và đánh mất sự sống hồn mình, thì sự chết và Ha-đét sẽ ở dưới quyền kiểm soát của Ngài—Mat. 16:18, 21-26.

Mat. 16:18 Và Ta cũng nói với anh rằng anh là Phi-e-rơ, trên vầng đá này, Ta sẽ xây dựng Hội thánh của Ta, các công Ha-đét sẽ không thắng được Hội ấy.

Mat. 16:21-26 Từ lúc đó, Jesus bắt đầu tỏ cho các môn đồ rằng Ngài phải đi đến Giê-ru-sa-lem, chịu nhiều điều từ các trưởng lão, các thầy tế lễ cả, các kinh luật gia, và bị giết, rồi đến ngày thứ ba được sống dậy.

22 Phi-e-rơ đưa Ngài riêng ra rồi bắt đầu quở trách Ngài rằng: “Chúa ơi, nguyện *Đức Chúa Trời* thương xót Ngài! Điều này chắc chắn không xảy đến cho Ngài đâu!” **23** Nhưng Ngài xoay lại nói với Phi-e-rơ: “Hỡi Sa-tan, hãy lui ra đằng sau Ta! Ngươi là cơ vấp ngã cho Ta, vì ngươi không đặt tâm trí mình vào những điều của Đức Chúa Trời nhưng vào những điều của con người.” **24** Rồi Jesus nói với các môn đồ Ngài: “Nếu ai muốn theo Ta thì hãy từ chối bản ngã, vác thập tự giá mình và theo Ta. **25** Vì hễ ai muốn cứu sự sống hồn mình thì sẽ đánh mất nó, còn hễ ai vì có Ta mà đánh mất sự sống hồn mình thì sẽ tìm lại được. **26** Vì có ích gì cho một người nếu được cả thế giới mà đánh đổi sự sống hồn mình? Hoặc, người ấy sẽ lấy gì để đổi lại sự sống hồn mình?”

Sư tử-Chiên con

Đọc Kinh văn: Khải. 5:5-10

Khải. 5:5-10 Một trong các trưởng lão nói với tôi: “Đừng khóc; kìa, Sư tử của chi phái Giu-đa, Cội rễ của Đa-vít, đã đắc thắng nên Ngài có thể mở cuộn sách và bầy ấn của nó.” **6** Rồi tôi thấy giữa ngai và bốn sinh vật, và giữa các trưởng lão có một Chiên con đứng, như vừa bị giết, có bảy sừng và bảy mắt, tức bảy Linh của Đức Chúa Trời được sai đi khắp đất. **7** Chiên con đến lấy cuộn sách từ Tay phải của Đấng ngồi trên ngai. **8** Khi Chiên con lấy cuộn sách thì bốn sinh vật và hai mươi bốn trưởng lão phủ phục trước mặt Chiên con, mỗi người đều cầm đàn hạc và những bát bằng vàng đầy hương, mà những bát ấy là lời cầu nguyện của các thánh đồ. **9** Họ hát một bài ca mới rằng: “Ngài xứng đáng lấy cuộn sách và mở các ấn của nó, vì Ngài đã bị giết, dùng huyết Ngài để mua con người từ mọi chi phái, mọi tiếng, mọi dân, mọi nước cho Đức Chúa Trời, **10** làm họ nên vương quốc và các thầy tế lễ cho Đức Chúa Trời chúng tôi; và họ sẽ trị vì trên đất.”

I. Sách Khải Thị là bức tranh về Jesus Christ; hai mươi hai chương của sách này chỉ là một bức chân dung miêu tả và bày tỏ về Jesus—1:1-2, 5.

Khải. 1:1-2 Khải thị về Jesus Christ mà Đức Chúa Trời đã ban cho Ngài để tỏ cho các nô lệ Ngài những điều phải nhanh chóng xảy ra; và qua thiên sứ, Ngài truyền Khải thị ấy bằng cách dùng các dấu hiệu để tỏ cho nô lệ Ngài là Giảng biết; **2** Giảng là người làm chứng về lời Đức Chúa Trời và chứng cứ của Jesus Christ, tức là về mọi điều người thấy.

Khải. 1:5 và từ Jesus Christ, Chứng nhân thành tín, Con trưởng từ kẻ chết và Đấng cai trị các vua trên đất. Đấng yêu chúng ta, đã dùng huyết Ngài mà giải phóng chúng ta khỏi các tội phạm của chúng ta.

II. “Kìa, Sư tử của chi phái Giu-đa, Cội rễ của Đa-vít, đã đắc thắng”— 5:5a:

A. Sư tử là một biểu tượng về Christ, miêu tả Ngài là chiến sĩ mạnh mẽ chống lại kẻ thù, như được Khải thị trong Sáng Thế Kí 49:8-9.

Sáng. 49:8-9 Hỡi Giu-đa, anh em con sẽ khen ngợi con; Tay con sẽ đặt trên cổ các kẻ thù con; Các con trai cha sẽ sắp mình xuống trước mặt con. **9** Giu-đa là sư tử to; Con ơi, con bắt được mồi rồi đi lên. Người nằm nghỉ, duỗi ra như sư tử đực, Và như sư tử cái; ai dám đánh thức người?

B. Sự đắc thắng của Christ làm cho Ngài đủ phẩm chất để mở cuộn sách và bầy ấn của nó—Khải. 5:5-10.

Khải. 5:5-10 Một trong các trưởng lão nói với tôi: “Đừng khóc; kìa, Sư tử của chi phái Giu-đa, Cội rễ của Đa-vít, đã đắc thắng nên Ngài có thể mở cuộn sách và bầy ấn của nó.” **6** Rồi tôi thấy giữa ngai và bốn sinh vật, và giữa các trưởng lão có một Chiên con đứng, như vừa bị giết, có bảy sừng và bảy mắt, tức bảy Linh của Đức Chúa Trời được sai đi khắp đất. **7** Chiên con đến lấy cuộn sách từ Tay phải của Đấng ngồi trên ngai. **8** Khi Chiên con lấy cuộn sách thì bốn sinh vật và hai mươi bốn trưởng lão phủ phục trước mặt Chiên con, mỗi người đều cầm đàn hạc và những bát bằng vàng đầy hương, mà những bát ấy là lời cầu nguyện của các thánh đồ. **9** Họ hát một bài ca mới rằng: “Ngài xứng đáng lấy cuộn sách và mở các ấn của nó, vì Ngài đã bị giết, dùng huyết Ngài để mua con người từ mọi chi phái, mọi tiếng, mọi dân, mọi nước cho Đức Chúa Trời, **10** làm họ nên vương quốc và các thầy tế lễ cho Đức Chúa Trời chúng tôi; và họ sẽ trị vì trên đất.”

C. Danh xưng *Cội rễ của Đa-vít* cho thấy Christ là nguồn gốc của Đa-vít; vì vậy, Đa-vít, tổ phụ của Ngài, gọi Ngài là “Chúa”—Mat. 22:42-45.

Mat. 22:42-45 rằng: “Các ông nghĩ gì về Đấng Christ? Ngài là con của ai?” Họ nói với Ngài: “Của Đa-vít.” **43** Ngài nói với họ: “Vậy sao Đa-vít ở trong linh, gọi Ngài là Chúa, rằng: **44** ‘Chúa phán cùng Chúa tôi: Hãy ngồi bên phải Ta cho đến khi Ta đặt các kẻ thù của Con dưới chân Con’? **45** Vậy, nếu Đa-vít gọi Ngài là Chúa thì sao Ngài là con của ông được?”

D. Là Sư tử của chi phái Giu-đa, Christ đã đắc thắng và đánh bại Sa-tan phản loạn, tức kẻ thù của Đức Chúa Trời, và là Chiên con cứu chuộc, Ngài đã cất bỏ tội của con người sa ngã:

1. Bởi làm như vậy, Ngài đã dời bỏ những cản trở để hoàn thành mục đích của Đức Chúa Trời.
2. Kết quả là Ngài xứng đáng mở cuộn sách về gia tộc của Đức Chúa Trời.

III. “Rồi tôi thấy giữa ngai...có một Chiên con đứng, như vừa bị giết, có bảy sừng và bảy mắt, tức bảy Linh của Đức Chúa Trời được sai đi khắp đất”—Khải. 5:6; 1:4; 3:1:

Khải. 5:6 Rồi tôi thấy giữa ngai và bốn sinh vật, và giữa các trường lão có một Chiên con đứng, như vừa bị giết, có bảy sừng và bảy mắt, tức bảy Linh của Đức Chúa Trời được sai đi khắp đất.

Khải. 1:4 Giảng viết cho bảy Hội thánh tại A-si: Nguyên anh em được ân điển, bình an từ Đấng hiện có, đã có và sắp đến, từ bảy Linh ở trước ngai Ngài.

Khải. 3:1 Hãy viết cho sứ giả của Hội thánh tại Sạt-đê: Đấng có bảy Linh của Đức Chúa Trời và bảy ngôi sao phán những điều này: Ta biết các công việc của con, con có danh là sống nhưng thật ra là chết.

A. Trong chương 5 có quang cảnh trên các tầng trời sau khi Christ thắng thiên đến đó:

1. Ngài được giới thiệu với sứ đồ Giảng như là Sứ tử của chi phái Giu-đa, nhưng Ngài đã hiện ra với Giảng như là Chiên con.
2. Là Sứ tử, Ngài là Chiến sĩ chống lại kẻ thù; là Chiên con, Ngài là Đấng cứu chuộc cho chúng ta.
3. Ngài đã chiến đấu để cứu chuộc chúng ta, và Ngài đã chiến thắng kẻ thù và hoàn tất sự cứu chuộc cho chúng ta.
4. Đối với kẻ thù, Ngài là Sứ tử; đối với chúng ta, Ngài là Chiên con; vì vậy, Ngài là Sứ tử—Chiên con.

B. Về sự cứu chuộc, Christ đã ngồi bên phải Đức Chúa Trời trên các tầng trời sau khi Ngài thắng thiên (Hê. 1:3; 10:12), trong khi về việc thực hiện sự quản trị của Đức Chúa Trời, Ngài vẫn đang đứng trong sự thắng thiên.

Hê. 1:3 Người là sự chói sáng của vinh hiển Ngài và ấn tích của thực chất Ngài, dùng lời quyền năng mình mà nâng đỡ và duy trì mọi sự, sau khi đã thanh tẩy các tội phạm thì ngồi bên phải Đấng uy nghi trên cao.

Hê. 10:12 nhưng Đấng này, sau khi đã dâng một sinh tế vì các tội phạm thì ngồi bên phải Đức Chúa Trời mãi mãi.

C. Vừa bị giết hàm ý rằng Chiên con vừa bị giết và cũng hàm ý rằng quang cảnh trên các tầng trời được mô tả trong Khải Thị chương 5 diễn ra ngay sau khi Christ thắng thiên lên các tầng trời.

D. Chúa có bảy sừng—c. 6b:

Khải. 5:6 Rồi tôi thấy giữa ngai và bốn sinh vật, và giữa các trường lão có một Chiên con đứng, như vừa bị giết, có bảy sừng và bảy mắt, tức bảy Linh của Đức Chúa Trời được sai đi khắp đất.

1. Sừng tượng trưng cho sức mạnh trong chiến đấu—Phục. 33:17.

Phục. 33:17 Như con bò đầu lòng, người có sự uy nghi; Các sừng của người là sừng của bò hoang; Người sẽ dùng chúng mà húc các dân Cả thảy đến đầu cùng trái đất. Đó là hàng vạn người Ép-ra-im; Và đó là hàng nghìn người Ma-na-se.

2. Christ là Chiên con cứu chuộc, nhưng Ngài có các sừng để chiến đấu.
3. Ngài là Đấng cứu chuộc chiến đấu; sự chiến đấu của Ngài trọn vẹn trong chuyển động của Đức Chúa Trời, như được tượng trưng bởi số bảy.

E. Mắt là để quan sát và dò xét:

1. Là Chiên con cứu chuộc, Christ có bảy mắt quan sát và dò xét để thi hành sự phán xét của Đức Chúa Trời trên vũ trụ hầu hoàn thành mục đích đời đời của Đức Chúa Trời, là điều sẽ tổng kết trong sự xây dựng Giê-ru-sa-lem Mới.
2. Trong Xa-cha-ri 3:9, Christ được nói tiên tri là đá, đá đỉnh (4:7) có bảy mắt cho sự xây dựng của Đức Chúa Trời.

Xa. 3:9 Vì vậy, hòn đá mà Ta để trước mặt Giê-hô-sua chỉ một hòn mà có bảy con mắt. Này, Ta sẽ chạm trở nó, và Ta sẽ cất sự gian ác khỏi đất này trong một ngày, Đức Giê-hô-va vạn quân phán vậy.

Xa. 4:7 Hỡi núi lớn, ngươi là ai? Ở trước mặt Xô-rô-ba-bên ngươi sẽ trở nên đồng bằng. Nó sẽ đem đá chót ra; sẽ có tiếng kêu rằng: Xin ban ơn, ban ơn cho nó!

3. Bảy mắt này là bảy Linh của Đức Chúa Trời được sai xuống khắp đất và trải đi qua lại khắp đất—c. 10.

Xa. 4:10 Vì ai là kẻ khinh dễ ngày của những điều nhỏ mọn? Bảy con mắt Đức Giê-hô-va trải đi qua lại khắp đất, sẽ vui mà xem thấy dây chuẩn mực ở trong Tay Xô-rô-ba-bên.

4. Theo ngữ pháp Hi Lạp, tiền ngữ của *bảy Linh* là *bảy mắt*—Khải. 5:6.

Khải. 5:6 Rồi tôi thấy giữa ngai và bốn sinh vật, và giữa các trường lão có một Chiên con đứng, như vừa bị giết, có bảy sừng và bảy mắt, tức bảy Linh của Đức Chúa Trời được sai đi khắp đất.

5. Bảy Linh của Đức Chúa Trời chỉ nói về bảy mắt của Chiên con, không nói về bảy sừng của Ngài.

IV. “Bảy Linh của Đức Chúa Trời”—1:4; 3:1; 4:5; 5:6b:

Khải. 1:4 Giảng viết cho bảy Hội thánh tại A-si: Nguyên anh em được ân điển, bình an từ Đấng hiện có, đã có và sắp đến, từ bảy Linh ở trước ngai Ngài.

Khải. 3:1 Hãy viết cho sứ giả của Hội thánh tại Sặt-đê: Đấng có bảy Linh của Đức Chúa Trời và bảy ngôi sao phán những điều này: Ta biết các công việc của con, con có danh là sống nhưng *thật ra* là chết.

Khải. 4:5 Từ ngai phát ra chớp, tiếng và sấm. Cũng có bảy ngọn đèn lửa cháy trước ngai, tức là bảy Linh của Đức Chúa Trời.

Khải. 5:6 Rồi tôi thấy giữa ngai và bốn sinh vật, và giữa các trường lão có một Chiên con đứng, như vừa bị giết, có bảy sừng và bảy mắt, tức bảy Linh của Đức Chúa Trời được sai đi khắp đất.

A. Khải Thị 1:4 nói về “bảy Linh ở trước ngai Ngài”:

1. Bảy Linh chắc chắn là Linh của Đức Chúa Trời, vì được xếp giữa vòng Đức Chúa Trời Tam Nhất trong Khải Thị 1:4-5.

Khải. 1:4-5 Giảng viết cho bảy Hội thánh tại A-si: Nguyên anh em được ân điển, bình an từ Đấng hiện có, đã có và sắp đến, từ bảy Linh ở trước ngai Ngài, **5** và từ Jesus Christ, Chứng nhân thành tín, Con trường từ kẻ chết và Đấng cai trị các vua trên đất. Đấng yêu chúng ta, đã dùng huyết Ngài mà giải phóng chúng ta khỏi các tội phạm của chúng ta,

2. Như số bảy là số chỉ về sự trọn vẹn trong sự vận hành của Đức Chúa Trời thì bảy Linh cũng phải vì chuyển động của Đức Chúa Trời trên đất.
3. Về thể yếu và sự tồn tại, Linh của Đức Chúa Trời là duy nhất; về chức năng và công tác được tăng cường trong sự vận hành của Đức Chúa Trời, Linh của Đức Chúa Trời là gấp bảy:

- a. Điều này giống như giá đèn trong Xa-cha-ri 4:2.

Xa. 4:2 Người nói cùng Ta rằng: Người thấy gì? Ta đáp rằng: Tôi nhìn xem, kia một cái chân đèn bằng vàng cả, và một cái chậu trên chót nó, nó có bảy ngọn đèn; có bảy cái ống cho mỗi ngọn đèn ở trên chót nó.

- b. Về sự tồn tại, chỉ có một giá đèn, nhưng về chức năng thì có bảy đèn.

4. Vào lúc sách Khải Thị được viết, Hội thánh đã bị suy thoái:

- a. Thời đại thì tối tăm.
- b. Cần có Linh tăng cường gấp bảy của Đức Chúa Trời cho chuyển động và công tác của Đức Chúa Trời trên đất.

- B. Trong Ma-thi-ơ 28:19, trình tự về Đức Chúa Trời Tam Nhất là: Cha, Con và Thánh Linh; trong Khải Thị 1:4-5, trình tự ấy đã thay đổi:

Mat. 28:19 Vậy, hãy đi môn đồ hóa mọi dân tộc: báp-têm họ vào trong danh Cha, Con và Thánh Linh.

Khải. 1:4-5 Giảng viết cho bảy Hội thánh tại A-si: Nguyên anh em được ân điển, bình an từ Đấng hiện có, đã có và sắp đến, từ bảy Linh ở trước ngai Ngài, **5** và từ Jesus Christ, Chứng nhân thành tín, Con trường từ kẻ chết và Đấng cai trị các vua trên đất. Đấng yêu chúng ta, đã dùng huyết Ngài mà giải phóng chúng ta khỏi các tội phạm của chúng ta.

1. Bảy Linh của Đức Chúa Trời được nêu thứ nhì thay vì thứ ba.

2. Điều này khai thị tầm quan trọng về chức năng tăng cường của Linh gấp bảy của Đức Chúa Trời.
3. Điểm này được xác quyết bởi việc nhấn mạnh nhiều lần về sự phát ngôn của Linh trong 2:7, 11, 17, 29; 3:6, 13, 22; 14:13; và 22:17.

Khải. 2:7 Ai có tai, hãy nghe điều Linh phán với các Hội thánh. Người nào đắc thắng, Ta sẽ cho ăn cây sự sống trong Pa-ra-di của Đức Chúa Trời.

Khải. 2:11 Ai có tai, hãy nghe điều Linh phán với các Hội thánh. Người nào đắc thắng chắc chắn sẽ không bị hại bởi sự chết thứ nhì.

Khải. 2:17 Ai có tai, hãy nghe điều Linh phán với các Hội thánh. Người nào đắc thắng, Ta sẽ cho ma-na giấu kín; Ta cũng sẽ cho người viên đá trắng, trên đá ấy có viết tên mới, ngoài người nhận, không ai biết được.

Khải. 2:29 Ai có tai, hãy nghe điều Linh phán với các Hội thánh.

Khải. 3:6 Ai có tai, hãy nghe điều Linh phán với các Hội thánh.

Khải. 3:13 Ai có tai, hãy nghe điều Linh phán với các Hội thánh.

Khải. 3:22 Ai có tai, hãy nghe điều Linh phán với các Hội thánh.

Khải. 14:13 Rồi tôi nghe một tiếng ra từ trời rằng: “Hãy viết: Từ nay về sau, phước hạnh cho người chết là chết trong Chúa.” Linh phán: “Phải, hầu cho họ được nghỉ ngơi khỏi sự lao tác của mình, vì công việc của họ cùng theo họ.”

Khải. 22:17 Linh và cô dâu cùng nói: “Hãy đến!” Người nghe hãy nói: “Hãy đến!” Ai khát, hãy đến; người nào muốn, hãy nhận lấy nước sự sống miễn phí.

C. Trong phần mở đầu của các Thư tín khác, chỉ Cha và Con được đề cập:

1. Những người tiếp nhận được ban ân điển và bình an từ Cha và Con.
2. Trong Khải Thị 1:4-5, Linh cũng được bao gồm; ân điển và bình an từ Ngài được truyền cho các Hội thánh.

Khải. 1:4 Giảng viết cho bảy Hội thánh tại A-si: Nguyên anh em được ân điển, bình an từ Đấng hiện có, đã có và sắp đến, từ bảy Linh ở trước ngai Ngài, **5** và từ Jesus Christ, Chứng nhân thành tín, Con trưởng từ kẻ chết và Đấng cai trị các vua trên đất. Đấng yêu chúng ta, đã dùng huyết Ngài mà giải phóng chúng ta khỏi các tội phạm của chúng ta.

3. Điều này hàm ý đến nhu cầu thiết yếu về Linh để chống lại tình trạng suy thoái của Hội thánh vì chuyển động của Đức Chúa Trời.

D. Bảy Linh đang hành động trong các Hội thánh nên các Hội thánh chắc chắn sẽ tiến lên.

E. Ngày nay, chúng ta cần thấy và kinh nghiệm Linh gấp bảy, Linh tăng cường, Linh khôi phục — cc. 4-5.

V. **“Họ hát một bài ca mới rằng: ‘Ngài xứng đáng lấy cuộn sách và mở các ấn của nó, vì Ngài đã bị giết, dùng huyết Ngài để mua con người từ mọi chi phái, mọi tiếng, mọi dân, mọi nước cho Đức Chúa Trời’”—5:9:**

- A. Bài ca ở đây là mới vì bài ca ấy ngợi khen Chiên con là Đấng vừa mới bị giết.
- B. Trong cả vũ trụ, không ai xứng đáng mở ra huyền nhiệm về gia tể của Đức Chúa Trời ngoài Christ, Su tử đắc thắng và Chiên con cứu chuộc:
 1. Là Su tử đắc thắng, Ngài đã đánh bại Sa-tan cho Đức Chúa Trời.
 2. Là Chiên con cứu chuộc, Ngài đã cất bỏ tội của chúng ta.
 3. Christ là Đấng duy nhất đủ phẩm chất để tiết lộ và thực hiện huyền nhiệm về gia tể của Đức Chúa Trời.
 4. Chúng ta cần nhận thức rằng Christ xứng đáng mở các ấn về bí mật của gia tể thần thượng; phương diện này về sự xứng đáng của Chúa là hoàn vũ và không thể đo lường.
 5. Christ xứng đáng được chúng ta ngợi khen; thậm chí Ngài xứng đáng cho đời sống của chúng ta.

Cây sự sống

Đọc Kinh văn: Sáng. 2:7-9; Khải. 2:4-5, 7; 22:2, 14; 2 Cô. 4:5; 5:14-15

Sáng. 2:7-9 Giê-hô-va Đức Chúa Trời nặn nên con người từ bụi đất và thở vào lỗ mũi của người hơi thở sự sống, và con người trở nên một hồn sống. **8** Và Giê-hô-va Đức Chúa Trời trồng một khu vườn tại Ê-đen, ở phía Đông; rồi tại đó, Ngài đặt con người mà Ngài đã nặn nên. **9** Và Giê-hô-va Đức Chúa Trời khiến từ đất mọc lên mọi cây đẹp mắt và ăn ngon, cũng có cây sự sống ở giữa vườn và cây tri thức thiện ác.

Khải. 2:4-5 Nhưng có điều Ta trách con, ấy là con đã lia bỏ tình yêu ban đầu. **5** Vậy, hãy nhớ lại con đã sa sút từ đâu, hãy ăn năn và làm những công việc ban đầu; bằng không, Ta sẽ đến và cắt giá đèn của con khỏi chỗ nó, trừ phi con ăn năn.

Khải. 2:7 Ai có tai, hãy nghe điều Linh phán với các Hội thánh. Người nào đắc thắng, Ta sẽ cho ăn cây sự sống trong Pa-ra-đi của Đức Chúa Trời.

Khải. 22:2 Bờ sông bên này và bên kia đều có cây sự sống, sinh ra mười hai trái, mỗi tháng đều ra trái; lá cây dùng để chữa lành các dân tộc.

Khải. 22:14 Phước hạnh cho người giặt áo mình để được quyền dự phần cây sự sống và vào trong thành bởi các cổng.

2 Cô. 4:5 Vì chúng tôi không rao giảng chính mình nhưng rao giảng Christ Jesus là Chúa, còn chính chúng tôi là nô lệ của anh em vì có Jesus.

2 Cô. 5:14-15 Vì tình yêu của Christ thúc ép chúng tôi, bởi chúng tôi đã xét thấy như thế này: một Người đã chết vì mọi người nên mọi người đều đã chết; **15** và Ngài đã chết vì mọi người để những người sống không sống cho chính mình nữa nhưng cho Đấng đã chết vì họ và được sống dậy.

I. Là sự sống, Christ là thực tại của cây sự sống, tức là trung tâm của vũ trụ; sự sống là mục tiêu trong sự sáng tạo của Đức Chúa Trời (Sáng. 1:26-28, 31; 2:7-9) và mục tiêu của sự cứu rỗi trọn vẹn của Đức Chúa Trời (Gi. 19:34; La. 5:10; Khải. 22:1-2, 14, 19):

Sáng. 1:26-28 Và Đức Chúa Trời phán: “Chúng ta hãy làm nên con người trong hình ảnh của Chúng ta, theo hình dạng của Chúng ta; và hãy để họ thống trị trên cá biển, trên chim trời, trên gia súc, trên cả đất và trên mọi loài bò trườn bò trên đất.” **27** Và Đức Chúa Trời tạo nên con người trong hình ảnh của chính Ngài; trong hình ảnh của Đức Chúa Trời, Ngài đã tạo nên người; cả người nam và người nữ, Ngài đều tạo nên họ. **28** Và Đức Chúa Trời ban phước cho họ; và Đức Chúa Trời phán với họ: “Hãy sinh sản nhiều và gia bội; hãy làm đầy đất và chế phục nó; hãy thống trị trên cá biển, trên chim trời và trên mọi loài sống chuyển động trên đất.”

Sáng. 1:31 Đức Chúa Trời thấy mọi sự Ngài đã làm nên quả thật rất tốt. Vậy, có buổi chiều và có buổi sáng; đó là ngày thứ sáu.

Sáng. 2:7-9 Giê-hô-va Đức Chúa Trời nặn nên con người từ bụi đất và thở vào lỗ mũi của người hơi thở sự sống, và con người trở nên một hồn sống. **8** Và Giê-hô-va Đức Chúa Trời trồng một khu vườn tại Ê-đen, ở phía Đông; rồi tại đó, Ngài đặt con người mà Ngài đã nặn nên. **9** Và Giê-hô-va Đức Chúa Trời khiến từ đất mọc lên mọi cây đẹp mắt và ăn ngon, cũng có cây sự sống ở giữa vườn và cây tri thức thiện ác.

Gi. 19:34 song một trong những tên lính lấy giáo đâm hông Ngài, lập tức huyết và nước tuôn ra.

La. 5:10 Vì nếu đang khi chúng ta là kẻ thù mà còn được phục hòa với Đức Chúa Trời qua sự chết của Con Ngài thì huống chi nay đã được phục hòa rồi, chúng ta sẽ được cứu trong sự sống của Ngài càng hơn là dường nào.

Khải. 22:1-2 Rồi thiên sứ cho tôi xem sông nước sự sống, sáng ngời như pha lê, tuôn ra từ ngai Đức Chúa Trời và Chiên con, ở giữa đường của thành. **2** Bờ sông bên này và bên kia đều có cây sự sống, sinh ra mười hai trái, mỗi tháng đều ra trái; lá cây dùng để chữa lành các dân tộc.

Khải. 22:14 Phước hạnh cho người giặt áo mình để được quyền dự phần cây sự sống và vào trong thành bởi các cổng.

Khải. 22:19 nếu ai bớt gì khỏi những lời của cuộn sách tiên tri này thì Đức Chúa Trời sẽ lấy bớt phần của họ về cây sự sống và về thành thánh đã viết trong cuộn sách này.

A. Trong Kinh Thánh, cây sự sống luôn tượng trưng cho Christ là hiện thân của mọi sự phong phú của Đức Chúa Trời để làm thức ăn của chúng ta; việc Đức Chúa Trời đặt con người trước cây sự sống hàm ý rằng Đức Chúa Trời muốn con người tiếp nhận Ngài làm sự sống bởi ăn

Ngài cách hữu cơ và bởi đồng hóa Ngài cách trao đổi chất, để Đức Chúa Trời có thể trở thành chính yếu tố cấu tạo bản thể con người—Côl. 2:9; Sáng. 2:9; Gi. 1:4; 10:10; 14:6; 15:1; 6:35, 57, 63; 1 Cô. 15:45b.

Côl. 2:9 vì mọi sự đầy đủ của Thần cách đều cư ngụ trong Ngài cách có hình thể.

Sáng. 2:9 Và Giê-hô-va Đức Chúa Trời khiến từ đất mọc lên mọi cây đẹp mắt và ăn ngon, cũng có cây sự sống ở giữa vườn và cây tri thức thiện ác.

Gi. 1:4 Sự sống ở trong Ngài, và sự sống này là ánh sáng của con người.

Gi. 10:10 Kẻ trộm đến chỉ để ăn trộm, giết hại và hủy diệt; Ta đã đến để chiên có sự sống và có *sự sống* dư dật.

Gi. 14:6 Jesus nói với ông: “Ta là đường đi, thực tại và sự sống; không ai có thể đến với Cha mà không qua Ta.

Gi. 15:1 Ta là cây nho thật, Cha Ta là người vun trồng.

Gi. 6:35 Jesus nói với họ: “Ta là bánh sự sống; ai đến với Ta, chắc chắn không còn đói, ai tin vào Ta, chắc chắn không còn khát.”

Gi. 6:57 Như Cha hằng sống đã sai phái Ta và Ta sống bởi Cha thì cũng thế, người nào ăn Ta sẽ sống bởi Ta vậy.

Gi. 6:63 Ấy là Linh ban sự sống; xác thịt chẳng ích gì; những lời Ta đã nói với các anh là linh và là sự sống.

1 Cô. 15:45 Vậy, cũng có chép: “Người đầu tiên, A-đam, đã trở nên hồn sống”; A-đam cuối cùng *đã trở nên* Linh ban-sự-sống.

- B. Trong Khải Thị 2:7, cây sự sống tượng trưng cho Christ chịu đóng đinh (được ngụ ý trong cây là thanh gỗ—1 Phi. 2:24) và được phục sinh (được ngụ ý trong sự sống của Đức Chúa Trời—Gi. 11:25) là Đấng ngày nay đang ở trong Hội thánh, mà sự tổng kết của Hội thánh sẽ là Giê-ru-sa-lem Mới, trong đó Christ chịu đóng đinh và được phục sinh sẽ là cây sự sống để nuôi dưỡng tất cả dân được chuộc của Đức Chúa Trời cho đến đời đời (Khải. 22:2, 14).

Khải. 2:7 Ai có tai, hãy nghe điều Linh phán với các Hội thánh. Người nào đắc thắng, Ta sẽ cho ăn cây sự sống trong Pa-ra-đi của Đức Chúa Trời.

1 Phi. 2:24 chính Ngài mang các tội phạm của chúng ta trong thân thể Ngài trên cây gỗ, hầu cho chúng ta, sau khi đã chết đối với các tội phạm thì được sống đối với sự công chính; bởi vết thương của Ngài mà anh em được chữa lành.

Gi. 11:25 Jesus nói với bà: “Ta là sự phục sinh và sự sống; người nào tin vào Ta, dầu đã chết cũng sẽ sống.”

Khải. 22:2 Bờ sông bên này và bên kia đều có cây sự sống, sinh ra mười hai trái, mỗi tháng đều ra trái; lá cây dùng để chữa lành các dân tộc.

Khải. 22:14 Phước hạnh cho người giặt áo mình để được quyền *dự phần* cây sự sống và vào trong thành bởi các cổng.

II. Chúng ta cần thấy các trở ngại mà sự sống của Đức Chúa Trời phải đối diện trong con người:

- A. Nan đề thứ nhất mà sự sống của Đức Chúa Trời phải đối diện trong chúng ta là chúng ta không nhận thức được sự tối tăm trong các quan niệm con người của mình:

1. Chúng ta cần thấy rằng điều duy nhất quan trọng trong đời sống Cơ Đốc là cách chúng ta quan tâm đến Đấng Christ sống động trong mình—Ga. 1:16; 2:20; 4:19; Phil. 1:19-21; Êph. 4:13; 2 Cô. 3:18.

Ga. 1:16 khải thị Con Ngài trong tôi để tôi rao truyền Ngài là phúc âm giữa dân ngoại thì lập tức tôi không bàn với thịt và huyết.

Ga. 2:20 Tôi đã bị đóng đinh trên thập tự giá với Christ; và không còn là tôi sống nữa nhưng Christ sống trong tôi; còn *sự sống* mà tôi hiện sống trong xác thịt, *ấy là* tôi sống trong đức tin, tức *đức tin* của Con Đức Chúa Trời, là Đấng đã yêu tôi và phó chính Ngài vì tôi.

Ga. 4:19 Các con của Ta ơi, Ta lại vì có các con mà quặn thắt sinh nở cho đến khi Christ được thành hình trong các con.

Phil. 1:19-21 vì tôi biết rằng điều này sẽ trở nên sự cứu rỗi cho tôi qua sự cầu xin của anh em và sự cung ứng dồi dào của Linh Jesus Christ, **20** theo sự thiết tha trông đợi và hi vọng của tôi, *ấy là* tôi sẽ không bị

hồ thẹn trong bất cứ điều gì, nhưng với cả sự dạn dĩ, thường thường thể nào thì nay vẫn thể ấy, Christ sẽ được tôn đại trong thân thể tôi, dù qua sự sống hay qua sự chết. **21** Vì đối với tôi, sống là Christ, chết là lợi.

Êph. 4:13 cho đến khi tất cả chúng ta đều đạt đến sự hiệp một của đức tin và của sự thông biết Con Đức Chúa Trời, *đạt* đến một người lớn lên trọn vẹn, *đạt* đến mức lượng theo vóc dáng của sự đầy đủ của Christ.

2 Cô. 3:18 Nhưng tất cả chúng tôi đều để mặt không mạng che mà ngắm xem và phản chiếu vinh hiển của Chúa như cái gương, đều đang được biến đổi nên cùng một hình ảnh từ vinh hiển đến vinh hiển, chính như từ Chúa Linh.

2. Làm một Cơ Đốc nhân nghĩa là không nhận bất cứ điều gì khác hơn Christ làm mục tiêu của mình; nhiều người gặp khó khăn trong đời sống thuộc linh sau khi được cứu vì họ không biết con đường sự sống, và họ không nhận Christ làm sự sống của họ.

B. Nan đề thứ nhì mà sự sống phải đối diện trong chúng ta là đạo đức giả—Mat. 6:2, 5; 7:5; 23:13-29:

Mat. 6:2 Vậy, khi anh bố thí, đừng thổi kèn trước mặt mình như những kẻ đạo đức giả làm trong các nhà hội và nơi đường phố, để được người Ta tôn vinh. Thật vậy, Ta nói với các anh, họ đã nhận đủ phần thưởng của họ rồi.

Mat. 6:5 Và khi anh cầu nguyện, đừng như những kẻ đạo đức giả, vì họ ưa đứng cầu nguyện trong các nhà hội và tại góc đường để được người Ta nhìn thấy. Thật vậy, Ta nói với các anh, họ đã nhận đủ phần thưởng của họ rồi.

Mat. 7:5 Hỡi kẻ đạo đức giả, trước hết hãy lấy cây xà khỏi mắt anh rồi mới thấy rõ mà lấy cái dằm khỏi mắt anh em mình được.

Mat. 23:13-29 Khốn cho các ông, kinh luật gia và người Pha-ri-si, là những kẻ đạo đức giả! Vì các ông đóng vương quốc các tầng trời trước mặt người Ta, bởi chính các ông đã không vào, mà ai muốn vào, các ông cũng không cho. **14** Khốn cho các ông, kinh luật gia và người Pha-ri-si, là những kẻ đạo đức giả! Vì các ông ăn nuốt nhà cửa của góa phụ mà còn giả vờ cầu nguyện dài. Vì lẽ ấy, các ông sẽ bị phán xét nặng hơn. **15** Khốn cho các ông, kinh luật gia và người Pha-ri-si, là những kẻ đạo đức giả! Vì các ông đi khắp biển cả và đất liền để làm cho một người nhập giáo, và khi đã *nhập giáo* thì các ông lại làm cho người ấy trở nên con của Ghê-hen-na gấp đôi các ông. **16** Khốn cho các ông, kẻ mù dẫn đường, là kẻ nói rằng: ‘Hễ ai chỉ đèn thờ mà thề thì không sao; nhưng hễ ai chỉ vàng của đèn thờ mà thề thì bị ràng buộc.’ **17** Hỡi kẻ ngu dại và đui mù kia, cái nào trọng hơn, vàng hay đèn thờ, tức là nơi thánh hóa vàng? **18** Và: ‘Hễ ai chỉ bàn thờ mà thề thì không sao; nhưng hễ ai chỉ lễ vật trên đó mà thề thì bị ràng buộc.’ **19** Hỡi kẻ mù kia, cái nào trọng hơn, lễ vật hay bàn thờ, tức là nơi thánh hóa lễ vật? **20** Vậy, người chỉ bàn thờ mà thề là chỉ bàn thờ và mọi vật trên đó mà thề; **21** và người chỉ đèn thờ mà thề là chỉ đèn thờ và Đấng ngự trong đó mà thề; **22** còn người chỉ trời mà thề là chỉ ngai của Đức Chúa Trời và Đấng ngự trên đó mà thề. **23** Khốn cho các ông, kinh luật gia và người Pha-ri-si, là những kẻ đạo đức giả! Vì các ông dâng một phần mười bạc hà, tiểu hồi và thìa là, mà bỏ qua những vấn đề hệ trọng hơn của kinh luật là công lí, thương xót và trung tín. Những điều này các ông cần phải làm, mà những điều kia cũng không nên bỏ qua. **24** Hỡi những kẻ dẫn đường đui mù kia, các ông lọc con muỗi nhưng lại nuốt con lạc đà! **25** Khốn cho các ông, kinh luật gia và người Pha-ri-si, là những kẻ đạo đức giả! Vì các ông rửa sạch bên ngoài chén đĩa, song bên trong thì đầy tham tàn và buông tuồng. **26** Hỡi người Pha-ri-si đui mù, trước hết hãy rửa sạch bên trong chén đĩa để bên ngoài chúng cũng sạch. **27** Khốn cho các ông, kinh luật gia và người Pha-ri-si, là kẻ đạo đức giả! Vì các ông giống như mò mả quét vôi trắng, bề ngoài trông đẹp nhưng bề trong thì đầy xương người chết và mọi thứ ô uế. **28** Cũng vậy, bề ngoài các ông trông công chính với người Ta nhưng bề trong thì đầy đạo đức giả và bất pháp. **29** Khốn cho các ông, kinh luật gia và người Pha-ri-si, là những kẻ đạo đức giả! Vì các ông xây mồ của tiên tri, trang trí mồ của người công chính.

1. Tình trạng thuộc linh của một người không được quyết định bởi biểu hiện bên ngoài mà bởi cách người ấy quan tâm đến Đấng Christ nội cư.
2. Sự tốt lành thiên nhiên của chúng ta là tình trạng thuộc linh giả và thực ra là một cản trở lớn cho sự sống; sự biểu lộ của sự sống bao gồm việc khước từ tính khí và sở thích thiên nhiên của chúng ta và chỉ để cho Christ vận hành trong chúng ta, phá vỡ chúng ta.

3. Nếu chúng ta luôn làm việc theo tính khí và bản thể thiên nhiên của mình thì kết quả sẽ luôn là đạo đức giả.

C. Nan đề thứ ba mà sự sống phải đối diện trong chúng ta là sự phản loạn:

1. Christ vận hành và chuyển động trong chúng ta để làm cho chúng ta sáng tỏ về ý muốn và những đòi hỏi của Ngài cũng như về sự dẫn dắt và xử lý của Ngài đối với chúng ta.
2. Tuy nhiên, nếu chúng ta không vâng phục mà chống lại cảm thức bề trong, không chấp nhận sự dẫn dắt của Ngài hay không trả giá, thì sự không sẵn lòng và chống đối ấy là sự phản loạn.
3. Tội mà chúng ta phạm thường xuyên nhất và nghiêm trọng nhất thì không ở bên ngoài và hữu hình; trái lại, đó là tội không vâng phục cảm nhận của Christ trong chúng ta; Christ đang sống trong chúng ta và Ngài không ngừng ban cho chúng ta cảm nhận bề trong của sự sống—La. 8:6; 1 Gi. 2:27.

La. 8:6 Vì tâm trí đặt vào xác thịt là sự chết, nhưng tâm trí đặt vào linh là sự sống và bình an.

1 Gi. 2:27 Còn về các con, sự xúc dầu mà các con đã nhận từ Ngài luôn ở trong các con, và các con không cần ai dạy mình, song sự xúc dầu của Ngài dạy các con về mọi sự; *sự xúc dầu ấy* là thật, không phải lời dối, và như sự xúc dầu đã dạy các con, hãy luôn ở trong Ngài.

D. Nan đề thứ tư mà sự sống phải đối diện trong chúng ta là năng lực thiên nhiên của chúng ta:

1. Nhiều anh chị em thật sự yêu Chúa, sốt sắng cho Chúa và rất kính cẩn; dầu vậy, nan đề lớn nhất của họ là sức mạnh và sự to lớn của năng lực và khả năng của họ; kết quả là Christ không có chỗ đứng hay con đường nào trong họ.
2. Có lẽ chúng ta có năng lực và tài năng, nhưng chúng ta không xem những điều đó là tội hay sự ô uế; thay vì ghét bỏ năng lực thiên nhiên của mình, chúng ta lại trân quý chúng; nếu chúng không được phá vỡ trong chúng ta thì chúng sẽ trở thành nan đề đối với sự sống của Christ.

E. Có một giải pháp cho tất cả những trở ngại này trong chúng ta, đó là chúng ta phải trải qua thập tự giá và để thập tự giá phá vỡ chúng ta; nếu muốn sự sống của Christ không bị cản trở trong mình, chúng ta phải kinh nghiệm sự phá vỡ của thập tự giá và để cho những trở ngại này được xử lý và loại bỏ—Mat. 16:24-25.

Mat. 16:24-25 Rồi Jesus nói với các môn đồ Ngài: “Nếu ai muốn theo Ta thì hãy từ chối bản ngã, vác thập tự giá mình và theo Ta. **25** Vì hễ ai muốn cứu sự sống hồn mình thì sẽ đánh mất nó, còn hễ ai vì có Ta mà đánh mất sự sống hồn mình thì sẽ tìm lại được.”

III. Để ăn Christ là cây sự sống, chúng ta phải cho Ngài có vị trí đầu nhất trong mọi sự, tức là yêu Ngài bằng tình yêu ban đầu, được tình yêu của Ngài thúc ép để xem trọng Ngài và nhận Ngài là mọi sự trong đời sống chúng ta—Khải. 2:4-5; Côl. 1:18b; 2 Cô. 5:14-15; Mác 12:30; Thi. 73:25-26; 80:17-19:

Khải. 2:4-5 Nhưng có điều Ta trách con, ấy là con đã lìa bỏ tình yêu ban đầu. **5** Vậy, hãy nhớ lại con đã sa sút từ đâu, hãy ăn năn và làm những công việc ban đầu; bằng không, Ta sẽ đến và cắt giá đèn của con khỏi chỗ nó, trừ phi con ăn năn.

Côl. 1:18 Ngài cũng là Đầu của Thân thể, tức Hội thánh; Ngài là khởi đầu, Con trưởng từ kẻ chết, hầu cho chính Ngài có vị trí đầu nhất trong mọi sự.

2 Cô. 5:14-15 Vì tình yêu của Christ thúc ép chúng tôi, bởi chúng tôi đã xét thấy như thế này: một Người đã chết vì mọi người nên mọi người đều đã chết; **15** và Ngài đã chết vì mọi người để những người sống không sống cho chính mình nữa nhưng cho Đấng đã chết vì họ và được sống dậy.

Mác 12:30 con hãy trọn lòng, trọn hồn, trọn tâm trí, trọn sức lực mà yêu Chúa là Đức Chúa Trời của con.

Thi. 73:25-26 Ở trên trời tôi có ai trừ ra Chúa? Còn dưới đất tôi chẳng ước ao người nào khác hơn Chúa. **26** Thịt và lòng tôi bị tiêu hao; Nhưng Đức Chúa Trời là sức lực của lòng tôi, và là phần tôi đến đời đời.

Thi. 80:17-19 Nguyên Tay Chúa phù hộ người của Tay hữu Chúa, Tức là con người mà Chúa đã chọn cho mình: **18** Rồi chúng tôi sẽ không lìa khỏi Chúa nữa. Xin hãy làm cho chúng tôi được sống lại, thì chúng tôi sẽ cầu khẩn danh Chúa. **19** Hỡi Giê-hô-va, Đức Chúa Trời vạn quân, xin hãy đem chúng tôi lại, Làm cho mặt Chúa sáng chói, thì chúng tôi sẽ được cứu.

- A. Yêu Chúa bằng tình yêu ban đầu, cho Ngài có vị trí đầu nhất trong mọi sự, là ăn Ngài như cây sự sống; ăn Christ là cây sự sống, tức vui hưởng Christ là nguồn cung ứng sự sống, nên là vấn đề chính yếu trong nếp sống Hội thánh—Khải. 2:7; Gi. 6:57, 63.

Khải. 2:7 Ai có tai, hãy nghe điều Linh phán với các Hội thánh. Người nào đắc thắng, Ta sẽ cho ăn cây sự sống trong Pa-ra-di của Đức Chúa Trời.

Gi. 6:57 Như Cha hằng sống đã sai phái Ta và Ta sống bởi Cha thì cũng thế, người nào ăn Ta sẽ sống bởi Ta vậy.

Gi. 6:63 Ấy là Linh ban sự sống; xác thịt chẳng ích gì; những lời Ta đã nói với các anh là linh và là sự sống.

- B. Nội dung của nếp sống Hội thánh tùy thuộc vào sự vui hưởng Christ; chúng ta càng vui hưởng Ngài thì nội dung sẽ càng phong phú; nhưng để ăn Christ là cây sự sống, tức vui hưởng Ngài là nguồn cung ứng sự sống, đòi hỏi chúng ta phải yêu Ngài bằng tình yêu ban đầu—Khải. 2:4-5.

Khải. 2:4-5 Nhưng có điều Ta trách con, ấy là con đã lìa bỏ tình yêu ban đầu. **5** Vậy, hãy nhớ lại con đã sa sút từ đâu, hãy ăn năn và làm những công việc ban đầu; bằng không, Ta sẽ đến và cắt giá đèn của con khỏi chỗ nó, trừ phi con ăn năn.

- C. Một mặt, nói cách chính xác thì ăn cây sự sống trong Pa-ra-di của Đức Chúa Trời trong Khải Thị 2:7 chỉ về việc vui hưởng Christ đặc biệt là nguồn cung ứng sự sống của chúng ta trong Giê-ru-sa-lem Mới trong vương quốc thiên hi niên sắp đến.
- D. Mặt khác, chúng ta đang vui hưởng Christ chịu đóng đinh và phục sinh là cây sự sống, nguồn cung ứng thức ăn trong linh mình, như tiền vị ngày nay trong Hội thánh; mỗi Hội thánh địa phương là một pa-ra-di của Đức Chúa Trời, nơi Christ là cây sự sống cho chúng ta vui hưởng.
- E. Khi chúng ta cho Chúa có vị trí đầu nhất trong mọi sự và duy trì việc ăn Christ chịu đóng đinh và phục sinh là cây sự sống suốt cả ngày thì Hội thánh, cho dù đang ở tình trạng thế nào, cũng sẽ trở thành pa-ra-di đối với chúng ta; do đó, cảm thức và thái độ của chúng ta đối với Hội thánh tùy thuộc vào tình trạng của chúng ta.
- F. “Nếu không vui hưởng Christ là cây sự sống trong nếp sống Hội thánh ngày nay, chắc chắn chúng ta sẽ không dự phần cây sự sống trong thời đại vương quốc. Theo kinh nghiệm của tôi, ngày nay Hội thánh tại Anaheim là một pa-ra-di đối với tôi”—*Tuyển tập Witness Lee, 1994-1997*, tập 5, “Tổ sinh động”, ch. 11.
- G. Lí do nội tại cho sự hoang tàn và suy thoái của Hội thánh là vì Christ không được dân Đức Chúa Trời tôn cao; họ không cho Ngài có vị trí tối thượng, vị trí đầu nhất, trong mọi sự; hễ khi nào dân Đức Chúa Trời tôn cao Christ, cho Ngài có vị trí tối thượng trong mọi phương diện của đời sống họ thì có sự phục hồi và phấn hưng—Thi. 80:17-19.

Thi. 80:17-19 Nguyên Tay Chúa phù hộ người của Tay hữu Chúa, Tức là con người mà Chúa đã chọn cho mình: **18** Rồi chúng tôi sẽ không lìa khỏi Chúa nữa. Xin hãy làm cho chúng tôi được sống lại, thì chúng tôi sẽ cầu khẩn danh Chúa. **19** Hỡi Giê-hô-va, Đức Chúa Trời vạn quân, xin hãy đem chúng tôi lại, Làm cho mặt Chúa sáng chói, thì chúng tôi sẽ được cứu.

2 Cô. 4:5 Vì chúng tôi không rao giảng chính mình nhưng *rao giảng* Christ Jesus là Chúa, còn chính chúng tôi là nô lệ của anh em vì có Jesus.

Hê. 1:3 Người là sự chói sáng của vinh hiển Ngài và ấn tích của thực chất Ngài, dùng lời quyền năng mình mà nâng đỡ và duy trì mọi sự, sau khi đã thanh tẩy các tội phạm thì ngồi bên phải Đấng uy nghi trên cao.

Hê. 8:1 Vậy, trong những điều đang nói, điểm chính yếu là: Chúng ta có một Thầy tế lễ Thượng phẩm như thế ngồi bên phải ngai của Đấng uy nghi trên các tầng trời.

Hê. 12:2 xoay khỏi *mọi sự* mà hướng về Jesus là Tác giả và Đấng hoàn hảo đức tin chúng ta; Ngài vì niềm vui đặt trước mặt mình mà nhẫn chịu thập tự giá, xem thường sự sỉ nhục, và đã ngồi bên phải ngai Đức Chúa Trời.

Thi. 80:1 Hỡi Đấng chặn giữ Israel, hỡi Đấng dẫn dắt Gia-cóp như bầy chiên, Hãy lắng tai nghe. Hỡi Đấng ngự trên chê-ru-bim, Hãy sáng sự rực rỡ Ngài ra.

Thi. 80:17-19 Nguyên Tay Chúa phủ hộ người của Tay hữu Chúa, Tức là con người mà Chúa đã chọn cho mình: **18** Rồi chúng tôi sẽ không lìa khỏi Chúa nữa. Xin hãy làm cho chúng tôi được sống lại, thì chúng tôi sẽ cầu khẩn danh Chúa. **19** Hỡi Giê-hô-va, Đức Chúa Trời vạn quân, xin hãy đem chúng tôi lại, Làm cho mặt Chúa sáng chói, thì chúng tôi sẽ được cứu.

Thi. 110:1-7 Đức Giê-hô-va phán cùng Chúa tôi rằng: Hãy ngồi bên hữu Ta, Cho đến chừng Ta đặt kẻ thù nghịch ngươi làm bệ chân cho ngươi. **2** Đức Giê-hô-va từ Si-ôn sẽ sai đến cây phủ việt về sự năng lực ngươi: Hãy cai trị giữa các thù nghịch ngươi. **3** Trong ngày quyền thế Chúa, dân Chúa tình nguyện lại đến; Những kẻ trẻ tuổi ngươi mặc trang sức thánh cũng đến cùng ngươi Như giọt sương bởi lòng rạng đông mà ra. **4** Đức Giê-hô-va đã thề, không hề đổi ý, rằng: Ngươi là thầy tế lễ đời đời, Tùy theo ban Mê-ni-xê-đéc. **5** Chúa ở bên hữu ngươi Sẽ chà nát các vua trong ngày Ngài nổi giận. **6** Ngài sẽ đoán xét các nước, làm khắp nơi đầy xác chết; Cũng sẽ chà nát kẻ làm đầu của nước lớn. **7** Ngài sẽ uống nước khe trong đường, Và nhân đó ngược đầu lên.

1. Trong công tác, chúng ta nên liên tục kéo người ta trở lại trung tâm và để họ thấy rằng “Christ là Chúa”; chúng ta phải cho Chúa Jesus có vị trí trên ngai của Ngài—đc. Nhã. 1:1-4; Ês. 6:1, 3; Gi. 12:41.

Nhã. 1:1-4 Nhã ca trong các bài ca, mà Sa-lô-môn đã làm. **2** Nguyên người hôn tôi bằng cái hôn của miệng người. Vì ái tình chàng ngon hơn rượu. **3** Dầu chàng có mùi thơm tho; Danh chàng thơm như dầu đổ ra; Bởi cố ấy các gái đồng trinh yêu mến chàng. **4** Hãy kéo tôi; chúng tôi sẽ chạy theo chàng. --- Vua đã dẫn tôi vào phòng Ngài. --- Chúng tôi sẽ vui mừng và khoái lạc nơi chàng; Chúng tôi sẽ nói đến ái tình chàng hơn rượu. Các gái đồng trinh yêu mến chàng cách chánh trực.

Ês. 6:1 Về năm vua Ô-xia băng, tôi thấy Chúa ngồi trên ngai cao sang, vạt áo của Ngài đầy đầy đèn thờ.

Ês. 6:3 Các sê-ra-phim cùng nhau kêu lên rằng: Thánh thay, thánh thay, thánh thay là Đức Giê-hô-va vạn quân! Khắp đất đầy đầy sự vinh hiển Ngài!

Gi. 12:41 Ê-sai nói những điều này vì ông đã thấy vinh hiển của Ngài và nói về Ngài.

2. Để chia sẻ một thông điệp như vậy, chính chúng ta phải được Đức Chúa Trời phá vỡ và để cho Christ có vị trí đầu nhất trong chúng ta; thông điệp của chúng ta là chính thân vị chúng ta—2 Cô. 4:10-13; Gi. 12:24-26; đc. Lu. 12:49-50.

2 Cô. 4:10-13 Chúng tôi luôn mang lấy trong thân thể việc Jesus bị đặt vào sự chết để sự sống của Jesus cũng được tỏ ra trong thân thể chúng tôi. **11** Bởi lẽ, chúng tôi là kẻ sống luôn bị nộp cho sự chết vì có Jesus để sự sống của Jesus cũng được tỏ ra trong xác thịt phải chết của chúng tôi. **12** Vậy nên, sự chết vận hành trong chúng tôi, còn sự sống trong anh em. **13** Và chúng tôi có cùng một linh của đức tin theo điều được chép: “Tôi tin nên tôi nói”, chúng tôi cũng tin nên chúng tôi cũng nói.

Gi. 12:24-26 Thật vậy, thật vậy, Ta nói với các anh, nếu hạt lúa mì không rơi vào trong đất và chết thì cứ chỉ một mình, nhưng nếu chết đi thì kết nhiều trái. **25** Ai yêu sự sống hồn mình thì đánh mất nó; còn ai ghét sự sống hồn mình trong thế giới này thì sẽ giữ nó cho đến sự sống đời đời. **26** Nếu ai phục vụ Ta, hãy theo Ta; và Ta ở đâu, tôi tớ Ta cũng sẽ ở đó. Nếu ai phục vụ Ta, Cha sẽ tôn trọng người ấy.

Lu. 12:49-50 Ta đã đến để ném lửa trên đất, và Ta thật ước ao nó đã bốc cháy rồi! **50** Nhưng Ta có một báp-têm mà phải chịu báp-têm, và Ta bị dồn ép biết bao cho đến khi điều ấy được hoàn tất!

3. Lời Chúa nói “giỏi lắm” trội hơn mọi lời khen của thế giới; khuôn mặt tươi cười của trời trội hơn mọi khuôn mặt giận dữ của đất; sự an ủi của trời trội hơn mọi nước mắt của đất—Mat. 25:21, 23; Giê. 1:7-9, 18-19; Đa. 4:26.

Mat. 25:21 Chủ nói với người: ‘Giỏi lắm, nô lệ tốt và trung tín! Anh đã trung tín trong vài điều, Ta sẽ đặt anh trên nhiều điều. Hãy vào sự vui mừng của chủ anh.’

Mat. 25:23 Chủ nói với người: ‘Giỏi lắm, nô lệ tốt và trung tín. Anh đã trung tín trong vài điều, Ta sẽ đặt anh trên nhiều điều. Hãy vào sự vui mừng của chủ anh.’

Giê. 1:7-9 Nhưng Đức Giê-hô-va lại phán: Chớ nói: Tôi là con trẻ; vì ngươi sẽ đi khắp nơi nào Ta sai ngươi đi, và sẽ nói mọi điều Ta truyền cho nói. **8** Đừng sợ vì có chúng nó; vì Ta ở với ngươi đặng giải cứu ngươi, Đức Giê-hô-va phán vậy. **9** Đoạn, Đức Giê-hô-va đang tay rờ miệng tôi. Đức Giê-hô-va lại phán cùng tôi rằng: Này, Ta đã đặt những lời Ta trong miệng ngươi.

Giê. 1:18-19 Nay, ngày nay, Ta lập người lên làm thành vững bền, làm cột bằng sắt, làm tường bằng đồng, nghịch cùng cả đất này, nghịch cùng các vua Giu-đa, các quan trưởng nó, các thầy tế lễ, và dân trong đất. **19** Họ sẽ đánh nhau với người, nhưng không thắng người; vì Ta ở cùng người đang giải cứu người, Đức Giê-hô-va phán vậy.

Đa. 4:26 Còn như đã truyền rằng chừa lại gốc của rễ cây đó, tức là khi nào vua đã nhận biết các từng trời cầm quyền, thì nước vua chắc sẽ thuộc về vua.

- I. Để Christ có vị trí đầu nhất trong mọi sự, chúng ta phải có tình yêu triu mến dành cho Ngài là Vua của chúng ta; khi ấy, lưỡi chúng ta sẽ là ngòi bút của văn sĩ sẵn sàng, sẵn sàng viết ra tình yêu và lời ngợi khen của chúng ta dành cho Ngài cũng như kinh nghiệm và sự vui hưởng Ngài của chúng ta theo mọi điều Ngài là—**Thi. 45:1-2; 2 Cô. 3:3, 6.**

Thi. 45:1-2 Lòng tôi đầy tràn những lời tốt; Tôi nói điều tôi vịnh cho vua; Lưỡi tôi như ngòi viết của văn sĩ có tài. **2** Ngài xinh đẹp hơn hết thấy con trai loài người; Ân điển tràn ra nơi môi Ngài: Vì vậy, Đức Chúa Trời đã ban phước cho Ngài đến đời đời.

2 Cô. 3:3 Vì anh em đang được tỏ ra là thư của Christ, do chúng tôi cung ứng mà khắc ra, không phải bằng mực mà bằng Linh của Đức Chúa Trời hằng sống, không phải trên bảng đá mà trên bảng lòng bằng thịt.

2 Cô. 3:6 Đáng cũng đã khiến chúng tôi có tư cách làm các chấp sự của giao ước mới, không phải *chấp sự* của văn tự nhưng của Linh, vì văn tự giết chết còn Linh ban sự sống.

- J. Yêu Chúa bằng tình yêu ban đầu, cho Ngài có vị trí đầu nhất trong mọi sự, là nhận Ngài làm trung tâm của chúng ta, tức trung tâm nắm giữ chúng ta, và sự bao quát của chúng ta, tức mọi sự của chúng ta; chúng ta cần nhận Ngài làm trung tâm, nội dung và chu vi của vũ trụ cá nhân của mình—**Côl. 1:17b, 18b.**

Côl. 1:17-18 Ngài có trước mọi sự, và mọi sự đều có kết trong Ngài; **18** Ngài cũng là Đầu của Thân thể, tức Hội thánh; Ngài là khởi đầu, Con trưởng từ kẻ chết, hầu cho chính Ngài có vị trí đầu nhất trong mọi sự,

- K. Yêu Chúa bằng tình yêu ban đầu, cho Ngài có vị trí đầu nhất trong mọi sự, là ngắm xem vẻ đẹp của Ngài và cầu hỏi ý của Đức Giê-hô-va trong từng chi tiết của đời sống và công tác Cơ Đốc của chúng ta—**Thi. 27:4; G-suê 9:14; Phil. 4:6-7.**

Thi. 27:4 Tôi đã xin Đức Giê-hô-va một điều, và sẽ tìm kiếm điều ấy! Ấy là tôi muốn trọn đời được ở trong nhà Đức Giê-hô-va, Để nhìn xem sự tốt đẹp của Đức Giê-hô-va, Và cầu hỏi trong đền của Ngài.

G-suê 9:14 Người Israel bèn nhậm lương thực chúng nó, không cầu hỏi Đức Giê-hô-va.

Phil. 4:6-7 Đừng lo lắng gì cả, nhưng trong mọi điều, bởi cầu nguyện và cầu xin cùng với cảm tạ, hãy trình cho Đức Chúa Trời biết những điều anh em thỉnh cầu; **7** và sự bình an của Đức Chúa Trời, là điều vượt trên mọi hiểu biết *của con người*, sẽ canh giữ lòng và tư tưởng của anh em trong Christ Jesus.

- L. Yêu Chúa bằng tình yêu ban đầu, cho Ngài có vị trí đầu nhất trong mọi sự, là được thống trị, chi phối, chỉ dẫn, dẫn dắt và chuyển động bởi linh hòa quyện của chúng ta, quan tâm đến sự nghỉ ngơi trong linh mình bằng cách trở thành những phu tù của Ngài và bằng cách cầu nguyện: “Chúa ơi, hãy chinh phục con. Xin làm cho con trở thành phu tù của Ngài. Đừng bao giờ để con thắng. Xin đánh bại con mọi lúc”—**2 Cô. 2:13-14.**

2 Cô. 2:13-14 song tôi không được nghỉ ngơi trong linh vì không gặp được Tít, anh em tôi, nhưng sau khi rời họ, tôi đi tiếp vào Ma-xê-đô-ni-a. **14** Nhưng cảm tạ Đức Chúa Trời là Đấng luôn dẫn dắt chúng tôi trong sự toàn thắng trong Đấng Christ và tỏ mùi tri thức về Ngài qua chúng tôi khắp nơi.

- M. Yêu Chúa bằng tình yêu ban đầu, cho Ngài có vị trí đầu nhất trong mọi sự, là có bầu trời quang đãng như pha lê đáng kính sợ với ngai lam bửu thạch của Đức Chúa Trời ở trên; điều này có nghĩa rằng không có gì giữa chúng ta với Chúa và rằng chúng ta được đổ đầy với bầu không khí, tình hướng và tình trạng thuộc trời thuộc sự ~~th~~ hiện diện có tính cai trị của Ngài, tức là nhận Ngài làm Vua và để ~~cho~~ Ngài cai trị và trị vì bên trong chúng ta—**Êxc. 1:22, 26.**

Êxc. 1:22 Ở trên đầu vật sống, thấy một vòng khung, giống như thủy tinh dễ sợ, giải ra trên đầu chúng nó.

Êxc. 1:26 Bên trên vòng khung giải trên đầu các vật sống, có hình như cái ngai, trạng nó như là bích ngọc; trên hình ngai ấy có hình như người ở trên nó.

- N. Chỉ Christ là Vua trị vì trên đất với những người đắc thắng là người giúp đỡ Ngài trong vương quyền mới có thể giải quyết các nan đề của thế giới ngày nay (**Ês. 42:1-4**); danh của Christ sẽ

được ghi nhớ trong mọi thế hệ và được các dân tộc ngợi khen qua các thánh đồ đắc thắng và đồng trị vì với Ngài (Thi. 45:16-17; Khải. 2:26).

Ês. 42:1-4 Đây, đây tớ Ta đây, là kẻ Ta nâng đỡ; là kẻ Ta chọn lựa, là kẻ mà hồn Ta lấy làm đẹp lòng. Ta đã đặt Linh Ta trên người, người sẽ tỏ ra sự công bình cho các dân ngoại. **2** Người sẽ chẳng kêu la chẳng lên tiếng, chẳng để ngoài đường phở nghe tiếng mình. **3** Người sẽ chẳng bẻ cây sậy đã giập, và chẳng dập tim đèn còn hơi cháy. Người sẽ lấy lễ thật mà tỏ ra sự công bình. **4** Người chẳng mòn mỏi, chẳng ngã lòng, cho đến chừng nào lập xong sự công bình trên đất; các cù lao sẽ trông đợi luật pháp người.

Thi. 45:16-17 Các con trai Ngài sẽ thay cho tớ phụ Ngài; Ngài sẽ lập họ làm quan trưởng trong khắp thế gian. **17** Tôi sẽ làm cho danh Ngài được nhắc lại trong các đời; Vì có ấy các dân tộc sẽ cảm tạ Ngài đời đời không thôi.

Khải. 2:26 Người nào đắc thắng và giữ các công việc của Ta đến cùng, Ta sẽ ban cho người ấy uy quyền trên các dân tộc.

- O. Những người đắc thắng, được hình bóng bởi Si-ôn, là vị trí đồ bộ mà qua đó Chúa sẽ trở lại để sở hữu cả trái đất—Thi. 48:2; Đa. 2:34-35.

Thi. 48:2 Núi Si-ôn đẹp để nổi lên về phía bắc, là kinh đô của Vua cao cả, Và là sự vui vẻ của cả thế gian.

Đa. 2:34-35 Vua nhìn pho tượng cho đến khi có một hòn đá chẳng phải bởi tay đục ra, đến đập vào bàn chân bằng sắt và đất sét của tượng, và làm cho tan nát. **35** Bấy giờ sắt, đất sét, đồng, bạc, và vàng đều cùng nhau Tan nát cả; trở nên như rơm rác bay trên sân đập lúa mùa hạ, phải gió đùa đi, chẳng tìm nơi nào cho chúng nó; nhưng hòn đá đập vào pho tượng thì hóa ra một hòn núi lớn và đầy khắp đất.

- P. “Hỡi các cổng, hãy ngẩng đầu lên! / Hỡi các cửa nhẵn nại lâu dài, hãy được ngẩng đầu, / Thì Vua vinh hiển sẽ vào. / Vua vinh hiển này là ai? / Ấy là Đức Giê-hô-va mạnh mẽ và đại năng, / Đức Giê-hô-va đại năng trong chiến trận.... / Vua vinh hiển này là ai? / Ấy là Đức Giê-hô-va vạn quân, / Chính Ngài là Vua vinh hiển”—Thi. 24:7-8, 10:

1. Các cổng thì thuộc về các thành của các dân; các cửa thì thuộc về các nhà của người dân, và Christ là Niềm khao khát của mọi dân tộc (Agh. 2:7); mọi dân tộc nói chung đều đang trông đợi Christ đến, nhưng Christ sẽ không đến cách nhanh chóng theo quan niệm phàm nhân của chúng ta (2 Phi. 3:8-9); vì vậy, chúng ta cần ngẩng đầu lên, chờ đợi và trông mong sự hiện đến của Ngài với sự nhẵn nại lâu dài.

Agh. 2:7 Ta cũng làm rung động hết thầy các nước, và những sự ao ước của các nước hầu đến; rồi Ta sẽ làm cho vinh quang đầy đầy nhà này, Đức Giê-hô-va vạn quân phán vậy.

2 Phi. 3:8-9 Anh em yêu dấu ơi, hãy lưu tâm đến điều duy nhất này: đối với Chúa một ngày như một nghìn năm, một nghìn năm như một ngày. **9** Chúa không trì hoãn về lời hứa như một số người xem là trì hoãn, nhưng đang bền chịu đối với anh em, không muốn ai bị diệt vong, song muốn mọi người đều hướng đến sự ăn năn.

2. Vua vinh hiển là Đức Giê-hô-va vạn quân (tức là Đức Giê-hô-va của các quân đội), Đức Chúa Trời Tam Nhất được-tổng-kết hiện thân trong Christ đắc thắng và chiến thắng (Lu. 21:27; Mat. 25:31); Đức Giê-hô-va là Jesus, và Jesus là Đức Chúa Trời Tam Nhất nhục hóa, chịu đóng đinh, và phục sinh, tức Đấng mạnh mẽ trong chiến đấu và là Đấng chiến thắng (1:21; Khải. 5:5).

Lu. 21:27 Và sau đó, họ sẽ thấy Con Loài người đến trong đám mây với quyền năng và vinh hiển lớn.

Mat. 25:31 Nhưng khi Con Loài người đến trong vinh hiển của Người cùng với tất cả thiên sứ thì lúc ấy, Người sẽ ngồi trên ngai vinh hiển của Người.

Mat. 1:21 Chỉ ấy sẽ sinh một con trai, anh hãy gọi danh Ngài là Jesus, vì chính Ngài sẽ cứu dân Ngài khỏi các tội phạm của họ.

Khải. 5:5 Một trong các trường lão nói với tôi: “Đừng khóc; kìa, Sư tử của chi phái Giu-đa, Cội rễ của Đa-vít, đã đắc thắng nên Ngài có thể mở cuộn sách và bầy ấn của nó.”

3. Ngài là Đấng sẽ trở lại trong sự phục sinh với những người đắc thắng của Ngài để sở hữu cả trái đất làm vương quốc Ngài—Đa. 2:34-35; 7:13-14; G-ên 3:11; Khải. 11:15; 19:13-14.

Đa. 2:34-35 Vua nhìn pho tượng cho đến khi có một hòn đá chẳng phải bởi tay đục ra, đến đập vào bàn chân bằng sắt và đất sét của tượng, và làm cho tan nát. **35** Bấy giờ sắt, đất sét, đồng, bạc, và vàng đều

cùng nhau tan nát cả; trở nên như rơm rác bay trên sân đập lúa mùa hạ, phải gió đùa đi, chẳng tìm nơi nào cho chúng nó; nhưng hòn đã đập vào pho tượng thì hóa ra một hòn núi lớn và đầy khắp đất.

Đa. 7:13-14 Ta lại nhìn xem trong những sự hiện thấy ban đêm, này, có một người giống như con người đến với những đám mây trên trời; người tới đến Đấng Thượng cổ và bị dẫn đến trước mặt Ngài. **14** Người được ban cho quyền thế, vinh hiển, và nước; hầu cho hết thấy các dân, các nước, các thứ tiếng đều hầu việc người. Quyền thế người là quyền thế đời đời chẳng qua đi, và nước người không bao giờ phải hủy phá.

G-ên 3:11 Các người hết thấy, là những nước xung quanh, hãy vội vàng đến, và hãy nhóm lại. Hỡi Đức Giê-hô-va, xin khiến những người mạnh mẽ của Ngài xuống đó!

Khải. 11:15 Thiên sứ thứ bảy thổi lên thì có những tiếng lớn trên trời nói rằng: “Vương quốc của thế giới đã trở nên *vương quốc* của Chúa chúng ta và của Đấng Christ Ngài, và Ngài sẽ trị vì mãi mãi vô cùng.”

Khải. 19:13-14 Ngài mặc áo nhúng huyết; và danh Ngài gọi là Lời Đức Chúa Trời. **14** Các quân đội trên trời cười ngửa trắng theo Ngài, đều mặc vải lanh mịn, trắng và tinh sạch.

- Q. Là Đấng trên ngai Đức Chúa Trời, Christ có dáng vẻ của hồng bửu thạch (màu đỏ của nó tượng trưng cho sự cứu chuộc) và bích ngọc (màu xanh lá sậm của nó tượng trưng cho sự sống trong sự phong phú của sự sống ấy); vì thế, khi thuận phục quyền làm đầu của Christ và ở dưới ngai Ngài, chúng ta là những người hưởng lợi ích từ mọi điều Ngài là trong sự cứu chuộc pháp lí và sự cứu rỗi hữu cơ của Ngài để chúng ta có thể giống cùng hình dạng của Đức Chúa Trời vinh hiển trong sự sống phong phú của Ngài—4:3; 21:10-11a; La. 5:10.

Khải. 4:3 Đấng đang ngồi ấy mang dáng vẻ như bích ngọc và hồng bửu thạch, cũng có cầu vòng quanh ngai mang dáng vẻ như lục bửu thạch.

Khải. 21:10-11 Vị ấy đưa tôi đi trong linh lên một núi lớn và cao rồi chỉ cho tôi thấy thành thánh Giê-ru-sa-lem từ trời ở nơi Đức Chúa Trời mà xuống, **11** có vinh hiển của Đức Chúa Trời. Ánh sáng của thành giống như đá quý nhất, như bích ngọc, trong như pha lê.

La. 5:10 Vì nếu đang khi chúng ta là kẻ thù mà còn được phục hòa với Đức Chúa Trời qua sự chết của Con Ngài thì huống chi nay đã được phục hòa rồi, chúng ta sẽ được cứu trong sự sống của Ngài càng hơn là đường nào.

- R. Những người giặt áo mình trong huyết cứu chuộc của Christ có quyền vui hưởng cây sự sống là phần hưởng đời đời của họ trong thành thánh, tức Pa-ra-đi của Đức Chúa Trời, trong cõi đời đời—Khải. 22:14; 2:7.

Khải. 22:14 Phước hạnh cho người giặt áo mình để được quyền *dự phần* cây sự sống và vào trong thành bởi các cổng.

Khải. 2:7 Ai có tai, hãy nghe điều Linh phán với các Hội thánh. Người nào đắc thắng, Ta sẽ cho ăn cây sự sống trong Pa-ra-đi của Đức Chúa Trời.

**Christ, Vua đòi đòi
đến để sở hữu trái đất
và
hoàn tất huyền nhiệm của Đức Chúa Trời**

Đọc Kinh văn: Khải. 10:1-7; 11:15-18

Khải. 10:1-7 Và tôi thấy một Thiên sứ mạnh mẽ khác từ trời xuống, mình mặc đám mây; trên đầu Ngài có cầu vòng; mặt Ngài như mặt trời; chân Ngài như trụ lửa; **2** trong tay Ngài có một cuộn sách nhỏ đã mở. Ngài đặt chân phải trên biển và chân trái trên đất; **3** Ngài kêu một tiếng lớn như sư tử rống. Khi Ngài kêu lên thì bảy tiếng sấm phát ra tiếng của chúng. **4** Khi bảy tiếng sấm nói, tôi định viết lại thì nghe một tiếng ra từ trời nói rằng: “Hãy niêm phong những điều bảy tiếng sấm ấy nói, đừng viết lại.” **5** Thiên sứ mà tôi đã thấy đứng trên biển và trên đất bèn giơ tay phải lên trời, **6** chỉ Đấng sống mãi mãi vô cùng mà thôi, tức Đấng đã tạo nên trời và các vật trong đó, đất và các vật trong đó, biển và các vật trong đó, rằng sẽ không tri hoãn nữa, **7** nhưng vào những ngày mà tiếng thiên sứ thứ bảy sắp thổi lên thì huyền nhiệm của Đức Chúa Trời được hoàn tất, như Ngài đã rao truyền tin tốt lành cho các nô lệ của Ngài, tức các tiên tri.

Khải. 11:15-18 Thiên sứ thứ bảy thổi lên thì có những tiếng lớn trên trời nói rằng: “Vương quốc của thế giới đã trở nên *vương quốc* của Chúa chúng ta và của Đấng Christ Ngài, và Ngài sẽ trị vì mãi mãi vô cùng.” **16** Hai mươi bốn trưởng lão ngồi trên ngai mình trước mặt Đức Chúa Trời đều sấp mặt xuống, thờ phượng Đức Chúa Trời **17** rằng: “Hỡi Chúa là Đức Chúa Trời, Đấng Toàn năng, Đấng hiện có, đã có, chúng tôi cảm tạ Ngài, vì Ngài đã lấy quyền năng lớn của Ngài mà trị vì. **18** Các dân tộc đều nổi giận; cơn thịnh nộ của Ngài đã đến và đã đến lúc phán xét kẻ chết, ban thưởng cho các nô lệ Ngài là các tiên tri, cho các thánh đồ và cho những người kính sợ danh Ngài, cho kẻ nhỏ người lớn, và hủy diệt những kẻ hủy diệt trái đất.”

I. Khải Thị 11:15-18 và 12:10 hàm ý rằng chúng ta có thể kinh nghiệm và vui hưởng Christ là Vua đòi đòi:

Khải. 12:10 Rồi tôi nghe một tiếng lớn trên trời nói rằng: “Bây giờ sự cứu rỗi, quyền năng, vương quốc của Đức Chúa Trời chúng ta và uy quyền của Đấng Christ Ngài đã đến, vì kẻ tố cáo anh em chúng ta, tức là kẻ ngày đêm tố cáo họ trước mặt Đức Chúa Trời chúng ta, đã bị ném xuống.”

A. “Vương quốc của thế giới đã trở nên vương quốc của Chúa chúng ta và của Đấng Christ Ngài, và Ngài sẽ trị vì mãi mãi vô cùng”—11:15b:

1. Khi kèn thứ bảy được thổi, không những đại nạn kết thúc mà thời đại này cũng sẽ đóng lại, huyền nhiệm của Đức Chúa Trời sẽ được hoàn tất (10:7), và một thời đại khác, thời đại vương quốc, thiên hi niên, sẽ bắt đầu.
2. Vương quốc của thế giới trở nên vương quốc của Christ vào lúc Ngài trở lại, sau khi Ngài thi hành sự phán xét trên các dân tộc—Đa. 7:13-14; 2:44-45.

Đa. 7:13-14 Ta lại nhìn xem trong những sự hiện thấy ban đêm, này, có một người giống như con người đến với những đám mây trên trời; người tới đến Đấng Thượng cổ và bị dẫn đến trước mặt Ngài. **14** Người được ban cho quyền thế, vinh hiển, và nước; hầu cho hết thảy các dân, các nước, các thứ tiếng đều hầu việc người. Quyền thế người là quyền thế đời đời chẳng qua đi, và nước người không bao giờ phải hủy phá.

Đa. 2:44-45 Trong đời các vua này, Chúa trên trời sẽ dựng nên một nước không bao giờ bị hủy diệt, quyền nước ấy không bao giờ để cho một dân tộc khác; song nó sẽ đánh tan và hủy diệt hết các nước trước kia, mà mình thì đứng đời đời; **45** theo như vua đã xem thấy hòn đá đục ra từ núi, chẳng phải bởi tay, đã đập vỡ sắt, đồng, đất sét, bạc, và vàng. Đức Chúa Trời lớn đã cho vua biết sự sau này sẽ đến. Điem chiêm bao này là thật, và lời giải nó là chắc chắn.

3. Ở đây, sự trị vì mãi mãi vô cùng của Chúa là sự trị vì của Chúa trong vương quốc thiên hi niên và trong trời mới và đất mới đến đời đời—Khải. 22:5.

Khải. 22:5 Đêm sẽ không còn nữa; họ cũng không cần ánh sáng đèn hay ánh sáng mặt trời, vì Chúa là Đức Chúa Trời sẽ chiếu sáng trên họ; và họ sẽ trị vì mãi mãi vô cùng.

- B. “Hỡi Đức Giê-hô-va, Ngài còn đời đời, / Ngai Ngài còn từ thế hệ này sang thế hệ kia!”—Ca. 5:19:

1. Bản thể đời đời của Đức Chúa Trời và ngai Ngài cao hơn sự từ ái, lòng trắc ẩn và sự thành tín của Ngài—3:22-23.

Ca. 3:22-23 Ấy là nhờ sự nhân từ Đức Giê-hô-va mà chúng ta chưa tuyệt. Vì sự thương xót của Ngài chẳng dứt; **23** Mỗi buổi sáng thì lại mới luôn, sự thành tín Ngài là lớn lắm.

2. ự từ ái và lòng trắc ẩn của Đức Chúa Trời có thể thay đổi nhưng thân vị và chính quyền của Đức Chúa Trời thì mãi mãi không thay đổi.
3. Trong Giê-ru-sa-lem Mới, Đức Chúa Trời sẽ được mặc khải đầy đủ trong thân vị Ngài là Vua đời đời và trong chính quyền Ngài là vương quốc đời đời không thể rung chuyển (Hê. 12:28; Khải. 22:3), cả hai đều là nền tảng không thể rung chuyển của việc Ngài xử lý dân Ngài.

Hê. 12:28 Vậy, vì đã nhận được vương quốc không thể rung chuyển nên chúng ta phải có ân điển mà qua đó, chúng ta có thể phụng sự Đức Chúa Trời cách thỏa lòng với lòng thành kính và kính sợ.

Khải. 22:3 Sẽ không còn sự rửa sạch nữa. Ngai của Đức Chúa Trời và Chiên con sẽ ở tại đó; các nô lệ của Ngài sẽ phụng sự Ngài.

II. Trong Khải Thị 10:1-7, chúng ta có khả tượng rõ ràng về việc Christ đến để sở hữu trái đất:

Khải. 10:1-7 Và tôi thấy một Thiên sứ mạnh mẽ khác từ trời xuống, mình mặc đám mây; trên đầu Ngài có cầu vòng; mặt Ngài như mặt trời; chân Ngài như trụ lửa; **2** trong tay Ngài có một cuộn sách nhỏ đã mở. Ngài đặt chân phải trên biển và chân trái trên đất; **3** Ngài kêu một tiếng lớn như sấm từ rống. Khi Ngài kêu lên thì bảy tiếng sấm phát ra tiếng của chúng. **4** Khi bảy tiếng sấm nói, tôi định viết lại thì nghe một tiếng ra từ trời nói rằng: “Hãy niêm phong những điều bảy tiếng sấm ấy nói, đừng viết lại.” **5** Thiên sứ mà tôi đã thấy đứng trên biển và trên đất bèn giơ tay phải lên trời, **6** chỉ Đấng sống mãi mãi vô cùng mà thôi, tức Đấng đã tạo nên trời và các vật trong đó, đất và các vật trong đó, biển và các vật trong đó, rằng sẽ không trì hoãn nữa, **7** nhưng vào những ngày mà tiếng thiên sứ thứ bảy sắp thổi lên thì huyền nhiệm của Đức Chúa Trời được hoàn tất, như Ngài đã rao truyền tin tốt lành cho các nô lệ của Ngài, tức các tiên tri.

- A. Trong chương này, Christ là một “Thiên sứ mạnh mẽ khác” (c. 1), giống như Thiên sứ trong 7:2; 8:3; và 18:1.

Khải. 7:2 Tôi cũng thấy một Thiên sứ khác đi lên từ phía mặt trời mọc, có ấn của Đức Chúa Trời hằng sống; Ngài lớn tiếng kêu bốn thiên sứ đã được ban cho *uy quyền* để làm thiệt hại đất và biển.

Khải. 8:3 Rồi một Thiên sứ khác đến đứng tại bàn thờ, cầm lư hương bằng vàng, và được ban cho nhiều hương để dâng cùng với những lời cầu nguyện của tất cả thánh đồ trên bàn thờ bằng vàng ở trước ngai.

Khải. 18:1 Sau những điều này, tôi thấy một Thiên sứ khác từ trời xuống, có uy quyền lớn; trái đất tỏa sáng bằng vinh hiển Ngài.

- B. Giăng thấy một Thiên sứ khác “từ trời xuống”—10:1a:

1. Christ hiện đang từ trời xuống.
2. Khả tượng này là sự gợi ý chỉ về việc Christ vẫn đang trên đường đến trái đất.

- C. Christ “mặc đám mây”—c. 1b:

1. Nhưng Ngài chưa ở “trên mây” như trong 14:14 và Ma-thi-ơ 24:30; 26:64.

Khải. 14:14 Rồi tôi thấy, kìa, một đám mây trắng; trên mây, một Đấng giống như Con Loài người đang ngồi, trên đầu Ngài có mũ miện bằng vàng, trong tay Ngài có lưỡi liềm bén.

Mat. 24:30 Bấy giờ, dấu hiệu về Con Loài người sẽ hiện ra trên trời, rồi mọi chi phái của miền đất đó sẽ đau buồn, và họ sẽ thấy Con Loài người đến trên mây trời với quyền năng và vinh hiển lớn.

Mat. 26:64 Jesus nói với ông ấy: “Ông đã nói *đúng*. Tuy nhiên, Ta nói với các ông, từ nay trở đi, các ông sẽ thấy Con Loài người ngồi bên phải Đấng quyền năng và *ngự* trên mây trời mà đến.”

2. “trên mây” là đến cách công khai, trong khi “mặc đám mây” là đến cách bí mật.
3. Christ sẽ đến cách bí mật, không công khai, cho đến khi Ngài được tất cả các chi phái trên đất nhìn thấy, như được đề cập trong Khải Thị 1:7 và trong Ma-thi-ơ 24:30.

Khải. 1:7 Kìa, Ngài *cười* mây mà đến, mọi mắt sẽ thấy Ngài, ngay cả những kẻ đã đâm Ngài *cũng vậy*; mọi chi phái tại miền đất đó sẽ đau buồn về Ngài. Phải, A-men.

Mat. 24:30 Bấy giờ, dấu hiệu về Con Loài người sẽ hiện ra trên trời, rồi mọi chi phái của miền đất đó sẽ đau buồn, và họ sẽ thấy Con Loài người đến trên mây trời với quyền năng và vinh hiển lớn.

4. Thậm chí vào thời điểm của Khải Thị chương 10, sự hiện đến của Christ vẫn bí mật.
5. Ngài sẽ được bao phủ trong đám mây cho đến chương 14, là khi Ngài sẽ ngự trên đám mây và sự hiện đến của Ngài sẽ công khai.
6. Qua điều này, chúng ta có thể thấy sự dạy dỗ phổ biến rằng Christ sẽ đến trước đại nạn là không chính xác.

D. “Trên đầu Ngài có cầu vồng”—10:1c:

1. Cầu vồng ở đây hàm ý rằng trong sự phán xét trên trái đất và trong sự đến để sở hữu trái đất, Christ sẽ giữ giao ước mà Đức Chúa Trời đã lập với Nô-ê về trái đất—Sáng. 9:8-17.

Sáng. 9:8-17 Rồi Đức Chúa Trời phán với Nô-ê và các con trai đang ở cùng ông, rằng: **9** “Và bây giờ chính Ta thiết lập giao ước của Ta với các con, với dòng giống sau các con, **10** với mọi vật sống đang ở cùng các con: chim chóc, gia súc, và mọi thú vật của đất ở cùng các con, tức mọi loài ra khỏi tàu, mọi thú vật của đất. **11** Vậy, Ta thiết lập giao ước của Ta với các con rằng mọi xác thịt sẽ không bao giờ bị diệt trừ bằng nước lụt nữa, và sẽ không bao giờ có trận lụt nào hủy diệt trái đất nữa. **12** Rồi Đức Chúa Trời phán: “Đây là dấu hiệu về giao ước mà Ta đang lập giữa Ta với các con và mọi vật sống ở cùng các con, cho đến muôn thế hệ: **13** Ta đặt cầu vồng của Ta trong mây, và nó sẽ làm dấu hiệu về giao ước giữa Ta với đất. **14** Rồi khi Ta giăng mây trên đất, và cầu vồng được thấy trong mây, **15** thì Ta sẽ nhớ giao ước giữa Ta với các con và mọi vật sống từ mọi loài xác thịt, và nước sẽ không bao giờ trở thành lụt mà hủy diệt mọi loài xác thịt nữa. **16** Cầu vồng sẽ ở trong mây, và Ta sẽ nhìn nó để nhớ giao ước trường tồn giữa Đức Chúa Trời với mọi vật sống từ mọi loài xác thịt ở trên đất.” **17** Và Đức Chúa Trời phán với Nô-ê: “Đây là dấu hiệu về giao ước mà Ta đã thiết lập giữa Ta với mọi loài xác thịt ở trên đất.”

2. Điều này cũng chứng tỏ rằng Christ là Đấng sẽ thi hành sự phán xét theo Đức Chúa Trời là Đấng ngồi trên ngai với cầu vồng quanh ngai—Khải. 4:2-3.

Khải. 4:2-3 Lập tức, tôi ở trong linh; và kìa, có một cái ngai đặt trên trời, và trên ngai có Đấng đang ngồi; **3** Đấng đang ngồi ấy mang dáng vẻ như bích ngọc và hồng bửu thạch, cũng có cầu vồng quanh ngai mang dáng vẻ như lục bửu thạch.

3. Sách Khải Thị khai thị rằng Đức Chúa Trời sẽ phán xét trái đất và mọi cư dân.
4. Cầu vồng quanh ngai Ngài cho thấy rằng Đức Chúa Trời là Đức Chúa Trời lập giao ước, tức Đức Chúa Trời thành tín, là Đấng sẽ giữ giao ước của Ngài trong khi thi hành sự phán xét trên đất.
5. Ngài sẽ không phán xét nhân loại bằng nước lụt nữa, cũng không hủy diệt toàn thể nhân loại, nhưng sẽ giữ lại một phần nhân loại để làm các dân trên đất mới vì vinh hiển Ngài—21:24, 26.

Khải. 21:24 Các dân tộc sẽ bước đi bởi ánh sáng của thành; và các vua trên đất sẽ đem vinh hiển của họ vào thành.

Khải. 21:26 Người ta sẽ đem vinh hiển và tôn trọng của các dân tộc vào thành.

E. “Mặt Ngài như mặt trời; chân Ngài như trụ lửa”—10:1d:

1. Gần thời điểm Christ đến với con người trên đất cách công khai, Ngài sẽ như mặt trời, chứ không như sao mai xuất hiện trước giờ tối tăm nhất, trước bình minh, đối với những người yêu Ngài và trông đợi Ngài.
2. Lửa trong câu 1 tượng trưng cho sự thánh biệt của Đức Chúa Trời (Xuất. 19:18; Hê. 12:29) theo đó, Christ sẽ thi hành sự phán xét của Ngài trên trái đất.

Xuất. 19:18 Bấy giờ, cả núi Si-nai nghi ngút khói, vì Đức Giê-hô-va giáng xuống đó trong lửa; khói của nó bốc lên như khói lò lửa; cả núi rung chuyển mạnh.

F. “Ngài đặt chân phải trên biển và chân trái trên đất”—Khải. 10:2b:

1. Christ đặt chân trên biển và trên đất tức là Ngài đạp trên chúng; đạp trên chúng tức là sở hữu chúng—Phục. 11:24; G-suê 1:3; Thi. 8:6-8.

Phục. 11:24 Mọi nơi mà bàn chân các anh đạp lên đều sẽ thuộc về các anh; từ hoang mạc và Li-ban, từ sông, tức sông Ô-phơ-rát, đến tận biển xa nhất sẽ là lãnh thổ của các anh.

G-suê 1:3 Phàm nơi nào bàn chân các người đạp đến, thì Ta ban cho các người, y như Ta đã phán cùng Môi-se.

Thi. 8:6-8 Chúa ban cho người quyền cai trị công việc tay Chúa làm, Khiến muôn vật phục dưới chân người: **7** Cả loài chiên, loài bò, Đến đổi các thú rừng, **8** Chim trời và cá biển, Cùng phàm vật gì lợi đi các lối biển.

2. Điều này chứng tỏ rằng Christ đang xuống để sở hữu trái đất.
3. Chỉ Ngài mới xứng đáng mở cuộn sách về gia tể của Đức Chúa Trời, và chỉ Ngài mới đủ phẩm chất để sở hữu trái đất.

G. “Ngài kêu một tiếng lớn như sư tử rống”—Khải. 10:3a:

1. Tiếng rống của sư tử được ví như cơn thịnh nộ của vua—Châm. 19:12; 20:2.

Châm. 19:12 Vua thanh nộ khác nào sư tử gầm thét; Còn ân dịch người như sương móc xuống trên đồng cỏ.

Châm. 20:2 Sự oai khiếp của vua giống như sư tử gầm hét; Ai chọc giận người ắt phạm đến mạng sống mình.

2. Điều này hàm ý rằng là Vua của đất, Christ bị khiêu khích đến nổi thịnh nộ.

III. “Huyền nhiệm của Đức Chúa Trời được hoàn tất”—Khải. 10:7b:

- A. Trong các thời kì ban phát từ A-đam đến Môi-se, và từ Môi-se đến Christ, mọi sự được mặc khải, tỏ ra, và không có huyền nhiệm nào.
- B. Trong thời kì ban phát của vương quốc thiên hi niên và trong trời mới và đất mới, mọi sự đều sẽ được mặc khải và không có huyền nhiệm nào nữa.
- C. Trong thời kì ban phát từ Christ đến vương quốc thiên hi niên, tức thời đại Hội thánh, thời đại ân điển, mọi sự đều là huyền nhiệm:

1. Sự nhục hóa của Christ, tức khởi đầu của thời kì ban phát huyền nhiệm, là một huyền nhiệm—1 Ti. 3:16:

1 Ti. 3:16 Và *ai cũng* thừa nhận rằng huyền nhiệm của sự kinh kiện là lớn: Ngài là Đấng đã được tỏ ra trong xác thịt, được xưng công chính trong Linh, được thiên sứ trông thấy, được rao giảng giữa các dân tộc, được thế giới tin nhận, được tiếp lên trong vinh hiển.

- a. Qua sự nhục hóa của Christ, Đức Chúa Trời vô hạn được đem vào con người hữu hạn.
- b. Toàn bộ Đức Chúa Trời đã nhục hóa, chứ không chỉ Đức Chúa Trời Con; do đó trong sự nhục hóa, Christ là toàn bộ Đức Chúa Trời được tỏ ra trong xác thịt.

2. Christ là huyền nhiệm của Đức Chúa Trời—Côl. 2:2:

Côl. 2:2 hầu cho lòng họ được an ủi, được đan kết với nhau trong tình yêu và dẫn đến mọi phong phú do lòng tin chắc đầy đủ của trí hiểu, dẫn đến sự thông biết huyền nhiệm của Đức Chúa Trời, tức là Christ.

- a. Đức Chúa Trời là một huyền nhiệm, và Christ, tức hiện thân của Đức Chúa Trời để biểu lộ Đức Chúa Trời, là huyền nhiệm của Đức Chúa Trời.
- b. Là huyền nhiệm của Đức Chúa Trời, Christ là hiện thân, sự định nghĩa, sự giải thích về Đức Chúa Trời; mọi sự Đức Chúa Trời có ý định thực hiện đều liên quan đến Christ.
- c. Mọi sự đầy đủ của Thần cách đều cư ngụ trong Christ cách có hình thể; tức là sự đầy đủ của Đức Chúa Trời Tam Nhất cư ngụ trong Christ cách có hình thể cụ thể—c. 9.

Côl. 2:9 vì mọi sự đầy đủ của Thần cách đều cư ngụ trong Ngài cách có hình thể.

3. Hội thánh là huyền nhiệm của Christ—Êph. 3:4-6:

Êph. 3:4-6 qua đó, anh em đọc thì có thể rõ sự hiểu biết của tôi về huyền nhiệm của Christ **5** mà trong những thế hệ khác đã không được tỏ cho con loài người biết như hiện nay được khải thị cho các sứ đồ và tiên tri thánh của Ngài trong linh, **6** ấy là trong Christ Jesus, qua phúc âm mà dân ngoại là người đồng thừa kế, đồng chi thể trong Thân và đồng dự phần lời hứa

- a. Christ là một huyền nhiệm, và Hội thánh, tức Thân thể Đấng Christ để biểu lộ Ngài, là huyền nhiệm của Christ.
- b. Huyền nhiệm này là gia tể của Đức Chúa Trời, tức là ban phát Christ là hiện thân của Đức Chúa Trời vào dân được chọn của Đức Chúa Trời sản sinh một Thân thể để là sự

gia tăng của hiện thân Đức Chúa Trời trong Christ, hầu Đức Chúa Trời có được một sự biểu lộ tập thể.

- c. Christ và Hội thánh với tư cách một linh là huyền nhiệm lớn—5:32.

Êph. 5:32 Huyền nhiệm này lớn, nhưng tôi nói về Christ và Hội thánh.

4. Vương quốc các tầng trời (Mat. 13:11), phúc âm (Êph. 6:19), sự nội cư của Christ (Côl. 1:26-27), sự phục sinh và biến hóa sắp đến của thánh đồ, tức kết thúc thời kì ban phát huyền nhiệm (1 Cô. 15:51-52), tất cả đều là những huyền nhiệm.

Mat. 13:11 Ngài trả lời họ rằng: “Vì các anh được cho biết những huyền nhiệm của vương quốc các tầng trời, nhưng họ thì không.

Êph. 6:19 cũng hãy vì tôi mà *cầu xin* để tôi được ban cho lời nói khi mở miệng, hầu dạn dĩ bày tỏ huyền nhiệm của phúc âm.

Côl. 1:26-27 tức là huyền nhiệm đã được giấu kín từ các thời đại và từ các thế hệ, nhưng bây giờ đã được tỏ cho các thánh đồ của Ngài, **27** là những người mà Đức Chúa Trời đã muốn tỏ cho biết sự phong phú của vinh hiển về huyền nhiệm này là gì giữa dân ngoại, ấy là Christ trong anh em, là hi vọng về vinh hiển.

1 Cô. 15:51-52 Đây, tôi nói với anh em một huyền nhiệm: Không phải tất cả chúng ta đều ngủ, nhưng tất cả đều sẽ được thay đổi, **52** trong tích tắc, trong nháy mắt, vào *tiếng* kèn cuối cùng, vì kèn sẽ thổi tiếng và kẻ chết sẽ được sống dậy bất hoại, rồi chúng ta sẽ được thay đổi.

5. Khi kèn thứ bảy thổi lên, tất cả huyền nhiệm này đều sẽ được làm trọn; vì vậy huyền nhiệm của Đức Chúa Trời sẽ được hoàn tất.

**Linh phát ngôn với các Hội thánh,
Đấng có chìa khóa của Đa-vít,
và Đấng sẽ ăn tối với những người đắc thắng**

Đọc Kinh văn: Khải. 3:7-22

Khải. 3:7-22 Hãy viết cho sứ giả của Hội thánh tại Phi-la-đen-phi: Đấng thánh, Đấng chân thật, Đấng có chìa khóa của Đa-vít, Đấng mở thì không ai đóng được, đóng thì không ai mở được, phán những điều này: **8** Ta biết các công việc của con; kìa, Ta đã đặt trước mặt con một cánh cửa mở, không ai có thể đóng được, vì con có ít năng lực nhưng đã giữ lời Ta, không chối danh Ta. **9** Nay, Ta sẽ khiến những kẻ thuộc nhà hội của Sa-tan, tức những kẻ tự xưng là người Do Thái mà không phải là người Do Thái, bèn là nói dối – này, Ta sẽ khiến chúng đến phủ phục nơi chân con và biết rằng Ta đã yêu thương con. **10** Vì con đã giữ lời của sự nhẫn nại Ta nên Ta cũng sẽ giữ con khỏi giờ thử thách, là giờ sắp đến trên khắp thiên hạ, để thử những người cư ngụ trên đất. **11** Ta đến nhanh chóng; hãy giữ vững điều con có để không ai lấy mũ miện của con. **12** Người nào đắc thắng, Ta sẽ làm cho trở nên cột trụ trong đền thờ của Đức Chúa Trời Ta, và chắc chắn người ấy sẽ không còn ra khỏi đó nữa; Ta cũng sẽ viết trên người danh của Đức Chúa Trời Ta và danh của thành Đức Chúa Trời Ta, là Giê-ru-sa-lem Mới từ trời ở nơi Đức Chúa Trời mà xuống, cùng danh mới của Ta. **13** Ai có tai, hãy nghe điều Linh phán với các Hội thánh. **14** Hãy viết cho sứ giả của Hội thánh tại Lao-đi-xê: Đấng A-men, Chứng nhân thành tín, chân thật, khởi đầu cuộc sáng tạo của Đức Chúa Trời, phán những điều này: **15** Ta biết các công việc của con, con không lạnh cũng không nóng; ước gì con lạnh hoặc nóng. **16** Vậy, vì con hâm hẩm, không nóng cũng không lạnh, nên Ta sẽ nhả con ra khỏi miệng Ta. **17** Bởi lẽ, con nói: ‘Ta sung túc rồi, trở nên giàu có rồi, không cần gì nữa’; song con không biết rằng mình khôn khô, đáng thương, nghèo ngặt, đui mù, lòa lổ; **18** vì vậy, Ta khuyên con mua nơi Ta vàng được tinh luyện bởi lửa để con được giàu có, mua áo trắng mặc vào để nổi xấu hổ về sự lòa lổ của con khỏi lộ ra, và mua thuốc mắt để xức mắt con hầu cho con thấy được. **19** Người nào Ta yêu thì Ta khiển trách và kỉ luật; vậy, hãy sốt sắng và ăn năn. **20** Nay, Ta đứng ngoài cửa mà gõ; nếu ai nghe tiếng Ta mà mở cửa thì Ta sẽ vào với người ấy, ăn tối với người và người với Ta. **21** Người nào đắc thắng, Ta sẽ cho ngồi với Ta trên ngai Ta, như Ta cũng đã đắc thắng và ngồi với Cha Ta trên ngai Ngài. **22** Ai có tai, hãy nghe điều Linh phán với các Hội thánh.”

I. Trong Khải Thị chương 2 và 3, Christ là Linh phát ngôn với tất cả các Hội thánh:

- A. Trong Khải Thị chương 2 và 3, sự phát ngôn của Đấng Christ thể linh, tăng cường gấp bảy, giải phóng sự sống, và vô hạn với bảy Hội thánh tương ứng vào đầu mỗi thư (2:1, 8, 12, 18; 3:1, 7, 14) trở thành sự phát ngôn của Linh ban-sự-sống bao-hàm-tất-cả, tăng cường gấp bảy với cả bảy Hội thánh vào cuối mỗi bức thư theo cách hoàn vũ (2:7, 11, 17, 29; 3:6, 13, 22).

Khải. 2:1 Hãy viết cho sứ giả của Hội thánh tại Ê-phê-sô: Đấng cầm bảy ngôi sao trong tay phải, Đấng bước đi giữa bảy giá đèn vàng, phán những điều này.

Khải. 2:8 Hãy viết cho sứ giả của Hội thánh tại Si-mi-ệc-nơ: Đấng Đầu tiên và Cuối cùng, Đấng đã chết và sống lại, phán những điều này.

Khải. 2:12 Hãy viết cho sứ giả của Hội thánh tại Bết-găm: Đấng có thanh gươm bén hai lưỡi phán những điều này:

Khải. 2:18 Hãy viết cho sứ giả của Hội thánh tại Thi-a-ti-rơ: Con Đức Chúa Trời, Đấng có mắt như ngọn lửa, chân như đồng sáng, phán những điều này.

Khải. 3:1 Hãy viết cho sứ giả của Hội thánh tại Sạt-đe: Đấng có bảy Linh của Đức Chúa Trời và bảy ngôi sao phán những điều này: Ta biết các công việc của con, con có danh là sống nhưng *thật ra* là chết.

Khải. 3:7 Hãy viết cho sứ giả của Hội thánh tại Phi-la-đen-phi: Đấng thánh, Đấng chân thật, Đấng có chìa khóa của Đa-vít, Đấng mở thì không ai đóng được, đóng thì không ai mở được, phán những điều này.

Khải. 3:14 Hãy viết cho sứ giả của Hội thánh tại Lao-đi-xê: Đấng A-men, Chứng nhân thành tín, chân thật, khởi đầu cuộc sáng tạo của Đức Chúa Trời, phán những điều này.

Khải. 2:7 Ai có tai, hãy nghe điều Linh phán với các Hội thánh. Người nào đắc thắng, Ta sẽ cho ăn cây sự sống trong Pa-ra-đi của Đức Chúa Trời.

Khải. 2:11 Ai có tai, hãy nghe điều Linh phán với các Hội thánh. Người nào đắc thắng chắc chắn sẽ không bị hại bởi sự chết thứ nhì.

Khải. 2:17 Ai có tai, hãy nghe điều Linh phán với các Hội thánh. Người nào đắc thắng, Ta sẽ cho ma-na giấu kín; Ta cũng sẽ cho người viên đá trắng, trên đá ấy có viết tên mới, ngoài người nhận, không ai biết được.

Khải. 2:29 Ai có tai, hãy nghe điều Linh phán với các Hội thánh.

Khải. 3:6 Ai có tai, hãy nghe điều Linh phán với các Hội thánh.

Khải. 3:13 Ai có tai, hãy nghe điều Linh phán với các Hội thánh.

Khải. 3:22 Ai có tai, hãy nghe điều Linh phán với các Hội thánh.

- B. Vì vậy, Christ phát ngôn trở thành Linh phát ngôn, tức Linh phát ngôn với tất cả các Hội thánh; Christ phát ngôn với một Hội thánh địa phương cụ thể, còn Linh phát ngôn với Thân thể hoàn vũ.
- C. Điều này không những hàm ý rằng Linh là Chúa và Chúa là Linh, mà còn nhấn mạnh rằng trong sự tối tăm do tình trạng suy thoái của Hội thánh thì Linh là vô cùng quan trọng, như được hàm ý bởi Linh tăng cường gấp bảy trong 1:4.

Khải. 1:4 Giảng viết cho bảy Hội thánh tại A-si: Nguyên anh em được ân điển, bình an từ Đấng hiện có, đã có và sắp đến, từ bảy Linh ở trước ngai Ngài.

- D. Bảy thư trong Khải Thị chương 2 và 3 là những lời mà Chúa Jesus phát ngôn, nhưng ngày nay khi chúng ta đọc những thư ấy thì bảy Linh của Đức Chúa Trời phát ngôn những lời này với chúng ta trong linh chúng ta vì gia tể của Đức Chúa Trời; lời Chúa ở đầu mỗi thư là cho một Hội thánh địa phương cụ thể, nhưng khi con người từ mọi thời đại đọc lời ấy thì lời ấy trở thành sự phát ngôn của Linh cho tất cả các Hội thánh.
- E. Sự phát ngôn của Linh luôn xoay chúng ta về với sự truyền dẫn của Christ; sự phát ngôn của Linh là sự truyền dẫn của Christ—đc. 2 Cô. 3:16-18:

2 Cô. 3:16-18 nhưng hễ khi nào lòng họ xoay về Chúa thì mạng che ấy mới được cất bỏ. **17** Và Chúa là Linh; nơi nào có Linh của Chúa, nơi đó có tự do. **18** Nhưng tất cả chúng tôi đều để mặt không mạng che mà ngắm xem và phản chiếu vinh hiển của Chúa như cái gương, đều đang được biến đổi nên cùng một hình ảnh từ vinh hiển đến vinh hiển, chính như từ Chúa Linh.

1. Mỗi khi lắng nghe sự phán ngôn của bảy Linh Đức Chúa Trời với các Hội thánh, chúng ta lập tức ở dưới một sự truyền phát quý báu, ngọt ngào và thân thiết, một sự truyền dẫn làm thay đổi chúng ta, biến đổi chúng ta, làm cho chúng ta trở nên vật liệu đúng đắn, và xây dựng chúng ta thành tòa nhà của Đức Chúa Trời.
2. ất cứ điều gì phải vào hồ lửa đều bị bảy ngọn đèn thiêu đốt (Khải. 4:5), và bây giờ chúng ta đang ở dưới bảy mắt (5:6), đang được truyền dẫn mọi điều Christ là để có thể trở nên một phần của Giê-ru-sa-lem mới.

Khải. 4:5 Từ ngai phát ra chớp, tiếng và sấm. Cũng có bảy ngọn đèn lửa cháy trước ngai, tức là bảy Linh của Đức Chúa Trời.

Khải. 5:6 Rồi tôi thấy giữa ngai và bốn sinh vật, và giữa các trưởng lão có một Chiên con đứng, như vừa bị giết, có bảy sừng và bảy mắt, tức bảy Linh của Đức Chúa Trời được sai đi khắp đất.

- F. Mặc dù tín đồ trong các Hội thánh đang ở vị trí có thể nghe sự phát ngôn của Linh và vì thế có thể dễ dàng có tai để nghe, nhưng không phải tất cả đều sẽ theo sát sự phát ngôn của Ngài; do đó, có lời kêu gọi dành cho những người đắc thắng.
- G. Ai có tai để nghe điều Linh phán với các Hội thánh thì hãy nghe, và người nghe sẽ là người đắc thắng:

1. Chúa luôn muốn mở tai chúng ta để nghe tiếng Ngài hầu chúng ta có thể thấy nhiều điều theo gia tể của Ngài—Gióp 33:14-16; Ês. 50:4-5; Xuất. 21:6.

Gióp 33:14-16 Vì Đức Chúa Trời phán một lần, Hoặc hai lần; nhưng người ta không để ý đến. **15** Ngài phán trong chiêm bao, trong dị tượng ban đêm, Lúc người ta ngủ mê, Nằm ngủ trên giường mình; **16** Bây giờ Ngài mở lỗ tai loài người, Niêm phong lời giáo huấn mà Ngài dạy cho họ.

Ês. 21:6 Vì Chúa phán cùng tôi như vậy: Hãy đi, sắp đặt vọng canh, thấy việc gì thì báo.

Xuất. 21:6 thì chủ phải đem người đến với Đức Chúa Trời và phải đem người đến cửa hay đến cột cửa, rồi chủ phải lấy dùi mà xô tai người, và người phải phục vụ chủ mãi mãi.

2. Tai nặng cần được cắt bì—Giê. 6:10; Công. 7:51.

Giê. 6:10 Ta sẽ nói và làm chứng cho ai, đừng họ nghe Ta? Đây, tại họ chưa cắt bì, họ không nghe được. Đây, lời của Đức Giê-hô-va đã trở nên sự quở trách cho họ, họ chẳng lấy làm đẹp lòng chút nào.

Công. 7:51 Hỡi những người cứng cổ, lòng và tai chưa được cắt bì kia, các ông luôn chống đối Thánh Linh; tổ phụ các ông thế nào, các ông cũng thế ấy.

3. Tai của tội nhân cần được thanh tẩy bằng huyết cứu chuộc và cần được xúc bằng Linh—Lê. 14:14, 17, 28.

Lê. 14:14 Thầy tế lễ phải lấy một ít huyết con sinh của lễ chuộc lỗi, và thầy tế lễ phải bôi nó lên trái tai phải của người cần được tẩy sạch, lên ngón cái tay phải và lên ngón cái chân phải của người.

Lê. 14:17 Và từ phần dầu còn lại trong lòng bàn tay mình, thầy tế lễ phải bôi một ít lên trái tai phải của người cần được tẩy sạch, một ít lên ngón cái tay phải, và một ít lên ngón cái chân phải của người, bên trên huyết con sinh của lễ chuộc lỗi.

Lê. 14:28 Và thầy tế lễ phải bôi một ít dầu trong lòng bàn tay mình lên trái tai phải của người cần được tẩy sạch, lên ngón cái tay phải, và lên ngón cái chân phải của người, bên trên chỗ *bôi* huyết *con sinh* của lễ chuộc lỗi.

4. Để phụng sự Chúa như thầy tế lễ, chúng ta phải có tai được thanh tẩy bằng huyết cứu chuộc—Xuất. 29:20; Lê. 8:23-24.

Xuất. 29:20 Và con phải giết chiên đực ấy rồi lấy một ít huyết của nó bôi lên trái tai *phải* của A-rôn, lên trái tai phải của các con trai người, lên ngón cái tay phải của họ và lên ngón cái chân phải của họ, rồi rảy *phần* huyết *còn lại* trên và xung quanh bàn thờ.

Lê. 8:23-24 Môi-se giết nó rồi lấy một ít huyết bôi lên trái tai phải của A-rôn, lên ngón cái tay phải của người và lên ngón cái chân phải của người. **24** Môi-se cũng đưa các con trai A-rôn đến gần rồi bôi một ít huyết lên trái tai phải của họ, lên ngón cái tay phải của họ và lên ngón cái chân phải của họ; rồi Môi-se rảy *phần* huyết *còn lại* trên và quanh bàn thờ.

5. Khi Linh đang phát ngôn với các Hội thánh, tất cả chúng ta cần có tai mở ra, chịu cắt bì, được thanh tẩy và xúc dầu để nghe sự phát ngôn của Linh.

- H. Sự phát ngôn của Linh liên quan đến bảy loại Hội thánh trong lịch sử Hội thánh: Hội thánh khởi đầu (Ê-phê-sô), Hội thánh chịu khổ (Si-mi-ec-no), Hội thánh thế tục (Bết-găm), Hội thánh bội đạo (Thi-a-ti-ro), Hội thánh cải chánh (Sạt-đe), Hội thánh được khôi phục (Phi-la-đen-phi), và Hội thánh khôi phục bị suy thoái (Lao-đi-xê):

1. Bốn loại Hội thánh cuối sẽ còn lại cho đến khi Chúa trở lại.
2. Chắc chắn chỉ Hội thánh được khôi phục mới có thể hoàn thành mục đích đời đời của Đức Chúa Trời, và chỉ Hội thánh ấy mới là điều Chúa theo đuổi; chúng ta phải nhận lấy sự lựa chọn của Chúa.
3. Lao-đi-xê là Phi-la-đen-phi biến dạng, có sự hâm hẩm và kiêu ngạo thuộc linh—Khải. 3:14-17:

Khải. 3:14-17 Hãy viết cho sứ giả của Hội thánh tại Lao-đi-xê: Đáng A-men, Chứng nhân thành tín, chân thật, khởi đầu cuộc sáng tạo của Đức Chúa Trời, phán những điều này: **15** Ta biết các công việc của con, con không lạnh cũng không nóng; ước gì con lạnh hoặc nóng. **16** Vậy, vì con hâm hẩm, không nóng cũng không lạnh, nên Ta sẽ nhả con ra khỏi miệng Ta. **17** Bởi lẽ, con nói: ‘Ta sung túc rồi, trở nên giàu có rồi, không cần gì nữa’; song con không biết rằng mình khốn khổ, đáng thương, nghèo ngặt, đui mù, lòa lổ.

- a. Lao-đi-xê có nghĩa là biết mọi sự, nhưng trong thực tại thì không sốt sáng về điều gì cả; trên danh nghĩa thì Hội thánh ấy có mọi sự, nhưng không thể hi sinh mạng sống cho bất cứ điều gì; Hội thánh ấy nhớ vinh hiển trước kia nhưng quên tình trạng hiện tại của mình trước mặt Đức Chúa Trời.
- b. Nếu muốn tiếp tục ở trong đường lối Phi-la-đen-phi, chúng ta phải nhớ hạ mình trước mặt Đức Chúa Trời—đc. cc. 7:22; Ês. 57:15; 66:1-2.

Khải. 3:7-22 Hãy viết cho sứ giả của Hội thánh tại Phi-la-đen-phi: Đáng thánh, Đáng chân thật, Đáng có chìa khóa của Đa-vít, Đáng mở thì không ai đóng được, đóng thì không ai mở được, phán những điều này: **8** Ta biết các công việc của con; kia, Ta đã đặt trước mặt con một cánh cửa mở, không ai có thể đóng được, vì con có ít năng lực nhưng đã giữ lời Ta, không chối danh Ta. **9** Đây, Ta sẽ khiến

những kẻ thuộc nhà hội của Sa-tan, tức những kẻ tự xưng là người Do Thái mà không phải là người Do Thái, bèn là nói dối – này, Ta sẽ khiến chúng đến phủ phục nơi chân con và biết rằng Ta đã yêu thương con. **10** Vì con đã giữ lời của sự nhẫn nại Ta nên Ta cũng sẽ giữ con khỏi giờ thử thách, là giờ sắp đến trên khắp thiên hạ, để thử những người cư ngụ trên đất. **11** Ta đến nhanh chóng; hãy giữ vững điều con có để không ai lấy mũi nhọn của con. **12** Người nào đắc thắng, Ta sẽ làm cho trở nên cột trụ trong đền thờ của Đức Chúa Trời Ta, và chắc chắn người ấy sẽ không còn ra khỏi đó nữa; Ta cũng sẽ viết trên người danh của Đức Chúa Trời Ta và danh của thành Đức Chúa Trời Ta, là Giê-ru-sa-lem Mới từ trời ở nơi Đức Chúa Trời mà xuống, cùng danh mới của Ta. **13** Ai có tai, hãy nghe điều Linh phán với các Hội thánh. **14** Hãy viết cho sứ giả của Hội thánh tại Lao-đi-xê: Đáng A-men, Chứng nhân thành tín, chân thật, khởi đầu cuộc sáng tạo của Đức Chúa Trời, phán những điều này: **15** Ta biết các công việc của con, con không lạnh cũng không nóng; ước gì con lạnh hoặc nóng. **16** Vậy, vì con hâm hẩm, không nóng cũng không lạnh, nên Ta sẽ nhả con ra khỏi miệng Ta. **17** Bởi lẽ, con nói: ‘Ta sung túc rồi, trở nên giàu có rồi, không cần gì nữa’; song con không biết rằng mình khôn khổ, đáng thương, nghèo ngặt, đói mù, lửa lò; **18** vì vậy, Ta khuyên con mua nơi Ta vàng được tinh luyện bởi lửa để con được giàu có, mua áo trắng mặc vào để nổi xấu hổ về sự lửa lò của con khỏi lộ ra, và mua thuốc mắt để xức mắt con hầu cho con thấy được. **19** Người nào Ta yêu thì Ta khiển trách và kỉ luật; vậy, hãy sốt sắng và ăn năn. **20** Này, Ta đứng ngoài cửa mà gõ; nếu ai nghe tiếng Ta mà mở cửa thì Ta sẽ vào với người ấy, ăn tối với người và người với Ta. **21** Người nào đắc thắng, Ta sẽ cho ngồi với Ta trên ngai Ta, như Ta cũng đã đắc thắng và ngồi với Cha Ta trên ngai Ngài. **22** Ai có tai, hãy nghe điều Linh phán với các Hội thánh.”

Ês. 57:15 Đáng cao cả, ở nơi đời đời vô cùng, danh Ngài là Thánh, có phán như vậy: Ta ngự trong nơi cao và thánh, với người có lòng ăn năn đau đớn và khiêm nhường, đáng làm tươi tỉnh thần linh của những kẻ khiêm nhường, và làm tươi tỉnh lòng người ăn năn đau đớn.

Ês. 66:1-2 Đức Giê-hô-va phán như vậy: Trời là ngai Ta, đất là bệ chân Ta. Các người sẽ xây nhà thể nào cho Ta? Các người sẽ lấy nơi nào làm chỗ nghỉ ngơi cho Ta? **2** Đức Giê-hô-va phán: Mọi sự này đều bởi tay Ta làm ra, và có như vậy. Này là kẻ mà Ta đoái đến: tức là kẻ nghèo khó có lòng ăn năn đau đớn, nghe lời nói Ta mà run.

II. Trong Hội thánh được khôi phục (Phi-la-đen-phi), Christ được thấy là Đáng mà chìa khóa (kho tàng) của nhà Đức Chúa Trời (hình bóng bởi nhà Đa-vít để xây dựng vương quốc Đức Chúa Trời) được đặt trên vai Ngài—22:22; Khải. 3:7:

Ês. 22:22 Ta sẽ đem chìa khóa nhà Đa-vít để trên vai nó; hễ nó mở, không ai đóng được; nó đóng không ai mở được.

Khải. 3:7 Hãy viết cho sứ giả của Hội thánh tại Phi-la-đen-phi: Đáng thánh, Đáng chân thật, Đáng có chìa khóa của Đa-vít, Đáng mở thì không ai đóng được, đóng thì không ai mở được, phán những điều này.

- A. Đối với Hội thánh được khôi phục, Christ là Đáng có chìa khóa của Đa-vít, chìa khóa của vương quốc, với uy quyền mở và đóng; Chúa đã ban cho Hội thánh được khôi phục trong sự đồng lòng hiệp ý một cánh cửa mở không ai có thể đóng được—c. 8; đc. Thi. 133.

Khải. 3:8 Ta biết các công việc của con; kia, Ta đã đặt trước mặt con một cánh cửa mở, không ai có thể đóng được, vì con có ít năng lực nhưng đã giữ lời Ta, không chối danh Ta.

Thi. 133:1 Kia, anh em ăn ở hòa thuận nhau Thật tốt đẹp thay! **2** Ấy khác nào dầu quý giá đổ ra trên đầu, Chảy xuống râu, tức râu của A-rôn, Chảy đến trên áo người; **3** Lại khác nào sương móc Hết-môn Sa xuống các núi Si-ôn; Vì tại đó Đức Giê-hô-va đã ban phước, Tức là sự sống cho đến đời đời.

- B. Chìa khóa của Đa-vít mở cánh cửa để chúng ta được biến đổi trở nên viên đá trắng và được xây dựng vào nhà Đức Chúa Trời như là cột trụ, có danh của Đức Chúa Trời, danh của Giê-ru-sa-lem Mới, và danh mới của Chúa—Khải. 2:17; 3:12:

Khải. 2:17 Ai có tai, hãy nghe điều Linh phán với các Hội thánh. Người nào đắc thắng, Ta sẽ cho ma-na giấu kín; Ta cũng sẽ cho người viên đá trắng, trên đá ấy có viết tên mới, ngoài người nhận, không ai biết được.

Khải. 3:12 Người nào đắc thắng, Ta sẽ làm cho trở nên cột trụ trong đền thờ của Đức Chúa Trời Ta, và chắc chắn người ấy sẽ không còn ra khỏi đó nữa; Ta cũng sẽ viết trên người danh của Đức Chúa Trời Ta và danh của thành Đức Chúa Trời Ta, là Giê-ru-sa-lem Mới từ trời ở nơi Đức Chúa Trời mà xuống, cùng danh mới của Ta.

1. Để chúng ta được xây vào trong Đức Chúa Trời, trở nên thành phần cấu tạo Giê-ru-sa-lem Mới, và trở thành một phần của Christ mới là điều không thể đối với con người, nhưng luật

của Linh sự sống bên trong chúng ta chứa đựng một yếu tố xử lý sự bất khả thi ấy—La. 8:2; Khải. 3:7-13; đc. Sáng. 28:12-19; Gi. 1:51.

La. 8:2 Vì luật của Linh sự sống đã giải thoát tôi trong Christ Jesus khỏi luật của tội và của sự chết.

Khải. 3:7-13 Hãy viết cho sứ giả của Hội thánh tại Phi-la-đen-phi: Đấng thánh, Đấng chân thật, Đấng có chìa khóa của Đa-vít, Đấng mở thì không ai đóng được, đóng thì không ai mở được, phán những điều này: **8** Ta biết các công việc của con; kìa, Ta đã đặt trước mặt con một cánh cửa mở, không ai có thể đóng được, vì con có ít năng lực nhưng đã giữ lời Ta, không chối danh Ta. **9** Nay, Ta sẽ khiến những kẻ thuộc nhà hội của Sa-tan, tức những kẻ tự xưng là người Do Thái mà không phải là người Do Thái, bèn là nói dối – này, Ta sẽ khiến chúng đến phủ phục nơi chân con và biết rằng Ta đã yêu thương con. **10** Vì con đã giữ lời của sự nhẫn nại Ta nên Ta cũng sẽ giữ con khỏi giờ thử thách, là giờ sắp đến trên khắp thiên hạ, để thử những người cư ngụ trên đất. **11** Ta đến nhanh chóng; hãy giữ vững điều con có để không ai lấy mũ miện của con. **12** Người nào đắc thắng, Ta sẽ làm cho trở nên cột trụ trong đền thờ của Đức Chúa Trời Ta, và chắc chắn người ấy sẽ không còn ra khỏi đó nữa; Ta cũng sẽ viết trên người danh của Đức Chúa Trời Ta và danh của thành Đức Chúa Trời Ta, là Giê-ru-sa-lem Mới từ trời ở nơi Đức Chúa Trời mà xuống, cùng danh mới của Ta. **13** Ai có tai, hãy nghe điều Linh phán với các Hội thánh.

Sáng. 28:12-19 Rồi ông mơ thấy có một cái thang được dựng trên đất; đầu thang vươn đến trời; và kìa, các thiên sứ của Đức Chúa Trời đang lên xuống trên đó. **13** Và kìa, Đức Giê-hô-va đang đứng phía trên thang; Ngài phán: “Ta là Giê-hô-va, Đức Chúa Trời của Áp-ra-ham tổ phụ con và Đức Chúa Trời của I-sắc. Ta sẽ ban cho con và cho dòng giống con miền đất mà con đang nằm đây. **14** Dòng giống của con sẽ nhiều như bụi trên đất; con sẽ tản ra khắp nơi đến phía Tây, phía Đông, phía Bắc và phía Nam; trong con và trong dòng giống con, mọi gia tộc trên đất sẽ được phước. **15** Và này, Ta ở với con và sẽ gìn giữ con bất cứ nơi nào con đi và sẽ khiến con trở về miền đất này, vì Ta sẽ không rời bỏ con cho đến khi Ta làm xong những gì Ta đã hứa với con.” **16** Gia-cốp bèn tỉnh giấc và nói: “Chắc chắn có Đức Giê-hô-va ở đây mà Ta không biết.” **17** Ông sợ hãi nói: “Nơi này thật đáng kính sợ! Đây không gì khác hơn là nhà của Đức Chúa Trời, và đây là cổng trời.” **18** Đến sáng, Gia-cốp dậy sớm, lấy hòn đá mà ông đã gối đầu, dựng nó lên làm trụ và đổ dầu lên đầu trụ. **19** Ông gọi tên nơi ấy là Bê-tên, nhưng tên của thành đó trước đây là Lu-xơ.

Gi. 1:51 Rồi Ngài nói với ông: “Thật vậy, thật vậy, Ta nói với các anh, các anh sẽ thấy trời mở ra và các thiên sứ của Đức Chúa Trời lên xuống trên Con Loài người.”

2. Christ có chìa khóa điều khiển cửa của kho tàng Đức Chúa Trời mà trong đó có những sự phong phú của Đức Chúa Trời trong Christ để chúng ta vui hưởng; đối với chúng ta, chúng ta đã kinh nghiệm cả việc Ngài mở lẫn việc Ngài đóng những sự phong phú này—Êph. 4:30; 1 Tê. 5:17; 1 Gi. 1: 7, 9:

Êph. 4:30 Và đừng làm buồn Thánh Linh của Đức Chúa Trời, vì trong Ngài anh em đã được đóng dấu cho đến ngày cứu chuộc.

1 Tê. 5:17 không ngớt cầu nguyện.

1 Gi. 1:7 Nhưng nếu chúng ta bước đi trong ánh sáng như Ngài ở trong ánh sáng thì chúng ta có sự tương giao với nhau, và huyết Jesus Con Ngài tẩy sạch từng tội chúng ta.

1 Gi. 1:9 Nếu chúng ta xưng nhận các tội phạm của mình thì Ngài thành tín và công chính ắt tha thứ các tội phạm cho chúng ta và tẩy sạch chúng ta khỏi mọi bất chính.

- a. Để vui hưởng sự phong phú của Ngài là báu vật, chúng ta cần chạm Chúa luôn, cứ tiếp xúc Chúa theo cảm nhận của sự sống, nghèo khó trong linh và thuần khiết trong lòng—2 Cô. 2:10; La. 8:6; 10:12-13; Côi. 3:16; Mat. 5:3, 8.

2 Cô. 2:10 Nhưng anh em tha thứ gì cho ai thì tôi cũng tha thứ, vì nếu tôi đã tha thứ gì, ấy là vì anh em mà tha thứ trong thân vị của Christ.

La. 8:6 Vì tâm trí đặt vào xác thịt là sự chết, nhưng tâm trí đặt vào linh là sự sống và bình an.

La. 10:12-13 Vì không có sự phân biệt giữa người Do Thái và người Hi Lạp, bởi cùng một Chúa là Chúa của tất cả và Ngài phong phú đối với mọi người kêu đến Ngài; **13** vì “hễ ai kêu đến danh Chúa thì được cứu.”

Côi. 3:16 Hãy để lời của Christ cư ngụ trong anh em cách phong phú bằng mọi khôn ngoan, dạy dỗ và khuyên răn lẫn nhau bằng thi thiên, thánh ca và linh khúc, hát xướng cho Đức Chúa Trời bởi ân điển trong lòng.

Mat. 5:3 Phước hạnh cho người nghèo khó trong linh, vì vương quốc các tầng trời là của họ.

Mat. 5:8 Phước hạnh cho người thuần khiết trong lòng, vì họ sẽ thấy Đức Chúa Trời.

- b. Để vui hưởng sự phong phú của Ngài là báu vật, chúng ta cần học tập vận dụng các chìa khóa: từ chối bản ngã, vác thập tự giá, và đánh mất sự sống hồn; chúng ta đều là những “Sép-na”, cần bị loại bỏ và thay thế bởi Christ để Ngài trở thành mọi sự trong chúng ta và cho chúng ta, cũng như Ngài làm mọi sự qua chúng ta và vì chúng ta—Ês. 22:15-19; Mat. 16:24-25.

Ês. 22:15-19 Chúa, là Đức Giê-hô-va vạn quân, phán như vậy: Người hãy đi, đến nhà kẻ giữ kho, tức Sép-na, làm chức giám cung, và bảo nó rằng: **16** Người ở đây làm gì? có bà con chi đây, mà người đã đục tại đây một huyết mã? Thật người đục cho mình một huyết mã trên nơi cao, khiến đào cho mình một chỗ ở trong vàng đá! **17** Nay, Đức Giê-hô-va, khác nào kẻ sức khỏe, sẽ quăng mạnh người ra nơi xa, và bọc chặt người. **18** Ngài ắt sẽ quán người, và ném người như quả bóng vào xứ rộng và khoảng khoát. Tại đó người sẽ chết, xe cộ sang trọng của người cũng theo đến đó, ôi, người là kẻ làm nhục cho nhà chủ mình! **19** Ta sẽ cách chức người, người sẽ bị truất khỏi ngôi mình.

Mat. 16:24-25 Rồi Jesus nói với các môn đồ Ngài: “Nếu ai muốn theo Ta thì hãy từ chối bản ngã, vác thập tự giá mình và theo Ta. **25** Vì hễ ai muốn cứu sự sống hồn mình thì sẽ đánh mất nó, còn hễ ai vì có Ta mà đánh mất sự sống hồn mình thì sẽ tìm lại được.

III. Trong Hội thánh được khôi phục nhưng suy thoái, Christ được thấy là Đấng sẽ ăn tối với những người đắc thắng và ban cho họ những người đắc thắng này được ngồi với Ngài trên ngai Ngài, như Ngài đã đắc thắng và ngồi với Cha Ngài trên ngai của Cha Ngài—Khải. 3:20-21:

Khải. 3:20-21 Nay, Ta đứng ngoài cửa mà gõ; nếu ai nghe tiếng Ta mà mở cửa thì Ta sẽ vào với người ấy, ăn tối với người và người với Ta. **21** Người nào đắc thắng, Ta sẽ cho ngồi với Ta trên ngai Ta, như Ta cũng đã đắc thắng và ngồi với Cha Ta trên ngai Ngài.

- A. “Nay, Ta đứng ngoài cửa mà gõ; nếu ai nghe tiếng Ta mà mở cửa thì Ta sẽ vào với người ấy, ăn tối với người và người với Ta”—c. 20:

1. Cửa này không phải là cửa lòng của các cá nhân, mà là cửa Hội thánh; là Đầu của Hội thánh, Chúa đang đứng bên ngoài Hội thánh suy thoái mà gõ cửa.
2. Cửa này là cửa Hội thánh nhưng được mở bởi các cá nhân tín đồ; Hội thánh tại Lao-đi-xê có tri thức nhưng không có hiện diện của Chúa.
3. Theo cách nhìn của Chúa, Hội thánh được khôi phục nhưng suy thoái (1) khốn khổ vì tự hào là mình giàu có tri thức hư không về giáo lý, nhưng trong thực tại thì rất nghèo về kinh nghiệm các sự phong phú của Christ; (2) đáng thương vì lừa dối, đui mù và đầy xấu hổ, tối tăm; (3) nghèo ngặt vì nghèo về kinh nghiệm Christ và về thực tại thuộc linh thuộc gia tộc của Đức Chúa Trời; (4) đui mù vì trong những điều thuộc linh đích thực thiếu cái nhìn thuộc linh thật bên trong; và (5) lừa dối vì không sống bởi Christ cũng không sống Christ là sự công chính chủ quan, tức chiếc áo thứ nhì trong bước đi hằng ngày của mình—cc. 15-17; đc. Thi. 45:1, 9-14.

Khải. 3:15-17 Ta biết các công việc của con, con không lạnh cũng không nóng; ước gì con lạnh hoặc nóng. **16** Vậy, vì con hâm hẩm, không nóng cũng không lạnh, nên Ta sẽ nhả con ra khỏi miệng Ta. **17** Bởi lẽ, con nói: ‘Ta sung túc rồi, trở nên giàu có rồi, không cần gì nữa’; song con không biết rằng mình khốn khổ, đáng thương, nghèo ngặt, đui mù, lừa dối.

Thi. 45:1 Lòng tôi đầy tràn những lời tốt; Tôi nói điều tôi vịnh cho vua; Lưỡi tôi như ngòi viết của văn sĩ có tài.

Thi. 45:9-14 Trong bọn người nữ tôn quý của Ngài có các công chúa; Hoàng hậu đứng bên hữu Ngài, trang sức vàng ô-phia. **10** Hỡi con gái, hãy nghe, hãy suy nghĩ, hãy lắng tai; Khá quên dân sự và nhà cửa cha của con; **11** Thì vua sẽ mộ nhan sắc con; Vì Ngài là chúa con; hãy tôn kính Ngài. **12** Con gái Ty-rô sẽ đem lễ vật đến, Và những người giàu sang hơn hết trong dân sẽ đến cầu ơn con. **13** Công chúa trong đền được rất vinh hiển; Áo xống nàng đều thêu dệt bằng vàng. **14** Nàng sẽ mặc áo gấm ra mắt vua; Các nữ đồng trinh là bạn đi theo nàng sẽ được đưa đến Ngài.

4. Chúa đang xử lý cả Hội thánh, nhưng việc tiếp nhận sự xử lý của Chúa phải là vấn đề cá nhân và chủ quan.

5. Ăn tối với Chúa không chỉ là ăn một món nào đó, mà là dự phần vào những sự phong phú của một bữa ăn; tức một bữa tiệc; điều này có thể ngụ ý đến sự ứng nghiệm hình bóng con cái Israel ăn sản vật phong phú của miền đất tốt tươi Ca-na-an—G-suê 5:10-12.

G-suê 5:10-12 Dân Israel đóng trại tại Ghinh-ganh trong đồng bằng Giê-ri-cô, và giữ lễ Vượt qua nhằm ngày mười bốn tháng này, vào lối chiều tối. **11** Ngày sau lễ Vượt qua, chánh ngày đó, dân sự ăn thổ sản của xứ, bánh không men, và hột rang. **12** Ngày mà chúng đã ăn lúa mì của xứ, thì đến sáng mai ma-na hết; vậy, dân Y-sơ-ra-ên không có ma-na nữa, nhưng trong năm đó ăn những thổ sản của Ca-na-an.

6. Qua việc vui hưởng Christ là cây sự sống, ma-na giấu kín và bữa tiệc mà trong cấu tạo của mình, chúng ta sẽ được hòa quyện với Ngài thành một thực thể để biểu lộ Ngài là Giê-ru-sa-lem Mới—Khải. 2:7, 17; 3:20.

Khải. 2:7 Ai có tai, hãy nghe điều Linh phán với các Hội thánh. Người nào đắc thắng, Ta sẽ cho ăn cây sự sống trong Pa-ra-đi của Đức Chúa Trời.

Khải. 2:17 Ai có tai, hãy nghe điều Linh phán với các Hội thánh. Người nào đắc thắng, Ta sẽ cho ma-na giấu kín; Ta cũng sẽ cho người viên đá trắng, trên đá ấy có viết tên mới, ngoài người nhận, không ai biết được.

Khải. 3:20 Nay, Ta đứng ngoài cửa mà gõ; nếu ai nghe tiếng Ta mà mở cửa thì Ta sẽ vào với người ấy, ăn tối với người và người với Ta.

- B. “Người nào đắc thắng, Ta sẽ cho ngồi với Ta trên ngai Ta, như Ta cũng đã đắc thắng và ngồi với Cha Ta trên ngai Ngài”—c. 21:

1. Ngồi với Chúa trên ngai Ngài sẽ là giải thưởng cho người đắc thắng để người ấy dự phần vào uy quyền của Chúa và đồng làm vua với Ngài cai trị khắp đất trong vương quốc thiên hi niên sắp đến—Lu. 19:11-27; Mat. 25:21, 23.

Lu. 19:11-27 Và khi họ đang lắng nghe những điều này, Ngài nói thêm một ẩn dụ nữa, vì Ngài đã gần Giê-ru-sa-lem và họ tưởng rằng vương quốc Đức Chúa Trời sẽ hiện ra ngay. **12** Do đó, Ngài nói: “Có một người kia thuộc dòng dõi quý phái đi xứ xa để nhận vương quốc cho mình rồi trở về. **13** Ông gọi mười người trong số các nô lệ của mình, giao cho họ mười mi-na và bảo họ: ‘Hãy kinh doanh cho tới khi Ta đến.’ **14** Nhưng các công dân của ông ghét ông, sai sứ đuổi theo mà nói: ‘Chúng tôi không muốn người này trị vì trên chúng tôi.’ **15** Khi đã nhận vương quốc trở về, ông truyền gọi các nô lệ mà mình đã giao tiền đến, để có thể biết họ đã kinh doanh được gì. **16** Người thứ nhất đến nói: ‘Thưa chủ, mi-na của ông đã sinh lợi được mười mi-na.’ **17** Chủ nói với người: ‘Giỏi lắm, nô lệ tốt. Vì anh đã trung tín trong điều nhỏ nhất nên anh có uy quyền trên mười thành.’ **18** Người thứ nhì đến nói: ‘Thưa chủ, mi-na của ông đã làm ra được năm mi-na.’ **19** Chủ cũng nói với người này: ‘Còn anh, có uy quyền trên năm thành.’ **20** Rồi người khác đến nói: ‘Thưa chủ, này, mi-na của ông đây, tôi đã giữ yên trong khăn tay, **21** vì tôi sợ chủ, bởi ông là một người khắt khe: rút điều mình không gửi, và gặt điều mình không gieo.’ **22** Chủ nói với người ấy: ‘Hỡi nô lệ gian ác, Ta sẽ do miệng anh mà phán xét anh. Anh đã biết Ta là một người khắt khe, rút điều Ta không gửi và gặt điều Ta không gieo. **23** Vậy tại sao anh không để tiền của Ta trong ngân hàng, và khi Ta đến, Ta hẳn đã thu được cả vốn lẫn lời?’ **24** Chủ bèn bảo những người đứng gần: ‘Hãy lấy mi-na đó từ anh Ta và đưa cho người có mười mi-na.’ **25** Họ nói với ông: ‘Thưa chủ, anh ấy đã có mười mi-na rồi.’ **26** Ta nói với các anh rằng người nào có, sẽ được cho thêm; nhưng ai không có thì thậm chí điều người ấy có cũng sẽ bị lấy đi. **27** Còn những kẻ thù này của Ta, là những kẻ không muốn Ta trị vì trên họ, thì hãy đem đến đây và giết họ trước mặt Ta.”

Mat. 25:21 Chủ nói với người: “Giỏi lắm, nô lệ tốt và trung tín! Anh đã trung tín trong vài điều, Ta sẽ đặt anh trên nhiều điều. Hãy vào sự vui mừng của chủ anh.”

Mat. 25:23 Chủ nói với người: “Giỏi lắm, nô lệ tốt và trung tín. Anh đã trung tín trong vài điều, Ta sẽ đặt anh trên nhiều điều. Hãy vào sự vui mừng của chủ anh”

2. Ý định của Đức Chúa Trời là tác thành chính Ngài vào con người và hành động trên con người để con người có thể ở trên ngai; khao khát của Ngài là làm cho chúng ta trở thành một dân thuộc về Ngài—Khải. 2:26-27; 3:21; 22:5; đc. Ês. 14:12-14.

Khải. 2:26-27 Người nào đắc thắng và giữ các công việc của Ta đến cùng, Ta sẽ ban cho người ấy uy quyền trên các dân tộc; **27** người ấy sẽ chăn họ bằng cây gậy sắt, như những chiếc bình gốm bị vỡ ra từng mảnh, cũng như Ta đã nhận uy quyền từ Cha Ta.

Khải. 3:21 Người nào đắc thắng, Ta sẽ cho ngồi với Ta trên ngai Ta, như Ta cũng đã đắc thắng và ngồi với Cha Ta trên ngai Ngài.

Khải. 22:5 Đêm sẽ không còn nữa; họ cũng không cần ánh sáng đèn hay ánh sáng mặt trời, vì Chúa là Đức Chúa Trời sẽ chiếu sáng trên họ; và họ sẽ trị vì mãi mãi vô cùng.

Ês. 14:12-14 Hỡi sao mai, con trai của sáng sớm kia, sao ngươi từ trời sa xuống! Hỡi kẻ giày đạp các nước kia, ngươi bị chặt xuống đất là thể nào! **13** Ngươi vẫn bụng bảo dạ rằng: Ta sẽ lên trời, sẽ nhắc ngai Ta lên trên các ngôi sao Đức Chúa Trời. Ta sẽ ngồi trên núi hội về cuối cùng phương bắc. **14** Ta sẽ lên trên cao những đám mây, làm ra mình bằng Đấng Rất Cao.

3. Qua sự đóng đinh, phục sinh và thăng thiên, Chúa Jesus đã được đem đến ngai; một con người thật sự, có danh là Jesus, đang ở trên ngai (Êxc. 1:26); ngày nay, Chúa của trời và đất, Chúa của vũ trụ, là một con người; đó là lí do chúng ta tuyên bố: “Jesus là Chúa”, và đó là lí do chúng ta kêu: “Ô Chúa Jesus.”

Êxc. 1:26 Bên trên vòng khung giải trên đầu các vật sống, có hình như cái ngai, trạng nó như là bích ngọc; trên hình ngai ấy có hình như người ở trên nó.

4. Chúa Jesus đã dẫn đường đến ngai; Ngài là Đấng tiên phong, Đấng mở đường (Hê. 6:20; 2:6-9), mở đường đến ngai; Ngài đã mở đường và dẫn đầu để chúng ta có thể bước theo (cc. 10-12).

Hê. 6:20 nơi Đấng mở đường là Jesus đã vì chúng ta mà bước vào, trở nên Thầy tế lễ Thượng phẩm mãi mãi theo thứ bậc Mên-chi-xê-đéc.

Hê. 2:6-9 Nhưng có người đã mạnh mẽ làm chứng ở một chỗ rằng: “Con người là gì mà Ngài nhớ đến? Hay con loài người là gì mà Ngài quan tâm? **7** Ngài làm cho Người kém hơn thiên sứ một ít, đội mũ miện cho Người bằng sự vinh hiển và tôn trọng, đặt Người coi sóc các công việc của tay Ngài, **8** khiến mọi sự quy phục dưới chân Người.” Khi khiến mọi sự quy phục Người thì Ngài không để điều gì bất phục Người. Nhưng bây giờ chúng ta chưa thấy mọi sự quy phục Người. **9** Nhưng chúng ta thấy Jesus, tức Người chịu làm kém hơn thiên sứ một ít vì đã chịu chết, được đội mũ miện vinh hiển và tôn trọng, hầu cho bởi ân điển của Đức Chúa Trời mà Người ném sự chết thay cho mọi sự.

Hê. 2:10-12 Đức Chúa Trời, Đấng mà mọi sự đều vì Ngài và mọi sự đều qua Ngài, vì muốn dẫn nhiều con vào vinh hiển nên đã làm cho Tác giả của sự cứu rỗi họ được hoàn hảo qua các nỗi khổ; điều ấy là thích hợp với Ngài. **11** Vì cả Đấng thánh hóa lẫn những người đang được thánh hóa đều ra từ một Cha, bởi cố ấy mà Người không xấu hổ khi gọi họ là anh em, **12** rằng: “Tôi sẽ công bố danh Ngài cho anh em Tôi; giữa Hội thánh, Tôi sẽ hát thánh ca ngợi khen Ngài.”

5. Bây giờ chúng ta đang đi đến ngai, vì Đức Chúa Trời có ý định đem chúng ta vào vinh hiển và đặt chúng ta trên ngai; Đức Chúa Trời muốn bày tỏ chính Ngài qua con người, và Ngài khao khát trị vì, quản trị, qua con người; ý định của Đức Chúa Trời là ném Sa-tan xuống và cứu chuộc nhiều người bị Sa-tan bắt phu tù rồi đem họ đến ngai Ngài.
6. Chúng ta đã được kêu gọi để làm con cái Đức Chúa Trời, và chúng ta được định trở thành vua, nhưng chúng ta cần Đức Chúa Trời hành động trong và trên chúng ta để làm chúng ta đủ phẩm chất cho vương quyền—La. 5:17, 21; đc. Êxc. 1:22, 26; Mat. 8:9.

La. 5:17 Vì nếu qua lỗi lầm của một người mà sự chết đã trị vì qua người ấy thì huống chi những người nhận lãnh sự dư dật của ân điển và của ân tứ của sự công chính sẽ qua một Người là Jesus Christ mà trị vì trong sự sống càng hơn là đường nào.

La. 5:21 hầu cho như tội đã trị vì trong sự chết thể nào thì ân điển cũng trị vì qua sự công chính dẫn đến sự sống đời đời qua Jesus Christ Chúa chúng ta thể ấy.

Êxc. 1:22 Ở trên đầu vật sống, thấy một vòng khung, giống như thủy tinh dễ sợ, giải ra trên đầu chúng nó.

Êxc. 1:26 Bên trên vòng khung giải trên đầu các vật sống, có hình như cái ngai, trạng nó như là bích ngọc; trên hình ngai ấy có hình như người ở trên nó.

Mat. 8:9 Vì tôi cũng là kẻ ở dưới uy quyền của người khác, cũng có binh lính dưới tôi. Tôi bảo người này: “Hãy đi” thì nó đi; kẻ kia: “Hãy đến” thì nó đến; và bảo nô lệ tôi: “Hãy làm việc này” thì nó làm.

**Người-con trai, cuộc chiến trên trời,
và những thánh đồ đắc thắng**

Đọc Kinh văn: Khải. 12:5, 7-11

Khải. 12:5 Rồi bà sinh một người con, người con trai; con trai ấy sẽ chăn dắt mọi dân tộc bằng cây gậy sắt; và con của bà được tiếp lên đến Đức Chúa Trời và đến ngai Ngài.

Khải. 12:7-11 Và trên trời có cuộc chiến: Mi-ca-ên và các thiên sứ của mình giao chiến với con rồng. Con rồng cùng các thiên sứ của nó cũng giao chiến. **8** Song chúng không thắng được, cũng không còn thấy chỗ của chúng trên trời nữa. **9** Con rồng lớn bị ném xuống; ấy là con rắn xưa, gọi là Ma quỷ và Sa-tan, kẻ lừa dối cả thiên hạ; nó bị ném xuống đất; các thiên sứ của nó cũng bị ném xuống cùng với nó. **10** Rồi tôi nghe một tiếng lớn trên trời nói rằng: “Bây giờ sự cứu rỗi, quyền năng, vương quốc của Đức Chúa Trời chúng ta và uy quyền của Đấng Christ Ngài đã đến, vì kẻ tố cáo anh em chúng ta, tức là kẻ ngày đêm tố cáo họ trước mặt Đức Chúa Trời chúng ta, đã bị ném xuống. **11** Và họ đã đắc thắng hẳn bởi huyết của Chiên con và bởi lời chứng của họ; họ cũng không yêu sự sống hồn mình thậm chí cho đến chết.

I. “Bà sinh một người con, người con trai; con trai ấy sẽ chăn dắt mọi dân tộc bằng cây gậy sắt; và con của bà được tiếp lên đến Đức Chúa Trời và đến ngai Ngài”—Khải. 12:5:

A. *Sinh* ở đây tượng trưng cho sự phục sinh, như trong Công vụ các Sứ đồ 13:33-34.

Công. 13:13-14 Từ Ba-phô, Phao-lô và những người đồng hành giương buồm đến Bết-giê thuộc Bam-phy-li; nhưng Giăng lia họ mà trở về Giê-ru-sa-lem. **14** Còn họ từ Bết-giê đi qua đến An-ti-ốt thuộc Bi-si-đi. Đến ngày Sa-bát, họ vào nhà hội mà ngồi.

1. Người-con trai này bao gồm những thánh đồ đắc thắng đã chết và được phục sinh.
2. Điều này được chứng minh bởi cụm từ *cho đến chết* trong Khải Thị 12:11.

Khải. 12:11 Và họ đã đắc thắng hẳn bởi huyết của Chiên con và bởi lời chứng của họ; họ cũng không yêu sự sống hồn mình thậm chí cho đến chết.

B. Trong Kinh Thánh, người nữ chỉ về phái yếu hơn còn người nam chỉ về phái mạnh hơn—1 Phi. 3:7:

1 Phi. 3:7 Cũng vậy, hỡi người chồng, hãy theo tri thức mà chung sống với *vợ mình*, như với chiếc bình nữ tính, yếu hơn; dành cho *họ* sự tôn trọng cũng như người đồng thừa kế ân điển sự sống, để sự cầu nguyện của anh em không bị ngăn trở.

1. Người-con trai trong Khải Thị chương 12 tượng trưng cho phần mạnh hơn của dân Đức Chúa Trời.
2. Việc người-con trai này chăn dắt mọi dân tộc bằng cây gậy sắt hàm ý rằng người-con trai này bao gồm những người đắc thắng, như được đề cập trong 2:26-27.

Khải. 2:26-27 Người nào đắc thắng và giữ các công việc của Ta đến cùng, Ta sẽ ban cho người ấy uy quyền trên các dân tộc; **27** người ấy sẽ chăn họ bằng cây gậy sắt, như những chiếc bình gốm bị vỡ ra từng mảnh, cũng như Ta đã nhận uy quyền từ Cha Ta;

C. Được tiếp lên tức là được cất lên:

1. Sự cất lên người-con trai khác với sự cất lên đại đa số tín đồ được đề cập trong 1 Tê-sa-lô-ni-ca 4:17.

1 Tê. 4:17 Sau đó, chúng ta là những người đang sống mà còn ở lại, sẽ được cất lên cùng với họ trong đám mây để gặp Chúa trên không trung; như thế, chúng ta sẽ ở với Chúa luôn luôn.

2. Tại đó, đại đa số tín đồ được cất lên đến không trung, và vào lúc kèn cuối (1 Cô. 15:52; 1 Tê. 4:16), tức là kèn thứ bảy (Khải. 11:15).

1 Cô. 15:52 trong tích tắc, trong nháy mắt, vào *tiếng* kèn cuối cùng, vì kèn sẽ thổi tiếng và kẻ chết sẽ được sống dậy bất hoại, rồi chúng ta sẽ được thay đổi.

1 Tê. 4:16 bởi chính Chúa, với tiếng phát lệnh, với tiếng của thiên sứ trưởng và với tiếng kèn của Đức Chúa Trời, sẽ từ trời giáng xuống, rồi những người chết trong Christ sẽ sống dậy trước hết.

Khải. 11:15 Thiên sứ thứ bảy thổi lên thì có những tiếng lớn trên trời nói rằng: “Vương quốc của thế giới đã trở nên *vương quốc* của Chúa chúng ta và của Đấng Christ Ngài, và Ngài sẽ trị vì mãi mãi vô cùng.”

3. Ở đây, người-con trai được cất lên đến ngai Đức Chúa Trời, và trước một nghìn hai trăm sáu mươi ngày, tức là thời gian của ba năm rưỡi đại nạn (bốn mươi hai tháng, 12:14; 13:5; 11:2), bắt đầu từ ấn thứ sáu, trước kèn thứ năm (9:1).

Khải. 12:14 Người nữ ấy được ban cho đôi cánh của chim ưng lớn để bay vào hoang mạc, đến chỗ của bà, là nơi bà được nuôi một kì, các kì và nửa kì, *hầu lánh* mặt con rắn.

Khải. 13:5 Nó được ban cho cái miệng nói những điều lớn lao và phạm thượng, cũng được ban cho uy quyền để hành động trong bốn mươi hai tháng.

Khải. 11:2 Còn sản bên ngoài đền thờ thì hãy loại ra, đừng đo, vì đã bị phó cho dân ngoại; họ sẽ giày đạp thành thánh bốn mươi hai tháng.

Khải. 9:1 Thiên sứ thứ năm thổi lên, tôi thấy một ngôi sao từ trời sa xuống đất, được ban cho chìa khóa của hồ vực sâu.

II. “Trên trời có cuộc chiến”—12:7a:

- A. Ngay sau khi người-con trai được cất lên trời, Mi-ca-ên và các thiên sứ của mình bắt đầu giao chiến với Sa-tan:

1. Điều này cho thấy rằng người-con trai, phần mạnh hơn của dân Đức Chúa Trời, luôn tham gia chiến đấu chống kẻ thù của Đức Chúa Trời, Sa-tan.
2. Họ đã liên tục chiến đấu với Sa-tan trên đất.
3. Trời đang đợi họ đến để cuộc chiến có thể được tiến hành hầu ném Sa-tan khỏi trời.
4. Kinh Thánh Khải thị tên của hai thiên sứ—Mi-ca-ên và Gáp-ri-ên.
5. Gáp-ri-ên là [thiên sứ] tường thuật mang tin tức đến với dân Đức Chúa Trời (Đa. 8:16; 9:21-22; Lu. 1:19, 26), trong khi Mi-ca-ên là một chiến sĩ chiến đấu cho dân Đức Chúa Trời (Đa. 10:13, 21; 11:1; 12:1; Giu. 9).

Đa. 8:16 Ta nghe tiếng một người nam từ giữa bờ sông U-lai, kêu và bảo rằng: Gáp-ri-ên, hãy cho người này hiểu sự hiện thấy đó.

Đa. 9:21-22 Vậy ta còn nói trong khi cầu nguyện, này, Gáp-ri-ên, người mà ta đã thấy trong sự hiện thấy lúc đầu tiên, được sai bay mau đến đứng ta độ lúc dâng lễ chiều hôm. **22** Người dạy dỗ ta và nói cùng ta rằng: Hỡi Đa-ni-ên, bây giờ Ta ra để ban sự khôn ngoan và thông sáng cho ngươi.

Lu. 1:19 Thiên sứ đáp với ông rằng: “Tôi là Gáp-ri-ên đứng trước mặt Đức Chúa Trời, được sai đến để nói với ông và báo tin tốt lành về những điều này cho ông.”

Lu. 1:26 Đến tháng thứ sáu, thiên sứ Gáp-ri-ên được Đức Chúa Trời sai đến một thành thuộc Ga-li-lê tên là Na-xa-rét.

Đa. 10:13 Song vua nước Phe-rơ-sơ đã ngăn trở Ta trong hai mươi mốt ngày; nhưng, này, Mi-ca-ên là một trong các quan trưởng đầu nhứt, đã đến mà giúp đỡ Ta, và Ta ở lại đó với các vua Phe-rơ-sơ.

Đa. 10:21 Nhưng Ta sẽ truyền bảo cho ngươi biết mọi điều đã ghi chép trong sách chân thật. Không có ai giúp Ta để chống với chúng nó, ngoài Mi-ca-ên, là vua các người.

Đa. 11:1 Trong năm đầu đời vua Đa-ri-út, người Mê-đi, Ta đã dấy lên để giúp đỡ người và làm cho mạnh.

Đa. 12:1 Trong kỳ đó, Mi-ca-ên, quan trưởng lớn, là đáng đứng thay mặt con cái dân người sẽ chối dậy. Lúc đó sẽ có tai nạn, đến nỗi từ khi mới có nước đến kỳ đó cũng chẳng có như vậy bao giờ. Bây giờ, trong vòng dân sự người, kẻ nào được ghi trong quyển sách kia thì sẽ được cứu.

Giu. 9 Song thiên sứ trưởng Mi-ca-ên, khi chiến đấu với ma quỷ và tranh biện về thi thể của Môi-se, đã không dám dùng *lời* phán xét lăng mạ mà nghịch lại *hắn*, nhưng nói: “Chúa qờ trách người.”

- B. “Con rồng cùng các thiên sứ của nó cũng giao chiến” (Khải. 12:7b); những thiên sứ này hẳn phải là các thiên sứ sa ngã theo Sa-tan phản loạn nghịch lại Đức Chúa Trời (Mat. 25:41).

Khải. 12:7 Và trên trời có cuộc chiến: Mi-ca-ên và các thiên sứ của mình giao chiến với con rồng. Con rồng cùng các thiên sứ của nó cũng giao chiến.

Mat. 25:41 Sau đó, Ngài cũng sẽ phán với những người ở bên trái rằng: “Hỡi những người bị rửa sả, hãy lìa khỏi Ta mà vào lửa đời đời đã chuẩn bị cho ma quỷ cùng các thiên sứ của *hắn*.”

- C. Sa-tan, kẻ thù của Đức Chúa Trời, đã bị Chúa Jesus phán xét trên thập tự giá—Gi. 12:31; 16:11:

Gi. 12:31 Bây giờ là lúc phán xét thế giới này; bây giờ là lúc kẻ cai trị thế giới này bị đuổi ra.

Gi. 16:11 về sự phán xét, vì kẻ cai trị thế giới này đã bị phán xét.

1. Sau đó cần có các tín đồ đắc thắng để thực hiện sự phán xét ấy, tức là để thi hành bản án ấy.
2. Cuộc chiến do những tín đồ đắc thắng tiến hành chống lại Sa-tan thực ra là Chúa thi hành sự phán xét trên hắn.
3. Cuối cùng, qua sự chiến đấu của họ, hắn bị ném khỏi trời—Khải. 12:7-9.

Khải. 12:7-9 Và trên trời có cuộc chiến: Mi-ca-ên và các thiên sứ của mình giao chiến với con rồng. Con rồng cùng các thiên sứ của nó cũng giao chiến. **8** Song chúng không thắng được, cũng không còn thấy chỗ của chúng trên trời nữa. **9** Con rồng lớn bị ném xuống; ấy là con rắn xưa, gọi là Ma quỷ và Sa-tan, kẻ lừa dối cả thiên hạ; nó bị ném xuống đất; các thiên sứ của nó cũng bị ném xuống cùng với nó.

III. “Bây giờ sự cứu rỗi, quyền năng, vương quốc của Đức Chúa Trời chúng ta và uy quyền của Đấng Christ Ngài đã đến, vì kẻ tố cáo anh em chúng ta, tức là kẻ ngày đêm tố cáo họ trước mặt Đức Chúa Trời chúng ta, đã bị ném xuống. Và họ đã đắc thắng hắn [ma quỷ] bởi huyết của Chiên con và bởi lời chứng của họ; họ cũng không yêu sự sống hồn mình thậm chí cho đến chết”—cc. 10-11:

A. Họ đã đắc thắng hắn bởi huyết của Chiên con:

1. Sa-tan có thể tố cáo chúng ta, nhưng chúng ta có thể đáp lại rằng huyết của Jesus Christ, Con Đức Chúa Trời, tẩy sạch từng tội chúng ta—1 Gi. 1:7.

1 Gi. 1:7 Nhưng nếu chúng ta bước đi trong ánh sáng như Ngài ở trong ánh sáng thì chúng ta có sự tương giao với nhau, và huyết Jesus Con Ngài tẩy sạch từng tội chúng ta.

2. Bất cứ điều nào có vẻ là sự định tội mà không dừng lại sau khi chúng ta đã xưng nhận và áp dụng huyết đều không phải là sự soi sáng của Đức Chúa Trời mà là sự tố cáo của Sa-tan—c. 9.

1 Gi. 1:9 Nếu chúng ta xưng nhận các tội phạm của mình thì Ngài thành tín và công chính ắt tha thứ các tội phạm cho chúng ta và tẩy sạch chúng ta khỏi mọi bất chính.

3. Chúng ta không những phải khước từ những sự tố cáo vô căn cứ mà cũng phải khước từ mọi sự tố cáo có căn cứ.
4. Khi phạm tội, chúng ta không tôn vinh Đức Chúa Trời, nhưng khi không tin cậy huyết báu, chúng ta còn sỉ nhục Ngài nhiều hơn—Mat. 26:28; đc. Hê. 10:29.

Mat. 26:28 vì đây là huyết giao ước của Ta, đổ ra cho nhiều người để tha thứ các tội phạm.

Hê. 10:29 hướng chỉ kẻ giày đạp Con Đức Chúa Trời, xem huyết của giao ước mà bởi đó mình được thánh hóa là điều tầm thường và sỉ nhục Linh ân điển, thì anh em nghĩ kẻ ấy đáng phải chịu hình phạt tội tệt hơn thể nào?

5. Chúng ta phải luôn áp dụng huyết, nói với ma quỷ rằng dù chúng ta không hoàn hảo nhưng chúng ta ở dưới huyết báu—1 Phi. 1:18-19; Công. 20:28.

1 Phi. 1:18-19 vì biết rằng không phải bởi những điều hư hoại, như bạc hoặc vàng, mà anh em đã được cứu chuộc khỏi cách sống hư không từ tổ phụ truyền lại, **19** bèn là bởi huyết báu của Chiên con không tì vết và không vết nhơ, tức huyết của Christ.

Công. 20:28 Hãy chú ý đến chính mình và cả bày mà giữa vòng họ Thánh Linh đã đặt anh em làm giám mục để chăn Hội thánh của Đức Chúa Trời mà Ngài đã đoạt được bằng chính huyết Ngài.

B. Họ đã đắc thắng hắn bởi lời chứng của họ:

1. “Lời chứng” nghĩa là nói với người khác những gì có trong Christ, và lời chứng là điều gì đó phải được nói ra.
2. Những người đắc thắng phải thường xuyên công bố chiến thắng của Christ, làm chứng rằng ma quỷ đã bị Chúa phán xét—1 Gi. 3:8; Hê. 2:14.

1 Gi. 3:8 hề ai thực hành tội thì ra từ ma quỷ, vì ma quỷ phạm tội từ ban đầu. Vì mục đích này mà Con Đức Chúa Trời đã được tỏ ra để Ngài có thể hủy diệt các công việc của ma quỷ.

Hê. 2:14 Vậy, vì con cái cùng có phần trong huyết và thịt nên chính Người cũng dự phần vào cùng huyết và thịt như vậy, để qua sự chết mà Người có thể hủy diệt kẻ nắm quyền lực sự chết, tức là ma quỷ.

3. Sa-tan không sợ khi chúng ta cố lý luận với hắn nhưng hắn sợ khi chúng ta công bố sự thật thuộc linh về chiến thắng của Christ—đc. 2 Sứ. 20:20-22:

2 Sứ. 20:20-22 Buổi sớm mai, chúng đều chỗi dậy thật sớm, kéo ra đồng vắng Thê-cô-a; đương lúc chúng đi, Giô-sa-phát đứng tại đó, mà nói rằng: Hỡi người Giu-đa và dân cư thành Giê-ru-sa-lem! Hãy nghe Ta:

Khá tin cậy Giê-hô-va Đức Chúa Trời các người, thì các người sẽ vững chắc; hãy tin các đấng tiên tri Ngài, thì các người sẽ được may mắn. **21** Khi người đã bàn nghị với dân sự, bèn lập những người ca xướng cho Đức Giê-hô-va mặc áo lễ thánh mà đi ra trước cơ binh ngợi khen Chúa rằng: Hãy ngợi khen Đức Giê-hô-va, vì sự thương xót Ngài hằng có đời đời. **22** Đương lúc chúng khởi ca hát và ngợi khen, thì Đức Giê-hô-va đặt phục binh xông vào dân Am-môn, dân Mô-áp và những kẻ ở núi Sê-i-ơ đã đến hãm đánh Giu-đa; và các dân ấy đều bị bại.

- a. Danh Jesus vượt trên mọi danh là một sự thật thuộc linh mà chúng ta phải công bố trong đức tin, không phải chỉ công bố với con người mà cũng với Sa-tan—Phil. 2:9-11; 1 Cô. 12:3b.

Phil. 2:9-11 Cũng vì vậy mà Đức Chúa Trời đã tôn Ngài lên rất cao, ban cho Ngài danh vượt trên mọi danh, **10** để trong danh Jesus, mọi đầu gối của những kẻ ở trên trời, dưới đất và bên dưới đất, đều phải quỳ xuống, **11** và mọi lưỡi đều phải công khai xưng nhận Jesus Christ là Chúa để quy vinh hiển cho Đức Chúa Trời Cha.

1 Cô. 12:3 Vì thế, tôi tỏ cho anh em biết không ai ở trong Linh của Đức Chúa Trời mà lại nói rằng: “Jesus bị rửa sã”, cũng không ai có thể nói: “Jesus là Chúa!” mà lại không ở trong Thánh Linh.

- b. Chúng ta phải công bố với Sa-tan và các quỷ của hắn rằng Jesus là Chúa, Chúa đã chiến thắng, và Sa-tan đã bị nghiền nát dưới chân Ngài—Sáng. 3:15; Gi. 14:30b; La. 16:20.

Sáng. 3:15 Và Ta sẽ đặt sự thù nghịch giữa người và người nữ, giữa dòng giống người và dòng giống người nữ; Người sẽ đạp đầu người, Còn người sẽ cắn gót chân người.”

Gi. 14:30 Ta sẽ không còn nói nhiều với các anh nữa, vì kẻ cai trị thế giới này đang đến, và hắn chẳng có gì trong Ta.

La. 16:20 Đức Chúa Trời của sự bình an sẽ sớm nghiền nát Sa-tan dưới chân anh em. Nguyên ân điển của Chúa Jesus chúng ta ở với anh em.

C. Họ không yêu sự sống hồn mình thậm chí cho đến chết:

1. Vì A-đam sa ngã nên Sa-tan đã liên kết chính hắn với sự sống hồn của con người—tức bản ngã con người; để đắc thắng hắn, chúng ta không được yêu sự sống hồn mình; trái lại chúng ta phải ghét nó và từ chối nó—Mat. 16:23-24; Lu. 14:26; 9:23:

Mat. 16:23-24 Nhưng Ngài xoay lại nói với Phi-e-rơ: “Hỡi Sa-tan, hãy lui ra đằng sau Ta! Ngươi là có vấp ngã cho Ta, vì ngươi không đặt tâm trí mình vào những điều của Đức Chúa Trời nhưng vào những điều của con người.” **24** Rồi Jesus nói với các môn đồ Ngài: “Nếu ai muốn theo Ta thì hãy từ chối bản ngã, vác thập tự giá mình và theo Ta.

Lu. 14:26 “Nếu ai đến với Ta mà không ghét cha mẹ, vợ con, anh em, chị em mình, và hơn nữa, ngay cả sự sống hồn mình, thì người ấy không thể làm môn đồ Ta.

Lu. 9:23 Rồi Ngài nói với mọi người: “Nếu ai muốn theo Ta thì hãy từ chối bản ngã, vác thập tự giá mình mỗi ngày và theo Ta.”

- a. Sa-tan muốn chúng ta hành động trong sức riêng và chuyển động trong chính mình bằng năng lực của hồn, tức là khả năng thiên nhiên của chúng ta.
- b. Khả năng thiên nhiên là khả năng bẩm sinh chúng ta có và chưa từng được xử lý bởi sự vận hành của thập tự giá.
- c. Thất bại của Hội thánh là do con người đem khả năng thiên nhiên của mình vào.
- d. Mục đích của thập tự giá là xử lý sức mạnh và khả năng thiên nhiên của chúng ta để chúng ta không dám tự chuyển động, như được thấy trong trường hợp của Môi-se và Phi-e-rơ—Công. 7:23-30; Lu. 22:32-34; 1 Phi. 5:5-6.

Công. 7:23-30 Nhưng khi gần tròn bốn mươi tuổi thì lòng ông nảy ra ý định đi thăm anh em mình là con dân Israel. **24** Và khi ông thấy một người bị đối xử sai trái, liền bênh vực, đánh chết người Ai Cập kia để báo thù cho kẻ bị áp chế. **25** Ông tưởng anh em mình hiểu rằng Đức Chúa Trời ban sự cứu rỗi cho họ qua tay ông, nhưng họ không hiểu. **26** Ngày hôm sau, khi họ đang đánh nhau thì ông xuất hiện và cố giải hòa họ rằng: ‘Thưa quý ông, quý ông là anh em, sao lại đối xử sai trái với nhau vậy?’ **27** Nhưng người đối xử sai trái với kẻ lân cận đây Môi-se ra, mà rằng: ‘Ai lập ông làm thủ lĩnh và thẩm phán trên chúng tôi?’ **28** Ông muốn giết tôi như đã giết người Ai Cập hôm qua sao?’ **29** Môi-se nghe lời đó bèn chạy trốn và trở thành kiều dân tại miền đất Ma-đi-an, ở đó ông sinh được hai con trai. **30** Trọn bốn mươi năm sau, tại hoang mạc núi Si-nai, một Thiên sứ hiện ra với ông trong ngọn lửa giữa bụi gai.

Lu. 22:32-34 Nhưng Ta đã cầu xin về anh để đức tin anh không mất; còn anh, một khi đã quay lại, hãy làm vững vàng anh em mình.” **33** Ông nói với Ngài: “Thưa Chúa, tôi sẵn sàng đi với Chúa vào cả ngục tù lẫn sự chết.” **34** Nhưng Ngài nói: “Phi-e-rơ ơi, Ta nói với anh, hôm nay khi gà chưa gáy, anh sẽ ba lần chối là đã biết Ta.”

1 Phi. 5:5-6 Cũng vậy, hỡi người trẻ tuổi, hãy thuận phục người lớn tuổi; tất cả anh em hãy thất lưng mình bằng sự khiêm nhường đối với nhau, vì Đức Chúa Trời kháng cự kẻ kiêu ngạo nhưng ban ân điển cho người khiêm nhường. **6** Vậy, hãy khiêm nhường dưới tay đại năng của Đức Chúa Trời để đến đúng kì định Ngài sẽ tôn anh em lên.

- e. Chúng ta nên có thái độ là: chúng ta sẽ không sống bởi bản ngã trong bất kì phương cách nào; chúng ta sẽ không đánh giá cao khả năng riêng của mình hay có chút tự tin nào—**1 Cô. 2:2-4**; **Phil. 3:3**; đc. **Ês. 11:2b**.

1 Cô. 2:2-4 Vì ở giữa anh em, tôi quyết không biết điều gì ngoài Jesus Christ, và Đấng này chịu đóng đinh trên thập tự giá. **3** Tôi đã ở với anh em trong yếu đuối, trong sợ sệt và thậm chí trong run rẩy; **4** lời tôi nói và công bố không phải bằng lời khôn ngoan đầy thuyết phục nhưng bằng sự biểu dương Linh và quyền năng.

Phil. 3:3 Vì chúng ta là người chịu cắt bì *thật*, người phụng sự bởi Linh của Đức Chúa Trời, khoe khoang trong Christ Jesus và không tin cậy xác thịt.

Ês. 11:2 Thần của Đức Giê-hô-va sẽ ngự trên Ngài, tức là thần khôn ngoan và thông sáng, thần mưu toan và mạnh sức, thần hiểu biết và kính sợ Đức Giê-hô-va.

- 2. Chúng ta phải là những người hi sinh chính mình, một của lễ rưới rượu, để cho Christ là rượu thuộc trời đổ đầy chúng ta và khiến chúng ta trở nên rượu cho Đức Chúa Trời—**Phil. 2:17**; **2 Ti. 4:6**; **Quan. 9:13**:

Phil. 2:17 Nhưng dù tôi đang bị đổ ra như của lễ rưới rượu trên sinh tế và sự phụng sự của đức tin anh em, tôi cũng vui mừng và cùng vui mừng với tất cả anh em.

2 Ti. 4:6 Ta đang được đổ ra rồi, và thời điểm ra đi của Ta đã cận kề.

Quan. 9:13 Nhưng cây nho đáp: Ta há sẽ bỏ rượu ngon ta, là thứ làm cho vui Đức Chúa Trời và người ta, để đi xao động trên các cây cối ư?

- a. Của lễ rưới rượu tượng trưng cho Christ là Đấng đổ ra như rượu thật trước mặt Đức Chúa Trời để Đức Chúa Trời được thỏa mãn—**Xuất. 29:40-41**.

Xuất. 29:40-41 Với chiên con thứ nhất, phải dâng kèm một phần mười ê-pha bột mịn hòa quện với một phần tư hin dầu được giã, và một phần tư hin rượu để làm của lễ rưới rượu. **41** Chiên con thứ nhì thì con phải dâng lúc hoàng hôn; con phải dâng nó cùng với của lễ bột mịn và của lễ rưới rượu như vào buổi sáng, để làm một hương thơm thỏa nguyện, một của lễ dùng lửa dâng cho Đức Giê-hô-va.

- b. Sứ đồ Phao-lô đã trở nên một của lễ rưới rượu đổ ra trên sinh tế và trên sự phụng sự của đức tin thánh đồ—**Phil. 2:17**; **2 Ti. 4:6**.

Phil. 2:17 Nhưng dù tôi đang bị đổ ra như của lễ rưới rượu trên sinh tế và sự phụng sự của đức tin anh em, tôi cũng vui mừng và cùng vui mừng với tất cả anh em.

2 Ti. 4:6 Ta đang được đổ ra rồi, và thời điểm ra đi của Ta đã cận kề.

- c. Của lễ rưới rượu không chỉ tượng trưng cho chính Christ, mà còn tượng trưng cho Christ thấm chúng ta bằng chính Ngài là rượu thuộc trời cho đến khi Ngài và chúng ta trở nên một để được đổ ra vì sự vui hưởng và thỏa mãn của Đức Chúa Trời, và cũng vì sự xây dựng của Đức Chúa Trời—**Mat. 9:17**; **Phil. 2:17**; **2 Ti. 4:6**.

Mat. 9:17 Cũng không ai đổ rượu mới vào bầu da cũ; nếu vậy thì bầu da nứt, rượu chảy ra và bầu da bị hỏng; nhưng người ta đổ rượu mới vào bầu da mới thì cả hai đều được giữ vẹn.”

Phil. 2:17 Nhưng dù tôi đang bị đổ ra như của lễ rưới rượu trên sinh tế và sự phụng sự của đức tin anh em, tôi cũng vui mừng và cùng vui mừng với tất cả anh em.

2 Ti. 4:6 Ta đang được đổ ra rồi, và thời điểm ra đi của Ta đã cận kề.

Chiên con mà những trái đầu mùa đặc thắng đi theo

Đọc Kinh văn: Khải. 14:1-5; Sáng. 5:22-24; Hê. 11:5-6; Mat. 24:45-51

Khải. 14:1-5 Và tôi thấy, kìa, Chiên con đứng trên núi Si-ôn, cùng với Ngài có một trăm bốn mươi bốn nghìn người, đều có danh của Ngài và danh của Cha Ngài viết trên trán họ. **2** Tôi cũng nghe một tiếng từ trời như tiếng của nhiều dòng nước và như tiếng sấm lớn; tiếng mà tôi nghe đó như *tiếng* của những người vừa gảy đàn hạc vừa hát. **3** Họ hát một bài ca mới trước ngai và trước bốn sinh vật cùng các trưởng lão; không ai học được bài ca đó ngoài một trăm bốn mươi bốn nghìn người đã được mua khỏi đất. **4** Những người này chưa bị nhơ bẩn với người nữ, vì họ còn trinh khiết. Họ theo Chiên con bất cứ nơi nào Ngài đi. Họ đã được mua từ giữa con người *để làm* trái đầu mùa cho Đức Chúa Trời và Chiên con. **5** Trong miệng họ không thấy lời dối nào; họ không tì vết.

Sáng. 5:22-24 Sau khi sinh Mê-tu-sê-la, Hê-nóc đồng đi với Đức Chúa Trời ba trăm năm và sinh thêm các con trai và các con gái. **23** Vậy, trọn các ngày của Hê-nóc là ba trăm sáu mươi lăm năm. **24** Hê-nóc đồng đi với Đức Chúa Trời và ông không còn nữa, vì Đức Chúa Trời cất ông đi.

Hê. 11:5-6 Bởi đức tin, Hê-nóc được tiếp đi nên không thấy sự chết; và người ta không tìm thấy ông nữa vì Đức Chúa Trời đã tiếp ông đi. Bởi lẽ, trước khi được tiếp đi, ông đã được chứng là làm thỏa lòng Đức Chúa Trời. **6** Nhưng nếu không có đức tin thì không thể làm thỏa lòng *Ngài*, vì người đến với Đức Chúa Trời phải tin rằng Ngài thực hữu và Ngài là Đấng ban thưởng cho ai ân cần tìm kiếm Ngài.

Mat. 24:45-51 Vậy, ai là nô lệ trung tín và sáng suốt mà chủ đặt coi sóc người nhà mình để cho họ thức ăn đúng giờ? **46** Phước hạnh cho nô lệ ấy, khi chủ đến thấy người đang làm như vậy. **47** Thật vậy, Ta nói với các anh, chủ sẽ đặt người ấy coi sóc cả tài sản mình. **48** Nhưng nếu nô lệ gian ác kia nói trong lòng rằng: ‘Chủ ta trì hoãn’ **49** rồi bắt đầu đánh các đồng nô mình và ăn uống với kẻ say rượu, **50** thì chủ của nô lệ ấy sẽ đến trong ngày nó không ngờ và giờ nó không biết, **51** rồi sẽ chặt nó ra từng mảnh và định phần nó chung với những kẻ đạo đức giả. Tại đó sẽ có khóc lóc và nghiến răng.

I. Khải Thị 14:1-5 khải thị Đấng Christ là Chiên con mà những trái đầu mùa đặc thắng đi theo:

Khải. 14:1-5 Và tôi thấy, kìa, Chiên con đứng trên núi Si-ôn, cùng với Ngài có một trăm bốn mươi bốn nghìn người, đều có danh của Ngài và danh của Cha Ngài viết trên trán họ. **2** Tôi cũng nghe một tiếng từ trời như tiếng của nhiều dòng nước và như tiếng sấm lớn; tiếng mà tôi nghe đó như *tiếng* của những người vừa gảy đàn hạc vừa hát. **3** Họ hát một bài ca mới trước ngai và trước bốn sinh vật cùng các trưởng lão; không ai học được bài ca đó ngoài một trăm bốn mươi bốn nghìn người đã được mua khỏi đất. **4** Những người này chưa bị nhơ bẩn với người nữ, vì họ còn trinh khiết. Họ theo Chiên con bất cứ nơi nào Ngài đi. Họ đã được mua từ giữa con người *để làm* trái đầu mùa cho Đức Chúa Trời và Chiên con. **5** Trong miệng họ không thấy lời dối nào; họ không tì vết.

A. Trái đầu mùa là những người đặc thắng sống động, sẽ là những người chín trước tiên trong cánh đồng của Đức Chúa Trời; vì thế, họ sẽ được gặt trước mùa gặt làm trái đầu mùa cho Đức Chúa Trời và Chiên con:

1. Trái đầu mùa sẽ được tiếp lên đến núi Si-ôn thuộc trời, đến nơi cư ngụ của Đức Chúa Trời ở tầng trời thứ ba, để ở trong hiện diện của Đức Chúa Trời và Christ.
2. Ý nghĩa của sự cất lên là được đưa vào hiện diện của Chúa; để được đưa vào hiện diện của Chúa, chúng ta phải ở trong hiện diện của Ngài ngày nay—Lu. 21:36; 2 Cô. 2:10; Ôs. 6:2; 2 Ti. 4:8; Công. 26:16.

Lu. 21:36 Nhưng lúc nào cũng hãy tỉnh thức, nài xin để các anh thắng hơn mà thoát khỏi mọi điều sắp xảy ra này và đứng trước mặt Con Loài người.”

2 Cô. 2:10 Nhưng anh em tha thứ gì cho ai thì tôi cũng tha thứ, vì nếu tôi đã tha thứ gì, ấy là vì anh em mà tha thứ trong thân vị của Christ.

Ôs. 6:2 Trong hai ngày, Ngài sẽ khiến chúng ta tỉnh lại; ngày thứ ba, Ngài sẽ dựng chúng ta dậy, chúng ta sẽ sống trước mặt Ngài.

2 Ti. 4:8 Từ nay về sau, mũ miện của sự công chính đã dành sẵn cho ta; Chúa là Thẩm phán công chính sẽ ban thưởng mũ miện ấy cho ta trong ngày đó, không những cho Ta mà cũng cho mọi người yêu sự hiện ra của Ngài.

Công. 26:16 Nhưng hãy trỗi dậy và đứng trên chân mình, bởi Ta đã hiện ra với con vì mục đích này, ấy là lập con làm chấp sự và chứng nhân cả về những điều mà trong đó con đã thấy Ta lẫn những điều mà trong đó Ta sẽ hiện ra với con.

3. Sự cất lên là để đánh bại kẻ thù và làm thỏa lòng Đức Chúa Trời; Chúa cần người-con trai để chiến đấu chống lại kẻ thù của Ngài, nhưng Ngài cần trái đầu mùa thậm chí càng hơn để Ngài được thỏa lòng và vui hưởng—**Khải. 12:5; 14:1, 4b.**

Khải. 12:5 Rồi bà sinh một người con, người con trai; con trai ấy sẽ chặn dất mọi dân tộc bằng cây gậy sắt; và con của bà được tiếp lên đến Đức Chúa Trời và đến ngai Ngài.

Khải. 14:1 Và tôi thấy, kia, Chiên con đứng trên núi Si-ôn, cùng với Ngài có một trăm bốn mươi bốn nghìn người, đều có danh của Ngài và danh của Cha Ngài viết trên trán họ.

Khải. 14:4 Những người này chưa bị nhơ bẩn với người nữ, vì họ còn trinh khiết. Họ theo Chiên con bất cứ nơi nào Ngài đi. Họ đã được mua từ giữa con người để làm trái đầu mùa cho Đức Chúa Trời và Chiên con.

- B. Kinh Thánh Khải thị hai phương diện của sự cất lên: sự cất lên người đắc thắng trước đại nạn và sự cất lên đại đa số tín đồ vào cuối đại nạn—**Mat. 24:40-41; Lu. 21:36; Khải. 3:10; 1 Tê. 4:15-17; Khải. 12:5; 14:1.**

Mat. 24:40-41 Lúc ấy, sẽ có hai người nam ở ngoài đồng, một được đem đi, một bị để lại. **41** Hai người nữ đang xay cối, một được đem đi, một bị để lại.

Lu. 21:36 Nhưng lúc nào cũng hãy tỉnh thức, nài xin để các anh thắng hơn mà thoát khỏi mọi điều sắp xảy ra này và đứng trước mặt Con Loài người.”

Khải. 3:10 Vì con đã giữ lời của sự nhẫn nại Ta nên Ta cũng sẽ giữ con khỏi giờ thử thách, là giờ sắp đến trên khắp thiên hạ, để thử những người cư ngụ trên đất.

1 Tê. 4:15-17 Vì vậy, bởi lời Chúa, chúng tôi nói với anh em rằng chúng ta là những người đang sống mà còn ở lại cho đến khi Chúa hiện đến, chắc chắn sẽ không đi trước những người đã ngủ, **16** bởi chính Chúa, với tiếng phát lệnh, với tiếng của thiên sứ trường và với tiếng kèn của Đức Chúa Trời, sẽ từ trời giáng xuống, rồi những người chết trong Christ sẽ sống dậy trước hết. **17** Sau đó, chúng ta là những người đang sống mà còn ở lại, sẽ được cất lên cùng với họ trong đám mây để gặp Chúa trên không trung; như thế, chúng ta sẽ ở với Chúa luôn luôn.

Khải. 12:5 Rồi bà sinh một người con, người con trai; con trai ấy sẽ chặn dất mọi dân tộc bằng cây gậy sắt; và con của bà được tiếp lên đến Đức Chúa Trời và đến ngai Ngài.

Khải. 14:1 Và tôi thấy, kia, Chiên con đứng trên núi Si-ôn, cùng với Ngài có một trăm bốn mươi bốn nghìn người, đều có danh của Ngài và danh của Cha Ngài viết trên trán họ.

- C. Trong Lê-vi Kí 23:10, chúng ta thấy một hình bóng về sự cất lên—đó là hình bóng về mùa vụ đang chín ngoài đồng—**Mat. 13:24; Khải. 14:14-16:**

Mat. 13:24 Ngài trình bày cho họ một ẩn dụ khác, rằng: “Vương quốc các tầng trời đã trở nên như một người gieo giống tốt trong ruộng mình.

Khải. 14:14-16 Rồi tôi thấy, kia, một đám mây trắng; trên mây, một Đấng giống như Con Loài người đang ngồi, trên đầu Ngài có mũ miện bằng vàng, trong tay Ngài có lưỡi liềm bén. **15** Một thiên sứ khác ra khỏi đền thờ, lớn tiếng kêu Đấng ngồi trên mây rằng: “Hãy đưa lưỡi liềm Ngài ra và gặt vì giờ gặt đã đến, bởi mùa màng của đất đã chín.” **16** Đấng ngồi trên mây bèn ném lưỡi liềm xuống đất, và đất bị gặt.

1. Việc gặt hái mùa vụ của Đức Chúa Trời là điều chúng ta gọi là cất lên; việc gặt hái này cho thấy tín đồ sẽ được đem đi khỏi đất—**Mat. 13:30, 39b.**

Mat. 13:30 Hãy để cả hai cùng lớn lên cho đến mùa gặt. Lúc gặt hái, Ta sẽ bảo thợ gặt, trước hết, gom cỏ dại và bó lại từng bó mà đốt đi, còn lúa mì thì gom vào kho của Ta.”

Mat. 13:39 còn kẻ thù gieo chúng là ma quỷ; mùa gặt là kì chung kết thời đại này; thợ gặt là các thiên sứ.

2. Một phần của mùa vụ—tức trái đầu mùa—chín sớm hơn và được gặt sớm hơn; phần còn lại của mùa vụ—tức mùa gặt—chín muộn hơn và được gặt muộn hơn.
3. Theo Khải Thị chương 14, có hai loại cất lên—đó là sự cất lên trái đầu mùa và sự cất lên mùa gặt—cc. 4b, 14-16.

Khải. 14:4 Những người này chưa bị nhơ bẩn với người nữ, vì họ còn trinh khiết. Họ theo Chiên con bắt cứ nơi nào Ngài đi. Họ đã được mua từ giữa con người để làm trái đầu mùa cho Đức Chúa Trời và Chiên con.

Khải. 14:14-16 Rồi tôi thấy, kia, một đám mây trắng; trên mây, một Đấng giống như Con Loài người đang ngồi, trên đầu Ngài có mũ miện bằng vàng, trong tay Ngài có lưỡi liềm bén. **15** Một thiên sứ khác ra khỏi đền thờ, lớn tiếng kêu Đấng ngồi trên mây rằng: “Hãy đưa lưỡi liềm Ngài ra và gặt vì giờ gặt đã đến, bởi mùa màng của đất đã chín.” **16** Đấng ngồi trên mây bèn ném lưỡi liềm xuống đất, và đất bị gặt.

- D. Trái đầu mùa được cất lên đến nhà Đức Chúa Trời ở Si-ôn là sự vui hưởng tươi mới đối với Đức Chúa Trời; đó là để Đức Chúa Trời thỏa lòng—**Xuất. 23:19a; Lê. 23:10; đc. Gi. 20:17a.**

Xuất. 23:19 Phần đầu nhất của trái đầu mùa từ đất của con thì con phải đem vào nhà Giê-hô-va Đức Chúa Trời của con. Con chớ lược dẽ con trong sữa của mẹ nó.

Lê. 23:10 Hãy phát ngôn với con cái Israel và nói với họ: Khi các con vào miền đất Ta sắp ban cho các con và gặt hái mùa màng của nó thì các con phải đem 1 bó lúa đầu mùa gặt hái của các con đến với thầy tế lễ.

Gi. 20:17 Jesus nói với bà: “Đừng chạm vào Ta, vì Ta chưa lên với Cha; nhưng hãy đi đến các anh em Ta và nói với họ: ‘Ta lên với Cha của Ta, cũng là Cha của anh em, và Đức Chúa Trời của Ta, cũng là Đức Chúa Trời của anh em.’”

- E. Trái đầu mùa có danh của Chiên con và danh của Cha Ngài viết trên trán họ; điều này là sự chỉ định họ được làm một với Chiên con và với Cha, và cũng như họ thuộc về Chiên con và Cha—**Khải. 14:1b.**

Khải. 14:1 Và tôi thấy, kia, Chiên con đứng trên núi Si-ôn, cùng với Ngài có một trăm bốn mươi bốn nghìn người, đều có danh của Ngài và danh của Cha Ngài viết trên trán họ.

- F. Trái đầu mùa là trái đạt đến sự trưởng thành sớm nhất trong mùa vụ của Đức Chúa Trời—**Hê. 5:14–6:1; 1 Cô. 2:6; Êph. 4:13; Phil. 3:15:**

Hê. 5:14 nhưng thức ăn cứng thì dành cho người lớn lên trọn vẹn, tức người nhờ thực hành mà các quan năng của họ được luyện tập để phân biệt tốt và xấu.

Hê. 6:1 Vậy, vì đã rời khỏi lời khởi đầu về Christ nên chúng ta hãy được đem đến sự trưởng thành, không lặp lại nền tảng như sự ăn năn các công việc chết và đức tin nơi Đức Chúa Trời.

1 Cô. 2:6 Tuy nhiên, chúng tôi giảng sự khôn ngoan giữa những người lớn lên trọn vẹn, song không phải sự khôn ngoan của thời đại này hay của các bậc cai trị thời đại này, là những kẻ đang bị phế bỏ.

Êph. 4:13 cho đến khi tất cả chúng ta đều đạt đến sự hiệp một của đức tin và của sự thông biết Con Đức Chúa Trời, đạt đến một người lớn lên trọn vẹn, đạt đến mức lượng theo vóc dáng của sự đầy đủ của Christ.

Phil. 3:15 Vì thế, hễ bao nhiêu người trong chúng ta lớn lên trọn vẹn thì hãy có tâm trí này; và nếu anh em nghĩ bất cứ điều gì khác thì Đức Chúa Trời cũng sẽ khai thị điều này cho anh em.

1. Được biến đổi là được thay đổi trong sự sống thiên nhiên của chúng ta; trưởng thành là được đổ đầy sự sống thần thượng là sự sống thay đổi chúng ta—**La. 12:2; Êph. 3:19b.**

La. 12:2 Và đừng bị rập khuôn theo thời đại này, nhưng hãy được biến đổi bởi sự đổi mới tâm trí để anh em có thể chứng minh ý muốn tốt lành, thỏa lòng và hoàn hảo của Đức Chúa Trời là thể nào.

Êph. 3:19 và biết được tình yêu của Christ, vốn vượt tầm trí thức, để anh em có thể được đổ đầy dẫn đến mọi sự đầy đủ của Đức Chúa Trời.

2. Để có sự biểu lộ Đức Chúa Trời thì cần có sự trưởng thành; chỉ có đời sống trưởng thành mới có thể mang hình ảnh của Đức Chúa Trời và thi hành sự thống trị của Ngài—**Sáng. 1:26; La. 5:10, 17, 21.**

Sáng. 1:26 Và Đức Chúa Trời phán: “Chúng ta hãy làm nên con người trong hình ảnh của Chúng ta, theo hình dạng của Chúng ta; và hãy để họ thống trị trên cá biển, trên chim trời, trên gia súc, trên cả đất và trên mọi loài bò trườn bò trơn trên đất.”

La. 5:10 Vì nếu đang khi chúng ta là kẻ thù mà còn được phục hòa với Đức Chúa Trời qua sự chết của Con Ngài thì huống chi nay đã được phục hòa rồi, chúng ta sẽ được cứu trong sự sống của Ngài càng hơn là đường nào,

La. 5:17 Vì nếu qua lỗi lầm của một người mà sự chết đã trị vì qua người ấy thì huống chi những người nhận lãnh sự dư dật của ân điển và của ân tứ của sự công chính sẽ qua một Người là Jesus Christ mà trị vì trong sự sống càng hơn là đường nào.

La. 5:21 hầu cho như tội đã trị vì trong sự chết thể nào thì ân điển cũng trị vì qua sự công chính dẫn đến sự sống đời đời qua Jesus Christ Chúa chúng ta thể ấy.

II. Để đi theo Chiên con và tiến đến sự trưởng thành hầu trở nên trái đầu mùa, chúng ta phải đồng đi với Đức Chúa Trời bởi đức tin để thoát khỏi sự chết và được chứng là làm thỏa lòng Đức Chúa Trời:

- A. Cách để thoát khỏi sự chết và được chứng làm thỏa lòng Đức Chúa Trời là đồng đi với Đức Chúa Trời—Sáng. 5:22-24; Hê. 11:5-6

Sáng. 5:22-24 Sau khi sinh Mê-tu-sê-la, Hê-nóc đồng đi với Đức Chúa Trời ba trăm năm và sinh thêm các con trai và các con gái. **23** Vậy, trọn các ngày của Hê-nóc là ba trăm sáu mươi lăm năm. **24** Hê-nóc đồng đi với Đức Chúa Trời và ông không còn nữa, vì Đức Chúa Trời cất ông đi.

Hê. 11:5-6 Bởi đức tin, Hê-nóc được tiếp đi nên không thấy sự chết; và người ta không tìm thấy ông nữa vì Đức Chúa Trời đã tiếp ông đi. Bởi lẽ, trước khi được tiếp đi, ông đã được chứng là làm thỏa lòng Đức Chúa Trời. **6** Nhưng nếu không có đức tin thì không thể làm thỏa lòng Ngài, vì người đến với Đức Chúa Trời phải tin rằng Ngài thực hữu và Ngài là Đấng ban thưởng cho ai ân cần tìm kiếm Ngài.

1. Đồng đi với Đức Chúa Trời là không thay thế Đức Chúa Trời, không tự phụ, không làm điều gì theo quan niệm và khao khát riêng, không làm điều gì theo xu hướng thời đại, cũng không làm bất cứ điều gì không có Đức Chúa Trời—đc. Thi. 19:12-13; G-suê 9:14b; Lu. 24:15.

Thi. 19:12-13 Ai biết được các sự sai lầm mình? Xin Chúa tha các lỗi tôi không biết. **13** Xin Chúa giữ kẻ tôi tớ Chúa khỏi cố ý phạm tội; Nguyên tội ấy không cai trị tôi; Thì tôi sẽ không chỗ trách được, và không phạm tội trọng.

G-suê 9:14 Người Israel bèn nhậm lương thực chúng nó, không cầu hỏi Đức Giê-hô-va.

Lu. 24:15 Khi họ đang nói chuyện và bàn luận thì chính Jesus đến gần mà đi với họ.

2. Đồng đi với Đức Chúa Trời là nhận Ngài làm trung tâm và mọi sự của chúng ta, sống và làm những điều theo Đức Chúa Trời và với Đức Chúa Trời, theo sự khải thị và dẫn dắt của Ngài, và làm mọi sự với Ngài—La. 8:4, 13-14; Ga. 2:2a; 2 Cô. 5:14-15.

La. 8:4 hầu cho đòi hỏi công chính của kinh luật có thể được làm trọn trong chúng ta, là những người không bước theo xác thịt nhưng theo linh.

La. 8:13-14 vì nếu sống theo xác thịt thì anh em phải chết, nhưng nếu bởi Linh mà anh em đặt các thực hành của thân thể vào chỗ chết thì anh em sẽ sống. **14** Vì hễ ai được dẫn dắt bởi Linh của Đức Chúa Trời đều là con của Đức Chúa Trời.

Ga. 2:2 Tôi lên đó theo khải thị và trình bày trước mặt họ phúc âm mà tôi công bố giữa dân ngoại, nhưng chỉ riêng với những người có danh tiếng, kéo tôi lại đang chạy hoặc đã chạy cách vô ích.

2 Cô. 5:14-15 Vì tình yêu của Christ thúc ép chúng tôi, bởi chúng tôi đã xét thấy như thế này: một Người đã chết vì mọi người nên mọi người đều đã chết; **15** và Ngài đã chết vì mọi người để những người sống không sống cho chính mình nữa nhưng cho Đấng đã chết vì họ và được sống dậy.

3. Đồng đi với Đức Chúa Trời có nghĩa là chúng ta không sống bởi những gì mình là hoặc có thể làm, nhưng bởi sự sống bất tử là chính Christ—cc. 4, 9.

2 Cô. 5:4 Vì trong nhà trại này, chúng ta cũng đang than thở, nặng nề, mà trong đó không phải chúng ta muốn cởi bỏ bèn là mặc vào, hầu cho điều gì phải chết sẽ bị sự sống nuốt mất.

2 Cô. 5:9 Vì thế, chúng tôi cũng đã quyết rằng hoặc ở trong nhà hoặc phân cách, thì phải đạt được điều cao trọng ấy là làm thỏa lòng Ngài.

4. Đồng đi với Đức Chúa Trời là có thói quen tương giao với Đức Chúa Trời, liên tục chạm đến Chúa, và ở dưới sự truyền dẫn liên tục của Ngài—1 Gi. 1:3; Phil. 4:6; 2 Cô. 3:16, 18.

1 Gi. 1:3 điều chúng tôi đã thấy, đã nghe thì cũng thuật lại cho anh em để anh em cũng có sự tương giao với chúng tôi; thật vậy, sự tương giao của chúng tôi là với Cha và với Con Ngài, tức Jesus Christ.

Phil. 4:6 Đừng lo lắng gì cả, nhưng trong mọi điều, bởi cầu nguyện và cầu xin cùng với cảm tạ, hãy trình cho Đức Chúa Trời biết những điều anh em thỉnh cầu;

2 Cô. 3:16 nhưng hễ khi nào lòng họ xoay về Chúa thì mạng che ấy mới được cất bỏ.

2 Cô. 3:18 Nhưng tất cả chúng tôi đều để mặt không mạng che mà ngắm xem và phản chiếu vinh hiển của Chúa như cái gương, đều đang được biến đổi nên cùng một hình ảnh từ vinh hiển đến vinh hiển, chính như từ Chúa Linh.

5. Đồng đi với Đức Chúa Trời là liên tục vận dụng linh của chúng ta để vui hưởng Đấng Tam Nhất đáng chúc tụng—Giu. 14, 19-21.

Giu. 1:14 Và Hê-nóc, thế hệ thứ bảy kể từ A-đam, cũng đã nói tiên tri về những kẻ này rằng: “Kìa, Chúa đến cùng với hàng vạn thánh đồ của Ngài.”

Giu. 1:19-21 Đây là những kẻ gây chia rẽ, thuộc hồn, không có linh. **20** Nhưng anh em yêu dấu ơi, bằng cách xây dựng chính mình trên đức tin chí thánh của anh em, cầu nguyện trong Thánh Linh, **21** hãy giữ mình trong tình yêu của Đức Chúa Trời, trông đợi sự thương xót của Chúa Jesus Christ chúng ta để dẫn đến sự sống đời đời.

6. Đồng đi với Đức Chúa Trời ngụ ý việc từ chối bản ngã của chúng ta và mọi sự thuộc về bản ngã để chúng ta có thể là một với Ngài; điều này ngụ ý rằng chúng ta đã dâng mình cho Ngài, rằng chúng ta sẽ nhượng bộ Ngài và để Ngài dẫn dắt—Mat. 16:24-25; 2 Cô. 2:13-14.

Mat. 16:24-25 Rồi Jesus nói với các môn đồ Ngài: “Nếu ai muốn theo Ta thì hãy từ chối bản ngã, vác thập tự giá mình và theo Ta. **25** Vì hễ ai muốn cứu sự sống hồn mình thì sẽ đánh mất nó, còn hễ ai vì có Ta mà đánh mất sự sống hồn mình thì sẽ tìm lại được.”

2 Cô. 2:13-14 song tôi không được nghỉ ngơi trong linh vì không gặp được Tít, anh em tôi, nhưng sau khi rời họ, tôi đi tiếp vào Ma-xê-đô-ni-a. **14** Nhưng cảm tạ Đức Chúa Trời là Đấng luôn dẫn dắt chúng tôi trong sự toàn thắng trong Đấng Christ và tỏ mùi tri thức về Ngài qua chúng tôi khắp nơi.

- B. Đồng đi với Đức Chúa Trời là bước đi bởi đức tin—5:7; Hê. 11:5-6:

2 Cô. 5:7 (vì chúng ta bước đi bởi đức tin chứ không bởi mắt thấy)

Hê. 11:5-6 Bởi đức tin, Hê-nóc được tiếp đi nên không thấy sự chết; và người ta không tìm thấy ông nữa vì Đức Chúa Trời đã tiếp ông đi. Bởi lẽ, trước khi được tiếp đi, ông đã được chứng là làm thỏa lòng Đức Chúa Trời. **6** Nhưng nếu không có đức tin thì không thể làm thỏa lòng Ngài, vì người đến với Đức Chúa Trời phải tin rằng Ngài thực hữu và Ngài là Đấng ban thưởng cho ai ân cần tìm kiếm Ngài.

1. Đức tin có nghĩa chúng ta tin rằng Đức Chúa Trời là—cc. 1-2, 6; 2 Cô. 4:13, 18:

Hê. 11:1-2 Đức tin là thực thể hóa những điều đang hi vọng, xác chứng những điều chưa thấy. **2** Trong đức tin này, người xưa đã được lời chứng tốt.

Hê. 11:6 Nhưng nếu không có đức tin thì không thể làm thỏa lòng Ngài, vì người đến với Đức Chúa Trời phải tin rằng Ngài thực hữu và Ngài là Đấng ban thưởng cho ai ân cần tìm kiếm Ngài.

2 Cô. 4:13 Và chúng tôi có cùng một linh của đức tin theo điều được chép: “Tôi tin nên tôi nói”, chúng tôi cũng tin nên chúng tôi cũng nói.

2 Cô. 4:18 bởi chúng ta không lưu tâm những điều thấy được bèn là những điều không thấy được, vì những điều thấy được là tạm thời, còn những điều không thấy được là đời đời.

- a. Không có đức tin thì không thể làm thỏa lòng Đức Chúa Trời, làm cho Đức Chúa Trời vui—Hê. 11:6a.

Hê. 11:6 Nhưng nếu không có đức tin thì không thể làm thỏa lòng Ngài, vì người đến với Đức Chúa Trời phải tin rằng Ngài thực hữu và Ngài là Đấng ban thưởng cho ai ân cần tìm kiếm Ngài.

- b. Tin rằng Đức Chúa Trời là, là tin rằng Ngài là mọi sự đối với chúng ta và rằng chúng ta không là gì cả—Gi. 8:58; Truyền. 1:2.

Gi. 8:58 Jesus nói với họ: “Thật vậy, thật vậy, Ta nói với các ông, trước khi Áp-ra-ham hiện hữu, Ta là.”

Truyền. 1:2 Người truyền đạo nói: Hư không của sự hư không, hư không của sự hư không, thấy đều hư không.

- c. Tin rằng Đức Chúa Trời là ngụ ý rằng chúng ta không là; Ngài phải là Đấng duy nhất, Đấng độc nhất trong mọi sự, và chúng ta phải không là gì trong mọi sự—Sáng. 5:24; Hê. 11:5.

Sáng. 5:24 Hê-nóc đồng đi với Đức Chúa Trời và ông không còn nữa, vì Đức Chúa Trời cất ông đi.

Hê. 11:5 Bởi đức tin, Hê-nóc được tiếp đi nên không thấy sự chết; và người ta không tìm thấy ông nữa vì Đức Chúa Trời đã tiếp ông đi. Bởi lẽ, trước khi được tiếp đi, ông đã được chứng là làm thỏa lòng Đức Chúa Trời.

- d. Tin rằng Đức Chúa Trời là, là từ chối bản ngã của chúng ta; trong cả vũ trụ, Ngài là, còn tất cả chúng ta không là gì cả—Lu. 9:23.

Lu. 9:23 Rồi Ngài nói với mọi người: “Nếu ai muốn theo Ta thì hãy từ chối bản ngã, vác thập tự giá mình mỗi ngày và theo Ta.

- e. Tôi không nên là gì cả; tôi không nên tồn tại; chỉ có Ngài nên tồn tại—không còn là tôi nữa, nhưng là Christ—Ga. 2:20.

Ga. 2:20 Tôi đã bị đóng đinh trên thập tự giá với Christ; và không còn là tôi sống nữa nhưng Christ sống trong tôi; còn *sự sống* mà tôi hiện sống trong xác thịt, *ấy là* tôi sống trong đức tin, tức *đức tin* của Con Đức Chúa Trời, là Đấng đã yêu tôi và phó chính Ngài vì tôi.

- f. Lúc ông hoán cải, Chúa nói với Sau-lơ người Tạt-sơ: “Ta là Jesus”—Công. 9:5:

Công. 9:5 Ông nói: “Thưa Chúa, Ngài là ai?” Ngài *nói*: “Ta là Jesus mà con bắt bớ.

- (1) Chúa muốn nói: “Ta là Đấng Ta Là vĩ đại; Ta là Đấng là; con phải tin rằng Ta là và con không là.”

- (2) Cuối cùng, Sau-lơ kết thúc, và Phao-lô xuất hiện—13:9.

Công. 13:9 Song Sau-lơ, cũng là Phao-lô, được đổ đầy Thánh Linh, nhìn chăm vào ông Ta.

- g. Đây là đức tin—“Ồ! Niềm vui của việc không có gì và không là gì, không thấy gì ngoài một Christ sống động trong vinh hiển, và không lo về điều gì ngoài những lợi ích của Ngài nơi đất thấp này”—J. N. Darby.

2. Đức tin có nghĩa là chúng ta tin rằng Đức Chúa Trời là Đấng ban thưởng cho những ai ân cần tìm kiếm Ngài—Hê. 11:6; Sáng. 15:1; Phil. 3:8, 14:

Hê. 11:6 Nhưng nếu không có đức tin thì không thể làm thỏa lòng Ngài, vì người đến với Đức Chúa Trời phải tin rằng Ngài thực hữu và Ngài là Đấng ban thưởng cho ai ân cần tìm kiếm Ngài.

Sáng. 15:1 Sau những điều này, lời của Đức Giê-hô-va đến với Áp-ram trong một khái tượng rằng: “Hỡi Áp-ram, đừng sợ; Ta là thuẫn của con và là phần thưởng vô cùng lớn của con.”

Phil. 3:8 Nhưng hơn thế, tôi cũng kể mọi sự là mất vì sự tuyệt diệu của tri thức về Christ Jesus Chúa tôi, vì Ngài mà tôi đã chịu mất mọi sự và kể chúng là rác rưởi hầu tôi có thể đạt được Christ,

Phil. 3:14 theo đuổi hướng đến mục tiêu vì giải thưởng mà Đức Chúa Trời trong Christ Jesus đã kêu gọi tôi hướng lên.

- a. Phần thưởng của Hê-nóc là mức độ sự sống cao nhất—thoát khỏi sự chết—Hê. 11:5a; 2 Cô. 5:4; La. 8:6, 10-11; 5:17.

Hê. 11:5 Bởi đức tin, Hê-nóc được tiếp đi nên không thấy sự chết; và người Ta không tìm thấy ông nữa vì Đức Chúa Trời đã tiếp ông đi. Bởi lẽ, trước khi được tiếp đi, ông đã được chứng là làm thỏa lòng Đức Chúa Trời.

2 Cô. 5:4 Vì trong nhà trại này, chúng ta cũng đang than thở, nặng nề, mà trong đó không phải chúng ta muốn cởi bỏ bèn là mặc vào, hầu cho điều gì phải chết sẽ bị sự sống nuốt mất.

La. 8:6 Vì tâm trí đặt vào xác thịt là sự chết, nhưng tâm trí đặt vào linh là sự sống và bình an.

La. 8:10-11 Nhưng nếu Christ ở trong anh em thì dù thân thể chết do tội, song linh là sự sống do sự công chính. **11** Và nếu Linh của Đấng đã khiến Jesus sống dậy từ kẻ chết cư ngụ trong anh em thì Đấng đã khiến Christ sống dậy từ kẻ chết cũng sẽ ban sự sống cho thân thể phải chết của anh em qua Linh Ngài là Đấng cư ngụ trong anh em.

La. 5:17 Vì nếu qua lỗi lầm của một người mà sự chết đã trị vì qua người ấy thì huống chi những người nhận lãnh sự dư dật của ân điển và của ân tứ của sự công chính sẽ qua một Người là Jesus Christ mà trị vì trong sự sống càng hơn là đường nào.

- b. Chúa là Đấng ban thưởng, và chúng ta cần là những người tìm kiếm Ngài—Thi. 27:4, 8; 42:1-2; 43:4; 73:25; 119:2, 10.

Thi. 27:4 Tôi đã xin Đức Giê-hô-va một điều, và sẽ tìm kiếm điều ấy! Ấy là tôi muốn trọn đời được ở trong nhà Đức Giê-hô-va, Để nhìn xem sự tốt đẹp của Đức Giê-hô-va, Và cầu hỏi trong đền của Ngài.

Thi. 27:8 Khi Chúa phán rằng: Các ngươi hãy tìm mặt Ta; Thì lòng tôi thưa cùng Chúa rằng: Đức Giê-hô-va ôi! tôi sẽ tìm mặt Ngài.

Thi. 42:1-2 Đức Chúa Trời ôi! hồn tôi mơ ước Chúa, Như con nai cái thèm khát khe nước. **2** Hồn tôi khát khao Đức Chúa Trời, là Đức Chúa Trời hằng sống: Tôi sẽ đến ra mắt Đức Chúa Trời chừng nào?

Thi. 43:4 Bấy giờ tôi sẽ đi đến bàn thờ Đức Chúa Trời, Túc đến cùng Đức Chúa Trời, là sự rất vui mừng của tôi; Hỡi Chúa, là Đức Chúa Trời tôi, tôi sẽ lấy đàn cầm mà ngợi khen Chúa.

Thi. 73:25 Ở trên trời tôi có ai trừ ra Chúa? Còn dưới đất tôi chẳng ước ao người nào khác hơn Chúa.

Thi. 119:2 Phước cho những người gìn giữ chứng cứ Ngài, Và hết lòng tìm cầu Ngài.

Thi. 119:10 Tôi hết lòng tìm cầu Chúa, Chớ để tôi lạc các điều răn Chúa.

- C. Là người đầu tiên được cất lên, Hê-nóc đại diện cho tất cả những người đắc thắng sẽ được cất lên khi họ đang sống—Mat. 24:37-51; Khải. 14:1; Lu. 21:34-36:

Mat. 24:37-51 Vì như ngày của Nô-ê thế nào thì sự hiện đến của Con Loài người cũng sẽ thế ấy. **38** Vì như trong những ngày trước trận lụt, người ta ăn, uống, cưới, gả cho tới ngày Nô-ê vào tàu, **39** và họ không biết rằng sự phán xét đang đến cho tới khi trận lụt đến và cuốn đi tất cả, thì sự hiện đến của Con Loài người cũng sẽ như vậy. **40** Lúc ấy, sẽ có hai người nam ở ngoài đồng, một được đem đi, một bị để lại. **41** Hai người nữ đang xay cối, một được đem đi, một bị để lại. **42** Vậy, hãy thức canh, vì các anh không biết ngày nào Chúa của các anh đến. **43** Nhưng hãy biết điều này, nếu chủ nhà đã biết canh nào kẻ trộm đến thì thức canh, không để cho nhà mình bị đột nhập. **44** Vì lẽ ấy, các anh cũng hãy sẵn sàng, bởi Con Loài người đến trong giờ các anh không ngờ. **45** Vậy, ai là nô lệ trung tín và sáng suốt mà chủ đặt coi sóc người nhà mình để cho họ thức ăn đúng giờ? **46** Phước hạnh cho nô lệ ấy, khi chủ đến thấy người đang làm như vậy. **47** Thật vậy, Ta nói với các anh, chủ sẽ đặt người ấy coi sóc cả tài sản mình. **48** Nhưng nếu nô lệ gian ác kia nói trong lòng rằng: ‘Chủ Ta trì hoãn’ **49** rồi bắt đầu đánh các đồng nô mình và ăn uống với kẻ say rượu, **50** thì chủ của nô lệ ấy sẽ đến trong ngày nó không ngờ và giờ nó không biết, **51** rồi sẽ chặt nó ra từng mảnh và định phần nó chung với những kẻ đạo đức giả. Tại đó sẽ có khóc lóc và nghiến răng.

Khải. 14:1 Và tôi thấy, kia, Chiên con đứng trên núi Si-ôn, cùng với Ngài có một trăm bốn mươi bốn nghìn người, đều có danh của Ngài và danh của Cha Ngài viết trên trán họ.

Lu. 21:34 Nhưng các anh hãy thận trọng, kéo tình trạng nát rượu, say sưa và các nỗi lo của đời sống này làm lụy lòng các anh, và ngày ấy thình lình đến trên các anh như một cái bẫy.

Lu. 21:35-36 Vì nó sẽ đến trên mọi người ở khắp mặt đất. **36** Nhưng lúc nào cũng hãy tỉnh thức, nài xin để các anh thắng hơn mà thoát khỏi mọi điều sắp xảy ra này và đứng trước mặt Con Loài người.”

1. Việc chúng ta được cất lên tùy thuộc vào việc chúng ta trưởng thành trong sự sống thần thượng bằng cách đồng đi với Đức Chúa Trời—Hê. 6:1a.

Hê. 6:1 Vậy, vì đã rời khỏi lời khởi đầu về Christ nên chúng ta hãy được đem đến sự trưởng thành, không lập lại nền tảng như sự ăn năn các công việc chết và đức tin nơi Đức Chúa Trời.

2. Hê-nóc liên tục đồng đi lên với Đức Chúa Trời ngày và đêm trong ba thế kỷ, mỗi ngày càng trở nên gần gũi với Đức Chúa Trời và càng làm một với Đức Chúa Trời cho đến khi “ông không là vì Đức Chúa Trời cất ông đi”—Sáng. 5:24; đc. Nhã. 8:5a.

Sáng. 5:24 Hê-nóc đồng đi với Đức Chúa Trời và ông không là nữa, vì Đức Chúa Trời cất ông đi.

Nhã. 8:5 Người nữ này là ai, từ đồng vắng đi lên, Nương dựa lương nhân của nàng? / Ta đã đánh thức mình tại dưới cây bình bát: Ở đó mẹ bị đau đớn mà sanh mình ra, Ở đó người mà đã sanh đẻ mình bị con lao khổ.

III. Để có thể đi theo Chiên con và tiến đến sự trưởng thành hầu trở thành trái đầu mùa, chúng ta phải trung tín phụng sự trong sứ mệnh của Chúa để cung ứng Đức Chúa Trời là thức ăn cho các thành viên thuộc gia đình Ngài hầu có thể giành được Christ là phần thưởng của mình trong vương quốc sắp đến—Mat. 24:45-51:

Mat. 24:45-51 Vậy, ai là nô lệ trung tín và sáng suốt mà chủ đặt coi sóc người nhà mình để cho họ thức ăn đúng giờ? **46** Phước hạnh cho nô lệ ấy, khi chủ đến thấy người đang làm như vậy. **47** Thật vậy, Ta nói với các anh, chủ

sẽ đặt người ấy coi sóc cả tài sản mình. **48** Nhưng nếu nô lệ gian ác kia nói trong lòng rằng: ‘Chủ ta trì hoãn’ **49** rồi bắt đầu đánh các đồng nô mình và ăn uống với kẻ say rượu, **50** thì chủ của nô lệ ấy sẽ đến trong ngày nó không ngờ và giờ nó không biết, **51** rồi sẽ chặt nó ra từng mảnh và định phần nó chung với những kẻ đạo đức giả. Tại đó sẽ có khóc lóc và nghiêng răng.

- A. Đức Chúa Trời có một gia đình và sự quản trị gia đình, tức gia tể, để ban phát chính Ngài là thức ăn cho các thành viên thuộc gia đình Ngài vì sự biểu lộ của Ngài—1 Ti. 1:4; 3:15; Êph. 2:19.

1 Ti. 1:4 cũng đừng chú ý đến chuyện hoang đường và gia phả vô cùng, là những điều dẫn đến nghi vấn thay vì gia tể của Đức Chúa Trời, là điều ở trong đức tin.

1 Ti. 3:15 nhưng nếu ta có trì hoãn thì con biết cần phải cư xử thế nào trong nhà Đức Chúa Trời, tức là Hội thánh của Đức Chúa Trời hằng sống, trụ và nền của lễ thật.

Êph. 2:19 Vậy nên, anh em không còn là khách lạ và kiều dân nữa, nhưng đồng là công dân với các thánh đồ và là thành viên thuộc gia đình Đức Chúa Trời,

- B. Đức Chúa Trời đã đặt các nô lệ trung tín và sáng suốt coi sóc người nhà của Ngài làm những người quản trị gia đình, các quản gia, các kênh cung cấp, để cho dân Ngài thức ăn đúng giờ—Mat. 24:45; 1 Cô. 9:17; Êph. 3:2; 1 Cô. 4:1; 1 Phi. 4:10; Phil. 1:25.

Mat. 24:45 Vậy, ai là nô lệ trung tín và sáng suốt mà chủ đặt coi sóc người nhà mình để cho họ thức ăn đúng giờ?

1 Cô. 9:17 Nếu tôi tự nguyện làm việc này thì được phần thưởng, còn nếu không tự nguyện thì tôi vẫn được tín thác chức phận quản gia.

Êph. 3:2 Nếu thực sự anh em đã nghe về chức phận quản gia của ân điển Đức Chúa Trời đã ban cho tôi vì anh em,

1 Cô. 4:1 Mọi người nên xem chúng tôi cách như vậy, như tôi tớ của Christ và quản gia về các huyền nhiệm của Đức Chúa Trời.

1 Phi. 4:10 Mỗi người đã nhận ân tứ thế nào thì hãy cung ứng thế ấy giữa anh em như quản gia tốt về ân điển đa dạng của Đức Chúa Trời.

Phil. 1:25 Bởi tin chắc điều này nên tôi biết rằng tôi sẽ ở lại và tiếp tục ở với tất cả anh em vì sự tiến bộ và niềm vui của đức tin anh em,

- C. Cho họ thức ăn chỉ về việc cung ứng lời Đức Chúa Trời và Đấng Christ là sự cung ứng sự sống cho tín đồ trong Hội thánh; là Linh ban-sự-sống, Christ là thức ăn của chúng ta, được hiện thân và thực tại hóa trong lời sự sống—Gi. 6:57, 63, 68; Công. 5:20:

Gi. 6:57 Như Cha hằng sống đã sai phái Ta và Ta sống bởi Cha thì cũng thế, người nào ăn Ta sẽ sống bởi Ta vậy.

Gi. 6:63 Ấy là Linh ban sự sống; xác thịt chẳng ích gì; những lời Ta đã nói với các anh là linh và là sự sống.

Gi. 6:68 Si-môn Phi-e-rơ đáp lời Ngài: “Thưa Chúa, chúng tôi sẽ đến với ai? Ngài có những lời của sự sống đời đời.

Công. 5:20 “Hãy đi, đứng trong đền thờ mà nói cho dân chúng mọi lời của sự sống này.”

1. Để vui hưởng Chúa là thức ăn thuộc linh của mình hầu có thể nuôi dưỡng người khác, chúng ta phải cầu nguyện trên lời Ngài và suy ngẫm về lời, nếm và vui hưởng lời qua sự suy xét kĩ lưỡng—Êph. 6:17-18; Thi. 119:15; Êxc. 3:1-4.

Êph. 6:17-18 Cũng hãy nhận mũ trụ là sự cứu rỗi và gươm là Linh, mà Linh là lời Đức Chúa Trời, **18** bằng mọi sự cầu nguyện và cầu xin, cầu nguyện mọi lúc trong linh, thức canh cho điều này trong mọi sự kiên trì và cầu xin về tất cả thánh đồ,

Thi. 119:15 Tôi sẽ suy gẫm về giềng mối Chúa, Chăm xem đường lối của Chúa.

Êxc. 3:1-4 Ngài bèn phán cùng Ta rằng: Hỡi con người, hãy ăn vật người thấy; hãy ăn cuốn này, rồi đi, và nói cùng nhà Israel. **2** Ta mở miệng ra, và Ngài khiến Ta ăn cuốn ấy. **3** Ngài phán: Hỡi con người hãy lấy cuốn Ta cho người mà khiến bụng ăn và làm đầy ruột. Vậy Ta ăn lấy, thì trong miệng ngọt như mật. **4** Ngài lại phán: Hỡi con người, hãy đi, hãy đến cùng nhà Israel, đem những lời Ta thuật lại cho chúng nó.

2. Chúng ta phải chuyên tâm cho việc cầu nguyện và chức vụ cung ứng lời—Công. 6:4; 2 Cô. 3:6, 8; Gi. 7:37-39; đc. Hê. 7:25; 8:2.

Công. 6:4 Còn chúng tôi sẽ cứ tiếp tục cách kiên định trong sự cầu nguyện và trong chức vụ cung ứng lời.”

2 Cô. 3:6 Đấng cũng đã khiến chúng tôi có tư cách làm chấp sự của giao ước mới, không phải *chấp sự* của văn tự nhưng của Linh, vì văn tự giết chết còn Linh ban sự sống.

2 Cô. 3:8 thì thể nào chức vụ của Linh lại chẳng ở trong vinh hiển càng hơn sao?

Gi. 7:37-38 Bấy giờ, vào ngày cuối, là *ngày* trọng thể của kì lễ, Jesus đứng và kêu lên rằng: “Nếu ai khát, hãy đến với Ta và uống. **38** Người nào tin vào Ta thì từ tận bản thể bề trong của người ấy sẽ tuôn ra các sông nước hằng sống, như Kinh văn đã nói.”

Gi. 7:39 Nhưng Ngài nói điều này chỉ về Linh mà người tin vào Ngài sẽ nhận lãnh vì Linh *ấy* vẫn chưa, bởi Jesus chưa được tôn vinh.

Hê. 7:25 Vì thế, Ngài có thể cứu đến cực điểm những người đến với Đức Chúa Trời qua Ngài, vì Ngài luôn sống để cầu thay cho họ.

Hê. 8:2 là Chấp sự của các nơi thánh, tức là của nhà trại thật mà Chúa đã dựng lên, không phải con người.

- D. Nói trong lòng rằng Chủ chúng ta trì hoãn là yếu mền thời đại gian ác hiện tại và không yêu sự hiện ra của Chúa—Mat. 24:48; 2 Ti. 4:8, 10; đc. Công. 26:16:

Mat. 24:48 Nhưng nếu nô lệ gian ác kia nói trong lòng rằng: ‘Chủ Ta trì hoãn’

2 Ti. 4:8 Từ nay về sau, mũ miện của sự công chính đã dành sẵn cho Ta; Chúa là Thẩm phán công chính sẽ ban thưởng mũ miện ấy cho Ta trong ngày đó, không những cho Ta mà cũng cho mọi người yêu sự hiện ra của Ngài.

2 Ti. 4:10 bởi Ê-đê-ma đã lìa bỏ Ta vì yếu mền thời đại hiện tại và đã đi Tê-sa-lô-ni-ca; Cơ-rét-xen đi Ga-la-ti; Tít đi Đa-ma-ti;

Công. 26:16 Nhưng hãy trỗi dậy và đứng trên chân mình, bởi Ta đã hiện ra với con vì mục đích này, *ấy* là lập con làm chấp sự và chứng nhân cả về những điều mà trong đó con đã thấy Ta lẫn những điều mà trong đó Ta sẽ hiện ra với con,

1. Chúng ta phải thận trọng với sự tham lam, không tích trữ của cải cho chính mình, nhưng giàu có đối với Đức Chúa Trời—Lu. 12:15-20; 2 Cô. 6:10; Êph. 3:8.

Lu. 12:15-20 Rồi Ngài nói với họ: “Hãy cảnh giác và giữ mình khỏi mọi sự tham lam, vì sự sống của một người không cốt tại tài sản mình dư dật.” **16** Ngài bèn nói với họ một ẩn dụ rằng: “Đất của một người giàu kia sinh hoa lợi bội thu. **17** Ông ấy thẩm suy luận rằng: ‘Ta phải làm gì đây, vì Ta không có chỗ để thu gom hoa lợi?’ **18** Rồi ông nói: ‘Ta sẽ làm thế này: Ta sẽ phá mấy kho thóc và cất lại cái lớn hơn, rồi Ta sẽ gom toàn bộ lúa mì cùng hàng hóa mình vào đó.’ **19** Ta sẽ nói với hồn mình: ‘Hồn ơi, mi có nhiều hàng hóa dự trữ cho nhiều năm; hãy nghỉ ngơi, ăn, uống, vui vẻ.’ **20** Nhưng Đức Chúa Trời nói với ông: ‘Hỡi người ngu dại, đêm nay họ sẽ đòi lại hồn con; rồi những thứ con đã chuẩn bị sẽ là của ai?’”

2 Cô. 6:10 như bị làm cho buồn rầu mà lại vui mừng luôn luôn, như nghèo khổ mà lại làm nhiều người được giàu có, như không có gì mà lại sở hữu mọi sự.

Êph. 3:8 Tôi vốn nhỏ hơn người nhỏ nhất trong tất cả thánh đồ, nhưng đã được ban cho ân điển này để rao truyền cho dân ngoại phúc âm là sự phong phú không thể dò lường của Christ

2. “Hãy nhớ lại vợ của Lót” là lời cảnh báo nghiêm trọng dành cho những tín đồ yêu thế giới—Lu. 17:31-32; đc. La. 1:21, 25.

Lu. 17:31-32 Trong ngày đó, ai ở trên mái nhà mà có đồ đạc trong nhà thì đừng xuống để lấy chúng đi; cũng vậy, ai ở ngoài đồng thì đừng quay lại với những điều phía sau. **32** Hãy nhớ lại vợ của Lót.

La. 1:21 vì dù họ biết Đức Chúa Trời nhưng không tôn vinh Ngài là Đức Chúa Trời, cũng không cảm tạ Ngài, trái lại, suy luận của họ trở nên hư không, và lòng thiếu hiểu biết của họ bị tối tăm.

La. 1:25 họ đòi lẽ thật về Đức Chúa Trời lấy sự dối trá, thờ phượng và phụng sự tạo vật thay vì Đấng tạo hóa, là Đáng đáng chúc tụng mãi mãi. A-men.

3. Chúng ta phải tỉnh thức và nài xin để ngày Chúa đến không thành linh trên chúng ta như một cái bẫy—Lu. 21:34-36; đc. Mat. 2:3.

Lu. 21:34-36 Nhưng các anh hãy thận trọng, kéo tình trạng nát rượu, say sưa và các nỗi lo của đời sống này làm lụi lòng các anh, và ngày ấy thành linh đến trên các anh như một cái bẫy. **35** Vì nó sẽ đến trên mọi người ở khắp mặt đất. **36** Nhưng lúc nào cũng hãy tỉnh thức, nài xin để các anh thắng hơn mà thoát khỏi mọi điều sắp xảy ra này và đứng trước mặt Con Loài người.”

Mat. 2:3 Khi vua Hê-rôt nghe tin ấy thì bối rối, cả Giê-ru-sa-lem cũng vậy.

E. Đánh các đồng nô mình là ngược đãi những người đồng đức tin—24:49a; 18:3-7; Công. 9:4:

Mat. 24:49 rồi bắt đầu đánh các đồng nô mình và ăn uống với kẻ say rượu,

Mat. 18:3-7 và nói: “Thật vậy, Ta nói với các anh, nếu các anh không quay lại và trở nên như con trẻ thì chắc chắn không thể vào vương quốc các tầng trời. **4** Vậy, hễ ai tự hạ mình như đứa trẻ này thì người ấy lớn nhất trong vương quốc các tầng trời. **5** Và hễ ai vì danh Ta mà tiếp một đứa trẻ như vậy, tức là tiếp Ta; **6** còn hễ ai gây vấp ngã cho một trong những người nhỏ bé đã tin vào Ta đây thì thà đeo cối đá lớn vào cổ người ấy mà chìm xuống biển sâu còn ích lợi hơn cho người. **7** Khôn cho thế giới vì những có vấp ngã! Những có vấp ngã cần phải xảy đến, nhưng khôn cho người mà qua người ấy có vấp ngã xảy đến.

Công. 9:4 Ông ngã xuống đất, nghe tiếng nói với mình: “Sau-lơ, Sau-lơ, sao con bắt bớ Ta?”

1. Chúng ta không được phán xét và định tội những người đồng đức tin, nhưng phải nhân từ với họ, từ tâm, tha thứ cho họ, thậm chí như chính Đức Chúa Trời trong Christ đã tha thứ cho chúng ta—**Lu. 6:37; Êph. 4:31-32**.

Lu. 6:37 Đừng phán xét thì các anh chắc chắn sẽ không bị phán xét; đừng định tội thì các anh chắc chắn sẽ không bị định tội; hãy buông tha thì các anh sẽ được buông tha.

Êph. 4:31-32 Hãy để mọi cay đắng, giận dữ, thịnh nộ, kêu ca, nói xấu cùng mọi sự hiểm độc bị loại khỏi anh em. **32** Hãy nhân từ với nhau, từ tâm, tha thứ cho nhau chính như Đức Chúa Trời trong Christ cũng đã tha thứ cho anh em.

2. Chúng ta không được lăng mạ hay chỉ trích các anh em của mình mà phải xem họ trội hơn mình—**1 Cô. 6:10; Phil. 2:2-3, 29**:

1 Cô. 6:10 kẻ trộm cắp, kẻ tham lam, kẻ say sưa, kẻ lăng mạ, kẻ cưỡng đoạt đều sẽ không được thừa hưởng vương quốc Đức Chúa Trời.

Phil. 2:2-3 thì hãy làm cho niềm vui của tôi được trọn, ấy là anh em nghĩ cùng một điều, có cùng tình yêu, kết hiệp trong hồn, nghĩ về một điều duy nhất. **3** Đừng làm gì theo tham vọng ích kỷ hoặc theo hư vinh, nhưng trong sự khiêm ti của tâm trí mà mỗi người hãy xem người khác trội hơn mình.

Phil. 2:29 Vậy, hãy tiếp anh ấy trong Chúa bằng cả niềm vui, và hãy tôn trọng những người như thế.

- a. Lăng mạ một anh em là chỉ trích hay hạ thấp người đó cách gay gắt bằng ngôn ngữ lăng mạ—**đc. Lu. 17:2**.

Lu. 17:2 Thà đeo cối đá vào cổ người ấy mà ném xuống biển thì có ích cho người hơn là để người gây cho một trong những kẻ nhỏ bé này vấp ngã.

- b. Người tiếp nhận lời lăng mạ cũng chịu trách nhiệm như người nói lời lăng mạ; những lời như vậy làm tổn hại Thân thể.
- c. Đức Chúa Trời sẽ không bao giờ tín thác uy quyền cho những người có bản tính thích chỉ trích người khác.

3. Chúng ta không được chủ trị trên những người đồng đức tin, nhưng phải là nô lệ phụng sự họ để nuôi dưỡng họ bằng Đấng Christ phục sinh là Linh ban-sự-sống—**1 Phi. 5:3; Mat. 20:25-28**:

1 Phi. 5:3 cũng không là chủ trị phần chia cho anh em nhưng bởi trở nên gương mẫu cho bầy.

Mat. 20:25-28 Nhưng Jesus gọi họ đến mà nói: “Các anh biết rằng những bậc cai trị của dân ngoại thì chủ trị trên họ, và các quan lớn thì hành quyền trên họ. **26** Giữa các anh không nên như thế; nhưng hễ ai muốn làm lớn giữa các anh thì sẽ là tôi tớ của các anh, **27** còn hễ ai muốn làm đầu giữa các anh thì sẽ là nô lệ của các anh; **28** cũng như Con Loài người đã đến không phải để được phục vụ mà để phục vụ và phó mạng sống mình làm giá chuộc cho nhiều người.”

- a. Một người chủ trị trên thánh đồ có nghĩa là người đó thay thế Chúa trong đời sống của thánh đồ bằng cách đưa ra quyết định cho họ hoặc bảo họ phải di chuyển đến đâu, do đó, xúc phạm quyền làm đầu và quyền chủ trị của Christ.

- b. Nếu chúng ta bảo người khác nên đi đâu mà không khích lệ họ cầu nguyện, tìm kiếm sự dẫn dắt của Chúa, và có sự tương giao đúng đắn trong Thân thể thì đó là một xúc phạm lớn đối với Chúa!
- F. Ăn uống với kẻ say rượu là kết bạn với người thế giới, tức những người say những điều của thế giới—24:49b; đc. Êph. 5:18:

Mat. 24:49 rồi bắt đầu đánh các đồng nô mình và ăn uống với kẻ say rượu,

Êph. 5:18 Cũng đừng say rượu vì trong đó có sự phóng đảng, nhưng hãy được đổ đầy trong linh,

1. Vì bản chất thần thánh và chỗ đứng thánh của họ, tín đồ không nên mang ách chung với người vô tín; điều này nên được áp dụng cho mọi mối quan hệ thân mật giữa tín đồ và người vô tín, không chỉ cho hôn nhân và công việc—2 Cô. 6:14; 1 Cô. 15:33; đc. Châm. 13:20.

2 Cô. 6:14 Đừng mang ách so le với kẻ vô tín. Vì sự công chính có đồng phần gì với sự bất pháp? Hay ánh sáng có tương giao gì với bóng tối?

1 Cô. 15:33 Đừng để bị lừa dối: Bạn bè xấu làm băng hoại đạo đức tốt.

Châm. 13:20 Ai giao tiếp với người khôn ngoan, trở nên khôn ngoan; Nhưng kẻ làm bạn với bọn điên dại sẽ bị tàn hại.

2. Chúng ta phải trốn khỏi dục vọng tuổi trẻ và theo đuổi Đấng Christ bao-hàm-tất-cả cùng với những người kêu đến Chúa ra từ lòng thuần khiết—2 Ti. 2:22.

2 Ti. 2:22 Hãy trốn khỏi dục vọng tuổi trẻ và cùng với những người kêu đến Chúa ra từ lòng thuần khiết mà theo đuổi sự công chính, đức tin, tình yêu, hòa bình.

**Christ—Đấng thiết lập vương quốc
và
Lời Đức Chúa Trời—Vua của các vua và Chúa của các chúa**

Đọc Kinh văn: Khải. 20:1-6; 19:11-16, 19-21

Khải. 20:1-6 Rồi tôi thấy một thiên sứ từ trời xuống, có chìa khóa của vực sâu và trong tay có một sợi xích lớn. **2** Vị ấy bắt giữ con rồng, tức con rắn xưa, là Ma quỷ và Sa-tan, xích nó lại trong một nghìn năm, **3** ném vào vực sâu, đóng và niêm nó lại để nó không lừa dối các dân tộc nữa, cho đến khi một nghìn năm đã mãn; sau những điều này, nó phải được thả ra ít lâu. **4** Tôi cũng thấy các ngai và họ ngồi trên đó; họ được ban cho *uy quyền* để phán xét. *Tôi cũng thấy* hồn của những người bị chém đầu vì chứng cớ của Jesus và vì lời của Đức Chúa Trời, và *hồn của những người* không thờ phượng con thú hay ảnh tượng nó, cũng không nhận dấu trên trán và trên Tay họ; họ sống và trị vì cùng với Christ trong một nghìn năm. **5** Những người chết còn lại không được sống *lại* cho đến khi một nghìn năm đã mãn. Đây là sự phục sinh thứ nhất. **6** Phước hạnh và thánh thay là những người có phần trong sự phục sinh thứ nhất; sự chết thứ nhì không có uy quyền gì trên họ, song họ sẽ là thầy tế lễ của Đức Chúa Trời và của Christ; họ sẽ trị vì cùng với Ngài trong một nghìn năm.

Khải. 19:11-16 Và tôi thấy trời mở ra, kìa, có một con ngựa trắng, và Đấng cưỡi nó gọi là Thành tín và Chân thật; Ngài phán xét và giao chiến trong sự công chính. **12** Mắt Ngài là ngọn lửa; trên đầu Ngài có nhiều vương miện; Ngài có một danh được ghi mà ngoài Ngài không ai biết được. **13** Ngài mặc áo nhuộm huyết; và danh Ngài gọi là Lời Đức Chúa Trời. **14** Các quân đội trên trời cưỡi ngựa trắng theo Ngài, đều mặc vải lanh mịn, trắng và tinh sạch. **15** Ra từ miệng Ngài có thanh gươm bén để Ngài đánh các dân tộc; Ngài sẽ chăn họ bằng cây gậy sắt; Ngài cũng đạp hàm ép rượu phần nộ từ cơn thịnh nộ của Đức Chúa Trời, Đấng Toàn năng. **16** Trên áo và trên đùi Ngài có danh viết: VUA CỦA CÁC VUA VÀ CHÚA CỦA CÁC CHÚA.

Khải. 19:19-21 Tôi thấy con thú, các vua trên đất và quân đội của họ tập hợp lại để giao chiến với Đấng cưỡi ngựa và với quân đội của Ngài. **20** Rồi con thú bị bắt cùng với tiên tri giả, kẻ đã thực hiện các dấu hiệu trước mặt nó để lừa dối những người đã nhận dấu của con thú và những người thờ lạy ảnh tượng nó. Cả hai bị ném sống vào hồ lửa cháy bằng lưu hoàng. **21** Những kẻ còn lại đều bị giết bằng gươm ra từ miệng Đấng cưỡi ngựa, và tất cả chim chóc đều no nê thịt của họ.

I. Christ là Đấng thiết lập vương quốc—Khải. 20:1-6:

- A. Sau khi chiến đấu với các kẻ thù của Ngài, Christ sẽ thiết lập vương quốc Đức Chúa Trời trên đất, tức vương quốc thiên hi niên, và đồng trị vì với những tín đồ đắc thắng của Ngài trong một nghìn năm—c. 2.
- B. Cả trái đất phải được dọn dẹp sẵn sàng để vương quốc Đức Chúa Trời đến.
- C. Điều duy nhất còn lại là Sa-tan, nguồn của mọi nan đề.
- D. Điều đầu tiên được đề cập trong Khải Thị chương 20, một chương nói về thiên hi niên, là xích Sa-tan lại:
 - 1. Dù Chúa đã phán xét Sa-tan trên thập tự giá nhưng sự phán xét ấy vẫn chưa được thi hành đầy đủ.
 - 2. Khi trở lại, Chúa sẽ thi hành đầy đủ sự phán xét mà Ngài đã hoàn thành trên thập tự giá đối với Sa-tan.
 - 3. Sa-tan sẽ bị xích lại và ném vào vực sâu, không còn năng lực hành động hay làm hại bất cứ ai; lúc đó trái đất sẽ trở thành vương quốc của Đấng Christ.
- E. Theo các lời tiên tri của Kinh Thánh, thiên hi niên chia làm hai phần: phần thuộc trời ở trên và phần thuộc đất ở dưới:
 - 1. Phần trên của thiên hi niên gọi là vương quốc của Cha (Mat. 13:43), và phần dưới gọi là vương quốc của Con Loài người (c. 41).

Mat. 13:43 Khi ấy, người công chính sẽ chiếu sáng như mặt trời trong vương quốc của Cha họ. Ai có tai, hãy nghe.

Mat. 13:41 Con Loài người sẽ sai các thiên sứ Ngài gom mọi cỏ vấp ngã và những kẻ thực hành sự bất pháp từ vương quốc Ngài.

2. Vương quốc của Đấng Mê-si-a, hay vương quốc Mê-si-a, là một tên gọi khác chỉ về phần dưới của thiên hi niên.

F. Khải Thị 20:4-6 khải thị rằng Christ, là Đấng thiết lập vương quốc, sẽ đồng trị vì với những thánh đồ đắc thắng:

1. Vì những người đắc thắng đem vương quốc của Jesus Christ đến nên Chúa sẽ trị vì trong một nghìn năm, và những người đắc thắng cũng sẽ đồng trị vì với Christ trong một nghìn năm.

2. Khải Thị 20:4 chép: “Tôi cũng thấy các ngai và họ ngồi trên đó; họ được ban cho uy quyền để phán xét”:

a. Từ *họ* chỉ về những người đắc thắng.

b. Bây giờ họ đang ngồi trên các ngai, và uy quyền phán xét đã được giao cho họ:

(1) Có uy quyền để phán xét nghĩa là có vương quốc—đc. Đa. 7:10, 18, 22.

Đa. 7:10 Trước mặt Ngài, một sông lửa chảy ra và tràn lan; ngàn ngàn hầu hạ Ngài và muôn muôn đứng trước mặt Ngài. Sự xét đoán đã sẵn sàng, và các sách mở ra.

Đa. 7:18 Nhưng các thánh của đấng Rất Cao sẽ nhận lấy nước, và được nước làm của mình đời đời, cho đến đời đời vô cùng.

Đa. 7:22 cho tới khi Đấng Thượng cổ đã đến, sự xét đoán đã ban cho các thánh của Đấng Rất Cao và thì giờ đã đến, là khi các thánh được nước làm của mình.

(2) Câu 4 trong Khải Thị chương 20 cho thấy rằng những người đắc thắng đã nhận được và đang vui hưởng vương quốc.

Khải. 20:4 Tôi cũng thấy các ngai và họ ngồi trên đó; họ được ban cho *uy quyền* để phán xét. *Tôi cũng thấy* hồn của những người bị chém đầu vì chứng cứ của Jesus và vì lời của Đức Chúa Trời, và *hồn của những người* không thờ phượng con thú hay ảnh tượng nó, cũng không nhận dấu trên trán và trên tay họ; họ sống và trị vì cùng với Christ trong một nghìn năm.

G. Những người đắc thắng trở nên đủ phẩm chất để đồng trị vì với Christ bởi nhân tính của Jesus được tác thành vào họ—2:26.

Khải. 2:26 Người nào đắc thắng và giữ các công việc của Ta đến cùng, Ta sẽ ban cho người ấy uy quyền trên các dân tộc.

H. Những người đắc thắng mà sẽ đồng trị vì với Christ trong thiên hi niên sẽ vui hưởng sự phục sinh tốt nhất:

1. Khải Thị 20:6 nói về “sự phục sinh thứ nhất.”

2. Sự phục sinh thứ nhất cũng là “sự phục sinh vượt trời”, tức là sự phục sinh ngoại hạng mà sứ đồ Phao-lô đã tìm kiếm—Phil. 3:11.

Phil. 3:11 biết đâu tôi có thể đạt đến sự phục sinh vượt trời từ kẻ chết.

I. Khải Thị 20:6a chép: “Phước hạnh và thánh thay là những người có phần trong sự phục sinh thứ nhất”; đây hẳn phải là phước hạnh cao nhất, đó là thừa hưởng vương quốc được hiển lộ trên đất và thậm chí đồng làm vua trong vương quốc.

J. “Họ sẽ là thầy tế lễ của Đức Chúa Trời và của Christ; họ sẽ trị vì cùng với Ngài trong một nghìn năm” (c. 6b); những người đắc thắng sẽ là thầy tế lễ để tiếp xúc Đức Chúa Trời và đồng làm vua với Christ để trị vì trên các dân tộc trong thiên hi niên (2:26-27; 12:5).

Khải. 2:26-27 Người nào đắc thắng và giữ các công việc của Ta đến cùng, Ta sẽ ban cho người ấy uy quyền trên các dân tộc; 27 người ấy sẽ chặn họ bằng cây gậy sắt, như những chiếc bình gốm bị vỡ ra từng mảnh, cũng như Ta đã nhận uy quyền từ Cha Ta.

Khải. 12:5 Rồi bà sinh một người con, người con trai; con trai ấy sẽ chặn dất mọi dân tộc bằng cây gậy sắt; và con của bà được tiếp lên đến Đức Chúa Trời và đến ngai Ngài.

II. Trong Khải Thị 19:11-16 và 19-21, Christ được khải thị là Lời Đức Chúa Trời—Vua của các vua và Chúa của các chúa:

Khải. 19:11-16 Và tôi thấy trời mở ra, kìa, có một con ngựa trắng, và Đấng cưỡi nó gọi là Thành tín và Chân thật; Ngài phán xét và giao chiến trong sự công chính. 12 Mắt Ngài là ngọn lửa; trên đầu Ngài có nhiều vương miện; Ngài có một danh được ghi mà ngoài Ngài không ai biết được. 13 Ngài mặc áo nhúng huyết; và danh Ngài

gọi là Lời Đức Chúa Trời. **14** Các quân đội trên trời cưỡi ngựa trắng theo Ngài, đều mặc vải lanh mịn, trắng và tinh sạch. **15** Ra từ miệng Ngài có thanh gươm bén để Ngài đánh các dân tộc; Ngài sẽ chăn họ bằng cây gậy sắt; Ngài cũng đập hàm ép rượu phần nô tù con thịnh nô của Đức Chúa Trời, Đấng Toàn năng. **16** Trên áo và trên đùi Ngài có danh viết: VUA CỦA CÁC VUA VÀ CHÚA CỦA CÁC CHÚA.

Khải. 19:19-21 Tôi thấy con thú, các vua trên đất và quân đội của họ tập hợp lại để giao chiến với Đấng cưỡi ngựa và với quân đội của Ngài. **20** Rồi con thú bị bắt cùng với tiên tri giả, kẻ đã thực hiện các dấu hiệu trước mặt nó để lừa dối những người đã nhận dấu của con thú và những người thờ lạy ảnh tượng nó. Cả hai bị ném sống vào hồ lửa cháy bằng lưu hoàng. **21** Những kẻ còn lại đều bị giết bằng gươm ra từ miệng Đấng cưỡi ngựa, và tất cả chim chóc đều no nê thịt của họ.

- A. Sau tiệc cưới của Ngài (c. 7), Christ sẽ đến như là vị Tướng chiến đấu đi cùng với cô dâu Ngài, tức các tín đồ đắc thắng, quân đội của Ngài, để chiến đấu với Anti-christ; ngay cả con người cũng sẽ trực tiếp giao chiến chống lại Chúa của các chúa và Vua của các vua:

Khải. 19:7 Chúng ta hãy vui mừng hân hoan, hãy dâng vinh hiển cho Ngài, vì lễ cưới của Chiên con đã đến, và vợ Ngài đã tự chuẩn bị sẵn sàng.

1. Anti-christ, tiên tri giả và mười vua và các quân đội của chúng sẽ giao chiến chống lại Chiên con.
 2. Cuộc chiến này sẽ là trận chiến của đất chống lại các tầng trời, của con người chống lại Đức Chúa Trời.
 3. Các kẻ thù của Christ sẽ càng lúc càng gian ác, thậm chí còn tuyên chiến chống lại Ngài.
 4. Quả thật đáng kinh ngạc khi con người lại thực sự có thể tuyên chiến với Đức Chúa Trời.
 5. Christ, là Chàng rể, sẽ đến cùng với cô dâu của Ngài để chiến đấu chống lại chúng.
- B. “Kìa, có một con ngựa trắng, và Đấng cưỡi nó gọi là Thành tín và Chân thật; Ngài phán xét và giao chiến trong sự công chính”—c. 11:
1. *Thành tín và Chân thật* sẽ là danh xưng của Christ.
 2. Christ thì thành tín đối với cả Đức Chúa Trời và đối với những người tin Ngài.
 3. Trong sự thành tín của Ngài, Ngài đánh bại và hủy diệt những kẻ chống đối Đức Chúa Trời và bắt bớ các tín đồ.
 4. Ngài cũng chân thật trong việc thực hiện gia tể của Đức Chúa Trời và chăm sóc những người tin Ngài.
- C. Christ là Chứng nhân thành tín và chân thật của Đức Chúa Trời, Đấng cưỡi ngựa trắng, phán xét trong sự công chính và giao chiến:
1. Christ sẽ trở lại để chiến đấu chống lại quyền lực bất chính của Sa-tan, là quyền lực ngày nay đang vận hành trong thế giới như huyền nhiệm của sự bất pháp và sẽ sản sinh Anti-christ, kẻ bất pháp—2 Tê. 2:3, 7-8.
2 Tê. 2:3 Đừng để ai lừa dối anh em bằng bất cứ cách nào, vì *ngày ấy sẽ không đến* trừ phi sự bội đạo đến trước và kẻ bất pháp, con của sự diệt vong, được lộ ra.
2 Tê. 2:7-8 Vì huyền nhiệm của sự bất pháp hiện đang vận hành, *nhưng* chỉ đến khi điều đang kiềm chế ấy rời đi; **8** bấy giờ kẻ bất pháp sẽ lộ ra (là kẻ sẽ bị Chúa Jesus giết bằng hơi thở của miệng Ngài và bị phế bỏ bằng sự hiển lộ của sự hiện đến của Ngài).
 2. Cả thế giới đều ở dưới quyền lực bất chính của Sa-tan.
 3. Trong sự công chính, Christ sẽ trở lại để giao chiến chống lại sự bất chính mà Anti-christ và tất cả đồng bọn của hắn thực hành.
 4. Christ sẽ không những phán xét trong sự công chính mà còn chiến đấu trong sự công chính; Ngài phán xét bằng cách chiến đấu.
- D. “Danh Ngài gọi là Lời Đức Chúa Trời”—Khải. 19:13b:
1. Điều này hàm ý rằng chính Chúa là Lời Đức Chúa Trời.
 2. Việc danh Chúa được gọi là Lời Đức Chúa Trời có nghĩa rằng Ngài là sự biểu lộ, chứng có, và sự phát ngôn của Đức Chúa Trời.
 3. Lời Đức Chúa Trời là sự định nghĩa, giải thích và biểu lộ Đức Chúa Trời.

4. Để biết Đức Chúa Trời, chúng ta cần đọc, nghiên cứu, ngắm xem, chiêm nghiệm, và chăm nhìn Christ là Lời Đức Chúa Trời.
- E. Trong Khải Thị chương 19, là Lời Đức Chúa Trời, Christ phát ngôn cho Đức Chúa Trời bằng cách thi hành sự phán xét của Đức Chúa Trời trên dân phản loạn:
 1. Thậm chí khi chiến đấu, Chúa cũng phát ngôn cho Đức Chúa Trời và biểu lộ Đức Chúa Trời.
 2. Đức Chúa Trời không phải là Đức Chúa Trời của sự hỗn loạn; Ngài là Đấng công chính và tể trị; Ngài cũng là Đức Chúa Trời của sự trật tự, và vì vậy Ngài không thể dung chịu tình trạng mất trật tự và phản loạn.
 3. Khi chiến đấu chống lại kẻ thù, Christ sẽ phát ngôn rằng Đức Chúa Trời là Đấng tể trị, công chính và có trật tự.
 4. Ngài sẽ tuyên bố rằng Đức Chúa Trời là Đức Chúa Trời ở trên mọi người và không dung chịu tình trạng phản loạn chống lại uy quyền của Ngài.
 5. Chiến binh ấy là Lời; sự chiến đấu của Ngài là sự phát ngôn Lời Đức Chúa Trời.
 6. Sự chiến đấu của Chúa trong cuộc chiến tại Hát-ma-ghe-đôn sẽ là một sự phát ngôn đầy quyền năng:
 - a. Hành động ấy sẽ nói với Sa-tan, Anti-christ, tiên tri giả và toàn vũ trụ rằng Đức Chúa Trời là Đấng tể trị và không ai có thể phản loạn chống lại Ngài.
 - b. Đức Chúa Trời của sự trật tự sẽ quét sạch mọi sự phản loạn.

III. Sau khi sở hữu trái đất, Christ sẽ trị vì trên đất như là Vua trong vương quốc, cai trị trên các dân tộc cùng với những tín đồ đắc thắng của Ngài—20:4, 6; 2:26-27:

Khải. 20:4 Tôi cũng thấy các ngai và họ ngồi trên đó; họ được ban cho uy quyền để phán xét. Tôi cũng thấy hồn của những người bị chém đầu vì chứng cứ của Jesus và vì lời của Đức Chúa Trời, và hồn của những người không thờ phượng con thú hay ảnh tượng nó, cũng không nhận dấu trên trán và trên **tay** họ; họ sống và trị vì cùng với Christ trong một nghìn năm.

Khải. 20:6 Phước hạnh và thánh thay là những người có phần trong sự phục sinh thứ nhất; sự chết thứ nhì không có uy quyền gì trên họ, song họ sẽ là thầy tế lễ của Đức Chúa Trời và của Christ; họ sẽ trị vì cùng với Ngài trong một nghìn năm.

Khải. 2:26-27 Người nào đắc thắng và giữ các công việc của Ta đến cùng, Ta sẽ ban cho người ấy uy quyền trên các dân tộc; **27** người ấy sẽ chăn họ bằng cây gậy sắt, như những chiếc bình gốm bị vỡ ra từng mảnh, cũng như Ta đã nhận *uy quyền* từ Cha Ta.

- A. Là Vua sắp đến, Ngài sẽ là Đầu và là trung tâm trong vương quốc sắp đến của Đức Chúa Trời trong thiên hi niên.
- B. Điều này làm ứng nghiệm Ê-sai 32:1, Giê-rê-mi 23:5, và Xa-cha-ri 14:9, 17.

Ês. 32:1 Đây, sẽ có một vua lấy nghĩa trị vì, các quan trưởng lấy lẽ công bình mà cai trị.

Giê. 23:5 Đức Giê-hô-va phán: Đây, những ngày đến, bây giờ Ta sẽ dấy lên cho Đa-vít một Nhánh công bình. Ngài sẽ cai trị làm vua, lấy cách khôn ngoan mà ăn ở, làm sự chánh trực công bình trong đất.

Xa. 14:9 Đức Giê-hô-va sẽ làm vua khắp đất; trong ngày đó, Đức Giê-hô-va sẽ là có một, và danh Ngài cũng sẽ là có một.

Xa. 14:17 Trong những họ hàng trên đất, kẻ nào đã chẳng lên Giê-ru-sa-lem dâng thờ lạy trước mặt Vua, là Đức Giê-hô-va vạn quân, thì sẽ không có mưa trên chúng nó.

- C. Christ đã cứu chuộc trái đất và mọi dân trên đất (Côl. 1:20) để trở nên phạm vi và thành phần cấu tạo của vương quốc, Ngài đã bán mọi sự để mua vương quốc (Mat. 13:44), và Ngài đã giải cứu trái đất cùng với mọi dân trên đất khỏi sự chiếm đoạt của Sa-tan (Khải. 20:2-3).

Côl. 1:20 và qua Ngài mà phục hòa mọi sự với chính Ngài, sau khi đã kiến tạo hòa bình qua huyết của thập tự giá Ngài – qua Ngài mà *phục hòa* cả những sự dưới đất lẫn trên các tầng trời.

Mat. 13:44 Vương quốc các tầng trời giống như báu vật được giấu trong ruộng mà một người tìm được và giấu nhem đi; trong niềm vui, người ấy đi và bán hết những gì mình có, rồi mua ruộng đó.

Khải. 20:2-3 Vị ấy bắt giữ con rồng, tức con rắn xưa, là Ma quỷ và Sa-tan, xích nó lại trong một nghìn năm, 3 ném vào vực sâu, đóng và niêm nó lại để nó không lừa dối các dân tộc nữa, cho đến khi một nghìn năm đã mãn; sau những điều này, nó phải được thả ra ít lâu.

- D. Ngài sẽ có đủ quyền để trở thành Vua của trái đất được phục hồi và các dân tộc được phục hồi.
- E. Trong sự trị vì sắp đến của Đức Chúa Trời, uy quyền và vinh hiển của Ngài sẽ được tỏ ra đầy trọn (Mat. 6:13), và cả trái đất cùng với các dân trên đất sẽ được đem vào sự công chính, hòa bình, niềm vui, và phước hạnh đầy trọn của cõi thọ tạo của Đức Chúa Trời (Ês. 32:1, 16-18; 35:1-2, 5-7).

Ês. 32:1 Đây, sẽ có một vua lấy nghĩa trị vì, các quan trưởng lấy lẽ công bình mà cai trị.

Ês. 32:16-18 Bảy giờ sự xét đoán sẽ ở nơi đồng vắng, sự công bình sẽ trú nơi ruộng tốt. **17** Công bình sẽ sanh ra bình an, trái của sự công bình sẽ là yên lặng và an ổn mãi mãi. **18** Dân Ta sẽ trú trong chỗ bình an, trong nhà yên ổn và nơi nghỉ lặng lẽ.

Ês. 35:1-2 Đồng vắng và đất khô hạn sẽ vui vẻ; nơi sa mạc sẽ mừng rỡ, và trở hoa như bông hường. **2** Nó trở hoa nhiều và vui mừng, cất tiếng hát hớn hở. Sự vinh hiển của Li-ban cùng sự tốt đẹp của Cạt-mên và Sa-rôn sẽ được ban cho nó. Chúng sẽ thấy sự vinh hiển Đức Giê-hô-va, và sự tốt đẹp của Đức Chúa Trời chúng ta.

Ês. 35:5-7 Bảy giờ, những kẻ mù sẽ mở mắt, những kẻ điếc sẽ rống tai. **6** Bảy giờ, kẻ què sẽ nhảy như con nai, lưỡi kẻ câm sẽ hát. Vì có những dòng nước trào lên trong đồng vắng, và những suối chảy ra trong nơi sa mạc. **7** Cát nóng sẽ biến ra hồ, ruộng khô sẽ biến thành suối nước. Hang chó đồng đã ở sẽ trở nên vùng sậy và lau.

Đức Chúa Trời–Chiên con trên ngai bên trong thành

Đọc Kinh văn: Khải. 4:2-3; 22:1-5; 21:23; Êxc. 1:22, 26-28

Khải. 4:2-3 Lập tức, tôi ở trong linh; và kìa, có một cái ngai đặt trên trời, và trên ngai có Đấng đang ngồi; **3** Đấng đang ngồi ấy mang dáng vẻ như bích ngọc và hồng bửu thạch, cũng có cầu vồng quanh ngai mang dáng vẻ như lục bửu thạch.

Khải. 22:1-5 Rồi thiên sứ cho tôi xem sông nước sự sống, sáng ngời như pha lê, tuôn ra từ ngai Đức Chúa Trời và Chiên con, ở giữa đường của thành. **2** Bờ sông bên này và bên kia đều có cây sự sống, sinh ra mười hai trái, mỗi tháng đều ra trái; lá cây dùng để chữa lành các dân tộc. **3** Sẽ không còn sự rửa sả nữa. Ngai của Đức Chúa Trời và Chiên con sẽ ở tại đó; các nô lệ của Ngài sẽ phụng sự Ngài; **4** họ sẽ thấy mặt Ngài, và danh Ngài sẽ ở trên trán họ. **5** Đêm sẽ không còn nữa; họ cũng không cần ánh sáng đèn hay ánh sáng mặt trời, vì Chúa là Đức Chúa Trời sẽ chiếu sáng trên họ; và họ sẽ trị vì mãi mãi vô cùng.

Khải. 21:23 Thành không cần mặt trời hoặc mặt trăng chiếu sáng trong đó, vì vinh hiển của Đức Chúa Trời tỏa sáng, và đèn của thành là Chiên con.

Êxc. 1:22 Ở trên đầu vật sống, thấy một vòng khung, giống như thủy tinh dễ sợ, giải ra trên đầu chúng nó.

Êxc. 1:26-28 Bên trên vòng khung giải trên đầu các vật sống, có hình như cái ngai, trạng nó như là bích ngọc; trên hình ngai ấy có hình như người ở trên nó. **27** Trong ngai và mọi nơi chung quanh, Ta cũng thấy như đồng bóng nhoáng, giống lửa, từ trạng ngang lưng người ấy trở lên; và từ trạng ngang lưng trở xuống, Ta thấy như lửa sáng hừng chung quanh. **28** Ánh sáng thấy chung quanh đó giống như ánh sáng của cái móng trong mây khi đương mưa. Ấy là tỏ ra hình trạng của sự vinh quang Đức Giê-hô-va. Ta thấy thì sắp mặt xuống và nghe tiếng của một Đấng phán cùng Ta.

I. Đức Chúa Trời–Chiên con ở trên ngai bên trong thành—Khải. 4:2-3; 22:1-5; 21:23:

- A. *Ngai Đức Chúa Trời và Chiên con* cho thấy chỉ có một ngai cho cả Đức Chúa Trời lẫn Chiên con, hàm ý rằng Đức Chúa Trời và Chiên con là một, tức là Đức Chúa Trời–Chiên con, Đức Chúa Trời cứu chuộc, Đức Chúa Trời Đấng cứu chuộc—22:1; 4:2-3.
- B. Trong cõi đời đời, chính Đức Chúa Trời ngồi trên ngai là Đức Chúa Trời cứu chuộc của chúng ta, từ ngai Ngài tuôn ra sông nước sự sống để cung ứng và làm thỏa mãn chúng ta.
- C. Điều này bày tỏ thể nào Đức Chúa Trời Tam Nhất—Đức Chúa Trời, Chiên con và Linh, Đấng được biểu trưng bởi nước sự sống—ban phát chính Ngài vào trong ~~cho~~ dân được chuộc dưới quyền làm đầu của Ngài (được ngụ ý trong uy quyền của ngai) đến đời đời.

II. Ngai là trung tâm của đời sống Cơ Đốc chúng ta:

- A. Trong đời sống hằng ngày, trong đời sống gia đình, trong đời sống hôn nhân, trong đời sống công ăn việc làm, và trong nếp sống Hội thánh của chúng ta, trung tâm phải là ngai của Đức Chúa Trời; mọi sự phải thuận phục quyền làm đầu của Ngài.
- B. Mỗi sáng sau khi thức dậy, chúng ta cần nói: “Chúa ơi, cảm tạ Ngài vì một ngày mới để con nhận Ngài làm Chúa của con. Con thuận phục dưới quyền làm đầu của Ngài trọn cả ngày. ~~nay~~ Chúa ơi, xin lập ngai Ngài trong đời sống con. Xin lập ngai Ngài trong trung tâm của bản thể con. Chúa ơi, xin đem trọn cả ngày hôm nay cùng đời sống hằng ngày của con đến dưới ngai Ngài”; nếu dâng một lời cầu nguyện như vậy lên Đức Chúa Trời Tam Nhất mỗi sáng thì từ giây phút ấy, chúng ta sẽ có nước hằng sống tuôn chảy bên trong mình.
- C. Trong kinh nghiệm, hễ khi nào chúng ta thuận phục Đức Chúa Trời Tam Nhất, nhận Ngài làm Đầu của mình thì chúng ta vui hưởng một dòng chảy bên trong; dòng sông tuôn chảy với Đức Chúa Trời là Đấng hoạch định, với Chiên con là Đấng cứu chuộc, và với Linh, Đấng hiện là Linh ban-sự-sống, bao-hàm-tất-cả, đã-trải-qua-tiến-trình.
- D. Dưới quyền làm đầu của Ngài, chúng ta vui hưởng dòng chảy sự sống cùng với sự cung ứng sự sống và đường lối sự sống; trong dòng chảy sự sống, chúng ta phụng sự Ngài, chúng ta thấy Ngài, và chúng ta đồng trị vì với Ngài—22:2-5.

Khải. 22:2-5 Bờ sông bên này và bên kia đều có cây sự sống, sinh ra mười hai trái, mỗi tháng đều ra trái; lá cây dùng để chữa lành các dân tộc. **3** Sẽ không còn sự rửa sả nữa. Ngai của Đức Chúa Trời và Chiên con sẽ

ở tại đó; các nô lệ của Ngài sẽ phụng sự Ngài; 4 họ sẽ thấy mặt Ngài, và danh Ngài sẽ ở trên trán họ. 5 Đêm sẽ không còn nữa; họ cũng không cần ánh sáng đèn hay ánh sáng mặt trời, vì Chúa là Đức Chúa Trời sẽ chiếu sáng trên họ; và họ sẽ trị vì mãi mãi vô cùng.

III. Ê-xê-chi-ên chương 1 khai thị rằng điểm cao nhất trong kinh nghiệm thuộc linh của chúng ta là có một bầu trời quang đấng với ngai của Đức Chúa Trời bên trên; đạt đến điểm này nghĩa là trong mọi sự chúng ta đều để cho Đức Chúa Trời có vị trí tối thượng và hoàn toàn thuận phục uy quyền và sự quản trị của Ngài—cc. 22, 26:

Êxc. 1:22 Ở trên đầu vật sống, thấy một vòng khung, giống như thủy tinh dễ sợ, giải ra trên đầu chúng nó.

Êxc. 1:26 Bên trên vòng khung giải trên đầu các vật sống, có hình như cái ngai, trạng nó như là bích ngọc; trên hình ngai ấy có hình như người ở trên nó.

- A. Bầu trời thuộc linh trên đầu các sinh vật trong suốt như pha lê, như một khoảng không pha lê vĩ đại và đáng kinh sợ; hơn nữa, bầu trời này đang mở rộng, và ổn định, không thay đổi như pha lê—c. 22.
- B. Trong tình trạng như vậy, sẽ không có gì giữa chúng ta với Đức Chúa Trời và không có gì giữa chúng ta với nhau; chúng ta có sự tương giao thông suốt và rõ ràng với Chúa và với nhau.
- C. Điều này đòi hỏi phải duy trì một lương tâm thuần khiết không có bất cứ lỗi gì đối với Đức Chúa Trời và con người; câu chuyện về bầu trời của chúng ta là câu chuyện về lương tâm của chúng ta—Công. 24:16.

Công. 24:16 Vì điều này mà tôi cũng tự luyện tập để luôn có một lương tâm không mắc lỗi đối với Đức Chúa Trời và con người.

D. Ngai là hiện diện cai trị của Christ:

- 1. Hiện diện của Chúa luôn ở với ngai của Ngài; ngai của Chúa vừa ở trên tầng trời thứ ba vừa ở trong linh chúng ta—Khải. 4:2-3; Hê. 4:16; đc. 2 Ti. 4:22:

Khải. 4:2-3 Lập tức, tôi ở trong linh; và kìa, có một cái ngai đặt trên trời, và trên ngai có Đấng đang ngồi; 3 Đấng đang ngồi ấy mang dáng vẻ như bích ngọc và hồng bửu thạch, cũng có cầu vòng quanh ngai mang dáng vẻ như lục bửu thạch.

Hê. 4:16 Vậy, chúng ta hãy dạn dĩ tiến đến ngai ân điển để nhận lãnh sự thương xót và tìm thấy ân điển để được giúp đỡ đúng lúc.

2 Ti. 4:22 Nguyên Chúa ở với linh của con. Nguyên ân điển ở với anh em.

- a. Chính Christ đang ngự ngai trên trời (La. 8:34) cũng hiện đang ở trong chúng ta (c. 10), tức là trong linh chúng ta (2 Ti. 4:22) là nơi có chỗ ở của Đức Chúa Trời.

La. 8:34 Ai là người định tội? Ấy là Christ Jesus, Đấng đã chết, hơn nữa, đã được sống dậy, cũng là Đấng đang ở bên phải Đức Chúa Trời và cũng đang cầu thay cho chúng ta.

La. 8:10 Nhưng nếu Christ ở trong anh em thì dù thân thể chết do tội, song linh là sự sống do sự công chính.

2 Ti. 4:22 Nguyên Chúa ở với linh của con. Nguyên ân điển ở với anh em.

- b. Tại Bê-tên, nhà Đức Chúa Trời, tức nơi ở của Đức Chúa Trời, là cổng trời, Christ là chiếc thang kết hiệp đất với trời và đem trời xuống đất—Sáng. 28:12-17; Gi. 1:51.

Sáng 28:12-17 Rồi ông mơ thấy có một cái thang được dựng trên đất; đầu thang vươn đến trời; và kìa, các thiên sứ của Đức Chúa Trời đang lên xuống trên đó. 13 Và kìa, Đức Giê-hô-va đang đứng phía trên thang; Ngài phán: “Ta là Giê-hô-va, Đức Chúa Trời của Áp-ra-ham tổ phụ con và Đức Chúa Trời của I-sác. Ta sẽ ban cho con và cho dòng giống con miền đất mà con đang nằm đây. 14 Dòng giống của con sẽ nhiều như bụi trên đất; con sẽ tản ra khắp nơi đến phía Tây, phía Đông, phía Bắc và phía Nam; trong con và trong dòng giống con, mọi gia tộc trên đất sẽ được phước. 15 Và này, Ta ở với con và sẽ gìn giữ con bất cứ nơi nào con đi và sẽ khiến con trở về miền đất này, vì Ta sẽ không rời bỏ con cho đến khi Ta làm xong những gì Ta đã hứa với con.” 16 Gia-cóp bèn tỉnh giấc và nói: “Chắc chắn có Đức Giê-hô-va ở đây mà Ta không biết.” 17 Ông sợ hãi nói: “Nơi này thật đáng kính sợ! Đây không gì khác hơn là nhà của Đức Chúa Trời, và đây là cổng trời.”

Gi. 1:51 Rồi Ngài nói với ông: “Thật vậy, thật vậy, Ta nói với các anh, các anh sẽ thấy trời mở ra và các thiên sứ của Đức Chúa Trời lên xuống trên Con Loài người.”

- c. Vì ngày nay linh chúng ta là nơi có chỗ ở của Đức Chúa Trời nên linh hiện là cổng trời, nơi có Christ là chiếc thang kết hiệp chúng ta, tức con người trên đất, với trời, và đem trời đến với chúng ta.
 - d. Vì vậy, khi nào xoay về linh, chúng ta bước vào qua cổng trời và chạm đến ngai ân điển trên trời qua Christ là chiếc thang thuộc trời.
2. Ngai ở trên khoảng không trong suốt như pha lê hàm ý rằng hễ khi nào có một bầu trời quang đăng trong đời sống Cơ Đốc và nếp sống Hội thánh của mình, chúng ta sẽ ở dưới sự cai trị của ngai; uy quyền trong Hội thánh là ngai ở trên bầu trời quang đăng.
 3. Ngai không chỉ để Đức Chúa Trời trị vì trên chúng ta mà còn để Đức Chúa Trời hoàn thành mục đích đời đời của Ngài; nếu chúng ta có ngai trong đời sống thuộc linh của mình, Đức Chúa Trời sẽ không chỉ cai trị trên chúng ta mà còn làm trọn mục đích Ngài trong chúng ta, với chúng ta, và qua chúng ta—La. 5:17, 21; đc. Mat. 28:18-20.
La. 5:17 Vì nếu qua lỗi lầm của một người mà sự chết đã trị vì qua người ấy thì huống chi những người nhận lãnh sự dư dật của ân điển và của ân tứ của sự công chính sẽ qua một Người là Jesus Christ mà trị vì trong sự sống càng hơn là đường nào.
La. 5:21 hầu cho như tội đã trị vì trong sự chết thể nào thì ân điển cũng trị vì qua sự công chính dẫn đến sự sống đời đời qua Jesus Christ Chúa chúng ta thể ấy.
Mat. 28:18-20 Jesus đến nói với họ rằng: “Mọi uy quyền trên trời và dưới đất đều đã giao cho Ta. **19** Vậy, hãy đi môn đồ hóa mọi dân tộc: báp-têm họ vào trong danh Cha, Con và Thánh Linh, **20** dạy họ giữ mọi điều mà Ta đã truyền cho các anh. Và này, hằng ngày Ta ở với các anh cho đến kì chung kết thời đại.”
 4. Ngai có dáng vẻ của lam bửu thạch; lam bửu thạch, có màu xanh dương, tượng trưng cho tình trạng, tình hướng và bầu không khí thuộc trời từ hiện diện cai trị của Christ—Xuất. 24:10.

IV. Ê-xê-chi-ên chương 1 khái thị rằng Đấng trên ngai trông giống con người, nhưng Ngài có dáng vẻ vinh hiển của Đức Giê-hô-va, hàm ý rằng Đấng ngự trên ngai vừa là Đức Chúa Trời vừa là con người; đây là Jesus Christ, Đấng Thần-nhân, sự hòa quyền của Đức Chúa Trời và người—cc. 26, 28:

- Êxc. 1:26** Bên trên vòng khung giải trên đầu các vật sống, có hình như cái ngai, trạng nó như là bích ngọc; trên hình ngai ấy có hình như người ở trên nó.
- Êxc. 1:28** Ánh sáng thấy chung quanh đó giống như ánh sáng của cái mống trong mây khi đương mưa. Ấy là tỏ ra hình trạng của sự vinh quang Đức Giê-hô-va. Ta thấy thì sấp mặt xuống và nghe tiếng của một Đấng phán cùng ta.
- A. Jesus Christ là Đức Chúa Trời trọn vẹn, và Ngài đã nhục hóa để trở thành người; sau khi có bản chất con người, Ngài đã sống, chết, phục sinh và thăng thiên như một người, và bây giờ là Đấng trên ngai, Ngài vẫn còn là Con Loài người—Gi. 1:1, 14; 6:62; Công. 7:56, 59-60.
Gi. 1:1 Ban đầu có Lời, Lời ở với Đức Chúa Trời, và Lời là Đức Chúa Trời.
Gi. 1:14 Và Lời đã trở nên xác thịt, lập nhà trại giữa chúng ta (và chúng tôi đã ngắm xem vinh hiển của Ngài, như vinh hiển của Con độc sinh từ Cha), đầy ân điển và thực tại.
Gi. 6:62 Vậy, nếu các anh thấy Con Loài người lên nơi Người vốn ở khi trước thì thể nào?
Công. 7:56 rồi ông nói: “Kìa, tôi thấy các tầng trời mở ra và Con Loài người đứng bên phải Đức Chúa Trời.”
Công. 7:59-60 Họ ném đá Ê-tiên trong khi ông kêu đến *Chúa* rằng: “Chúa Jesus, xin tiếp lấy linh con!”
60 Rồi ông quỳ xuống, kêu lên một tiếng lớn: “Chúa ơi, xin đừng cầm tội này đối với họ.” Khi đã nói lời đó thì ông ngủ.
 - B. Do đó, từ khi Chúa Jesus thăng thiên đã có một con người trên ngai; trong thiên hi niên và trong trời mới đất mới cho đến đời đời, vẫn sẽ có một con người trên ngai—Mat. 19:28; Khải. 22:1, 3.
Mat. 19:28 Jesus nói với họ: “Thật vậy, Ta nói với các anh rằng các anh là người đã theo Ta thì trong sự phục hồi, là khi Con Loài người ngồi trên ngai vinh hiển của Người, các anh cũng sẽ ngồi trên mười hai ngai mà phán xét mười hai chi phái Israel.”

Khải. 22:1 Rồi thiên sứ cho tôi xem sông nước sự sống, sáng ngời như pha lê, tuôn ra từ ngai Đức Chúa Trời và Chiên con, ở giữa đường của thành.

Khải. 22:3 Sẽ không còn sự rửa sả nữa. Ngai của Đức Chúa Trời và Chiên con sẽ ở tại đó; các nô lệ của Ngài sẽ phụng sự Ngài.

- C. Ý định huyền nhiệm của Đức Chúa Trời trong mối quan hệ của Ngài với con người là hòa quyền chính Ngài với con người, bởi đó Ngài trở nên giống con người và làm cho con người giống Ngài trong sự sống, trong bản chất và trong sự biểu lộ nhưng không trong Thần cách; con người được tạo nên trong hình ảnh của Đức Chúa Trời để biểu lộ Đức Chúa Trời và cai trị cho Đức Chúa Trời—Sáng. 1:26-28; đc. Ês. 14:12-14:

Sáng. 1:26-28 Và Đức Chúa Trời phán: “Chúng ta hãy làm nên con người trong hình ảnh của Chúng ta, theo hình dạng của Chúng ta; và hãy để họ thống trị trên cá biển, trên chim trời, trên gia súc, trên cả đất và trên mọi loài bò trườn bò trên đất.” **27** Và Đức Chúa Trời tạo nên con người trong hình ảnh của chính Ngài; trong hình ảnh của Đức Chúa Trời, Ngài đã tạo nên người; cả người nam và người nữ, Ngài đều tạo nên họ. **28** Và Đức Chúa Trời ban phước cho họ; và Đức Chúa Trời phán với họ: “Hãy sinh sản nhiều và gia bội; hãy làm đầy đầy đất và chế phục nó; hãy thống trị trên cá biển, trên chim trời và trên mọi loài sống chuyển động trên đất.”

Ês. 14:12-13 Hỡi sao mai, con trai của sáng sớm kia, sao ngươi từ trời sa xuống! Hỡi kẻ giày đạp các nước kia, ngươi bị chặt xuống đất là thể nào! **13** Ngươi vẫn bụng bảo dạ rằng: Ta sẽ lên trời, sẽ nhắc ngai Ta lên trên các ngôi sao Đức Chúa Trời. Ta sẽ ngồi trên núi hội về cuối cùng phương bắc. **14** Ta sẽ lên trên cao những đám mây, làm ra mình bằng Đấng Rất Cao.

1. Đấng trên ngai và bốn sinh vật đều có dáng vẻ của một người, cho thấy rằng bốn sinh vật trên đất là sự biểu lộ của Đấng trên ngai; sự biểu lộ này là sự tỏ ra của Đức Chúa Trời trong nhân tính—Êxc. 1:5; 1 Ti. 3:15-16.

Êxc. 1:5 Từ giữa nó, thấy giống như bốn vật sống, hình trạng như vậy: bộ giống người.

1 Ti. 3:15-16 nhưng nếu Ta có tri hoãn thì con biết cần phải cư xử thế nào trong nhà Đức Chúa Trời, tức là Hội thánh của Đức Chúa Trời hằng sống, trụ và nền của lẽ thật. **16** Và *ai cũng* thừa nhận rằng huyền nhiệm của sự kinh kiện là lớn: Ngài là Đấng đã được tỏ ra trong xác thịt, được xưng công chính trong Linh, được thiên sứ trông thấy, được rao giảng giữa các dân tộc, được thế giới tin nhận, được tiếp lên trong vinh hiển.

2. Đức Chúa Trời trên trời muốn đạt được con người trên đất làm sự biểu lộ của Ngài bằng cách tác thành chính Ngài vào con người; hơn nữa, ý định của Đức Chúa Trời là hành động trên con người để con người sẽ ở trên ngai—Êph. 3:16-21; Khải. 3:21; 5:10; 20:4; 22:5; Mat. 19:28.

Êph. 3:16-21 để Ngài, theo sự phong phú của vinh hiển Ngài, ban cho anh em được mạnh mẽ vào trong người bề trong bằng quyền năng qua Linh Ngài, **17** để Christ có thể lập nhà Ngài trong lòng anh em qua đức tin, để anh em, khi được chiêm rỗi và lập nên trong tình yêu **18** thì có thể đầy sức mạnh mà cùng với tất cả thánh đồ linh hội chiều rộng, chiều dài, chiều cao, chiều sâu ấy là gì **19** và biết được tình yêu của Christ, vốn vượt tầm tri thức, để anh em có thể được đổ đầy dẫn đến mọi sự đầy đủ của Đức Chúa Trời. **20** Nhưng đối với Đấng có thể làm dư dật bội phần, vượt trên mọi điều chúng ta cầu xin hoặc suy tưởng, theo quyền năng vận hành trong chúng ta, **21** nguyện vinh hiển quy về Ngài trong Hội thánh và trong Christ Jesus cho đến mọi thế hệ mãi mãi vô cùng. A-men.

Khải. 3:21 Người nào đắc thắng, Ta sẽ cho ngồi với Ta trên ngai Ta, như Ta cũng đã đắc thắng và ngồi với Cha Ta trên ngai Ngài.

Khải. 5:10 làm họ nên vương quốc và các thầy tế lễ cho Đức Chúa Trời chúng tôi; và họ sẽ trị vì trên đất.

Khải. 20:4 Tôi cũng thấy các ngai và họ ngồi trên đó; họ được ban cho *uy quyền* để phán xét. *Tôi cũng thấy* hồn của những người bị chém đầu vì chứng cứ của Jesus và vì lời của Đức Chúa Trời, và *hồn của những người* không thờ phượng con thú hay ảnh tượng nó, cũng không nhận dấu trên trán và trên tay họ; họ sống và trị vì cùng với Christ trong một nghìn năm.

Khải. 22:5 Đêm sẽ không còn nữa; họ cũng không cần ánh sáng đèn hay ánh sáng mặt trời, vì Chúa là Đức Chúa Trời sẽ chiếu sáng trên họ; và họ sẽ trị vì mãi mãi vô cùng.

Mat. 19:28 Jesus nói với họ: “Thật vậy, Ta nói với các anh rằng các anh là người đã theo Ta thì trong sự phục hồi, là khi Con Loài người ngồi trên ngai vinh hiển của Người, các anh cũng sẽ ngồi trên mười hai ngai mà phán xét mười hai chi phái Israel.

3. Là Đấng tiên Phong, Đấng mở đường, Chúa Jesus đã mở đường để vào trong vinh hiển và ngự trên ngai, còn chúng ta, nhiều em của Ngài, hiện đang bước theo Ngài—Hê. 2:6-12; Khải. 3:21; 22:5.

Hê. 2:6-12 Nhưng có người đã mạnh mẽ làm chứng ở một chỗ rằng: “Con người là gì mà Ngài nhớ đến? Hay con loài người là gì mà Ngài quan tâm? 7 Ngài làm cho Người kém hơn thiên sứ một ít, đội mũ miện cho Người bằng sự vinh hiển và tôn trọng, đặt Người coi sóc các công việc của tay Ngài, 8 khiến mọi sự quy phục dưới chân Người.” Khi khiến mọi sự quy phục Người thì Ngài không để điều gì bất phục Người. Nhưng bây giờ chúng ta chưa thấy mọi sự quy phục Người. 9 Nhưng chúng ta thấy Jesus, tức Người chịu làm kém hơn thiên sứ một ít vì đã chịu chết, được đội mũ miện vinh hiển và tôn trọng, hầu cho bởi ân điển của Đức Chúa Trời mà Người ném sự chết thay cho mọi sự. 10 Đức Chúa Trời, Đấng mà mọi sự đều vì Ngài và mọi sự đều qua Ngài, vì muốn dẫn nhiều con vào vinh hiển nên đã làm cho Tác giả của sự cứu rỗi họ được hoàn hảo qua các nỗi khổ; điều ấy là thích hợp với Ngài. 11 Vì cả Đấng thánh hóa lẫn những người đang được thánh hóa đều ra từ một Cha, bởi cố ấy mà Người không xấu hổ khi gọi họ là anh em, 12 rằng: “Tôi sẽ công bố danh Ngài cho anh em Tôi; giữa Hội thánh, Tôi sẽ hát thánh ca ngợi khen Ngài.”

Khải. 3:21 Người nào đắc thắng, Ta sẽ cho ngồi với Ta trên ngai Ta, như Ta cũng đã đắc thắng và ngồi với Cha Ta trên ngai Ngài.

Khải. 22:5 Đêm sẽ không còn nữa; họ cũng không cần ánh sáng đèn hay ánh sáng mặt trời, vì Chúa là Đức Chúa Trời sẽ chiếu sáng trên họ; và họ sẽ trị vì mãi mãi vô cùng.

V. Ê-xê-chi-ên chương 1 nói rằng dáng vẻ của người ở trên ngai có hai phương diện: từ thất lung trở lên Ngài có dáng vẻ của hợp kim, và từ thất lung trở xuống là dáng vẻ của lửa—c. 27:

Êxc. 1:27 Trong ngai và mọi nơi chung quanh, Ta cũng thấy như đồng bóng nhoáng, giống lửa, từ trạng ngang lưng người ấy trở lên; và từ trạng ngang lưng trở xuống, Ta thấy như lửa sáng hừng chung quanh.

- A. Hợp kim là một kim loại sáng rực, một hỗn hợp giữa vàng và bạc; vàng tượng trưng cho bản chất của Đức Chúa Trời, còn bạc tượng trưng cho sự cứu chuộc; vì thế, hợp kim, bao gồm yếu tố vàng và bạc, tượng trưng cho Đức Chúa Trời—Chiên con, tức Đức Chúa Trời cứu chuộc—c. 4.

Êxc. 1:4 Nay, Ta thấy có luồng gió bão đến từ phương bắc, một đám mây lớn bọc lửa giải sáng khắp tư bề; từ giữa nó, thấy như loài kim bóng nhoáng ra từ chính giữa lửa.

- B. Phần trên của một người, từ thất lung đến đầu, là phần thuộc cảm xúc, thuộc cảm nhận, tượng trưng cho bản chất và bản tính của người đó; theo bản chất và bản tính Ngài, Chúa Jesus trên ngai có dáng vẻ của hợp kim, tượng trưng cho Đức Chúa Trời cứu chuộc.
- C. Phần dưới của thân thể một người là để chuyển động; dáng vẻ của lửa từ thất lung trở xuống tượng trưng cho dáng vẻ của Chúa trong chuyển động của Ngài với quyền năng thiêu đốt và thánh hóa của Đức Chúa Trời.
- D. Khi Chúa đến với chúng ta, Ngài đến như lửa để soi sáng, dò xét và thiêu đốt; sau đó qua lửa, Ngài trở thành hợp kim sáng rực cho chúng ta, và chúng ta được đổ đầy sự biểu lộ chói sáng của Đức Chúa Trời cứu chuộc.
- E. Sau khi mọi điều tiêu cực đã bị Chúa là lửa thiêu hủy đốt sạch trong chúng ta (Hê. 12:29), điều sẽ còn lại trong chúng ta là hợp kim, tức Đức Chúa Trời cứu chuộc.

Hê. 12:29 vì Đức Chúa Trời chúng ta cũng là ngọn lửa thiêu hủy.

VI. Ê-xê-chi-ên chương 1 nói rằng có một cầu vòng là sự sáng ngời quanh người đang ngự trên ngai, tượng trưng cho hào quang và vinh hiển quanh Chúa trên ngai—c. 28; Khải. 4:3:

Êxc. 1:28 Ánh sáng thấy chung quanh đó giống như ánh sáng của cái móng trong mây khi đương mưa. Ấy là tỏ ra hình trạng của sự vinh quang Đức Giê-hô-va. Ta thấy thì sấp mặt xuống và nghe tiếng của một Đấng phán cùng ta.

Khải. 4:3 Đấng đang ngồi ấy mang dáng vẻ như bích ngọc và hồng bửu thạch, cũng có cầu vòng quanh ngai mang dáng vẻ như lục bửu thạch.

- A. Vào thời Nô-ê, cầu vòng trong mây là dấu hiệu về sự thành tín của Đức Chúa Trời trong việc giữ giao ước Ngài với con người và mọi sinh vật, cho thấy rằng Ngài sẽ không bao giờ hủy diệt nhân loại bằng nước lụt nữa—Sáng. 9:13.

Sáng. 9:13 Ta đặt cầu vòng của Ta trong mây, và nó sẽ làm dấu hiệu về giao ước giữa Ta với đất.

- B. Cầu vòng có thể được xem là được tạo ra từ ba màu cơ bản—đỏ, vàng và xanh dương: đỏ, màu của lửa, chỉ về sự thánh biệt của Đức Chúa Trời; vàng, màu của hợp kim, tượng trưng cho vinh hiển của Đức Chúa Trời; và xanh dương, màu của ngai bích ngọc, tượng trưng cho sự công chính của Đức Chúa Trời—Thi. 89:14:

Thi. 89:14 Sự công bình và sự chánh trực là nền của ngai Chúa; Sự nhân từ và sự chân thật đi trước mặt Chúa.

1. Sự công chính, sự thánh biệt và vinh hiển của Đức Chúa Trời là ba thuộc tính thần thượng ngăn tội nhân đến gần Đức Chúa Trời—Sáng. 3:24.

Sáng. 3:24 Vậy, Ngài đuổi con người ra; rồi Ngài đặt ở phía Đông của vườn Ê-đen các chê-ru-bim và một thanh gươm cháy rực xoay mọi hướng để canh giữ đường đến cây sự sống.

2. Tuy nhiên, Christ đã đến, chết trên thập tự giá để thỏa đáp các đòi hỏi về sự công chính, sự thánh biệt và vinh hiển của Đức Chúa Trời, rồi Ngài phục sinh, và bây giờ Ngài là sự công chính, thánh biệt và vinh hiển của chúng ta—1 Cô. 1:30.

1 Cô. 1:30 Nhưng bởi Ngài mà anh em được ở trong Christ Jesus, Đấng đã trở nên sự khôn ngoan từ Đức Chúa Trời cho chúng ta: cả sự công chính, thánh hóa và cứu chuộc.

3. Vì chúng ta là tín đồ, hiện đang ở trong Christ, nên trong cách nhìn của Đức Chúa Trời, chúng ta mang dáng vẻ của Christ là sự công chính, thánh biệt và vinh hiển; đây là dáng vẻ của cầu vòng là chứng cứ về sự thành tín của Đức Chúa Trời trong việc tha và cứu chúng ta, những người sa ngã, khỏi sự phán xét của Ngài trên tội nhân.

4. Trong Giê-ru-sa-lem Mới, một thành phố có các nền mang dáng vẻ của cầu vòng (Khải. 21:19-20), chúng ta, toàn bộ những người được cứu, sẽ là cầu vòng phản chiếu sự sáng ngời của sự công chính, thánh biệt và vinh hiển của Đức Chúa Trời và làm chứng mãi mãi rằng Đức Chúa Trời là công chính và thành tín.

Khải. 21:19-20 Các nền của tường thành được trang điểm bằng mọi loại đá quý: nền thứ nhất bằng bích ngọc, nền thứ nhì bằng lam bửu thạch, nền thứ ba bằng lục mã não, nền thứ tư bằng lục bửu thạch, 20 nền thứ năm bằng hồng mã não, nền thứ sáu bằng hồng bửu thạch, nền thứ bảy bằng hoàng bích tí, nền thứ tám bằng thủy thương ngọc, nền thứ chín bằng hoàng ngọc, nền thứ mười bằng phi thủy ngọc, nền thứ mười một bằng tử mã não, nền thứ mười hai bằng tử bửu thạch.

5. Như được mô tả trong Ê-xê-chi-ên chương 1, đời sống Cơ Đốc và nếp sống Hội thánh sẽ tổng kết trong một cầu vòng như vậy; lúc ấy, kế hoạch đời đời của Đức Chúa Trời sẽ được hoàn thành.

**Christ đến với phần thưởng và hình phạt,
một ngọn đèn chiếu sáng trong nơi tối tăm,
và Christ xuất hiện cách riêng tư cho người đặc thánh của Ngài
như sao mai**

Đọc Kinh văn: Khải. 22:12, 16; 2 Phi. 1:19

Khải. 22:12 Đây, Ta đến nhanh chóng và mang theo phần thưởng của Ta để ban cho mỗi người theo công việc của họ.

Khải. 22:16 Ta là Jesus đã sai thiên sứ Ta vì các Hội thánh mà làm chứng những điều này cho các con. Ta là Cội rễ và Dòng dõi của Đa-vít, là sao mai sáng ngời.

2 Phi. 1:19 Và chúng ta có lời tiên tri vững chắc hơn, là lời anh em nên hết sức chú ý, như *chú ý* ngọn đèn chiếu sáng trong nơi tối tăm, cho đến khi ngày lộ ra và sao mai mọc lên trong lòng anh em.

I. Đây, Ta đến nhanh chóng và mang theo phần thưởng của Ta để ban cho mỗi người theo công việc của họ—Khải. 22:12:

- A. Chúa lặp lại lời cảnh báo của Ngài: “Ta đến nhanh chóng” (3:11; 22:7) để chúng ta suy tưởng kĩ càng đến phần thưởng sẽ được ban khi Ngài trở lại.

Khải. 3:11 Ta đến nhanh chóng; hãy giữ vững điều con có để không ai lấy mũ miện của con.

Khải. 22:7 “Đây, Ta đến nhanh chóng. Phước hạnh cho người giữ những lời tiên tri của cuộn sách này.”

- B. Khi Chúa đến, phần thưởng này sẽ được ban cho mỗi tín đồ sau khi họ được cất lên, tại ngai phán xét của Christ—2 Cô. 5:10; 1 Cô. 4:5; La. 14:10; Mat. 16:27.

2 Cô. 5:10 Vì tất cả chúng ta đều phải được tỏ ra trước ngai phán xét của Christ để mỗi người nhận lãnh những điều đã làm qua thân thể, theo điều người ấy đã thực hành, hoặc tốt hoặc xấu.

1 Cô. 4:5 Vậy nên đừng phán xét gì trước thời điểm ấy, cho tới khi Chúa đến; Ngài sẽ đưa những điều tối tăm kín giấu ra ánh sáng và tỏ ra các mưu định của lòng; lúc ấy sẽ có lời khen ngợi từ Đức Chúa Trời cho mỗi người.

La. 14:10 Nhưng sao anh phán xét anh em mình? Hoặc sao anh xem thường anh em mình? Vì tất cả chúng ta đều sẽ đứng trước ngai phán xét của Đức Chúa Trời,

Mat. 16:27 Vì Con Loài người sẽ đến trong vinh hiển của Cha Người, cùng với các thiên sứ của Người, và khi ấy, Người sẽ đền đáp cho từng người tùy việc họ làm.

- C. Từ Hi Lạp được dịch là “phần thưởng” trong Khải Thị 22:12 có nghĩa là “tiền công.”

Khải. 22:12 Đây, Ta đến nhanh chóng và mang theo phần thưởng của Ta để ban cho mỗi người theo công việc của họ.

- D. Khi Chúa Jesus trở lại để sở hữu vương quốc, Ngài sẽ ban thưởng hoặc trừng phạt tất cả những ai thuộc về Ngài:

1. Một số người sẽ nhận hình phạt của Ngài vì lời Chúa nói [Ta] “mang theo phần thưởng” ngụ ý rằng không chỉ có phần thưởng mà còn có hình phạt.

2. Phù hợp với điều này, trong Khải Thị 22:7, Chúa cũng tuyên bố: “Ta đến nhanh chóng. Phước hạnh cho người giữ những lời tiên tri của cuộn sách này.”

Khải. 22:7 “Đây, Ta đến nhanh chóng. Phước hạnh cho người giữ những lời tiên tri của cuộn sách này.”

3. Người giữ những lời tiên tri của sách Khải Thị là người được phước vì người đó sẽ được ban thưởng.

4. Phần thưởng chúng ta nhận vào ngày đó có liên quan rất nhiều đến thái độ của chúng ta ngày nay:

a. Sách 1 Cô-rin-tô 3:8 nói rằng chúng ta sẽ được ban thưởng tùy theo sự lao tác của mình.

1 Cô. 3:8 Người trồng, kẻ tưới là một, nhưng mỗi người sẽ nhận phần thưởng của riêng mình tùy theo sự lao tác của mình.

b. Trong Ma-thi-ơ 16:27, Chúa Jesus phán rằng khi trở lại, Ngài sẽ ban thưởng cho chúng ta tùy việc chúng ta làm.

Mat. 16:27 Vì Con Loài người sẽ đến trong vinh hiển của Cha Người, cùng với các thiên sứ của Người, và khi ấy, Người sẽ đền đáp cho từng người tùy việc họ làm.

- E. Sự cứu rỗi đời đời không liên quan gì đến công việc của chúng ta, nhưng phần thưởng vương quốc sẽ hoàn toàn tùy thuộc vào những công việc mà chúng ta đã làm bởi sự sống Chúa sau khi được cứu.
- F. Mỗi người được cứu sẽ được tỏ ra trước ngai phán xét của Christ để mỗi người nhận lãnh những điều đã làm qua thân thể, theo điều người ấy đã thực hành, hoặc tốt hoặc xấu; những người thực hành điều tốt [thiện] sẽ được nhận phần thưởng, còn những người thực hành điều xấu [ác] sẽ nhận hình phạt—2 Cô. 5:10.

2 Cô. 5:10 Vì tất cả chúng ta đều phải được tỏ ra trước ngai phán xét của Christ để mỗi người nhận lãnh những điều đã làm qua thân thể, theo điều người ấy đã thực hành, hoặc tốt hoặc xấu.

- G. Chúng ta sẽ đứng trước ngai phán xét và giải trình với Chúa về toàn bộ đời sống, bước đi và cách cư xử của mình trong quá khứ; chính vì điều này mà thậm chí sứ đồ Phao-lô cũng nói rằng ông không dám tra xét chính mình, nhưng Đấng tra xét ông là Chúa—1 Cô. 4:3-4.

1 Cô. 4:3-4 Nhưng đối với tôi, việc bị anh em tra xét hoặc ngày của con người tra xét là chuyện rất nhỏ; thậm chí tôi cũng không tra xét chính mình. **4** Vì tôi cảm biết mình không có gì sai, nhưng không bởi đó mà tôi được xưng công chính, song Đấng tra xét tôi ấy là Chúa.

- H. Cách chúng ta phụng sự và công tác cho Chúa sau khi được cứu là một vấn đề lớn.

- I. Phao-lô nói: “Nếu công trình của ai xây trên nền đó còn lại thì người ấy sẽ nhận phần thưởng”—3:14.
- J. Khi Chúa trở lại thì sẽ có sự phán xét; trong sự phán xét đó, Ngài sẽ quyết định liệu chúng ta nhận phần thưởng hay hình phạt.
- K. Phần thưởng sẽ được quyết định bởi ngai phán xét của Christ: “Tất cả chúng ta đều phải được tỏ ra trước ngai phán xét của Christ để mỗi người nhận lãnh những điều đã làm qua thân thể, theo điều người ấy đã thực hành, hoặc tốt hoặc xấu”—2 Cô. 5:10.

II. “Chúng ta có lời tiên tri vững chắc hơn, là lời anh em nên hết sức chú ý, như chú ý ngọn đèn chiếu sáng trong nơi tối tăm, cho đến khi ngày lộ ra và sao mai mọc lên trong lòng anh em”—2 Phi. 1:19:

- A. Phi-e-rơ ví lời tiên tri trong Kinh văn với ngọn đèn chiếu sáng trong nơi tối tăm:

1. Điều này hàm ý rằng thời đại này là nơi tối tăm trong đêm tối (La. 13:12), và mọi người thuộc thế giới này đang chuyển động và hành động trong sự tối tăm.

La. 13:12 Đêm sắp tàn, ngày gần đến. Vậy, chúng ta hãy lột bỏ những công việc của bóng tối và hãy mặc lấy những vũ khí của ánh sáng.

2. Lời tiên tri của Kinh văn, như đèn chiếu sáng tín đồ, truyền tải ánh sáng thuộc linh chiếu soi trong tình trạng tối tăm của họ (không chỉ là tri thức trong văn tự để họ lĩnh hội theo tâm trí), hướng dẫn họ bước vào ngày tươi sáng, thậm chí trải qua đêm tối cho đến ngày Chúa hiện hiển lộ ra.
3. Trước khi Chúa là ánh sáng mặt trời hiện ra, chúng ta cần lời này như ánh sáng chiếu trên các bước đi của mình.

- B. *Ngày lộ ra* (2 Phi. 1:19) là một ẩn dụ minh họa cho thời kì sắp đến đầy ánh sáng, như một ngày bùng sáng đang lộ ra, với sao mai mọc lên trước lúc bình minh trong lòng tín đồ, là những người được chiếu sáng và soi sáng bằng cách chú ý đến lời tiên tri đang chiếu sáng trong Kinh văn:

2 Phi. 1:19 Và chúng ta có lời tiên tri vững chắc hơn, là lời anh em nên hết sức chú ý, như *chú ý* ngọn đèn chiếu sáng trong nơi tối tăm, cho đến khi ngày lộ ra và sao mai mọc lên trong lòng anh em.

1. Trong thời kì bội đạo, tín đồ phải hết sức chú ý đến vấn đề này để lời tiên tri, như ngọn đèn, có thể chiếu sáng xuyên qua tình trạng tối tăm của sự bội đạo cho đến khi một ngày như vậy lộ ra trên họ.
2. Điều này sẽ khiến cho và khích lệ họ tha thiết tìm kiếm hiện diện của Chúa và thức canh để không hụt mất Chúa trong phần hiện đến bí mật của Ngài (pa-ru-si-a), là lúc Ngài sẽ đến như kẻ trộm.
3. Ẩn dụ này chắc hẳn ám chỉ thời đại sắp đến, tức thời đại vương quốc, như một ngày sẽ bắt đầu khi Chúa hiện ra (hiện đến—c. 16) như Mặt trời của sự công chính (Mal. 4:2), ánh sáng của Ngài sẽ chiếu sáng để phá tan tình trạng u ám của đêm tối thuộc thời đại này.

2 Phi. 1:16 Vì chúng tôi không theo chuyện hoang đường khéo thêu dệt khi tỏ cho anh em biết quyền năng và sự hiện đến của Chúa Jesus Christ chúng ta, nhưng chúng tôi là những người tận mắt chứng kiến về sự uy nghi của Đấng ấy.

Mal. 4:2 Nhưng về phần các ngươi là kẻ kính sợ danh Ta, thì mặt trời công bình sẽ mọc lên cho, trong cánh nó có sự chữa bệnh; các ngươi sẽ đi ra và nhảy nhót như bò tơ của chuồng.

4. Trước điều này, trong giờ tối tăm nhất của ban đêm, Chúa sẽ hiện ra như sao mai (Khải. 2:28; 22:16) cho những người thức canh và tìm kiếm sự hiện ra đầy thương yêu của Ngài (2 Ti. 4:8).

Khải. 2:28 và Ta sẽ cho người ấy ngôi sao mai.

Khải. 22:16 “Ta là Jesus đã sai thiên sứ Ta vì các Hội thánh mà làm chứng những điều này cho các con. Ta là Cội rễ và Dòng dõi của Đa-vít, là sao mai sáng ngời.”

2 Ti. 4:8 Từ nay về sau, mũ miện của sự công chính đã dành sẵn cho Ta; Chúa là Thảm phán công chính sẽ ban thưởng *mũ miện ấy* cho Ta trong ngày đó, không những cho Ta mà cũng cho mọi người yêu sự hiện ra của Ngài.

5. Họ đã được soi sáng bởi sự chiếu sáng của lời tiên tri, là lời có thể dẫn họ đến ngày đang lộ ra ấy.
6. Nếu chú ý đến lời trong Kinh Thánh, là lời chiếu sáng như ngọn đèn trong nơi tối tăm, chúng ta sẽ có Ngài mọc lên trong lòng để chiếu sáng trong tình trạng tối tăm của sự bội đạo là nơi chúng ta sống ngày nay, trước sự hiện ra thật của Ngài như sao mai.

III. “Ta là Cội rễ và Dòng dõi của Đa-vít, là sao mai sáng ngời”—**Khải. 22:16b**:

Khải. 22:16 “Ta là Jesus đã sai thiên sứ Ta vì các Hội thánh mà làm chứng những điều này cho các con. Ta là Cội rễ và Dòng dõi của Đa-vít, là sao mai sáng ngời.”

- A. Christ, Đấng được tượng trưng bởi các vật thể sáng thuộc trời, các ánh sáng, là sao mai sáng ngời—c. 16b.

Khải. 22:16 “Ta là Jesus đã sai thiên sứ Ta vì các Hội thánh mà làm chứng những điều này cho các con. Ta là Cội rễ và Dòng dõi của Đa-vít, là sao mai sáng ngời.”

- B. Khi trở lại, Christ sẽ là mặt trời mọc lên cho dân Ngài nói chung (Mal. 4:2), nhưng là sao mai cho những người yêu đang thức canh của Ngài cách đặc biệt.

Mal. 4:2 Nhưng về phần các ngươi là kẻ kính sợ danh Ta, thì mặt trời công bình sẽ mọc lên cho, trong cánh nó có sự chữa bệnh; các ngươi sẽ đi ra và nhảy nhót như bò tơ của chuồng.

- C. Sao mai sẽ là phần thưởng cho người đắc thắng: “Ta sẽ cho người ấy ngôi sao mai”—**Khải. 2:28**.
- D. Christ là Cội rễ và Dòng dõi của Đa-vít liên quan đến Israel và vương quốc, trong khi Christ là sao mai sáng ngời thì liên quan đến Hội thánh và sự cất lên.
- E. Sao mai xuất hiện trước giờ tối tăm nhất, trước bình minh.
- F. Đại nạn sẽ là thời gian tối tăm nhất này, sau đó ngày của vương quốc sẽ lộ ra; điều này cho thấy rằng Christ sẽ xuất hiện là sao mai sáng ngời trong thời gian tối tăm nhất, trước khi kết thúc thời đại này.
- G. Trong vương quốc, Chúa sẽ công khai xuất hiện cho dân Ngài như mặt trời, nhưng trước đại nạn, Ngài sẽ xuất hiện cách riêng tư cho người đắc thắng của Ngài như sao mai để cất họ lên.
- H. Sao mai sáng ngời sẽ chỉ xuất hiện cho những người thức canh.
- I. Các tín đồ ngủ mê sẽ không thấy sao mai; họ sẽ chỉ thấy Christ là mặt trời cách chung chung.
- J. Những người thức canh sẽ được ưu tiên nếm sự tươi mới của hiện diện Ngài khi Ngài trở lại sau thời gian dài vắng mặt.
- K. Toàn bộ Kinh Thánh kết luận với lòng ao ước Chúa đến được bày tỏ như một lời cầu nguyện.
- L. Lời cầu nguyện của Giảng trong Khải Thị 22:20 là lời cầu nguyện cuối cùng trong Kinh Thánh.
Khải. 22:20 Đấng làm chứng những điều này phán: “Phải, Ta đến nhanh chóng.” A-men. Chúa Jesus ơi, xin hãy đến!
- M. “Đấng làm chứng những điều này phán: ‘Phải, Ta đến mau chóng.’ A-men. Chúa Jesus ơi, xin hãy đến!”—c. 20.